

LIBRERÍA
DAD AU
CIÓN GE

مكتبة جامعة القاهرة

مكتبة جامعة القاهرة

مكتبة جامعة القاهرة

مكتبة جامعة القاهرة

مكتبة جامعة القاهرة

مكتبة جامعة القاهرة

مكتبة جامعة القاهرة

مكتبة جامعة القاهرة

مكتبة جامعة القاهرة

BT 300

A61

c. 1

TÓNOMA

NERAL DE

9

مكتبة جامعة القاهرة

1080026369

VALERE FLAMMAM
VERITATIS

EX LIBRIS

HEMETHERI VALVERDE TELLEZ

Episcopi Leonensis

VITA
ET DOCTRINA
JESU CHRISTI
EX QUATUOR
EVANGELISTIS
COLLECTA:

*Et in Admittationum materiam ad singu-
los totius Anni dies distributa*

PER
NICOLAUM AVANCINUM
Societatis J. B. S. U.

VENETIIS, MDCCXXIII.

Apud Nicolaum Pezzana.

Superiorum Permissu, ac Privilegio.

UNIVERSI LEON
Piblicera ... y Tollez

BT 300

A 81

A D

LECTOREM
RELIGIOSUM.

011669

Economiam totius opusculi paucis accipe. Adventus temporis ea attribuo, quae Incarnationem, & Conceptionem Dei filii contingunt. A Nativitate Domini ad Dominicam Septuagesima ea complector, quae sunt Infantis, & Pueritiae CHRISTI. Hinc usque ad Pascha, ut tempori serviam, Passionem expendo. Tum ad Pentecosten, & Octavam Corporis Christi, quae sunt ejusdem temporis. Denique per octiduum expensis DEI attributis, reliquam CHRISTI vitam, miracula, parabolas, & doctrinam ordine ferè quatuor Evangeliorum persequor.

Ne verò materia unquam deficeret, summum, quod est cuiusque temporis, accipi: adeoque Adventus quatuor

A 81

tempore post Epiphaniam sex, post Pentecosten viginti octo integras hebdomadas assignavi.

Non aditicio meditando methodum, quam vel passim habes, vel ex ipsis S. Patris nostri Exercitiis facile addidicis. Placuit tamen iis, qui hoc opus demandarunt, ut affectuum quorundam formulas suggererem. Horum ut obtemperem voluntati, primum tibi tria affectuum alphabeta, iuxta tres perfectionis Religiose vias digesta, exhibeo, quorum familiaritatem usam sanè fructuosam suam expertus: deinde vero eorum, qui in quaque via sunt precipui, exempla aliqua subiiciam.

FOR-

FORMULÆ ALIQUÆ

Affectuum.

CUM voluntas natura cœca sit, nec in illum affectum erumpat, nisi prævius eam Intellectus manducat, necessarium omnino erit ad fructuosam meditationem, ut persuasissimam tibi reddas veritatem aliquam practicam, quàm sive ex verbis, & doctrina, sive ex factis, & exemplo Christi erasis. Idque rationibus quidem etiam naturalibus, potissimum tamen, ac principaliter actu fidei supernaturalis; qui est principium, non tantum practicarum conclusionum in intellectu, sed etiam motuum omnium, & affectuum supernaturalium in voluntate.

AFFECTUS VIRTUTUM.

Theologarum.

Fides. **C**redo, Domine; credo. Tu adjuva incredulitatem meam. Suggeste alia mundus, caro, diæmon: non credo. Verbum tuum manet in æternum. Pro hoc exige à me Domine, sanguinem, exige spiritum: ecce paratum cor meum, Deus, paratum cor meum. Mille gladiis, ignibus totis exhibebo hoc corpus, ut tua stet illæsa veritas.

Quis me separabit ab hac Veritate? Certe sum, quod nec gladii, nec cruces, nec tela, nec ignes, nec inferorum tormenta me poterant ab ea separare. Tua veritas, Deus, fallere

A 3 fallere

fallere non potest, tua sapientia falli non valet. Tu dixisti: Satis hoc mihi est prae omninatione humana, ut etiam sanguine subscribam.

Sps. Quare tristis es, anima mea? & quare conturbos me? Habes bonitatem Dei, & misericordiam paratam, quae vult; habes omnipotentiam assistentem, quae potest opitulari; habes sanguinem, & merita Christi, quae pro te apud aeternum Patrem perorant. Pro hoc te ergo, anima mea, in brachia misericordiae, & omnipotentiae Dei. Quam nihil potes ex te, tamen omnia potes in eo, qui te confortat.

1 In te, Domine speravi, & quis mundi impetus, quae carnis illecebra, quae daemonum astutia prevalebit? non, non confundat in aeternum. In te, Domine, speravi quod vitium non extirpabo? quam virtutem tuam gratia non assequar? &c. Dicant omnia ossa mea; tu es spes mea; Deus meus in aeternum.

3 Si Deus pro me, quis contra me? Si exsurgant adversum me castra, non timebit cor meum. Si consurgat adversum me praelium, in hoc ego sperabo; quia scio infinita sapientia potest infinita omnipotentia, vult infinita bonitate mihi auxiliari.

Charitas. Domine, tu scis, quia amo te: quoniam tu solus bonus, tu solus sanctus, tu solus dignus omnium creaturarum amore. Supplete vos, ardentes Cherubim, tu ardentior Cherubinis Virgo, quiquid deest amori meo. O vivam! o moriar amore tui. Moriar potius, quam te non amem.

2 Domine, quid mihi est in caelo, & à te quid volui super terram? Tu solus Deus cordis mei, & pars mea Deus in aeternum. Diligam te, Domine, non quia mihi beneficus,

aut

aut remunerator liberalissimus; sed quia in teipso es summa, & infinita bonitas, sola, & una super omnia amabilis. Moriar, Domine, hoc momento, quo te amo, priusquam succedat aliud, quo te non amem.

3 Exigis à me cor meum, Domine: O si mille, o si infinita haberem! omnia tui unius amore occuparem. Vis amorem operibus experiri? confunde me, confunde me, contere me, in infernum demerge me; non dimittam te, &c.

4 Sed te amavi, pulchritudo mea tam nova, & tam antiqua: terro te amavi. Sed neque nunc te amo, ut debeo, neque amo, ut amare desidero. Infinites, infinites te amare vellem, coque amore, si fieri posset, quo teipsum amas; quia hic solus amor tuam amabilitatem aequat, &c.

ALPHABETUM Affectuum.

PRO VIA PURGATIVA.

Abjectio sui ad pedes Jesu.
Abjunctio imperfectionis.
Accusatio sui.
Admiratio patientiae Divinae.
Angor de culpa.
Communicatio cum Deo.
Comparatio sui cum sanctis, damnatis, demeritis, &c.
Confessio humilis.
Consultatio sui.
Contemptus mundanorum.

Contritio.
 Intercessio.
 Desiderium satisfaciendi.
 Detestatio.
 Dissidentia sui.
 Exhortatio sui ipsius.
 Exprobratio.
 Fiducia.
 Gratia imploratio.
 Gratitude.
 Humiliatio, annihilatio sui.
 Indignatio.
 Invocatio Sanctorum.
 Lamentatio ad Deum, & Sanctos.
 Mendicatio spiritualis à Deo, & Sanctis.
 Odium sui, & culpæ.
 Pavor.
 Propositum.
 Querelæ cum Deo, Sanctis, & Creaturis.
 Reprehensio.
 Sollicitudo.
 Timor iræ Divinæ.
 Vindicta in templum.

EXEMPLA AFFECTUUM
 PRO VIA PURGATIVA.

A *Aspiratio.* Depreme sub pedes Dei tui superbum caritatis vilis creatura. Ah! etiam nunquam superbi? Indigna es, quam tuis pedibus dignetur Jesus tuus. Conculcent te damnati omnes, ac ipsi demones, quorum tu iniquitates es supergressa, &c.

Accusatio. Fateor enim, ut reus memetipsum accuso: Ego te summum, & inestimabile

le bonum, ac infinitam dignitatem vilipendi. Quis ego? quis tu? Ego Filium tuum crucifixi, & occidi! Ego sanguinem ejus, & infinita merita proculcavi, &c.

Admiratio. O cecitas mea! ô impudentia! ô audacia! servus nequam tam bonum Dominum, tam indignè tractare potui! O bonitas tua Deus! ô patientia incredibilis! ô misericordia infinita! tu non ferre tantum delinquentem, sed novis etiam beneficiis cumulare potuisti.

Communicatio cum Deo. Quot tu, justissime DEUS, minorum scelerum reos in momento ad infernum præcipitasti? Angelos, tam excellentes creaturas ad unum dumtaxat cogitationis consensum in ignem eternum detraxisti: mihi ut parceres, ut dissimulares, quid te movit? An quidquam toto vitæ decursu præstiti, quod oculis Divinæ tuæ Majestatis placere potuerit?

Confusio. Averte oculos tuos à me Domine; quia indignus sum, in quem respicias, postquam me ad tantam vilitatem abieci, quem tu ad tantam dignitatem creasti. Confusio cooperuit faciem meam, quia repleta est malis anima mea, quæ purissimum Dei oculum merito avertunt à me.

Contemptus mundanorum. Si habuero omnem substantiam hujus mundi, nihil sum. Nihil est honor, nihil æstimatio, & gloria, nihil opes, & divitiæ, nihil omnis voluptas. Et nihilo ducta in nihilum eunt: apparent, & evanescent. Solus Deus est omnia; reliqua amore meo indigna.

Contritio. DEUS meus, summa bonitas, omnium creaturarum, tuoque ipsius amore

sola, & infinite digna; doleo, quod tam imprudenter te offenderim: doleo, non quia timo, sed quia amo. Si sanguine meo fieri possit, ut non sis offensus; ecce me, discerpe me, paratum cor meum. Si tormentis inferorum celeri possit; ecce me: nullum est, quod non merui; nullum, quod amore tui non praeligo peccato, quod tantopere odisti. Si vides, qui omnia vides, quod aliquando, post quot annos, te offensurus sim, hoc potius momento acerbissima morte me tolle, quam permittas ad infelicissimum illud tempus supervivere.

Depravatio. Obsecro te, eterne Pater, per misericordiam tuam infinitam; te Fili, unigenite, per tuum in peccatores amorem; te, Spiritus Sancte, per tuam benignitatem; te SS. Trinitas, per sanguinem, & merita Christi, parce mihi peccatorum. Amplius, Crucifixo JESU, amplius lava me vel unica guttula tui sanguinis a peccatis meis. Adgenicolor Crucis tue, & indignus licet, expecto misericordiam tuam.

Dissidentia sui. Vide, Domine, infirmitatem meam; quia nihil possum sine te, nec invocare te. Nec desere me, quia labor sine te. *Exortatio sui ipsius.* Erige te, anima mea, & ecce peccatorum, in quo jaces, aude aliquando aggredi, quod vanè me tuis. DEUS porrigit manus suam: tu tuam exere, & apprehende auxilium. Quid hæres? quid dubitas? fortior est, qui te juvat, quam qui te tentat.

Exprebratio. Quæ tua est impudentia, tam tenerè te amantem Deum, tui amore in Cruce morientem; tam indignè trahere, & odia illi indicere, à quo amores, favoresque recipis? Hoccine meruit, qui te ad se creavit, ut

ei

ei cum tanto contemptu tergum verteres? Hoc, qui te toties recepit, & etiamnum expansa habet in cruce brachia ad te amplectendum, ut tu stercoza, & mundi quietillas, suumque hostem amplectaris? &c.

Fiducia. Deus meus, auxiliator meus, in te confido, non erubescam. Si consulant adversum me castra tentationum, non timebit cor meum, quia tu es protector meus: si exurgat adversum me praelium, in te ego sperabo, quia tu es Deus meus.

Gratitudo. Gratias tibi ago, Deus meus, quod peccantem me, & non poenitentem, hucusque conservaveris, neque statim meritis penis addideris, otiumque dederis animæ meæ carnitatem agnoscendi, ac detestandi, quod mille aliis non concessisti, quod prius mors, & aeterna damnatio occupavit, quam præstare id possent.

Humilitas. Amosco vilitatem meam, DEUS infinitæ Majestatis. Infra nihilum descendendi, quia te offendi. Et merui, & volo ab omnibus contemari, & vilipendi, volo non expectare tantum, sed querere, & ambire contemptus mei occasiones. Confirma hanc voluntatem meam, pro me toties despecte Jesu.

Invocatio Sanctorum. Indignus sum, qui accedam ad thronum misericordiae Dei, quam impudenti me despexi. Tu unica, & potens peccatorum advocata, DEI Mater MARIA, quæ nullum in te confidentem despicias, ostende pro me filio tuo ubera, quibus eum lactasti; & per merita tua impetra mihi à justissimo irato DEO misericordiam. Tu, Angele mi Tutelaris, cui curæ sum ab infantia per gaudium illud, quod habes super uno peccatore

A 6 pç-

penitentiam agente; vos SS. N. N. Patroni mei, &c.

Mendicatio spiritualis à Sanctis Dei. Sancta, & immaculata Dei Mater, quæ quantum amasti filium tuum, tantum odisti peccatum; vide generis humani (vel hujus hominis N.) calamitatem; invidiam aliquid amoris tui cordi illius, ut sciat, ac velit reprobare malum; & eligere bonum. Sancti Angeli Dei, qui primi tentanti Angelo constanter testistis, aliquid constantiæ vestræ hujus tentationibus suggerite. S. Petre, qui unum peccatum toto vitæ tempore incessanter deplorasti; aliquid penitentiæ, & lacrymarum huic induige, &c.

Odium sui. Quis me liberabit de corpore mortis hujus? quid queror æterna? ego mihi ruinæ, & calamitatis meæ sum causa, sicuti hostem culpo, & vero blandior? Ego sum ipse, qui occidime, dum amavi me. Sed teneo hostem meum; non dimittam, nisi occidam eum. Moriatur sensus, vivat ratio; moriatur odor mortis animæ meæ, vivat auctor vitæ animæ meæ Jesus. Ut semper me odiam, semper amabo Deum meum.

Proprium. Nodum utique ad sanguinem deceravi cum hostibus animæ meæ; sed abnuo, si necessarium sit, totum sanguinem ad ultimum usque guttatim habens, gaudensque impendam petius, quam delinquam. Sic statuo certam Jesu meo pro me crucifixio. Moriari nullius, ne semel peccem.

Reprehensio sui. Et aculus tu es tanta in Deum impudentia? quæ tu? quis Deus, & quid ausos es? O creaturarum ingratisima! tam parvi tibi est Deus, tam magni tu tibi ipse, aut modica tui sensus delectatio?

Ti.

Timor. Timor, & tremor venerunt super me, quia irritavi iram tuam, Domine. Quo supram à facie iræ tuæ? quando undique tu me circumstas, & quem patrem habere nolui, strictissimum Judicem meorum scelerum formido. O Domine, ne intres in judicium cum servo tuo.

Hæc pauca exempla affectuum pro via purgativa sufficiant, quæ licet proportionem quadam facile ad viam illuminativam trahere possit, libet tamen, & hujus viæ alpebrum suggerere, & pauca exempla adnectere.

ALPHABETUM

Affectuum

PRO VIA ILLUMINATIVA.

- A**mor proximi.
- Animatio sui ad studium virtutis.
- Benignitas.
- Bonitas.
- Contemptus mundi.
- Conversatio.
- Curiositas spiritualis quærens per Sanctos in cælo varia virtutis alienius exercitia.
- Eleemosyna spiritualis petita à Sanctis petite, & aliis.
- Expositulatio pia cum Deo, & Sanctis.
- Fortitudo in adversis.
- Gratiæ petitio.
- Gratiarum actio.
- Humilitas.
- Imitandi desiderium.
- Intentio gloriæ Dei.

Laus

Laus Sanctorum.
Longanimitas.
Mortificatio corporis.
Nitor conscientiae.
Obedientia.
Patientia.
Paupertas.
Præsentia DEI.
Suavitas.
Tranquillitas.
Veritas.
Zelus animarum.

EXEMPLA AFFECTUUM

PRO VIA ILLUMINATIVA.

Amor proximi. Te Deus in meo proximo, & proximum propter te diligo, sicut me. Tu me exemplo magis, quam verbis hoc docuisti: qui cum inimici essemus, dilexisti nos: qui perditos nos quaesivisti, & attraxisti miserans. Quem oderim, dum tu omnes amas? quem despiciam, dum tu bonis, & malis premium tui sanguinis impendis.

Bonitas. Obstupesco tuam, Jesu mi, benignitatem! quam benevolens ad te revertentes peccatores excipis! quam amanter alloqueris! quam tenere amplecteris! & sine exprobratione omnia restituis bona, quibus per peccatum fuerant spoliati. Hac te loquat, mi JESU, quorum mihi incumbet cura, amabo etiam delinquentes, ut reducam; compatior calamitati animæ, tractabo vulnera leniter, in modo, in gestu, in vultu, in verbis, ut merus animi amor appareat.

Boni-

Bonitas. Tua ad beneficiendum propensio, bone JESU, mea est in omnes proximos agendi regula. Innumera in nos dona, sanguinem tuum, merita, gratias, te ipsum elargiris; neque majoribus tantum, aut iis, te reverentur, & amant, dignosque te præstant; sed vilibus etiam, te ignorantibus, demerentibus, contemptentibus. Trahit me tam suave exemplum, ut me impendam omnibus, & superimpendam; nemo mihi vilis, nemo mea indignus ope; quia nemo tibi.

Contemptus mundi. Tu non es de hoc mundo, amabilissime Jesu: tua desideria, affectus, vota, spes, profectiones non tendunt in honores, gloriam, exultationem, laudes, & applausus. Delirium meum est, si eo tendam, unde tu Sapientia Patris abhorres. Quia nihil sunt, indigna sunt eo corde, quod non latatur, nisi Deo.

Conversatio. In terris visus, & cum hominibus conversatus es, Domine Jesu: prudenter, & circumspicte, ut non offenderes; suaviter, & urbanè, ut animos traheres; utiliter, & salubriter, ut prodesses iis, quibus conversaberis. O si & ego prodelle intendere! quam cohererem affectus meos? quam caverem errores? quam abstinentem asperis, & acerbis, frivolis, & vanis, & quandoque noxiis sermonibus? Semel juravi; aut obmutescam, aut sana loquar.

Espritudo in adversis. Omnia possum in eo, qui me confortat: non ego, sed gratia DEI mecum. Non mihi innot, sed potentie Patris, quæ cannas crigit in columnas; sapientie Filii, quæ modos, viasque claudendi habet infinitas; gratie Spiritus S. quæ facit aspera in via

Vias planas, In DEO meo transgrediar in-
fros.

Humilitas. O humilitas nascens, viven-
tis, morientisque JESU mei. Cum in forma
Dei esses, exinanivisti te in templam, abscon-
didisti divinitatis majestatem, ne in te conflue-
ret omnis honor, gloria, admiratio, & applau-
sus populorum. Ah! serbo licet, tandem ta-
men eligo abiectus esse in domo Dei, in loco,
& officio: & hanc sit gloria mea.

Intentio gloriæ Dei. Non queris gloriam
tuam, Domine JESU, sed honorificas Patrem
tuum, neque altiozem reperisti operum tu-
rum, tuæque passionis finem. Huc tua Incar-
natio, vita, mors, cogitationes, verba, opera,
sompnus, ac omnis respiratio tendebat. Trahe
me post te. Queram te sine me: sine meo
emolumento queram te quotidie, quavis ho-
ra, quovis momento, quavis respirazione:
queram potè, sine admixtione creaturæ, ma-
jorem tuam gloriam.

Longanimitas. Potes DEUS momento ple-
dere, quo peccat homo: sique id facias iustum
est, & in æternum laudabile iudicium tuum.
Sed sustines tamen, longanimitas, patiens, &
multæ misericordie: sustines mentes, & an-
nos, & non expellas tantum, ut revertantur,
sed revocas ad te, & attrahis miserans. Respi-
cis Petrum, tangis cor Magdalene, adblandi-
ris Judæ, &c. Egone vel me à te desertum
queras? vel spem alienæ conversionis depo-
nam. Aderis in tempore mihi: Expectabo te,
Domine, & non movebor. Aderis gratia tua
peccatoribus: sustinebo, & quod meum est,
operabor. Non erit iuavis opera, quæ te imi-
tatur.

Mortificatio corporis. Tota vita tua, JESU,

000-

continua fuit corporis afflictatio. Poteras,
cum Deus esses, citrà periculum, omnia cor-
pori commoda indulgere. Non eguebas hoc
studio ad corrigendam naturam, quæ nec vic-
tiata erat, nec vitia poteras: non ad subli-
ciendum corpus rationi, quod Divinitas mo-
derabatur, ut non posset rebellare: & tamen
in laboribus, & doloribus à Juventute tua vi-
xisti, & expirasti. Est ergo amabile quid-
dam, quod typhosissimi. Quid agimus animæ?
vitiata tibi est natura, & in malum proclivis
rebellat rationi, inducit in peccata: & ad-
huc ei blandieris, & ut quam minimam pa-
tiatur, studebis? Imo conteratur caro
mea, ut vivat spiritus. Ut tuos sim, car-
nem meam crucifigam cum vitiis, & con-
cupiscentiis.

Nitor conscientie. Splendor sine macula es
Jesu mi: inuaditis ad omni immunditia li-
bera, perfecta, & omnino immaculata. O
quando potero, & ego insulare mundo.
carni, & dæmoni: Quis vestrum arceat me
de peccato? O quam suavis dies, laborique
omnis: quam dulcis quies hominis, dum culpa
non mordet animum: quam hilaris, se-
lixque mors ejus, quem conscientia non ac-
cusat. At hoc solatium nemo alius, quam tu
ipse, impendere tibi potest. Malo ergo mil-
lies mori, quam fecdari.

Obedientia. Omnia de te dixit, qui te ama-
vit: Factus obediens usque ad mortem, mor-
tem autem Crucis. Et ut obediens, Filius
Dei, Sapientia Patris, Dominum dominantium
& non Patri tantum, sed hominibus, etiam
sceleratis, & iniquis iudicibus, ac Carnifici-
bus? & usque ad mortem? O ferrum ego, & in-
domitum saxum, si hoc exemplo non movear,

ut

utis obediam, & in omnibus, & semper, qui Patres sunt, qui vice Dei fungantur, quibus tuam in me potestatem tribuisti.

Patientia. Domine dirige cor meum in patientia Christi. Statutum est, aut pati, aut mori. Tu, Jesu mi, quam dura in corpore, quam acerba in anima quam infamia in honore sustulisti? Tu idem Deus, & Homo: & ego unius puncturæ imaginatione percellar, minima infamia turbabor? O Domine, da, quod pro te patiar, qui pro me passus es intanda.

Paupertas. Domine Jesu, cum esses dives, factus es pro me egenus, ut non haberes, ubi caput tuum reclinaret. O res à seculis inaudita, Pauper Deus. Et ego illis assigam animum, quæ Deus odit? Ego pro Deo non relinquam lætus, & hilaris mundi nugæ, qui pro me reliquit omnia regna mundi sibi jure debita, adeoque & oculum ipsum?

Suavitas. Quam suavis est, Domine, Spiritus tuus! Præteribis leges, sed addis vires: cum minimum facimus, tu plurimum præstas: aptas te singulis, nulli vim inters: paucissima exis, cum plurima, & gravissima possis. Si eramus, nos revocas, & amanter trahis. Confundis asperitatem meam. Evlucis omnino, ut in proximo meo excusum delicta, attendam fragilitatem, non plus exigam, quam ipse præstem: si quandoque sit severitas adhibenda, ea semper suavitate miscetur.

Tranquillitas. Quanta locuti sunt adversum te malignantes, Domine Jesu? tu factus es tanquam surdus, & mutus. Quantis impetitus es blasphemis? at tu immotus stetisti, tanquam non haberes in ore tuo redargutio-

nes:

nes: tenuitque semper animum imperturbata quies, tamen si fulmina excire potuisses. Cur ergo, si leviter tangor, erumpo in immoderatos, præcipitque motus? Respiciam in te, Jesu mi? & si sanam, si vitam perdam, tranquillitatem servabo.

Zelus animarum. Amabilissime Jesu, tu propter nos homines, & propter nostram salutem descendisti de cælo, quot hoc sine sustinisti elementorum injurias? quot suscepti itinera? quot labores, & dolores? quot mortes exantlasti? Effudisti ad omnes, divites & pauperes, honoratos & abjectos, senes & pauperes, in urbibus & pagis, in campis & desertis, die & nocte. Tanti tibi fuerunt animæ nostræ, quanti tuus sanguis, hunc enim pro illis dedisti. Nimis viles ego facio animas, si non ex æquo ad pauperes, abjectos, & pueros me effundo, pro quibus idem pretium datum est. Si pluvia, si nox, si longinquitas spectet, si quævis incommoditas me deterret. O animæ Christi sanguine redemptæ! o si omnes! o si vel unam meo sanguine, & acerbissima morte salvere possim!

Advertendum est, quid quomodo modum Via illuminationis a spectat doctrinam, proximoque virtutis, ita respiciat & Christum veluti normam, & absolutissimum exemplar virtutis. Quæ mihi ratio fuit, ut in singulis hujus via affectibus meritorium desumerem ab exemplo Christi.

A L P H A B E T U M

Assecluum

PRO VIA UNITIVA.

A Micitia cum DEO.
A Amplexus DEI.

Ap-

Appretiatio DEI.
 Aspiratio ad DEUM.
 Beatitudo in DEO.
 Complacentia.
 Conformitas cum DEO.
 Desiderium DEI.
 Donatio sui DEO.
 Exaltatio DEI.
 Exultatio in DEO.
 Filiatio ad DEUM.
 Fraternalitas cum CHRISTO.
 Gaudium in DEO.
 Gloriatio in DEO, & CHRISTO.
 Imitatio CHRISTI.
 Invitatio Creaturarum.
 Languor animæ in DEO.
 Laudatio DEI.
 Mors in DEO.
 Narratio magnalium DEI.
 Oblatio sui.
 Pactum cum DEO.
 Quies in DEO.
 Respiratio in DEO.
 Vita in DEO.
 Unio cum DEO.

EXEMPLA AFFECTUUM

PRO HAC VIA.

Amicitia cum Deo. Amas me, amo te
 amor meus, Deus meus! Tu quod es
 meus es: ego quod sum, tuus sum. Mergo
 in infinita tuo, tu in meo nihil. Quia ama
 me; communica te mihi: quia amo te, red
 do me tibi, & te tibi, o amor meus, unus
 & solus, electus ex millibus.

Am.

Amplexus Dei. Parce mei amoris audaciam.
 Deus meus. Qui posuisti lævam sub capite
 meo, & dextera tua amplexaris me, intra
 tua brachia cogis me. In illa reverentissimè
 coniectus & vivere volo, & mori deside
 rio. Tu stringe me, nec permitte me separari
 à te.

Appretiatio Dei. O bonum inestimabile
 Deus, & omnium desiderabilium finis!
 Quia super omnia æstimo te, super omnia amo
 te. Deficit in tui pretii æstimatione intel
 lectus meus, & sub imperio voluntatis te in
 finita æstimatione appretiare desiderantis, fa
 tiscit. Sit tibi satis, Deus meus: amo te mil
 lies, & millies plus quàm me, plus quàm sa
 tietatem animæ meæ, plus quàm ipsam bea
 titudinem meam, & jucundissimum, æter
 numque tui aspectum, amo te; & in hoc
 morior, amo te.

Aspiratio ad Deum. Ubi sum? Ah jube me,
 Domine, venire ad te. Excem à mundo, &
 ejus concupiscentiis; excem à me ipso, ut
 nusquam sum, nisi in te. O quando erit fel
 icissima illa hora, qua mihi vel annuus, vel
 dicas: Veni de libano, veni! Ecce me; re
 spondebo, actum: nec ullum me aliud votum
 vel momento retardabit.

Beatitudo in Deo. Deus meus; nondum
 video te revelata facie; & tamen beatus sum;
 quia amo te. Nullum tormentum sentio;
 dum amo te; quia solum tormentum mihi est,
 non amare te. Tu solus totum intellectum
 trahis, ut te usum possideat: tu solus om
 nem amoris mei vim exhauris.

Comparentia Dei. Tu es, quies: & hoc tu
 num mihi placet, quod es, qui es, infinite per
 fectus in sapientia, potentia, & bonitate. Non
 poss.

possum hoc exprimere, nisi verbis illius amantis: Si tu Deus esses Augustinus, & ego Augustinus essem Deus; ergo Deus vellem; ut tu Augustinus esses Deus; ita mihi placet, ut tu sis tu.

Conformitas cum Deo. Amo te, Deus meus. Satis dixi; voluntas mea jam tua est, & tua est mea. Vis me premi, abieci, contemni, torqueri, dilaniari? volo & ego, quia tu vis. Vis me inter beatos ad tui fruitionem atollere? volo: non quia simplicem, & innocentem hoc adfert voluptatem; sed unice quia tu vis.

Desiderium Dei. Desiderium habeo dissolvi, & esse tecum. Quis me liberabit de corpore mortis huius? Quando veniam, & apparebo ante faciem Dei mei! Defecit cor meum, & caro mea, Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum. Sed nemo venit ad te, nisi tu traxeris eum. Trahe me post te, amor meus, Deus meus; trahere me, & curram ad te.

Donatio sui Dei. Quid petis à me, Deus meus? Audio suam illisiam tuam vocem: Prohe, fili mi, cor tuum mihi. Ecce habes; tibi que sponte, & hilariter dono, quidquid mihi dedisti; cor, animam, vitam, sanguinem, intellectum, & voluntatem. Nolo cor meum, nisi sic tuum; nolo amare, nisi te; nolo vivere, nisi in te; nolo sapere, nisi te; nolo velle, nisi te. Jam tuus sum, non sum meus: Vivo quidem, sed non ego; vivit verò in me Deus.

Exultatio in Deum. Cor meum, & caro mea exultaverunt in Deum vivum. Salvo extrame, Deus meus, ut veniam ad te. Angustie cordis mei non capiunt torrentem voluptatis, quo tui recordatio me perfundit.

Filiatio ad Deum. Filius tuus ego sum, filius tuus. Non est presumptio, quia dedisti mihi potestatem filium Dei fieri. Dicam tibi semper, & tota animi fiducia dicam: Pater meus es tu: Diligam te, quia Pater meus es tu; amplectar te, nec dimittam te, quia Pater meus es tu. Pater, da mihi portionem substantiæ, quæ me contingit: sed portio mea tu es, Deus meus: aliam nec quero, nec admitto.

Fraternitas cum Christo. Primogenite in multis fratribus Jesu Christe: Pater tuus idem meus, & esse, & vocari vult Pater: te hæredem, me coheredem facit. Amo te, amabilissime frater: & si me in hæreditatem regni non admittas, amabo te; & si me à te proicias, amabo te. Omnia tu, unice hæres, accipe, quia omnia debentur tibi: unicum mihi relinque amorem, ut amem te. Hic unicus sit pars mea, & hæreditas mea.

Gloria in Deo, & Christo. Abiit mihi gloriari, nisi in Deo meo, & in Cruce Domini mei Jesu Christi. In hoc gloriari, quod tu Deus tuus Deus meus, Dominus meus, omne bonum meum; In quo summa est mea felicitas, quod sim creatura tua, servus tuus, & quem tu amore infinito dignaris. In hoc gloriabor, si in cruce configer Jesu meo, si vulnera tua fiant mea, & eorum pauperem, & despecto, nam pauper, & despectus.

Imitatio Christi. Cum in forma Dei esses amor meus Jesu, exinanivisti te metipsum divitibus, honoribus, & sapientia, factus pro me egenus, ac despectus, & ludibrio habitus. Fac possum esse dives: nolo; quia tu fuisi pauper. Fac possum esse ab omnibus honoratus;

tus: nolo; quia tu contemni elegeris! Fac
possum sapientie famam lucrari: nolo; quia
tu pro factis haberi maluisti. Electio tua re-
gula est electionis meae. Et sic eligo solum ad
majorem tui imitationem.

Languis anima in Deo. Amore tui lan-
guis, Deus meus. Nascitur anima, quidquid
humani est solati, & mundum, omnesque
creaturas infidit, quia te unum, & solum
amo; & cum mundum solui licet, in omni
alia operatione debilio, & solam amore respiro,
amor meus, Deus meus.

Laudatio Dei. Lauda, anima mea, Do-
minum, quoniam bonus. Omnis actio mea,
quoniam cogitatio mentis, omnis affectus vo-
luntatis, omnis respiratio, omnis arterie
motus dicat tibi: Magnus Dominus, & lau-
dabilis nimis. Necdum assequor, quod volo,
quidquid dicam, quidquid cogitem adhuc es
infinitus laudabilis. Magnificet te, melior
anima Sanctissimae Virginis MARIAE.
Laudet te ardentissimo affectu Seraphini:
Sanctus, Sanctus, Sanctus. Benedicant om-
nia opera Domini Domino, laudent, & su-
perexultent eum in saecula. Nondum asse-
quor, quod intendit effectus. Laudet te hu-
manitas sanctissimi Redemptoris mei, &
quod ultra non possum, tua te Divinitas lau-
det in saecula.

Mors in Deo. Mortuus sum, & vita mea ab-
scondita est cum Christo in te Deus meus.
Liquet facta est anima mea, cum tu tetigisti
cor meum, & à me transiit in te. Omnis co-
gitatio mea, omnis effectus meus, cum Chris-
to conspuitus est in te. Vivo tantum in te,
quia hoc unum sentio, quod est vita.

Nascitur magnalium Dei. Magnificet ani-

ma mea Dominum: Quia fecit mihi magna,
qui potens est, &c. *Potes totum recitare.*
Quidquid sensu, quidquid intellectu capio ex-
tra te, DEUS meus, opus manuum tuarum
est, & tui in me amoris effectus: Ideo magni-
ficat te anima mea Domium. Sic dilexisti
mundum, ut Filium tuum unigenitum dares:
Ideo magnificat te anima mea. Charitatem
tuam distulisti in cordibus nostris per Spritum
Sanctum, qui datus est nobis: Ideo mag-
nificat te anima mea.

Oblatio sui. Omnia mea, tua sunt, Do-
mine; quia omnia tua voluisti esse mea.
Quid habeo, quod à liberalitate, & mise-
ricordia tua non accepi? & quia accepi,
rursus tibi cum sincerissimo gudio offero,
corpus meum, & animam meam, omnes
sensus, & potentias meas, intellectum,
memoriam, & voluntatem meam. Non
aspice, quod mea sint; sed quod tua; &
pietiosissimo sanguine Filii tui tibi vindi-
cata.

Passum cum Deo. Amo te, DEUS meus,
& tu scis, quia nihil amo, nisi te. Non sufficit,
cor hoc sentire, non lingua loqui. Sic ergo pas-
ciscor tecum DEUS, de minimo quocumque
motu interno, & externo animae, cordis, &
corporis mei; de omni mea aequae dormientis,
ac vigilantis aspiratione, ac respirazione; de
omnibus, & singulis, quae sunt, & erunt,
creaturarum moribus; de singulis Beatorum
tuorum, & SS. Matris, ac JESU mei Re-
demptoris actibus, sint signa mea, quibus me-
um in te amorem loquar. Quidquid horum as-
picias, DEUS, in te tibi ego loquor: amo te,
amabilissime DEUS.

Quies in Deo. In omnibus requiem quaesi-

vi; sed extra te non inveni, Deus meus, amor meus. In omnibus nihil reperi, nisi dolorem, & afflictionem spiritus. Recordatus sum tui, ecce pax, & consolatio, quam mundus, & creatura nulla dare potest. Infundo me totum in solum beneplaciti tui. Hæc requies mea. hic habitabo, quoniam elegi eam. In pace, in idipsum moriar.

Vita in Deo. In te, per te, propter te vivo, Deus cordis mei. Tu anima animæ meæ. Nullam volo mentis, nullam corporis operationem, quæ non sit beneplaciti tui. Hoc solum me movet, ut excedam rebus omnibus creatis: Quo moveor, illo vivo. Vivote, vita mea, Deus meus.

Unio cum Deo. O quam mihi bonum est adherere Deo! Jam experior, quod qui adheret Deo, unus spiritus est cum eo. Tu mihi hoc obtinuisi amabilissime Jesu, quando etiam pro me orasti Patrem, ut sim in te, & in Patre unum, sicut tu, & Pater unum esis. Et quis me separabit, &c.

INDEX

In Evangelia Dominicarum totius
Anni

- D**ominica I. Adventus, Part. 2.
fol. 429.
Dominica II. Adventus. *Cum audisset
Joannes in Vinculis.* p. 2. 325.
Dominica III. Adventus. *Miserunt Judæi ab
Jerusalem.* p. 2. 254.
Dominica IV. Adventus. *Lege Evangelium il-
lius diei.* p. 1. 22.
Ibid. Natali Domini. *Mysterium illius diei.*
p. 1. 27. & seq.
Dominica infra Nativitatem. *Simon, & Anna
prophetizant de Christo.* p. 281.
10 Circumcisione Domini. *Mysterium illius
diei.* p. 1. 33. & seq.
In Epiphania Domini. *Mysterium illius diei.*
p. 1. 37. & seq.
Dominica I. post Epiph. *Cum factus esset Je-
sum annorum duodecim.* p. 1. 75. & seq.
Dominica II post Epiph. *Nuptiæ factæ sunt
in Cana Galilee.* p. 2. 260.
Dominica III. post Epiph. *Cum descendisset
JESUS de monte.* p. 2. 321. 322.
Dominica IV. post Epiph. *Ascendente JESU
in naviculam.* p. 1. 276.
Dominica V. post Epiph. *Simile est Regnum Ce-
lorum homini, qui seminavit.* p. 2. 335.
Dominica IV. post Epiph. *Simile est Regnum
Cælorum grano Sinapis.* p. 2. 336.
Dominica Septuag. *Parabola Operationum in
vinea.* p. 2. 428.
B 2 Du-

Dominica Sexages. Exiit, qui seminat seminare
samen suum. p. 2. 332.
Dominica Quinquages. Ecce ascendimus Hiero-
solytam. p. 1. 104.
De Ceco Hierichuntino. p. 2. 435.
Feria 4. Cinerum. Nolite desparare.
p. 2. 381.
Feria 5. post Cineres. Accessit ad eum Centu-
rio. p. 2. 322.
Feria 6. post Cin. Ego autem dico vobis, diligite
inimicos vestros. p. 2. 305.
Sabbato post Cin. Erat natus in medio mari.
p. 2. 349.
Dominica 1. Quadrag. Dulcis est Jesus in do-
sationum. p. 2. 251. 252.
Feria 2. hebd. 1. Cum vocaret filium hominis.
p. 2. 459.
Feria 3. hebd. 2. Intravit Jesus in Templum.
p. 2. 261.
Feria 4. hebd. 3. Messias, voluntus a te signum
videre. p. 2. 330.
Feria 5. hebd. 1. Ecce Mulier Chananaea. p. 2. 352.
Feria 6. hebd. 1. Erat dies festus Iudaeorum.
p. 2. 287. 288.
Sabbato hebd. 1. Vide Dominicam sequentem.
Dominica 2. Quadrag. De Transfiguratione
Christi. p. 2. 361.
Feria 2. hebd. 2. Ego vado, & quareis me.
p. 2. 382.
Feria 3. hebd. 2. Super Caedrem. p. 2. 452.
Feria 4. hebd. 2. Ascendens Jesus Hierosolytam.
p. 1. 93.
Et hebd. 17. post Pent. 14. p. 2. 359.
Feria 5. hebdom. 2. Homo quidam erat dives.
p. 2. 418.
Feria 6. hebdom. Homo erat pater familias.
p. 2. 444.

Sab-

Sabbato hebd. 3. Homo quidam habuit duos fi-
lios. p. 2. 411. 412. 415.
Dominica 3. Erat Jesus dicens Dominum.
p. 2. 329.
Feria 2. hebdom. 3. Quanta audivimus facta
in Capernaum, fac & hic in patria tua.
p. 2. 338.
Feria 3. hebd. 3. Si peccaverit in te frater tuus,
p. 2. 307.
Feria 4. hebd. 3. Quare Discipuli tui transgre-
diuntur traditione seniorum. p. 2. 350.
Feria 5. hebd. 3. Surgens Jesus de Synagoga in-
traivit in domum Simonis. p. 2. 274.
Feria 6. hebd. 3. Venit Jesus in Civitate Samari-
ta, qua dicitur Sichar. p. 2. 267. 268.
Sabbato hebd. 3. Jesus perrexit in Montem Oli-
veti. p. 2. 381.
Dominica 4. Quadrag. Abiit Jesus trans ma-
re Galilee. p. 2. 343.
Feria 2. hebd. 4. Inventus in templo videntes.
p. 2. 261.
Feria 3. hebd. 4. Jam die festo mediante ascendit
Jesus in templum. p. 2. 377.
Feria 4. hebd. 4. Prateriens Jesus vidit eum
a Nativitate. p. 2. 387.
Feria 5. hebd. 4. Cum appropinquaveret por-
ta Civitatis, ecce defensus effebatur.
p. 2. 323.
Feria 6. hebd. 4. Erat quidam languens Laz-
arus. p. 2. 430. 431.
Sabbato hebdom. 4. Ego sum lux mundi.
p. 2. 382.
Dominica Passionis. Qui ex vobis arguit me de
peccato. p. 2. 384.
Feria 2. post Dominicam Passionis. Miserunt
Principes, & Pharisei ministros, ut appre-
henderent eum. p. 2. 379.

Feria 3. Passionis: *Amabat Iesus in Galilæam.* p. 2. 380.
 Feria 4. Passionis: *Falla sunt Encenia in Hierosolymis.* p. 2. 391.
 Feria 5. Passionis: *Requibat eum quidam de Pharisæis.* De Magdalena in Septuagesima fer. 3. 4. 5. p. 1. 90. 89.
 Feria 6. Passionis: *Collegerunt Pontifices, & Iherosolymitanorum concilium.* p. 1. 88.
 Sabbato: *Collegerunt Pontifices, & Pharisæi concilium, ut Lazarum interficerent.* Nihil hic habetur de Lazaro. De mysterio pro presenti feria, & pro Dominica sequenti Domin. Sexagesimæ. p. 1. 95. & seq.
 Dominica Palmatum, ut in superiori sabbato.
 Feria 3. Major hebdom. *Ante sex dies Pasche.* p. 1. 88.
 Feria 3. Majoris hebdom. De Passione.
 Feria 4.
 Feria 5. Proditio Judæ. Hebd. Sexag. Feria 4. p. 1. 99.
 Cæna Paschalis. Ibid. p. 1. 100.
 Lotionum pedum. Ibid. p. 1. 102.
 Feria 6. Parasceves. Crucifixus Iesus. Hebd. 5. Quadragesimæ. p. 1. 152.
 Et in hac feria. p. 1. 163.
 Sabbato Sancto. p. 1. 165.
 Dominica Resurrectionis. *Mysterium ejus diei.* p. 1. 166.
Evangelium. p. 1. 170.
 Feria 2. *Apparet Discipulis euntes in Emaus.* p. 1. 174. & seq.
 Feria 3. *Apparet Christus Discipulis congregatis.* p. 1. 185.
 Dominica I. post Pascha. *Apparet Discipulis.*

lis, dat eis Spiritum Sanctum. p. 1. 189.
Thoma incredulus. p. 1. 190.
Apparet proferente Thoma. p. 1. 191.
 Dominica II. post Pascha. *Ego sum Pascha veritas.* p. 2. 390.
 Dominica III. post Pascha. *Modicum, & jam non videbitis me.* p. 2. 187.
 Dominica IV. post Pascha. *Vado ad eum, qui misit me.* p. 2. 104.
Cum autem venerit ille Spiritus veritatis, p. 2. 221.
 Dominica V. post Pascha. *Luce Evangelium ejus diei.* p. 1. 203.
 In Ascensione Domini, *Mysterium ejus diei.* p. 1. 203. & seq.
 Dominica VI. Post Pascha. *Cum venerit Paracletus, quem ego misisti vobis a Patre.* p. 2. 230.
 Dominica Pentecostes, *Mysterium ejus diei.* p. 2. 219.
 Dominica SS. Trinitatis. *Mysterium ejus diei.* p. 2. 226.
Evangelium. p. 1. 200.
 Dominica I. post Pentec. *Nolite judicare.* p. 2. 215.
 In festo Corporis Christi. *Mysterium ejus diei.* p. 2. 231.
 Dominica II. post Pentec. *Homo quidam fecit Cenam magnam.* p. 2. 234.
 Dominica III. post Pentec. *Parabola de Ove perditâ.* p. 2. 241.
 Dominica IV. post Pentec. *Piscatur Petrus ad Stagnum Genzareth.* p. 2. 270.
 Dominica V. post Pentec. *Nisi abundaverit iustitia vestra.* p. 2. 305.
 Dominica VI. post Pentec. *Resurrexerunt quatuor.*

tur mille hominum septem panibus.
 p. 2.354.
 Dominica VII. post Pentec. *Attendite à falsis Prophetis.* p. 2.319.
 Dominica VIII. post Pentec. *De villico iniquitatis.* p. 2.417.
 Dominica IX. post Pentec. *Videns Civitatem flevis super illam.* p. 1.98.
 Dominica X. post Pentec. *Parabola Pharisei, Et Publicani.* p. 2.421.
 Dominica XI. post Pentec. *Sanatur surdus, Et mutus.* p. 2.354.
 Dominica XII. post Pentec. *Parabola ascendens in Hierico.* p. 2.396.
 Dominica XIII. post Pentec. *Mandatur decem leprosis.* p. 2.376.
 Dominica XIV. post Pentec. *Nemo potest duobus Dominis servire.* p. 2.313.
 Dominica XV. post Pentec. *Filius Vidue suscitatur.* p. 2.323.
 Dominica XVI. post Pentec. *Sanatur Hydropticus.* p. 2.409.
Recordandum in nobilissimo. p. 2.410.
 Dominica XVII. post Pentec. *Magister, quod est mandatum magnum.* p. 2.451.
 Dominica XVIII. post Pentec. *Sanatur Paralyticus.* p. 2.280.
 Dominica XIX. post Pentec. *Nuptia Filii Regis.* p. 2.446.
 Dominica XX. post Pentec. *Sanatur Filius Regis.* p. 2.269.
 Dominica XXI. post Pentec. *Rex ponens rationem cum servis suis.* p. 2.371.
 Dominica XXII. post Pentec. *Licet censum dare Caesari, an non?* p. 2.449.
 Dominica XXIII. post Pentec. *Mulier curatur.*

tur filia Jairo. p. 2.284.
 Dominica ultima post Pentec. *Prædixio de solationis.* p. 2.433.

Si plures Dominicae sint post Pentecosten, uti accipiuntur ex Dominicis post Epiphaniam Evangelia, sic erunt & Meditationes ex iisdem Dominicis sumenda.

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN
 INSTITUTO DE BIBLIOTECAS

I N D E X

In Evangelia præcipuorum Feste-
rum.

DIE XXIX. NOVEMBRIS.

- Vigilia S. Andreæ. *Evang. Strabat Jean-
ner.* Joan. 1. f. 4. hebd. 4. post Pent.
30. S. Andreæ Apost. *Ambulans Jesus* Matth.
4. f. 4. hebd. 6. post Pentec.

D E C E M B R I S.

3. S. Francisci Xaverii. *Euntes in Mundum.*
Marci 16. fer. 6. hebd. 4. post Pascha qu. 2. &
segg.
6. S. Nicolai. *Homo peregrus.* Matth. 21. fer.
6. hebd. 2. post Pent.
7. S. Ambrosii. *Vos estis sal terra.* Matth.
5. Dom. 10. post Pent.
8. Conceptio B. M. V. *Libro generationis.*
Matt. 1. deest. *Evang. sed de ea Sabbato post*
Dom. 2. Advent.
13. S. Lucie V. M. *Simile est regnum Calorum.*
Thesauri. Matth. 13. fer. 6. hebd. 14. post
Pent.
21. S. Thomæ Apost. *Thomas unus ex duode-
cim.* Jo. 20. f. 4. hebd. 3. post Pascha.
24. Vigilia Nativitatis Domini. *Cum esset des-
ponsata.* Matth. 1. f. 2. hebd. 4. Adventus.
25. Nativitas Domini ad primam Missam.
Exiit edictum. Luc. 2. Sabbato hebd. 4. Adv.
Ad secundam Missam. *Pastores loquebantur.*
Luc. 2. die 31. Decembris.

Ad

- Ad tertiam Missam. *In principio erat Ver-
bum.* Jo. 1. Dom. 1. Adv.
27. S. Joannis Apost. *Dixit Jesus Petro, sequere
me.* Jo. 21. hebd. 4. post Pascha.
28. SS. Innocentium. *Angelus Domini appa-
ruit.* Matt. 2. fer. 5. hebd. 4. post Epiph.
29. S. Thomæ Episc. & Mart. *Ego sum Pastor
hominum.* Jo. 10. fer. 3. hebd. 21. post Pent.
31. S. Silvestri Papæ *Sicut iunghi vestri.* Luc. 12
Sabb. hebd. 21. post Pent.

J A N U A R I I.

1. Circumcisio Domini. *Vocatum est nomen
ejus.* Luc. 2. die 1. Januarii.
5. Vigilia Epiph. *Desunxit Herode.* Matt. 2. f.
2. hebd. 5. post Epiph.
6. Epiph. Domini. *Cum natus esset Jesus,* &
die 6. Januarii.
13. Octava Epiph. *Vidit Joannes Jesum* Jo. 1.
Sabb. hebd. 3. post Epiph.
15. Pauli primi Heremite. *confiteor tibi &
Pater.* 11. f. 15. post Pent.
18. Cathedra S. Petri. *Quem dicunt homines.*
Matth. 16. f. 3. hebd. 17. post Pent.
25. Conversio S. Pauli. *Ecce nos reliquimus.*
Matth. 19. f. 4. hebd. 25. post Pent.

F E B R U A R I I.

1. S. Ignatii Episc. & Mart. *Nisi granum frum-
menti.* Jo. 12. fer. 6. hebd. 26. post Pent.
23. Cathedra S. Petri Apost. *Quem dicunt &
Matth. 16. f. 3. hebd. 17. post Pent.*
24. S. Mathiæ Apost. *Venite ad me omnes.* f.
5. hebd. 15. post Pent. *ejus electio.* f. 5. hebd. 6.
post Pasca.

B 6 MAR-

MARTII.

12. S. Gregorii Pap. & Conf. *Vox eius sal terra.*
 Matth. 5. Dom. 10. post Pent.
 19. S. Joseph. f. 2. heb. 3. Adv. *Joseph autem vir
 eius.* Matt. 1. ser. 2. heb. 4. Adv.
 25. Annunciatio B. M. V. *Misus est Ange-
 lus.* Luc. 1. f. 3. heb. 3. Adv. & seqq.

APRILIS.

25. S. Marci Evang. *Designavit Dominus.* Luc. 5.
 heb. 21. post Pent.

MAY.

2. SS. Philippi & Jacobi Apost. *Invenit Phi-
 lippon.* heb. 4. post Pent. f. 6. n. 3. & seq.
 3. Inventio S. Crucis. *Erat homo.* Jo. 3. Dom.
 2. Adv. & f. 3. & 4. heb. 5. post Pent.
 4. Joannis ante Portam Latinam. *Accessit ad
 Jesum Mater.* Matt. 20. f. 2. heb. 26. post
 Pent.
 8. Appar. S. Michaelis Arch. *Accesserunt Di-
 spulsi.* Mat. 18. f. 6. heb. 18. post Pent.

JUNI.

11. S. Barnabe Apost. *Ecco ego mitto vos.*
 Matt. 10. f. 2. heb. 15. post Pent.
 24. S. Basili Episc. *Si quis venis ad me.* Luc.
 15. f. 4. heb. 15. post Pent.
 24. S. Jo. Baptistae Nativitas. *Pepigit Filium.*
 Luc. 1. f. 2. & 4. heb. 4. Adventus.
 29. SS. Apost. Petri & Pauli. *Quem dicunt
 dominum.* Matt. 16. l. 3. heb. 17. post Pent.
 30. Com-

30. Commem. S. Pauli Apost. *Ecco ego mitto
 vos.* f. 5. heb. 11. n. 2.

JULII.

2. Visitatio S. Marie. *Exurgens Maria.* Luc.
 2. Dom. 4. Adv.
 6. Octava Apost. *Dominus.* f. 10. et. Matt. 14.
 f. 2. heb. 16. post Pent.
 22. S. Marie Magdalene. *Requabat Jesus qui-
 dam.* f. 4. & 5. heb. 13. post Pent.
 25. S. Jacobi Apost. *Accessit ad eum Mater.*
 Matt. 20. f. 2. heb. 29. post Pent.
 26. S. Anne. *Simile est regnum Caelorum Tibe-
 sauro.* Matt. 13. f. 6. heb. 14. post Pent.
 29. S. Marthe Virg. *Intravit Jesus.* Luc. 10.
 f. 2. & 3. heb. 22. post Pent.
 31. S. Ignatii Fundatoris Soc. Jesu. *Designavit
 Dominus.* Luc. 10. ser. 5. heb. 21. post Pent.

AUGUSTI.

6. Transfiguratio Domini. *Assumpsit Jesus.*
 Matt. 17. f. 6. heb. 17. post Pent. & seqq.
 7. S. Cajetani Conf. *Nihil felicitatis scilicet.* Matt.
 8. Sab. heb. 11. post Pent.
 10. S. Laurentii. *Nisi trantum fragmenti.* Jo.
 12. f. 6. heb. 26. post Pent.
 15. Assumptio B. M. V. *Intravit Jesus in
 quoddam Castellum.* Luc. 11. f. 2. & 3. heb. 22.
 post Pent.
 20. S. Bernardi Abb. *Ecco nos reliquimus om-
 nia.* Matth. 10. f. 4. heb. 25. post Pent.
 24. S. Bartholomei Apost. *Exiit Jesus.* Luc. 6.
 f. 2. heb. 9. post Pent.

28. S. Augustini Episc. *Vex illis sal terra* .
Matt. 5. Dom. 10. post Pent.
29. Decollatio S. Jo. Baptistæ. *Herodes natalis
sui fecit canam.* Matth. 6. f. 6. hebd. 15. post
Pent.

SEPTEMBRIS.

8. Nativitas B. M. V. Dom. 3. Adv. Festum
Nom inis B. M. *Missus est Angelus Gabriel* .
Luc. 1. f. 3. hebd. 3. Adventus .
14. Exaltatio S. Crucis. *Ego si exaltatus fuero
à terra.* Jo. 12. Sabb. hebd. 26. post Pent.
17. S. Matthæi Apost. *Vident Jesus beniamin.*
Matt. 9. Sabb. hebd. 7. post Pentec.
29. S. Michaelis Arch. *Accesserunt Discipuli
ad Jesum.* Matt. 18. f. 6. hebd. 18. post Pentec.

OCTOBRIS.

2. SS. Angelorum Cust. *Accesserunt ut supra* .
& Dom. 25. post Pent.
4. S. Petronii. *Ego sum Passor bonus.* Jo. 10. f. 3.
hebd. 21. post Pent.
S. Francisci Conf. *Venite ad me omnes.* Marc.
11. f. 5. heb. 15. post Pent.
16. S. Francisci Borgiæ Conf. *Sint lumbi vestri
præcinilli.* Luc. 12. Sabb. hebd. 22. post Pent.
23. SS. Simonis, & Judæ Apost. *Hæc mando
vobis.* Jo. 15. f. 4. hebd. Quinquagesimæ .

NOVEMBRIS.

1. Festum Omnium Sanctorum. *Beati paupe-
res.* Matt. 5. f. 3. hebd. 9. post Pent. & seqq.
13. S. Mart. Conf. *Lucerna corporis tui.* Matt.
6. f. 5.

6. f. 5. hebd. 11. post Pentecost.
21. Præsentatio B. M. Dom. 3. Adv.
23. S. Clementis Pap. *Vigilate, quia nescitis* .
Matt. 24. hebd. 23. post Pent.
25. S. Catharinæ V. & M. *Simile est regnum
Cælorum decem Virginitus.* Matt. 25. ter. 5.
hebd. 28. post Pent.

Commune Apost.

- In Vigiliis Apost. *Hæc est præceptum meum, ut
diligatis invicem.* Joan. 15. f. 4. hebd. Quin-
quag.
Dixit Petrus ad Jesum, *ecce nos.* Matt. 19. f.
4. hebd. 25. post Pent.

Commune Evang.

- Designavit Dominus & alios.* Luc. 10. f. 5. hebd.
12. post Pent.

Commune Martyrum .

- Attendite à falsis Prophetis.* Matth. 7. f. 4. heb.
12. post Pent.
*Nolite arbitrari, quia sani pacem mittet in
terram.* Matth. 10. f. 3. hebd. 15. post Pent.
*Qui amat Patrem, & Matrem plusquam me,
non est in dignus.* Matt. 10. f. 4. hebd. 15. post
Pent.
Si quis vult post me venire. Matt. 16. f. 5. hebd.
17. post Pent.

Commune Conf. Pontificum .

- Vigilate, quia nescitis.* Matth. 24. ter. 4. habd.
23. post Pent.

Hæc.

Homo progreſſe proficiſcens . Matt. 23. f. 6. hebdom.
23. poſt Pent.

Commune Confellorum .

Sine ſumbi veſtri . Luc. 12. Sabb. hebdom. 22. poſt
Pent.

Commune Doſtorum .

Vos eſtis ſal terra . Matth. 5. Domin. 10. poſt
Pent.

Commune Abbatum .

Eccc nos reliquimus omnia . Matth. 19. f. 4. hebdom.
23. poſt Pent.

Commune Virginum , & Viduarum .

Similis erit regnum calorum decem Virginibus
Matth. 25. f. 5. hebdom. 23. poſt Pent.

Simile eſt Theſaurus aſcendito . Matth. 13. f. 6.
hebdom. 24. poſt Pent.

Commune Dedic. Eccleſiæ .

Eccc vir , nomine Zachæus . Luc. 19. f. 4. hebdom.
16. poſt Pent.

DOMINICA PRIMA

A D V E N T U S .

De aterna VERBI genera-
tione .

*I*n principio erat Verbum , &
Verbum erat apud Deum , &
Deus erat Verbum . Jo. 1. Con-
sidera Filium Dei in ſe eſſe
Verbum Patris , conſubſtan-
tialem ejus imaginem , in qua
omnes abſolute perfectiones
reſucent , eternitas , immenſitas , &c. que ſi-
llo à Patre communicantur , inſeque proce-
dere per intellectionem , qua Pater ſeipſum , &
ſecum connexa intelligit . Crede hoc firma fi-
de , adora , lauda , magnaſica , & gratulari , ama ,
&c. ſed & tu ad imaginem Dei creatus es . Quam
nobilis ! at nunc quom diſſimilis prototypo ! Fa-
tere , confundere , dolo , de reſtauranda imagi-
ne cogita . Ut producta eſt prima , ſic reſtaura-
tur ſecunda Dei imago per Dei cognitionem ,
& ſepius exercitos fidei actus , quorum defectu
potiſſimum labimur .

2. *Omnia per ipſum facta ſunt , & ſine ipſo
factum eſt nihil .* Ibid. Considera Verbi Dei
potentia omnia ex nihilo condita eſſe , & con-
ſervati , ſine hac in nihilum deficere . Agnoſce
viva fide te , & omnia ita à Deo pandere . Ma-
gnifici , & lauda potentiam ejus : in vita crea-
turas ; viciffim te ab iſdem invitari crede .
Mirare , tot poſſibiles creaturas in ſuo ni-
hilo relictas , te tam miſerum peccatorem .

cx-

Homo progreſſe proficiſcens . Matt. 25. f. 6. hebdom.
23. poſt Pent.

Commune Confellorum .

Sine ſumbi veſtri . Luc. 12. Sabb. hebdom. 22. poſt
Pent.

Commune Doſtorum .

Vos eſtis ſal terra . Matth. 5. Domin. 10. poſt
Pent.

Commune Abbatum .

Eccc nos reliquimus omnia . Matth. 19. f. 4. hebdom.
23. poſt Pent.

Commune Virginum , & Viduarum .

Similis erit regnum calorum decem Virginibus
Matth. 25. f. 5. hebdom. 23. poſt Pent.

Similis eſt Theſaurus aſcendito . Matth. 13. f. 6.
hebdom. 24. poſt Pent.

Commune Dedic. Eccleſiæ .

Eccc vir , nomine Zachæus . Luc. 19. f. 4. hebdom.
16. poſt Pent.

DOMINICA PRIMA

A D V E N T U S .

De aterna VERBI genera-
tione .

*I*n principio erat Verbum , &
Verbum erat apud Deum , &
Deus erat Verbum . Jo. 1. Con-
sidera Filium Dei in ſe eſſe
Verbum Patris , conſubſtan-
tialem ejus imaginem , in qua
omnes abſolute perfectiones

reſuſcitur , eternitas , immenſitas , &c. que ſi-
llo à Patre communicantur , inſeque proce-
dere per intellectionem , qua Pater ſeipſum , &
ſecum connexa intelligit . Crede hoc firma fi-
de , adora , lauda , magnaſica , & gratulari , ama ,
&c. ſed & tu ad imaginem Dei creatus es . Quam
nobilis ! at nunc , quum diſſimilis prototypo . Fa-
tere , confundere , dolo , de reſtauranda imagi-
ne cogita . Ut producta eſt prima , ſic reſtaura-
tur ſecunda Dei imago per Dei cognitionem ,
& ſepius exercitos fidei actus , quorum defectu
potiſſimum labimur .

2. *Omnia per ipſum facta ſunt , & ſine ipſo
factum eſt nihil .* Ibid. Considera Verbi Dei
potentia omnia ex nihilo condita eſſe , & con-
ſervati , ſine hac in nihilum deficere . Agnoſce
viva fide te , & omnia ita à Deo pandere . Ma-
gnifici , & lauda potentiam ejus : in vita crea-
taras ; viciffim te ab iſdem invitari crede .
Mirare , tot poſſibiles creaturas in ſuo ni-
hilo relictas , te tam miſerum peccatorem .

cx-

HEBDOMADA I.

extra dum. Agnosce, quanta potueris cum eo, quam paucis prestititeris. Humilia te, quod nihil possis sine eo. Apprehende manu tua omnipotentem eius manum, cum qua sola omnia potes & erige te ad magnanimitatem in arduis, ac difficilibus.

3. *Quod saluum est in ipso vita erat.* Ib. Regredere a creaturis ad Deum. Cogita creata omnia eminentiore modo in Deo esse, habere in Deo quoddam esse Divinum, & vivum. Eras ergo & tu in Verbo, & eras vita. At vivisne etiamnum in te ipso vitam Divinam? Quid respondeat operationes tuas, ex quibus vita colligitur? Invenies, pro quo gratias agas, de quo Deum laudes, quod ames, de quo doleas, te confundas, & deprimas, quo ad fiduciam erigaris.

FERIA II.

De creatione, & sine hominis.

1. *Creavit Deus hominem ad imaginem, & similitudinem suam.* Gen. 1. Agnosce creatorem tuum ejus aternitatem in essentia, omnipotentiam in creatione, bonitatem in sui communicatione, sapientiam in gubernatione &c. Lauda, & glorifica factorem tuum, hic est, qui te extraxit ex nihilo, totus ergo es ejus, at quoties te Domino tuo subtraxisti! A surge, redi in possessionem ejus, dolendo, amando, resignando, ait S. Leo. Imaginem sui tibi indidit per creationem, gratias age, sed tibi reliquit, ut secundum ejus imaginem fuis, ait S. Basil. Confer te cum prototypo, adverte, quantum tibi desit, ut ei similis evadas; propone id urge, quo maxime deficis: pete gratiam, &c.

2. *Fer-*

ADVENTUS.

1. *Formavit Deus hominem de limbo terrae, & inspiravit in faciem ejus spiritum suum.* Gen. 2. Animae nobili addidit Deus corpus de limbo terrae, ne ex nobilitate nimium superbas, ex vilitate nimium delicias. Si tam nobilis, cur ad indigna declinas? Si tam vilis, cur mancipium es corporis tui? Respice; corpus tuum cura non fovet: necessitate metire obsequia, quae illi impendis, non voluptate. Abice te per humilitatem sponte, antequam per necessitatem abiciaris in pulverem, &c.

3. *Dominiun Deum tuum adorabis, ei que soli servies.* Matt. 4. Hic est finis tuus, ad quem creatus es. Agnosce Dominum, agnosce Deum, agnosce tuum, & hinc titulos, quibus ei & adorationem, & servitum debes per omnes tibi concessas corporis, & animi facultates. Quamcumque enim a Deo accepisti, ea Deo obstricta est. Respice, te quam parum hanc veritatem agnovisti unde & tuis facultatibus abusus es. Dole, decessate, prope, &c. Respice altorem finem, ad quem Deo serviendo tendis. Lauda Deum, qui tibi se ipsum in primum proponit, gratias age, desiderata, pete gratiam, &c.

FERIA III.

De mediis ad eum finem consequendum.

1. *In principio creavit Deus caelum, & terram.* Gen. 1. Quanta rerum series, quam tibi servit: A liae sunt naturales, ut coelum, elementa omnia, & omnes eorum perfectioes, homines, artes, scientie, virtutes. A liae supermaturales, ut Christus Mediator, ejus merita,

2.

ta. Sacramenta, gratia. Angeli, Sancti, sacra scriptura, instructiones, status Religiosus, &c. admittat, quod tanta fecerit tibi ingrato, & rebeli. Lauda Deum in omnibus operibus suis, agnosce ejus in amorem. Cogita, quanta tibi in celo praearet, qui tantis te exorfem donat.

2 Omnia subieci sub pedibus ejus, Plal. 8.

Confidera modum, & affectum, quo tibi Deus haec media dedit: amorem, quo gaudet tibi beneficiare; liberalitatem, qua haec ultra necessitatem; ad incunditatem suppeditat: providentiam, qua suis omnia temporibus disponit; sapientiam, qua mala, quae tu obesse crederes, ipse in utilitatem convertit; patientiam, quam num. iusto non retrahit ab ingrato. Admirare haec, praedilectis, extilile, gratias age, indignum te reputa. Disce a Creatore tuo esse in eundem liberalis, & in ejus servitio constans; sed hoc non egisti in Deum; ingratus fuisti; dolo, propone, pete gratiam.

3 Inzestibilia ejus a creatura mundi, per ea, quae facta sunt, intellectus conspiciuntur, Rom. 1.

Confidera finem horum mediatorum esse, ut te ad finem tuae creationis profsequendum juvant. Juvant ergo corpus nutriendo, vestiendo, medicando, recreando, &c. animam; homines instruendo, scientiam illuminando, & perficiendo intellectum, virtutes adorando naturali voluntatem. Juvant denique supernaturali ter ad cognoscendam Divinam omnipotentiam, sapientiam, providentiam, bonitatem, & magisficum de Deo sensum excitandum. Consuade, quod his mediis tam semiter haec Deus sis usus. Time hos in ultimo iudicio tui accusatores, & testes. Gracis age. Opera, ea ob legnitiam tuam non subtrahi. Spera ea a Dei bonitate, sponde iis utri ad eam intentionem, qua tibi datur.

F. E.

FERIA IV.

De bono usu creaturarum, & de indifferentia circa eas.

Vidit Deus cuncta, quae fecerat, & erant bona valde. Genes. 1. Omnia a prima sui creatione erant tam bona media, ut spectato huius universi ordine meliora esse non potuerint ad tuum finem. Bona est ergo sanitas, infirmitas, honor, contemptus, divitiae, paupertas, asiditio, solatium, &c. sed horum usus arbitrio tuo relictus est. Quomodo usus es haec? ad vanitatem, ad lenium, ad rixam tuam. Injuria fecisti Deo, qui creatoras ad malum detorsisti: Creaturis, quod eis abusus ad errores, & peccata: Tibi, quod per eis iudis in perditionem. Errasti? ergo confundere, role, deprecare, revertere, concipe fiduciam in Deum, implera auxilium, &c.

2 Beatus vir, cuius est nomen Domini si speret, & non respexit in vanitates, & in insanas falsas. Plal. 9. Confidera modum practicum, quo bene utaris creaturis. Hic vero est, 1. ut eas non in universum tantum, sed in particulari Deum referas, non ad vanitates, 2. ut attendas, in quo, aut quomodo hoc opus tibi ad finem ultimum professe, aut obesse possit, 3. ut attendas ad affectum, & desiderium tuum circa hoc opus, an Deum illo quaeras? an te ipsum? an vanitatem? an incantias mundi falsas? reflecte te ad praeterita, & statu

HEBDOMADA I.

statue de futuris: quia omnino necessarium est, ut creaturis solum ad ultimum finem tuum utaris: neque secus licet. Et hanc veritatem serio cordi imprime.

3 *Non declines ad dexteram, neque ad sinistram*, Prov. 7. Affectu non magis in sanitatem, divitias, & honores lætaris, quam in morbos, paupertatem, & contemptum, quia æquæ hæc, atque illa ad finem conducunt, ut Deum cognoscas, laudes, ames, &c. statue te in æquilibrio: quidquid eveniat, æquò ad Deum dirige. Hic ergo expugnandus est inordinatus tui ipsius, & rerum creaturarum amor. Hic enim est laqueus, quo te sæpius captum fuisse coleas, contundaris, horreas super te iudicium Dei. Hinc contemnes blanda, si obliat; amaris etiam ardua, si profint: propones, potes gratiam.

FERIA V.

De hominis lapsu.

1 **H**omo cum in honore esset, non intellexit, comparatus est jumentis, &c. Psal. 48. Primos parentes nostros, propter unicum inobedientiæ peccatum paradiso ejectos esse, veritas fidei est. expende, 2. in quo honore fuerit homo, in gratia conditus, expertus internarum rebellionum, morborum, ac ærumnarum, in loco deliciarum collocatus. Agnosce, lauda Dei liberalitatem, 3. Expende hominis ingratitude, qui vetiti pomi esum præcepto tam rigoroso ante habuit. Confer cum tua ingratitude; hanc detestare, 3. Quæ pœna secuta? omnes ærumnæ, corporis morbi, passionum rebellio, cecitas intel-

ADVENTUS.

Intellectus, voluntatis depravatio, &c. Agnosce gravitatem peccati, abhorre, detestare.

2 *Omnes declinaverunt, simul in iram facti sunt*. Psal. 13. Considera unum peccatum in omnes transiisse, omnes gratia spoliatos, originali macula (excepta B.V.) infectos, factos filios iræ, & inimicos Dei. Ecce quid hoc? quam grave esse spoliarigratiam, esse odibilem Deo? &c. Quæ latebræ tegant peccatorem à facie iræ Dei? Abhorre à peccato, quod in omnes tuas actiones transit, & vitam eam moralem, animæ spirituales admittit.

3 *Stipendium peccati mors* (Rom. 6) & temporalis, & æterna. Per peccatum enim mors ingressa est in mundum: per peccatum infernus est fabricatus. Vixisses seculi semper, & æternum beatus, si non peccasses quia peccasti, morieris utraque morte. Expende mala primæ, sed transitura; mala secundæ, sed æterna. Agnosce hinc gravitatem peccati. Exhorresce, dole, detestare, pete veniam, &c.

FERIA VI.

De Decreto, & motivo reparandi hominem.

1 **N**olo mortem impij, sed ut convertatur à via sua. Ezech. 33. per peccatum facti filii mortis æternæ: Omiserables casus à tanta sublimitate ad tam profundam abyssum! Vide, undè, & quò delapsus es. Confer priorem statum cum statu peccati, ex eo quod perdidisti, & in quod incurristi. Sed non vult tuam mortem Deus. Nolo mortem peccatoris. Si hoc jam jam ad

HEBHOMADA I.

rogam educendus audires. à Principe tibi discipulum quantum exultares: quas gratias ageres? quid tam arduum, quod tam bono Principi non sponderes? Hoc in Deum age.

2 *In charitate perpetua dilexi te.* Jerem. 31. Considera causam hujus tam pie in nos Dei voluntatis esse infinitum ejus amorem. Quid amor non potest in ipsum Deum! at quibus nostris meritis nullis. *sed cum peccatores essemus dilexit nos.* Quid tu faceres in infinitum? infinitis gratias merebaris. Dilexit te tamen quem offenderas, Deus. O ferrentur cor, si non dillegas diligentem, cum ipse dilexerit offendentem.

3 *Et attraxi te miserans.* Ibid. Altera causa decreti de reparando homine est Dei misericordia. Peccaverat Adam; nocuerat omnibus; omnes extirpandi erant. Noluit Deus totum humanum genus sine suo frustrari. Peccaverat Adam sed inductus à demone in ipsum Deum rabie acto. Hominis causam, ut propriam, assumpsit Deus. Spem concipe, quod causam tuam Deus, ut suam, assumet, contra tentationes demonis.

SABBATO.

Decretum Incarnationis Filii Dei.

1 Considera, potuisse Deum infinitis modis aliis hominem reparare, elegisse tamen per viam condignæ Deo dandæ satisfactionis. Hanc prestare creatura non poterat, que non summi esset Deus; quis injuria erat infinita, omnis verò satisfactio finita. Hinc æstima gravitatem offensæ Divinæ, & abhorre. At te verò si satisfactionem requi-

ADVENTUS.

requirat, unde reddes.

1 Considera, potuisse Deum Angelicæ nature uniri, & pro homine satisfacere, voluisse humane, ut vinceret dæmonem in natura infirmiore; & daret nobis visibilem, & imitabilem Redemptorem. Agnosce facile superari dæmonem ab homine, qui Deo unitur; & adhære Deo, ut confundas fortem. Agnosce Redemptorem tuum, Magistrum, & exemplar. Poteratne hoc sperare? Vide, ne devies.

3 Considera, ex qua vilitate & miseria, ad quam dignitatem evehctus sit homo. Æstima, gratulare, ama, gratias age, &c. Decebat ergo, ut Divinæ factus confors nature vicam ducces tuæ dignitati parem. Sed heu! quid egisti? Pudeat, peniteat tantum descivisse, &c.

DOMINICA SECUNDA
ADVENTUS.

Pater Filium, Filius se ipsam
mundo donat.

1 *Se Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret.* Joan. 3. Quis? Deus: quem? te dilexit: Quomodo amorem probavit? dando filium, & hunc Deum infinite dilectum pro te rebelli peccatore, quam nihil tu reddis Deo! pudeat, quin te quoque affectu creaturatum, tuique ipsius extus, & te ei donas, qui Filium tibi dedit: Attende, quam habes obligatio: em hoc agendi.

2 *Dilexit me, & tradidit semetipsum pro me.* Galat. 2. Dilexit me, quem vidit specialiter ingratum futurum, & suæ intentioni repugnaturum; & in signum amoris dedit se ipsum.

sum, quise tibi tot argumentis negare poterat. Quid tu agis pro ejus amore? an salvabit te, si adhuc resistas? Redde te totum ei, qui se totum tibi prior dedit.

3 *Com in forma Dei esset, exinavit semetipsum formam servi accipiens.* Phil. 2. Et quò se dedit; qui se tibi dedit? In paupertatem, in contemptum, in cruciatus, in mortem. Hæc tolerabilia fecit amor. Non amas vicissim, si illa fugis. Ad hæc te resolve, ut amorem testeris.

FERIA II.

In Incarnatione elucet Sapientia, Bonitas, & Omnipotentia DEI.

1 **O** *Ceulta sapientia tua manifestasti mihi.* Psal. 50. Invenit medium, quo solo Divinæ Justitiæ satisfaceret, debitum nostrum in Divinam personam transferendo. Invenit modum, quo idem, qui Creator erat, esset & Redemptor, ut pluribus titulis, totum in se colligeret amorem nostrum. Et tamen fraudas Deum expectatione sua, qui amorem dividis in creata. Redde Deo, quod Deo debes.

2 *Bonitatem fecisti cum servo tuo.* Psalm. 113. Quæ bonitas? Justus pro injustis, innocens pro peccatoribus, Dominus pro servo, Deus pro homine se dedit. huic se univit non affectu tantum, sed substantia. Et poteris tu, si hoc credis, extra Deum amare aliquid? Converterte, anima mea, tota ad Deum, qui solus bonus, solus amorem dignus est.

3 *Fecit potentiam in brachio suo.* Luc. 2. Filius Dei est brachium Dei, quod è corlopr-

ten-

tendit ad sublevandum hominem: In hoc Filio incarnata apparuit omnipotentia, quæ tantum operata est, quantum amor desiderare potuit. Nec majus ille imperare, nec majus hæc exequi valuit. Persuadeat hæc veritas, ut amorem reddas, quem negasti hæcenus, & cum testeris opere, quantum potes.

FERIA III.

Per Incarnationem Filii DEI placatur DEUS, erigitur homo, confunditur daemon.

1 **O** *Mœia ex Deo, qui nos reconciliavit sibi per Christum.* 2. Cor. 5. Non potest placari Deus offensus nisi vel condonatione, vel satisfactioe. Noluit condonare peccatum nostrum, voluit satisfieri pro eo, à nostra natura adjuncta per unionem Verbi, qua merita ejus ad infinitatem exuberentur. Time, anima mea, quia etiam à te satisfactio exigetur! & tamen raro hoc cogitas; At quia satisfactioe non potes, uni tuum nihilum quam thesauro infinito meritorum Christi.

2 *Suscitans à terra inopem, & de seccore erigens pauperem.* Psal. 112. Declinaverat in terram homo & cognitione, & affectu; Deum nec videbat, nec amabat; quia sub sensum non cadebat, visibilem ergò se dedit, ut nos exemplo, & doctrina ad Deum erigeret. Prævalentur ergo terrena, ut te rapiant ad se? il-lucne ibis, quò illa trahunt, an quo Filius Dei? &c.

3 *Nunc principi hujus mundi elicitur superas.* Joan. 12. Triumphabat daemon, quod in uno homine omnes homines perdidit. t. Unum

C 2 ho-

12 HERDOMADA II.
hominem invenit Deum, quo ejus superbia confunderetur, nempe Christum Deum, & hominem. Ita nos perdidit unus homo, unus salvabit. Sed hoc non egit humanitas, nisi Divinitati unita. Non vinces hostem, nisi Deo unitus. Te solo nihil, cum illo omnia poteris.

F E R I A I V.

Eligitur Mater tanto Filio digna.

Mater Dei, Filium suum, factum ex muliere. Galat. 4. Decreta Incarnatione decrevit Deus non creare sibi corpus, sed ex foemina nasci, ut sicut una mulier juvit ad perditionem nostri, ita una coadiuvaret ad redemptionem. Et hac ratione voluit fieri filius hominis, & frater noster. Quae ergo nostra dignitas, qui habemus eundem cum Christo Patrem? quae Christi humilitas, qui cum esset Filius Dei, fieri voluit filius hominis illam agnosce, & factis proba: hanc imitare, & te deprime.

1. *Respexit humilitatem ancilla sua.* Luc. 1. Vidit Deus ab eterno omnes mulieres, & quicquid in quocumque statu fuissent operatarum. Vidit B. Virginem in omnibus circumstantiis bene operatarum, nunquam male, idque ex meritis Christi. Ideo eam praeter ceteris adamavit. Vis à Deo amari? cooperare ejus gratiae, nulla re praeterat occasio. Pessime id haecemus? Confundere, dolo, time, proponere, &c.

2. *Fecit mihi magna, qui potens est.* Luc. 1. Quid majus, quam esse DEI Matrem? Unde hoc illi? quia semper correspondit gratiae invitanti, aut intimanti voluntatem DEI, Po-

A D V E N T U S. 13
Potes, & tu Mater DEI esse. Nam qui tece-rit Voluntatem DEI Patris, qui in caelis est, hic Mater mea est. Amas hanc dignitatem? fac ejus voluntatem, corresponde internis invitationibus.

F E R I A V.

Promittitur Incarnatio Filii DEI.

1. *Nimicitias ponam inter te, & mulierem, & inter semen tuum, & semen illius, & ipsa conteret caput tuum.* Gen. 3. Hoc erat promittere Redemptorem, qui Adamum, & posteros liberaret à potestate daemones. Quam bonus DEUS! vix peccat homo, illico ille spem gratiae facit, & offert. Nonne & tibi eandem spem fecit? & quoties? quam ergo debes gratitudinem; quem amorem; quam fiduciam;

2. *Inter semen tuum, & semen illius.* Hoc erat promittere Redemptorem, ex descendentibus ab Adamo posteris. Haec deinde promissionem per tot prophetas, & figuras renovavit, ut spem eandem nepotibus Adae faceret. At tibi non spem adventus fecit, sed presentem exhibuit; & tamen magis ei leviebant, qui sperabant, quam tu, qui frueris. Confundere, & post haec responde tanto beneficio.

3. *Deus ipse venit, & salvabit nos.* Mat. 25. Hoc credebant, & dicebant priora saecula. Ideo ad eos Christus sua merita, quia erant infinita, extendit. Non ergo deserit quemquam, qui incum sperat. Putasne minus misericordem in te, postquam venit, si ei fideliter servias? Ueberius participas merita Christi per Sacramenta, &c. Haec merita semper offert aeterno Patri. Haec unica sint tuae spei fundamentum.

C 3 F E

FERIA VI.

Desideratur Redemptor à Patriarchis,
& Prophetis.

Rorate celi desuper, & nubes pluant ju-
sum. Isa. 45. Quem promiserat DEUS
Salvatorem, voluit desiderari, ut ex parte no-
stra aliqua esset dispositio. Quid minus pro tan-
ta gratia exigere potuit, quàm desiderium.
En & ad te venire vult DEUS; & hunc
quàm tepidè desideras, qui alia nosse tam ar-
denter desiderare. Vult à te DEUS desidera-
ri; qui vult uniri. Pone ergo alia desideria,
ut hoc excites.

2 *Mitte, quem missurus es.* Exod. 4. Con-
sidera quàm ardens eorum fuerit desiderium,
caelos, nubes, terram, nocte, & die inclama-
bant, ut veniret, qui mittendus erat. Impe-
trantur hi affectus accelerationem Incarnatio-
nis. Si advertas ad tuorum desideriorum languo-
rem, non quereris te non exaudiri. Pudeat te,
quòd tam ardentem sensui grata, tam tepidè
Divina desideras. Quid te impedit? quòd crea-
tis alicuius.

3 *Expellat inus eum, & salvabit nos.* Isa. 45.
Transibant sicula, augebantur miseriae,
promissus non veniebat, attamen spe certi ex-
pectabant, tam vivi, quàm animæ in limbo,
quæ nempe & necessitatem suam, & magni-
tudinem promissi beneficii cognoscebant. De-
siderares & tu constantius, si DEO fideres,
si necessitates tuas adverteres, si cognosceres,
quantum bonum sit DEUM habere. His nu-
tri desideria.

S A B-

SABBATO.

De Conceptione Immaculata B. V.

Nondum etiam abyssus, & ego jam conce-
pta eram. Prov. 8. Peccatum origi-
nale abyssus est, qua omnes sorbebatur. MA-
RIA est exempta, quia ut ait S. Ansel. De-
cens erat, ut ea puritate, qua major sub DEO
nequit intelligi, Virgo illa niteret. Adver-
te, quantum DEUS attendit ad id, quod se
debet. O si & tu attenderes, quid te, quid
statum, & vocationem tuam deceat!

1 *Tota pulchra es amica mea, & macula non
est in te.* Cant. 4. Non tantum peccatum non
fuit in B. V. sed neque fomes, neque concu-
piscencia, neque prava inclinatio: sed cum
summa tranquillitate caro, & sensus suberant
rationi, & Spiritui. Sed sentis aliam legem
in membris tuis? Tranquillitatem habebis,
si concupiscencias, & inclinationes opprimas,
si ratio, & Spiritus regant, non caro, &
sensus.

3 *In me gratia annis via, & veritatis.*
Ecc. 44. In primo instanti contulit DEUS
gratiam B. V. habitualem supra omnes homi-
nes, & Angelos: intellectus plenum usum,
& cognitionem DEI; voluntatem amantem
supra omnes Seraphinos; gratias efficaces cum
quibus statim secundum omnem intentionem
operata est. Quando tu intellectum, quan-
do voluntatem DEO applicuisti? quomo-
do? an cooperatus es gratis? an coopera-
beris? &c.

C 4

DOMI-

DOMINICA TERTIA
ADVENTUS.

De Nativitate, & Præsentatione
B. Virginis.

Nativitas tua, Dei genitrix Virgo, gaudium annunciaris in universo mundo. Ecclesia. S.S. Trinitati : quia filia Patris, Mater filii, Sponsa Spiritus S. Angelis : quia eorum Regina. 3. Hominibus : quia eorum protectrix ; quibus proprie est Maria. *Stella maris* naufragantibus : *Illuminatrix* cæcis, & in umbra mortis positis : *Dominæ* : omnibus ; ut ei serviamus, eam post DEUM amemus, revereamur. Congaude & tu. Agnosce in hoc nomine ejus excellentias, & spes tuas.

2 *Concepssit, & deficit anima mea in atriis tuis.* Pl. 83. Joachim, & Anna toto affectu offerunt DEO filium, & hoc se solatio libenter privant. Quam sanctum est propter Deum se omni solatio privare. An & tu hoc agis ? Virgo trimula propter se offerre DEO, non ætate, non amore parentum detenta. Quam facile tu impedimentum arripis ; denique se DEO cum summa hilaritate offerre per votum perpetuæ castitatis. Quæ hic devotio ; quæ reverentia ; sed quæ tua toties repetita oblatio ; quam frigida.

3 *Multæ filię congregaverunt sibi divitias, tu supergressa es universas.* Prov. 31. Considera virtutes ab ea in templo exercitas. Cum Deo uniebat se per contemplationem, charitatem, voluntatis suæ subjectionem. Proximum, seu simul degentes puellas æstimabat,

ama-

amabat ; juvabat, sufferebat. omnibus se subiciebat : seipsam deprimebat humilitate, ab amore terrenorum avellebat, mortificabat, &c. Oblatus es in domo DEI : has à templo virtutes exige.

FERIA II.

B. Virgo desponsatur S. Josepho.

Voluit DEUS futuram suam Matrem sponsum viro. Non detrahit Virgo, nec voto timuit, quia se totam DEI gubernationi dederat. Non dubitabat se intactam conservandam ab eo, cujus hinc voluntatem exequeretur. Sine te à DEO gubernari, & nullum incurres periculum. Examina præterita, dispone futura.

2 Considera causas desponsationis. 1. Ne gravida incurreret notam apud homines. Consulte famæ alienæ, præsertim Matris tuæ Religionis. 2. Ne ipse etiam de inupta natus, illegitimus haberetur. Consulte tuo etiam nomini, dum ad gloriam DEI magis expedit. 3. Ut celaretur ad tempus Mysterium Incarnationis. Dilce partus virtutum tuarum celare.

3 Considera qualitates sponsum. Erat quidem Regia stirpe editus, sed pauper, faber lignarius, iustus tamen, & virgo, ut virgo Virginem custodiret. Quam alia æstimat Deus, alia mundus : DEUS justitiam, sanctitatem, virginitatem, humilitatem : mundus excessivam stirpem, opulentiam. &c. Si ut DEUS prædicè judicasses, non tantoperè adhæsisset terrenis. Nunc saltem corrige iudicium tuum.

FERIA III.

Legatio Angeli ad B. Virginem.

Missus est Angelus Gabriel à Deo in civitatem Galilee ad Virginem. Luc. 1. Expēdit, quis, quem, ad quem mittit DEUS Angelam ad Virginem pauperem, desponsatam fabro, consecratam DEO. Tales dignatur DEUS legatione Angelorum. Sed nec te dedignatur, invisibili legatione internarum inspirationum. Attende his, quia à DEO sunt: æstima, & sequere, quia ad tuum bonum sunt. Melior es, si hæcenus hoc præstitisses.

2 Et ingressus Angelus ad eam, dixit: Ave, gratia plena. Luc. 1. Ingressus, qua reverentia? qua modestia? qua compositione? Quam longè minore tu ad DEUM spiritum accedis? laudat Virginem, reticet se Angelum esse. Disce tui laudes non promere, promere alienas. Vocat gratiã plenam. Hæc sola laus coram Deo. Sed quo tu es plenus? vanitate, inordinatis affectibus, &c.

3 Dominus tecum, in cogitatione in desiderio, in amore. Felix sociens sic esse cum DEO. Felix MARIA, quæ semper cum DEO. Quam raro tu cum DEO! Consule cogitationes, desideria, & affectus tuos. Ubi videntur? Collige eos ergo omnes ad DEUM.

FERIA IV.

Angelus intimat Mysterium Incarnationis.

Qua cum audisset, turbata est in sermone ejus. Luc. 1. Turbatur, id est,

CON-

confunditur ad tantas sui laudes, ad tantam Angelii reverentiam. Hoc proprium est humilium. O quantum distas à Virgine! turbaris ad tui vituperia, exultans ad laudes. Illa abhorret veras, & meritas; tu quæris immeritas, & falsas.

2 Ne times, MARIA, invenisti enim gratiam apud DEUM. Luc. 1. Unicam rationem ad pellendum timorem adducit, quod sit in gratia DEI. Inexpugnabilis hæc clypeus est. Quid enim timeat, quem DEUS amat? Quare ergo huic placere, non hominibus. Placere illis magis, si his minus placere voluisses.

3 Ecce concipies in utero, & paries filium, & vocabis nomen ejus JESUM. Hic erit magnus, & filius Altissimi vocabitur. Et regnabit in domo Jacob in æternum. Ibid. Gratulatur Virgini de tanto Filio: adora Filium: agnosce DEUM crede, ama, & regnanti te subde.

FERIA V.

Explicat Angelus Mysterium Incarnationis.

Dixit autem MARIA: Quomodo fiet istud? quoniam virum non cognosco. Luc. 1. Non dicit non fieri istud, quæ semper DEO consentiebat: sed quomodo? Insinuat votum, & amorem majorem puritatis, quam maternitatis tanti filii: de cetero quid DEUS disponat auditura. Ama puritatem, & animæ, & corporis majorem, quam antehac.

2 Respondens Angelus dixit ei: Spiritus S. superveniet in te, & virtus, &c. Ibid. Explicat quomodo consistit Virginitas, & fecunditas opera Spiritus Sancti, corpus DEI Verbo formatum. Gratulare Virgini, in qua

Spiritus Sanctus operabatur hoc Myſterium. Vide, ut idem ſolus in animis tua operetur inſpirationibus, non ſeculus, non anior proprius, non humani reſpectus.

3 *Eccē ancilla Domini, fiat mihi ſecundum verbum tuum.* Ibid. Conſentit Virgo. Hoc expeſtabat SS. Trinitas, Angeli, Patres in limbo, homines. Cum quanta humilitate? Mater DEI ſe ancillam vocat. Virginitate concepit, humilitate meruit. Hic modus eſt, quo DEUM ad te trahas, ſi te deprimas: ſicut cum pellis, ſi te elevas.

FERIA VI.

Dotes Chriſti anime à Verbo aſſumptæ.

1 *In que ſunt omnes theſauri Sapientia & ſcientia Dei Coloff. 2.* Primo inſtanti perfectiſſime cognovit omnia naturalia, etiam te, & tua facta. Sed viditæ, quod gaudio eſſe poterat, an quod mererit? 2. Omnia ſupernaturalia, ac DEUM. Quam felix illa anima! quam tu infelix? Hæc non vides, ſaltem actuali fide ſæpius crede. Ex huius defectu aliis plerumque deſicis.

2 *Talis decet, ut nobis eſſet Pontifex, ſanctus, innocens, impollutus.* Hebr. 7. Ex unione ad Verbum ſuit ſanctæ infinite, neque creſcere potuit. Tu potes: at non creſces, niſi DEO magis uniaris: non unieris, niſi à creaturis magis recedas. 1. Fuit ſanctæ per ſummam gratiam ſupra omnes creaturas. Reſpice egeſtatem tuam. Dicitior eſſes, ſi te DEO magis unieris. 3. Fuit impeccabilis, quia regebatur à Verbo. Quam tu fragilis! forte quia non patris te à DEO regi.

3 In

3 *In ipſo complacuit omnem plenitudinem inhabitare.* Coloff. 1. Ob unionem habuit omnes virtutes ſupernaturales, quarum capax fuit. Quantum complacuit ſibi in illa DEUS! quam parum in tua! quia egenus, & pauper es. Ne fuerunt otioſæ illæ virtutes; jam tunc in nos inſuſcitant. Sed quoties hanc in te fluxum non admiffiſi.

SABBATO.

Chriſtus primo inſtanti conceptionis offert ſe Patri æterno.

1 *Requediens in mundum dicit: Hoſtiam, & oblationem (aliam) noluiſti, corpus autem aptaſti mihi. Tunc dicit: Ecce venio.* Hebr. 10. Offert Patri, ſe, ſua, corpus, animam, & quam promptiſſimè, quia cognoviſcit hæc eſſe ab illo. Quid tu habes, quod non ſit à Deo? cur non iſi omnia? cur tibi, cur ſenſui multa immolas.

2 *Ecce venio, ut faciam, Deus, voluntatem tuam.* Ibid. Viſit ſtatim deſcendit ſibi à Deo paupertatem, contemptum, paſſionem, mortem, promptiſſimè excipit ipſo primo momento Crucem, voluntate ſua tota in DEI voluntatem tranſiſa. Conſert te cum Chriſto, quam conformis ſis voluntati Divinæ, præſertim in arduis, quem ames, aut fugias Crucem.

3 *Quæ placita ſunt ei, facio ſemper.* Jo. 8. Quia ſummè ei placet gloria ſua, & ſalus noſtra; hæc ſtatim intentione ſua reſpexit, eaque puriſſima. Perdis omnia, quæ non hæc dirigit. O quantum hæcenus læſturam feciſti: Quod poſt hæc facturus es, parum ſit, ut nihi ſenſus interveniat.

DQ.

DOMINICA QUARTA
ADVENTUS.

B. Virgo Elisabetham invisit.

Exurgens MARIA in diebus illis abiit in montana cum fisionatione. Luc. 1. Concepto DEO abicit in ardua. Inhabitantis DEI signum est ad difficilia se resolvere. Concepto DEO exit in publicum. Necessarium est latere, donec DEI spiritus sit in te; antea non tuto spis cum proximo. ut Joannem peccato solvat, relinquit amatam solitudinem. Relinquendus Deus propter DEUM.

2 Enustatis infans in utero ejus, & repleta est Elisabeth Spiritu Sancto. Ibid. Effectus hi sunt visitationis MARIE, infans mundatur, sanctificatur, nondum natus propheta gestu: Elisabeth illuminatur, agnoscit Matrem DEI, extollit eam, humiliat se se. DEUS omnia nos habere voluit per MARIAM. Huic tuam necessitatem expone: ab hac mendica.

3 Magnificat anima mea Dominum. Ibid. Laudata laudem refundit in DEUM, se verò humiliat. Quidquid à DEO tibi adfluit, tu ad tuum nihilum redi; magnifica illum, & sublimem de eo sensum concipe.

DIR FERIA II.

S. Joseph de Myserio Incarnationis instruitur.

1 Joseph autem vir ejus, cum esset justus, & nollet eam traducere: voluit occultè dimittere eam. Match. 1. Videt gravidam, non

no-

ADVENTUS.

novit Mysterium; angitur; sed non exprimat, in melius interpretatur: cogitat de dimittenda: sed occultè, ut famæ confunderet. Dilce 1. prudenter adversa tolerare, non murmurare. 2. alienos defectus apud te excusare; apud alios tegere.

2 Angebatur & Virgo, quæ sciebat angere Josephum, se de adulterio suspensam; se periclitari de dimissione. Silet tamen, neque excusationem affect: committit se DEO innocentie defensori. Etiam de Sanctis sinistra formantur judicium: sile, si tibi hoc contingat. DEO te committe, qui providentia sua omnia ordinabit in bonum.

3 Angelus Domini apparuit, & in somnis dicens: Joseph, fili David, noli timere accipere Mariam. Ibid. Tribulari vult DEUS justos, non opprimi: præstat Divina auxilia, cum desunt humana. Docet Mysterium Incarnationis Josephum. Quod tam hujus quam MARIE gaudium? Ita sunt curæ DEO; qui se illi committant.

FERIA III.

Nascitur Joannes Baptista.

1 Pateris filium, & audierunt vicini, quia magnificavit Dominus misericordiam suam cum illa. Luc. 1. 2. exinendo illam à dedecore sterilitatis. Si tam turpis erat sterilitas corporalis, quam turpis coram DEO erit sterilitas animæ! Et hæc tua est. 3. dando filium, qui erit magnus coram Domino. Sola magnitudo vera est, quæ coram DEO est. Quid aliam queris?

2 peperit filium, & audierunt vicini &c.

Con-

Confidera, quæ fecuta sint natiuitatem Joannis. Gaudent vicini: alii timent: alii mirantur: recipit loqueliam pater: repletur Spiritu Sancto: loquitur benedicens DEUM, prophetat, &c. Quantas mutationes facit vir unus zelofus, si quando comparet in populo!

3 *Quis putat puer iste eris; etenim manus Domini erat cum illo.* Luc. 1. præfajunt magnitudinem Joannis ab Angelo prædictam, ex eo quia manus, & favor DEI erat cum illo, hic tamen favor non fecit eum magnum coram mundo, sed contemptum, deduxit in desertum, aluit locustis, vestiuit melote, &c. Per hanc viam ducit DEUS eos, quos vult magnos coram se. Hac & tibi eundem.

FERIA IV.

Munus, ad quod destinatur Joannes.

1 **H**ic venit in testimonium, ut testimonium perhiberet de lumine. Joan. 1. Testimonium ore, ut Christum prædicaret; testimonium opere, ut doctrinam suam sanguine signaret. Ad hoc vocatus es, ut testimonium perhibeas non ore tantum, laudando, prædicando; sed multo magis opere, ardua pro eo agendo, & patiendo. Quid egisti; quid passus es; quid in futurum;

2 *Ipsi se accedit ante illum in spiritu, & uirtute Elia.* Luc. 1. Spiritus Eliæ fuit zelofus, igneus, fortis, & impeterritus. Talis fuit Joannes, in eremo ad Jordanem, in urbis, in carcere, in merite. An & tuus talis; quam tepidus; quam debilis; quam facile deficit;

3 *Parare domino plerum perfectam.* Non destinatur tantum ad Herodem, aut magnates,

sed

sed etiam ad plebem excolendam. Demitte te ad vilissimos, quoniam nullus est vilis anima. Idem omnium est pretium, Sanguis Christi. Hoc exemplum Christi, hoc vocatio tua exigit.

FERIA V.

Expectatio Partus.

1 **Q**uem conceperat B. Virgo, summè desiderabat parturire: quia sciebat eum omnium saluti datum, ut hoc opus aperte inchoaret. Desiderabat eum quidem utero sibi unitum habere: sed prævaluit affectus salutis aliorum. Quoties tu DEUM concipis per bona proposita; quam raro parturis; Insistendum his: alias otiosa sunt. Sepone quandoque etiam spirituales tuam consolationem, ut salutis aliorum seruis: multo magis solatia sensuum. Non perditur sic DEUS, sed paritur.

2 Agnita DEI voluntate, ut Christus nasceretur, desiderabat huius partum B. Virgo, ut eum etiam corporalibus obsequiis protequeretur, videret, oscularetur, stringeret, gestaret, ferviret. Non solum affectum, sed etiam externa opera DEO impende.

3 Ad hunc partum qui se disponebat. Per intensissimos virtutum omnium actus. Non una virtute te, neclens ad DEUM in te pariendum dispones. Necesse est omnibus, & in gradu heroico. Quas habes; quæ desunt. Heroicis assuesce, quæ seruidam, & constantem resolutionem postulant.

FL.

FERIA VI.

Beneficia à Christo in utero existente
Sanctissimæ Matri collata.

1 **G**estavit filium sine gravedine, sine dolore, & tædio. Facile gestatur, quod summè amatur. Privilegium hoc fuit Virginis, non tuum. Tibi dictum est, *in dolore paries filium*, id est, proposita tua etiam per difficultates in opus sunt reducenda: faciliora fient, si ames. Gravis est tibi doctrina Christi, ama; amor omnia dulcorat.

2 Considera, quam adornatum reliquerit Christus thalamum uteri. Qui tantas B. Virginis gratias primò instanti, quo conceptus est, contulit; in quantum putas eas cumulaverit per decem menses? quam intellectualem lucem, quem affectum voluntati indidit? Gratulare Virgini. An undè tua cæcitas. & tepiditas, cum sæpius DEUM recipias? Fortè quia non pateris eum dñi tecum morari, dum te statim ad alia effudis.

3 Considera filios alios nobilitatem à matre accipere, quoniam *partus sequitur ventrem*. At hic mater à filio accipit. Regina enim omnium est, quia Mater est Regis universorum. Ab eo nobilis eris, quod pepereris, id est, à tuis actionibus Christo conformibus, non à doctrina, non ab imitatione.

SABBATO.

Iter Virginis in Bethleem.

1 **E**xiiit aditum à Casare (Luc. 1.) licèt ex superbia, & avaritia: B. Virgo tamen

men reveretur in Imperatore terreno auctoritatem DEI: non exultat se graviditate, temporis iniquitate. Nonne hinc discis Superiores tuos loco DEI habere, etiam in duriorebus imperiis?

2 *Ascendit Et Joseph, ut proficeretur cum MARIA*, Ibid. Decreverat DEUS, ut filius pauper, & contemptus nasceretur. Ordinatur, ut eorum Cælaris prodeat. Hinc constringitur videtur, ut in Bethleem eat. Sed hac necessitate tegit suam voluntatem patiendi, humilitatem, patientiam, paupertatem. Quid ego? prodeco sub virtutis colore, sed delicta celo, amo commoditates, &c. O pudor!

3 *In propria venit, Et sui eum non receperunt*. Joan. 1. Comitare undiq; mendicantem hospitium B. Virginem. Vide, quam indignè excludatur. Expendo, quis ejus sentus maxime, quod *sui eum non recipiant*, qui recipiunt alienigenas. Nonne et tu DEUM quandoque cor pulsatem excludis? & cui das locum? sperni ergo possi hac illi, claude vanitati.

IN NATIVITATE DOMINI.

1 **F**atum est autem, cum essent ibi, impletum est tempus, ut pareres. (Luc. 2.) Ubi? Considera vilitatem loci, tempestatem perfrigidam, tempus noctis, circumundique miseriam, & paupertatem, vis ut in te nascatur Christus? esto tibi vilis, frigidescant tuæ passionis, ama latere, esto pauper, & humilis. Amat & in te ea filius DEI, quæ pro se elegit.

2 *Et peperit filium suum primogenitum*. Ibid. Considera, quibus actibus reverentiæ, humilitatis, adorationis, amoris B. Virgo filium suum

sum exceperit, & statim pro mundi salute Patri obtulerit. Audi vagitum, vide lachrymas: quare, cur fleat; Audi respondentem, quod non habeat imitorem, & statim tu eum sequi.

3 *Et pannis eum involvit*: Ecce paupertatem matris, & filii. *Et reclinauit eum in praesepe*: Ecce quomodo à teneris DEI filius incommoditates amat. Et cur tu fugis; *Quia non erat ei locus in dixerisario*. Qui creavit te in habitaculum sibi, non invenit locum apud te: & invenit, qui te it perditum.

DIE XXVI. DECEMBRIS.

Sensus DEI, B. Virginis, & Angelorum in Nativitate Christi.

1 **C**ogita ab æterno Patre tibi ipso Nativitatis instanti dici: *Hic est filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui*. 2. Tibi donari ab eo filium, & ejus merita. Quam dives his eris, si bene utaris, & tibi applices. 3. Filius verò Patri offert se ipsum in victimam pro peccatis tuis. Quis amor ille in te; Quomodo es meritis; Offer quoque te ipsum in victimam DEO.

2 Considera, quas gratias B. Virgo retulerit ob conservatam Virginitatem. Estima, & custodi tantum thesaurum, quem illa tanti fecit. 2. Quomodo obtulerit eum æterno Patri, quomodo mundo, quomodo tibi; suscipe munus, ama, fove, utere in bonum tuum.

3 Considera revelatum Angelis, dictumque. *Et adorant eum omnes Angeli ejus*. Crede ergo adfuisse Angelos, admiratos illam eximiani.

manitionem, paupertatem, &c. Et tamen non eorum causa hæc agebat Christus, sed tui. Quare tua ergo obligatio, non tantum admirandi, sed etiam imitandi hanc exinanitionem?

DIE XXVII. DECEMBRIS.

Christus natus annunciatu Pastribus.

1 **P**astores erant in regione eadem vigilantes, & custodientes vigilias noctis, super gregem suum; & ecce Angelus Domini stetit juxta illos: Luc. 2. Quibus revelat se Christus, Pastribus, simplicibus, & humilibus: vigilantibus, & attentis ad occasionem boni: custodientibus greges passionum, & affectuum suorum. Suntne in te hæc qualitates, ut merearis tibi DEUM revelari!

2 *Et claritas Dei circumfulsit illos, & timuerunt timore magno*. Lumen, & cognitio DEI Majestatem excitat in anima sacrum quandam horrorem, ac reverentiam. O quam parva tua est in DEUM reverentia in tuis ritualibus exercitiis! Unde? quia modicum est in te lumen, & non formas sublimem de DEO, rebusque Divinis æstimationem. Si æstimabis, reverberabis.

3 *Evangelizo vobis gaudium magnum, quod erit omni populo, quia natus est vobis hodie Salvator*. Gaudent Angeli de nostro bono. Disce gaudere de bonis aliorum: Gaudium nobis annuntiant. Argumenta gaudii sunt, quod natus Salvator, quod nobis, quod hodie. Est Salvator tuus, sed non salvabit te sine te. Cooperari ergo oportet.

Datur signum Pastoribus, & canunt Angeli.

1 *ET hoc vobis signum: invenieris infantem pannis involutum, & positum in presepio.* Luc. 2. Salvatorem populorum annunciat Angelus, & dat ejus signa tam vilia! DEUS nempe non invenitur, nisi in humilitate, & contemptu terrenorum. Elige hæc ad majorem Christi imitationem, etiamsi par omnino esset in deliciis, & honoribus DEI gloria.

2 *Et subito facta est multiitudo militum caelestium exercitus laudantium Deum.* Ibid. Quia DEI Filius se tantoperè exinanivit, Pater eum per Angelos honorat. Quanto minorem ipse tui curam gesseris, tanto majorem geret DEUS. Ubi terrena solatia abieceris, aderunt caelestia. Quid laudabant Angeli? Infantis sapientiam, tenelli potentiam, despectu gloriam, DEUS eruit, & manifestat, quæ latent, huic te committe.

3 *Gloria in excelsis Deo, & in terra pax hominibus bonæ voluntatis.* Ibid. DEO soli debetur per omnia gloria, non tibi. Si eam tibi arroges, DEUS te confundet ob furtum rei alienæ. Quoties eam DEO furtivasti? Red, quod non est tuum. **2.** Pax datur hominibus bonæ voluntatis. Bona voluntas directa per solidas veritates, prompta, resoluta, servida, est principium omnis boni, & pacis internæ, Reflecte te ad te ipsum. & ex te ipso discesse esse verum. Ideo hanc voluntatem excita, & conserva.

DIE

Pastores se hortantur multo ad invensum Salvatorem.

1 *UT discesserunt ab his Angeli, Pastores loquebantur ad invicem* (Luc. 2.) de iis, quæ Angeli decantaverunt. Non sunt ergo statim eorum oblitii, ubi Angelus disparuit: quemadmodum tu facis, qui clapsa hora meditationis, vix postea cogitas, quod lumen habueris, quod propositum. De hoc interdum sæpius tibi loquere, dum prædicandi est occasio.

2 *Transivimus usque Bethlebem.* Ibid. Non fuit pura rememoratio eorum, quæ audierant, sed præctica; ex qua concluderunt *transire*. Cura, ut tales sint tuæ Meditationes, quibus tibi loqueris: ut semper concludas tractatum, vel ab imperfectione ad virtutem, vel ad altiorum virtutis gradum.

3 *Et videamus hoc verbum, quod factum est, quod Dominus ostendit vobis.* Ibid. Volunt experiri, quod audierant. Quanta ostendit tibi Deus, cum tibi interior loquitur! Debes ea opere experiri: alias frustratus Deus suo sine, tu fructu. Si hæc tunc id fecisses, quantus evasisses! Ipse tibi impedimento fuisti, si ipse tibi stimulo.

DIE XXX. DECEMBRIS.

Pastores veniunt ad præsepe Domini.

1 *ET venerunt festinantes.* Luc. 2. Et si Angelus non mandaverit, quia tanta Deo

32 NATIVITAS
Deo gratum fore illum transitum intellexerant, festinarunt eo magis, quo majus erat desiderium. Ubi iamen hausisti, & propositum statuisti, festinandum est, & prima exequendi occasio accipienda. Facies id, si verum sit in te desiderium. Hoc in meditationibus tuis semper excita.

2 *Et in venerunt MARIAM, & Joseph, & infantem puerum in praesepio.* Ibid. Cogita, qui eorum fuerint affectus, submissionis, admirationis, laudis, gaudii, &c. Correspondit eventus lumini, quod Angelus dedit, quia properarunt experiri. Propere modo ad opus propositum, sic invenies JESUM, aut ejus virtutem. Cur id haecenus non fecisti.

3 *Videntes autem cognoverunt de Verbo, quod dictum erat illis de puero hoc.* Ibid. Dicum erat illis: nondum erat plena cognitio, Viderunt, & tunc demum cognoverunt. Experientia virtus discitur. Audivisti tibi loquentem Deum in meditatione? est initium huius scientiae. Accede ad opus, tunc plene cognosces. Quia id non praestitisti haecenus, inde es tam rudis.

DIE XXXI. DECEMBRIS.

Reditus Pastorum à praesepio Domini.

1 *MARIA autem conservabat omnia verba haec, confersit in corde suo.* Luc. 2. Habes exemplar meditantis, MARIAM. 1. *Conservabat verba à Pastoribus in laudem Christi dicta: quid tu conservas eorum, quae tibi Deus dicit?* 2. *Omnia.* Quare non omnia lumina in praxim trahis? 3. *Confersit in corde.* Debes ea saepius in memoriam revocare,

CHRISTIDOMINI. 33

re, captare occasionem exequendi.
2 *Reversus sunt Pastores glorificantes, & laudantes Deum.* Ibid. Ex conversatione cum Christo, remanserunt in illis affectus gloriae Dei, quos retulerant ad officium suum. O felix! si ex meditatione tua reperas tales affectus, colque in officio tuo exerceas! Miser si hoc non facias! Quanta enim perdis?

3 *In omnibus, quae audierant, & viderant.* Ibid. In omnibus glorificant Deum. Nihil praeteri occasionis, quo id exerceas, cujus lumen habuisti. Multas invenies occasiones, si attendas, & tuo lucro; multas perdes, & tuo damno, si non attendas. Et sic Deum glorificabis, quod facias, quae ipse ingressi.

DIE I. JANUARI.

De Circumcisione Domini.

1 *Postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur puer.* Luc. 2. Christus à lege exemptus erat, quia peccatum non habebat per eam abolendum. Vult tamen subesse legi, quamvis durae. At tu leges, quamvis faciles, facile transgredieris; difficiles declinas. Est hoc Christum imitari? resolve te etiam ad arduum, vides Dei voluntatem.

2 *Ut circumcideretur puer.* Considera B. Virginem à Deo eductam resolvisse se ad filium circumcisioni subiciendum. Amabat filium tenerissime, sciebat, quis illi dolor inferendus esset. Non dat locum affectui, quia sciebat voluntatem Dei: Ubi de Dei voluntate constat, seponere affectum. Offenderit proximus? sed Deus jubet. Utri attendas? utri attendisti haecenus.

34 CIRCUMCISIO

3 *Us circumcideret ut puer.* Considera dolorem, quem sentierit Christus, quia erat tenellus infans, complexionis delicatissimæ, Hunc prævidit, quia habebat perfectum usum rationis: & tamen voluit legi parere. Quantum disto à JESU meo! ubi modicum confusionis, aut doloris prævideo, quantum fugio? sed ab hoc die non fugiam: immo ambiam ad majorem imitationem Jesu.

DIE II. JANUARI.

Quos fines habuerit Christus suæ circumcissionis.

1 **C**onsidera primum ejus finem fuisse, ut ostenderet se verum, non phantasticum corpus assumpsisse, & se esse hominem nobis similem, doloribus subiectum. Gratias agere, adora hoc corpus. Sed discite, non esse contentus specie, seu apparentia virtutis, sed veram, quære. Hanc autem probare debes circumcissione mortificationis.

2 Secundus finis fuit, ut se declararet filium Abraham, cui lex illa data fuit. Nec absterruit eum dolor, aut confusio. Esse Religiosus? non es, si id non probas circumcissione mortificationis: si te confusionis, aut doloris timor à professionis opere avertit. Non sic ages in posterum.

3 Tertius finis fuit, ut jam tum adhuc infans suum in nos amorem testaretur. Insigne enim amoris argumentum est, pro eo pati, quem amas. Quis vicissim tuus in DEUM est amor? paternæ pro eo? habesne promptam ad ardua voluntatem, ac desiderium? Excipisne promptè, & amanter seu oblata, seu

im-

CHRISTI DOMINI. 35

imperata? Hæc in posterum tui amoris exhibe documenta.

DIE III. JANUARI.

Præcipuæ virtutes à Christo in circumcissione exhibitæ.

1 **P**rima sit *Obedientia*. Non tenebatur lege, & se subjecit. Et quoniam circumcissio erat protestatio subjectionis ad universam legem, significavit se illam totam servandam suscipere, quamvis gravis esset. Si ista tam grave jugum tui causa suscepit; cur tu cum tam levi jugo Religiosæ Regulæ iustitias? cur sæpe excutis, cujus fructus est tuus? At non te obligant sub peccato? Idem suavius est jugum. Amplectere.

2 *Humilitas*. Circumcissio erat remedium peccati originalis: arguebatur id contraxisse, qui circumcidebatur. Christus nec peccavit, nec peccare potuit: accipit tamen peccati stigma. O humilitas DEI mei? sed o superbia mea! Re ipsa peccator sum, & videri nolo. Discam libenter confundi, nec queram alius videri, quam sum.

3 *Charitas*, qua properavit pro me in vulnera. Amor mei non imperavit illi gloriam, aut delicias; sed vulnera, & sanguinem, & quidem in infantia; O quam serò egote amavi! sed quam etiamnum tepidè te amo, dum duris, & asperis amorem testari fugio.

D 2

DIE

DIE IV. JANUARI.

De impositione Nominis JESU.

1 **V**ocatum est nomen ejus JESUS. Luc. 2. Quando? In ipsa circumcissione; quando signum peccati accepit, & sese infirmum humiliavit: tunc DEUS dedit illi gloriosum nomen, quod est super omne nomen. Ita DEUS elevat eum, qui se humiliat. Habes nomen socii JESU, ut illud dignè feras, esto socius humilitatis.

2 **Vocatum est nomen ejus JESUS.** Quando? In ipsa circumcissione. Ad eo nomen JESU ipsi JESU sanguine constitit. Habes nomen socii JESU, ut illud dignè sustineas, circumcidit, immò mortificari est opus. Hoc instituti nostri ratio à nobis postulat. Fecisti id hæcenus? facies in posterum? Quomodo?

3 **Vocatum est nomen ejus JESUS.** Quando? In circumcissione, qua se obligabat ad implendam totam legem antiquam. Habes nomen socii JESU. Vide quàm te hoc obliget ad observantiam Regularum. Singulæ enim continent quandam imitationem JESU. Examina, recte, statue.

DIE V. JANUARI.

Causa Nominis JESU, & quam nobis inferat obligationem.

1 **I**psè enim salvum faciet populum suum. Luc. 2. idèd vocatus JESUS Salvator. Nomen hoc quàm aptè convenit rei significatè, Nomen habes socii JESU? habesne etiam

CHRISTI DOMINI. 37

etiam zelum salvandi animas? Nomen sine ætè ignominie tiberit. Excita ergo in te zelum exemplo Christi.

1 **Discedat ab iniquitate, qui nominat nomen JESU.** 2. Timot. 2. Si reputat indignum Paulus nomen JESU pronunciarè à peccatore; quanto indignus erit, nomen JESU gerere, & peccare? Hæc ergo prima est obligatio, ut non pecces, qui hoc nomen geris, nè levissimè quidem Examina, dole, propone.

3 **Omne quodcumque facitis in verbo, aut in opere, omnia in nomine Domini JESU.** Ec. Hæc secunda est obligatio, quam etiam ipsum nomen à te postulat. JESUS, & ejus gloria sit initium, sit medium, sit finis operum tuorum, & verborum; nec alium quære. Examina, time, dole, ama, &c.

DIE VI. JANUARI.

De vocatione Magorum.

1 **C**um natus esset JESUS, erant Magi ab oriente. Ec. Matt. 2. Eodem tempore manifestavit se Judæis per Angelum, gentibus per stellam; Agnosce bonitatem Dei, qui neminem vult exclusim à gratia, quamvis immerentem, & reluctantem. Expertus id es ipse. Recogita annos priores, & intelliges; miraberis, quod te Deus ita sit persecutus; dolebis, gratias ages, propones, petes gratiam.

2 **Vidimus stellam.** Quàm infelix status eccæ gentilitatis ante natum Christum! sed hodie vidit lucem magnam. Cogita, quis olim status animæ tuæ ante ortam stellam vocationis? quis hodie? Distellare priorem, gratias age pro præsentem.

3^a CIRCUMCISIO

3^a *Vidimus stellam*. Vocat eos per stellam, quia dedisti erant stellarum speculationi: Ita Deus in vocandi modo accommodat se hominum inclinationi, & simul erudit internè, quid stellæ significet, & mouet illorum voluntatem. Apoc. 1. gratia necessitatem, sine qua ad Deum non venies. Hanc ora 2. Discite experiri illorum inclinationes, quibuscum agis, & per eas illos lucrari. 3. Dilce ex creatis ascendere ad increata, ut illi ex stella stellarum Dominum agnouerunt.

DIE VII. JANUARI.

De Magorum ad vocationem cooperatione.

1^a *Vidimus*. Matth. 2. Non solum tres, sed fortè alii omnes in eadem regione viderunt stellam: soli tamen tres eam secuti sunt. Verè multi sunt vocati, pauci verò electi; Quot stellas Divinarum inspirationum tibi misit Deus! quam paucas es secutus! Dole, time, ora plures, & stude vocationem tuam certam facere per bona opera.

2^a *Vidimus: venimus*. Ut viderent, Deus dedit; quod venerint de suo addiderunt. Frustra est gratia, ubi non est cooperatio. Vide, ne gratia Dei in te vacua sit. Nullam negliges, quia fortè quævis est ultima.

3^a *Vidimus: venimus*. Inter videre stellam, & venire nihil interponitur: statim enim vocanti Deo obdixerunt, non retracti tam multorum exemplo, quos cura domas, affectus propinquo, propria commoda retinebant. Dilce non differe, dum lumen habes. Rumpe vincula terrenorum affectuum.

DIE

CHRISTI DOMINI. 39.

DIE VIII. JANUARII.

De egressu ex Patria, & itinere Magorum

1^a *Vidimus: venimus*. Matth. 2. Non ignorant itinerum molestias, terrore, & aeris iniurias: fortè & plura sibi præfigunt animo, & tamen iter aggrediuntur. Magna generositas! Hæc volentibus ad Deum ire semper est necessaria, hoc enim iter molestiis non caret. Confortare ergo, & esto robustus, ac generosus cape resolutiones Deo consilias.

2^a *Vidimus: venimus*. Iter ineunt, quia vocati, quo? ignorant, generosè, & intrepidè se Divinæ committunt vocationi. Fiducia illa stellam ducem merita est. Quàm sæpè times aliquid aggredi, quia eventum nescis. Ubi credis Deum velle, resolve te, fide: qui dedit velle, dabit, & perficere.

3^a *Vidimus*. Considera, quis per iter fuerit eorum sensus, habito semper præ oculis stellæ miraculo? quæ Deo gratia? quæ in adversis patientia? quod Christi desiderium? quæ eum inveniendi cura? Confundere, quod eum tot luminibus tam parvum habebas desiderium Christi, & inveniendi curam. Gratias age pro luminibus, ora plura, & efficacia, se qui statue.

DIE IX. JANUARII.

Tres Magi Hierosolymam ingrediuntur.

1^a *Ubi est, qui natus est, etc.* Matth. 2. Quia stellam amiserunt, necesse habent ex

D 4 ex

ex hominibus querere. Sed quæ causa amiffæ stellæ? Fortè voluit Deus eorum constantiam probare. Solet enim etiam Sanctis eripere solatia spiritualia, & ariditatem immittere. Quid ages tali casu? Ecce Magi pergunt, intrant ciuitatem, spe pleni, quod Deus medium cœlitate. Tu pariter ne cade animo.

2 *Ubi est, qui natus est Rex Iudeorum?* quàm intrepida animi magnitudo! In ipsa urbe Herodi subdita, viuo, & regnante Herode rege, homine ambitioso, querunt de nouo rege, non sine vitæ periculo. Fides viua, & ardens desiderium expunxerunt metum periculi: quoties tu ob leues metus, vel non suscipis pro Deo, quæ parum sunt ardua; vel suscepta deseris! Confundere, emenda.

3 *Audiens autem Herodes turbatus est, & ammis Hierosolyma cunctos.* Matt. 2. Turbatur Rex ambitione Regni, quod timet perdere: turbatur populus Regis studio, quem timet offendere. En quomodo vel unus ad terrena affectus, una inordinata passio pacem animi turbat. Amas hanc pacem? eice animo inordinatos affectus.

DIE X JANUARI.

Herodes querit, ubi Christus nascatur.

Et congregans principes Sacerdotum, & scribas populi, Matt. 2. Quàm admiranda Dei prouidentia! Herodes maleuolus, Sacerdotes iniqui seruiunt ad dirigendos Magos. Lauda, & magnifica hanc. Si verbè cognoscere vis Dei voluntatem, ejus ministros,

fros, Superiores tuos consule. Et si iniqui sint, Deus non patitur illos in eo errare, quod per te vult fieri.

2 *Sciscitabatur ab eis, ubi Christus nasceretur.* Ibid. Quàm pia in speciem questio! quàm sinister in corde affectus! quàm sancti videri volunt affectus pessimi! Non finas passionem ullam dominari: etiam te dementabit, ut quod facis passione, excuses virtute; quod ex ira, vestias zelo, &c.

3 *At illi dixerunt in Bethlehem Judea.* Ibid. Sciverunt hoc ex scriptura, quam allegant; docent hoc Magos, & tamen stolidi ipsi JESUM non querunt tam sibi vicinum. O ingrati! Quanta tu audis, quanta scis, per quæ venire possis ad JESUM! & cur non facis, ob erit ipsum scire, si nolis facere.

DIE XI. JANUARI.

Herodes cum Magis agit.

1 **C**lam vocatis Magis diligenter didicisti ab eis tempus stellæ. Matt. 2. Quo fine? ut inde colligeret ætatem pueri, & deinde in eam ætatem sæviret, ut Regem extingueret. Et adverte illud: *diligenter didicisti*: si filii iniquitatis diligenter arripiunt media ad suos fines pessimos, quid te facere oportebit ad sanctos fines?

2 *Ite, & interrogate diligenter de puero; & cum inueneritis, renunciate mihi.* Ibid. Vide progressum malitiæ. Herodes jam ipsos Magos vult inducere, ut cooperentur suæ passioni. Hæc est natura passionum indomitaram, semper ad pejora proserpunt. Hæc tibi sit ratio, ut ad eas opprimendas animeris.

42 EPIPHANIA
Vide ergo, quæ sit in corde, & tempètivè
cultum admovè.

3 *Ut & ego veniens adorem eum.* Ibid. Men-
dacium est: dic clarè: ut occidam eum. Hu-
cusque enim progressa est passio, ut ad stabili-
endum regnum, velit Christum peremptum.
Indignare, detestare. Velis & tu ad stabilien-
dum tibi cælestè regnum, peremptum amo-
rem proprium, & pravos affectus. Nam minus
hi cum illo regno stare possunt, quam vivus
Christus cum terrestri, aut Herode vivo.

DIE XII. JANUARI.

Magi discedunt Hierosolymis, & ve-
niunt in Bethlehem.

1 **Q**ui cum audissent Regem, abierunt.
Matth. 2. Considera, quia sollicitu-
dine Christum quaerunt. Id solum agunt in
urbe, quoad hoc servit, quaerunt, ubi nascatur
& intelligunt. Hoc habito statim profe-
quuntur iter, nec patiuntur se curiositatibus
rerum detineri. At tu in suscepto virtutis iti-
nere, quot diverticula ad creaturas quaeris?
quam lente progredieris? Non scio vult, qui
lentè vult.

2 *Et ecce stella, quam viderant in oriente,
antecebat eos.* Ibid. Amissam stellam tole-
rarunt cum patientiâ, & spe, non desistunt ta-
men ab itinere. Ideo consolatur eos Deus re-
missa stella. Vide, quam bonus est Deus in
eos, qui tempore desolationis nihil remittit
de virtutis progressu. Ne ergo animo concede,
si absit consolatio, ser patienter, & spera. A-
derit rursus Deus: huic te committe.

3 *Usque domum veniens staret supra, ubi erat
puer.*

CHRISTIDOMINI. 43.

puer. Ibid. Quo deduxit tandem hæc stella?
Ad Deum quidem, quam quaerebant; sed ta-
men etiam ad vile stabulum. Vide, quò stel-
læ, seu cognitiones tuæ te ducant. Si ad va-
nitatem, existimationem, &c. ignes fatui
sunt: ad vilitatem, & contemptum tui,
stellæ Dei sunt. Has sequere, & Deum ti-
bi monstrabunt.

DOMINICA I. POST EPIPHANIAM.

De adoratione Magorum.

1 **E**t intrantes domum invenerunt puerum.
cum MARIA Matre sua. Matth. 2.
Considera, 1. Hos Principes non horraisse
sordes stabuli, non despectisse paupertatem,
aut infirmitatem infantis; sed internè illu-
stratos agnovisse hunc puerum esse DEUM.
Lauda DEUM, gratulare Magis. Neque tu
horre paupertatem, aut contemptum. Post-
quam enim DEUS pro te vilis factus est, non
invenies eum per gloriam, & existimationem.
Reflicte, dole, desidera, pete.

2 *Et procidentes adoraverunt eum.* Ibid.
Prociderunt primum, non tantum corpore in
terram in reverentiae signum, sed etiam ani-
mo in suum nihilum, agnoscendo se undequa-
que ab hoc Deo pendere. Deinde adorarunt
perfecto cultu patriæ: quia DEUM cognove-
runt. Ecce quam sui æstimationem excitat
DEUS cognitus? quam reverentiam? quam
animorum subiectionem? quem sui contem-
ptum? Excelleres his, si DEUM benè nos-
les.

3 *Et procidentes adoraverunt.* Considera,
qui fuerint eorum affectus. 1. Eos gratias
D. 6. egil-

episc, quod venerit in mundum ad redimendes homines. 2. Quod per stellam eos ad se deduxerit. 3. Obtulisse se ad perpetua ejus obsequia servos infimos. Excita in te eosdem affectus, & offer te ad quævis ardua.

FERIA II.

De oblatione munerum.

A Peris thesauris obtulerunt ei munita, autam, thus, & myrrham. Match. 2. Fidem testantur opere; nec comparent vacui ante Regem. donant illi, quid quid habent pretiosum. Nec dubium est obtulisse etiam, quod isdem muneribus designatur; cum auro charitatem; cum thure devotionem; cum myrrha mortificationem. Credis DEUM? operibus proba. Offer eidem tria hæc mystica dona, sed oblata semel non amplius recipere.

1. *Obtulerunt ei munita.* Considera quam grata fuerint hæc munera Christo Domino; non quia pretiosa ex materia, sed quia conjuncta erant, 1. cum viva fide, 2. pietate, 3. humilitate, & subjectione, 4. amore. Deus enim solum estimat, ex quanto affectu, non quantum dones. Cum igitur offers munus tuum Deo, affectum procura.

3. *Obtulerunt ei munita.* Considera, quid Deus, qui se liberalitate nostra vinci non patitur, his donis responderit. Etsi nihil conflet, considerare tamen licet, retulisse auro augmentum sapientiæ, & charitatis: thuri, orationis, ac devotionis: mirrhæ, incorruptionem, seu gratiam, qua præservati sunt rinto à peccatis. Nihil frustra Deo dabis; quod plus

POST EPIPHANIAM. 45
plus dederis; plus accipies, dabis vilia, accipies pretiosa.

FERIA III.

De reditu Magorum in regionem suam.

1. **E**t responso accepto in somnis, ne redirent ad Herodem. Mattha. 2. Perplexi hærebant, an eadem, an alia via redirent. Recurrisse ad Deum crediderim, & orasse lumen, Deus mittit Angelum, qui doceat. Agnosce, & lauda Dei providentiam, quæ suos regit. Committe te illi, maxime in dubiis, & adverteris, certus, quod aderit.

2. *Responso accepto, ne redirent ad Herodem.* Prompti sunt, etsi via suggeratur fortè longior; molestior; ignota: nec pensi habent promississe reditum Herodi, dum Deus aliud jubet. Disce posthabendum respectum, & motiva humana, cum quid Deus, vel Superior jubet: eundem via, qua te Superiores, & Regule ducunt. Refecte in priora, ordin a futura.

3. *Per aliam viam reversi sunt in regionem suam.* Ibid. Priore via amiserunt stellam, inciderunt in Herodem, inciderunt in periculum promissionis reditus data. Quid fieret, si redirent? Faciant te propria pericula cautum. Noli ed redire, ubi expertus es, te deliquisse; vitæ occasione vitabis periculum. Quam sæpè id es expertus!

FERIA IV.

Ex infantia Christi disce mundi contemptum.

1. **N**olite diligere mundum. 1. Joan. 2. Ita te JESUS exemplo suo alloquitur; Nasci-

Nascitur secretè, in nocte, sine pompa, sine hominum accursu, ignotus omnibus; & natus non se Regibus mundi, sed despectis solum Pastoribus promulgat. Non est hoc velle latere? Quid ergo tu queris lucem; Disce sanctè latere, & solitudinem amare; re plebi potius communicare, quàm inclatis.

2. *Nolite diligere mundum.* Considera Christum à nemine ex vicina Bethlehem, à nemine ex Jerusalem visitatum. Non ignorabant hii natum, qui Magos ipsos docuerant, ubi nasceretur. Mansit ergo totis 40. diebus in stabulo despectus à suis, qui poterat sui honorem omnibus imperare. Non est hoc mundum contemnere? Et tu vales tibi applaudi? te æstimari? uter errat, tu? an Dei Filius?

3. *Nolite diligere mundum.* Considera accepisse quidem Christum à magis aurum; poterat meliorem sibi commoditatem curare, unde magis ab hominibus æstimaretur, qui transeuntes eum videbant & contemnebant. Non est hoc mundum despiciere? cum ejus plausum habere possis, nolle? At quàm te sollicitus es, ut vel lucreris æstimacionem tuam, vel non perdas. Elige contemptum ad majorem Christi imitationem.

FERIA V.

Disce ex Infantia Christi Humilitatem.

1. *Disce à me, quia mitis sum, & humilis corde.* Matth. 23. Ita ad te clamat JESUS ex stabulo, ex præsepi, ex pannis. Humilitas est descensus ad vilitatem. Ad quantum ascendit DEUS, qui est infinitæ dignitatis!

tis! factus homo, seruus, similis peccatoribus. Admirare, gratias age, ama. Et tu audebis superbire? Ex necessitate tibi convenit humiliari, quia re ipsa vilis es. Expende vilitatem tuam, & deprime cor tuum.

2. Considera, quomodo Christus in stabulo occultat majestatem Dei, & perfectiones; Sapientiam, potentiam, gloriam, divitias, &c. adora tu illas. Mirare, lauda, gratias age humiliato Deo. Disce tua non jactare, & gratias occultare.

3. Considera, Christum omnia viliora elegisse: pro Matre pauperem; & despectam puellam, pro nutricio fabrum, pro habitacione stabulum, pro cunis præsepe, pro lecto foenum, &c. An tu meliora affectabis? an deberi tibi judicabis? Contundere, vilis homo, dum pro te Deus factus est vilis.

FERIA VI.

Disce ex Infantia Christi Paupertatem.

1. *Propter nos egenus factus est.* 2. Cor. 8. Quis? Dominus univ ersorum, in cuius domo sunt gloria, & divitiæ; qui omnibus dat abundanter, pro se nihil habet superfluum. Inspice pauperem casam; obstupescere: æstima paupertatem, quam tanti fecit Deus, ut cum eam non reperiret in cælo, in terris quaesiverit. Sed rescinde etiam superflua à te, ut JESUM propriis imiteris.

2. *Propter nos egenus factus est.* Non tantum caret superfluis, sed vix necessaria habet, panni vilissimi, & paucissimi; cunæ præsepe; lectus sœnum, & ut se calefaciat, haltus animalium, Obstupescere pauperem Deum. Confundere

48 HEBDOMADA I.

dere, qui vis pauper esse, sed defectum non pati, qui si forte occurrat, inquietaris, mururas. Disce cum paupere JESU etiam necessarium defectum tolerare.

3 *Propter nos regens factus est.* Non tantum necessariis caruit, sed ea quæ etiam habuit, vilissima fuerunt, & incommoda; stabulum frigidum pervium, panni viles, præsepe durum, lectum asperum. Æstima, & dic cum Bernardo: *Quanto pro me vilior, tanto mihi uberior.* Nonne hæc te confundunt, qui licet mundum deserueris, adhuc amas, & quæris tuas commoditates? sicne imitaberis JESUM?

SABBATO.

Disce ex Infantia Christi Obedientiam.

1 **H**umiliavit semetipsum factus obediens. Philipp. 2. Primus ejus nascentis actus fuit obedientia. Natus enim est dum in ejus exercitio esset, ut ex Nazareth in Bethlehem ascenderet. Et quis? cui obedivit? Imperatori terreno Rex regum, homini Deus, peccatori, qui tollit peccata mundi. Vides quanti Christus fecerit obedientiam. Nec in contrarium motus ex iniquitate mandantis, nec di scilicet itineris: quia sic sciebat Patrem glorificari. Disce æstimare, amare obedientiam; non spectare personam jubentis, sed Deum per illam jubentis; Omnis enim posita à Deo est.

2 *Humiliavit semetipsum factus obediens.* Considera, quàm ab arduis creperit obedientiam exercere, ab humilitate, paupertate extrema, adversis, & incommoditatibus, &c. Sciebat optimam esse voluntatem, quæ
Divi-

POST EPIPHANIAM. 49

Divinæ consentit per omnia. Disce in Superiore Deum agnoscere, & plenum tuæ voluntatis holocaustum ad quæcunque ardua offerre.

3 *Humiliavit semetipsum factus obediens,* per omnia Matri, seu in sinum accipiat, seu in scenum reponat, & patitur, se verti, terti ad libitum Matris. Admirare Christi obedientiam, gratulare Matris felicitati. Redde etiam tam felices tuos Superiores, & sine te ab iis ad libitum moveri. Magnum hoc est Superiorum solatium: magna pars imitationis JESU.

DOM. II. POST EPIPH.

Disce ex Infante JESU Patientiam.

1 **C**onsidera 1. potuisse Christum nasci impassibilem, amoliri à se omnem asperitatem, & dolorem: noluisse tamen, quia voluit pati in ipsa etiam tenerissima ætate? licet potuisset id differre ad robustiorem ætatem. Quid ergo tu te tantoperè amas, ut omnem pœnam fugias; Vita præterita non te obligat, ut mortificationes assumas; Scis esse gratum Christo, quid differs?

2 Considera 2. ipsa incommoda quæ patitur: frigus, fectorem, egestatem, vulnus circumcissionis: tristitiam in anima ex consideratione tot peccatorum, & frustratæ suæ passionis. Et hæc quo affectu? Quid ego ago infirmus, si medicus pro me patitur? fugiamus pati pro Deo, qui quærit pati pro me?

3 Considera 3. Quàm innocens, & immeritus patitur. Innocenter pati; patientia est
Sancto-

Sanctorum: reorum, pro culpa. Tu neutrum habes. Confundere. Si, quod patiaris, occurrat, nullius te meritum cogita. Si pateris innocens, habes occasionem exhibendi amoris, qui per dura probatur; habes occasionem, ut similis fias JESU Christo, non est discipulus supra Magistrum.

FERIA II.

Disce ex Infante JESU amorem Dei, & proximi.

A Mor probatur operibus, quibus bonum amati quaeritur citra proprium commodum. Considera ergo, quae Christus opera edat, quibus bonum Dei quaerit, etiam cum suo gravi incommodo. Quia scivit placere Patri, toleravit omnes incommoditates. 2. Flet ex zelo honoris Dei, ob peccata hominum; quibus abolendis dat lacrymas, deinde sanguinem. 3. Invitat ad specum illam pastores, & gentiles, ut notam illis faciat gloriam Dei. Si amas Deum, operibus proba: primum in te, deinde in aliis gloriam ejus promove. Dignus est enim, cui soli debeat gloria.

1. Considera Christum etiam in nos probasse amorem, omnes illas incommoditates pro nobis offerendo. Gratias age, & ama JESUM. Disce amare proximum; ejus benefacere, non ob commodum tuum, sed ob ejus salutem. Purifica omnem amorem, erga homines, ut hoc solum illis velis. Quia hoc est esse adiutorem Christi in Redemptione hominum.

3 Considera, Christum suum in nos amorem probasse, quod omnia mala nostra corporis

poris, & animae in se susceperit, dolores, tristitias, tedia, penas, quas meredamur, satisfactiones pro peccatis, quas reddere non valebamus. Languores nostros ipse portavit. Quid debes medicos nostros ipse portavit. Quid debes medico, qui pro te factus est infirmus? Quid vadi, qui pro te satisfecit. Non poteris tu compati proximo tuo? non ejus delectus susferre.

FERIA III.

Disce ab Infante JESU, quomodo te sancte ames.

A Mare se seipsum sancte, est velle sibi ipsi bonum, non fallum, & apparentem, sed verum & solidum, seu aeternum. Quod bonum sibi voluit JESUS? non sensuum sed gloriae DEI. Jam tum in infantia impressum illud habebat: *Non quare gloriam meam, sed ejus, qui misit me.* Oppone amorem, quo te habetis amasti, quam inordinatum! quam sensualis est! Immo odisti te, quia indulgisti tibi ea, quae à DEO avertunt. Corrige ergo amorem tu: ut nihil tibi velis, quod non sit pro gloria DEI, alias te odisti, tibi odes.

2 Considera amorem JESU in se ipsam, fuisse desiderium voluntatis Divinae in se adimplenda. Qui semper facit ea, quae DEO sunt placita, etiam in praesepi hoc egit. Nullum majus bonum tibi velle potes, quam ut voluntas illa sit regula tua. Nunquam errabis, semper DEO placebis. Quam paucitatem respiciant, ut sequantur: quam multi sensum duces potius sequuntur! si tu es inter illos, dolo, & emenda.

3 Considera Christum ex hoc amore sancto.

do in se ipsum acceptasse dolores, humilia-
tiones paupertatem, contemptum; quia reluce-
bat in his beneplacitum DEI, & salus mundi.
Unde sancto sui amore impugnat sensum, &
ei vim inferebat. Sic amare te debes: genero-
se tuos sensus, & passiones expugnare; appre-
hendere humilia, dura, & aspera, quia om-
nino haec est voluntas DEI. Quam felix es-
ses, si a puero hoc fecisses! quam in felix futurus,
nisi modo constanter id facias.

F E R I A I V.

Iter Beatiss. Virginis ex Bethleem in Hie-
rusalem ad purificandum.

ET postquam impleti sunt dies Purifica-
tionis. Luc. 2. Considera quæm sollici-
ta fuerit de implenda purgationis lege, qua
non tenebatur. Non excusat se sua servata
Virginitate, prolis dignitate. Accipit exem-
plum Filii, qui implevit legem circumcissionis,
cum nec egeret, nec teneretur. Gloriam suam
reputat, sicut immundas falso iudicio ac-
censebat; cum sic ejus filius sit numeratus
inter peccatores. O admiranda obedientia, &
humilitas! O quam ego sum alius: sum cor-
am DEO peccator: & coram hominibus de-
puncto honoris iuctor. O pudor! Dulce à JE-
SU, & MARIA.

2 Considera 2. Quo sensu B. Virgo, & S. Jo-
seph. reliquerint stabulum, in quo soli cum
solo JESU inter tot asperitates, in summa
paupertate deliciabantur. In defectu rerum
omnium una, & abundans erat illis consola-
tio, esse cum JESU. Cum JESU nullus locus
est solitudo, nulla paupertas dura, nullum in-
commodum molestum. At molesta sunt ista
tibi?

POST EPIPHANIAM 57
tibi? Mi bone, non es totus cum JESU: men-
dicas à creaturis solatia, sed apparentia; &
vera despicias. Relinquis fontem aquæ viæ, &
fodis tibi cisternas.

3 Considera itinerantium paupertatem, mo-
destiam, patientiam, dum à transeuntibus con-
temnantur, dum à diuersioribus excluduntur.
Audi pios discursus, plenos variis affectibus in
JESUM. Vide alternantes obsequia puero JE-
SU, nunc MARIAM, nunc Iosephum gestan-
tes puerum, &c. & cum qua reuerentia, &c.
Utinam hi sint affectus tui, cum JESUM in
Eucharistia sumptum corde geris.

F E R I A V.

De causis Purificationis B. Virginis.

Postquam impleti sunt dies purgationis
ejus secundum legem Moysi. Lucæ 2.
Cum certum sit, Beatissimam Virginem plu-
ribus titulis exemptam fuisse ab obligatione
legis Purificationis, examina causas, cur ta-
men voluerit purificari? Prima causa est ex
Dionys. Cartul. ut legi obediret, in qua legisla-
torem reueretur. Perfecta obedientia pius
peragit, quam tenetur. Quid refert, quod non
obliget sub peccato, si regula est de re licita?
Noli eo descendere, ut id tantum velis, quod
non potes sine peccato non velle. Caudentium
hoc est principium. Tu id cave. Adde quod in
hoc sit humilitatis exemplum.

2 Considera secundam ab eodem causam
assignatam esse, ut imicaretur filium suum;
quem vidit lege circumcissionis subiectum, qui ea-
dem non tenebatur. En motum, quo tibi
persuadeas regularum observantiam, tametsi
illæ sub peccato non obligent? Quia sic mo-
gis

gis Christum, & B. Virginem imitaris. Erare non potes ea via, qua filius Dei præcedit. Dole, quod ea non iveris: time, si non eas: ama, & ibis.

3 Considera tertiam causam fuisse, ut purissima Mater magis purificaretur, non quidem per recessum ab impuro, sed per accessum ad summè purum. Assimilavit enim se magis primæ puritatis regulæ Christo JESU. Undè credunt Patres ejus puritatem in hoc mysterio auctam fuisse; sicut virginitatem in partu: Siste non movet ad Regularum observantiam, ut magis per eas ad summè purum accedas; moveat te, ut ab impuro recedas. Inspice te, & vide infirmitatem tuam. Accede etiam ad summè purum per desiderium proficiendi in via virtutis.

FERIA VI.

De aliis causis Purificationis.

1 **P**ostquam impleti sunt dies purgationis. Expende aliam causam à Cartusiano traditam, ut vitaret scandalum Judæorum. Popenisse seiverant, esse Matrem Dei ignorabant. Ne scandalo sit Mater Dei, abstinere privilegio. Dilce hinc, esse quandoque aliqua præstanda, ad quæ non obligaris, nè alii sis scandalo: aliqua pariter omittenda, quæ licitè ageres. Hoc charitas poscit.

2 Considera aliam causam ab eodem traditam, ut conformares se aliis mulieribus in licitis, & honestis. Non singulari ergo via incedit Virgo, sed communi. Non utere, multo minus pete exemptiones; & singularitates. Via communis secuta est magis, quia magis proba-

probata, & regulis à Deo dictatis firmata. Hac Sancti prævivere. Hanc constantè tenere.

3 Considera aliam causam à Petro Blesensi traditam: ut debitis superrogaretur indebita. Non tenebatur. Ergo ne non agendum, ad quod non teneris? plura amat Deus, quam imperet. Gratiore sunt obsequia, quæ citra debitum exhibentur, quam quæ cum debito præstantur. Avarus nimium es, si Deo nihil ultra præcepti debitum impendas. Velle se, ut Deus nihil tibi impenderet, quod non tenetur? Quàm miser, quàm egenus es:

SABBATO.

Quas præcipuè virtutes B. Virgo in sua Purificatione exhibuerit.

1 **I**nsinuavi supra obedientiam, & amorem puritatis. Nunc accipe Humilitatem. Videbat se æstimandam cæteris mulieribus parem. Non curat, ut videatur pura, sed ut sit. Non prodit se Matrem Dei, cum sit. O quantum ab eis nonne videri magis curas, quam esse bonus Religiosus, &c. Videri alienum, & extraneum est, esse intrinsicum est, & solum prodest. Cura ergo magis esse quod vis videri. Nec videri velis, sed esse.

2 Considera exhibitum, tibi paupertatis exemplum à B. Virgine. Poterat ea ditiorum more agnum offerre, si aurum à Magis oblatum huc impendisset: eligit pauperum sacrificium: quia vidit JESUM pro nobis pauperem factum. Non eligis tu tibi honoratiora? non procuras? non gaudes melliora? At hoc ne est pauperem JESUM imitari? Non dubita tanto gratius Deo fuisse sacrificium colum-

56 HEBDOMADA III.
columnarum, quantum erat vilis. Quid tu red-
des Deo tuo?

3 Considera deuotionem, qua filium suum,
& munus Sacerdoti praesentauit: qua hanc
oblationem comitata sit intentionis puritate?
qua charitate; &c. Confer tuam cum illius de-
uotione. Vide, quantum tibi desit: penetra
ejus necessitatem in tua uocatione. Digere tibi
tempora, & actiones, quibus te magis cum
Deo coniungas.

DOMINICA III. POST EPIPHANIAM.

Quare Christus offerri uoluerit.

1 **T**ulerunt illum in Hierusalem, ut offer-
rent eum Dominus. Luc. 2. Considera
auctorem legis uoluisse implere opere, quod
uero iussit. Legislator, aut Doctor nullo
magis legem suam, aut doctrinam firmat, quam
opere. Multa de uirtute, de Deo aliis dicis?
sed facite etiam? Non laudatur a Christo, qui
solum docuerit, aut praeciperit, sed qui fecerit,
& docuerit. Vide ergo ut uerba tua firmes
operibus. Virtus enim consistit non in dictis,
sed in factis.

2 Considera eum, qui uenerat Magister Hu-
militatis, nullam eius exhibendam occasionem
praeteriisse. Aestimabitur purus homo, ut cre-
deri, eadem lege peccati obstrictus: quid tuis
Dei Filius magis attendit, quae grata sunt Pa-
tri, quam quae sibi honorifica. At tu forte con-
trarium attendis; Fortè etiam, quae Deo de-
bes, ad tuum honorem torques; Quo plus tu ip-
se honori tuo stades, minus eum Deus procu-
rabit, minus concedet: quia *gloriam suam alie-
ri non dabit.*

3 Con-

POST EPIPHANIAM. 57

3 Considera, Christum uoluisse duplici titu-
lo nostrum esse: ideo, qui datus a Patre fuerat
uoluit in praesentatione emi, ut ait S. Tho. de
Villanova. Vide quomodo titulos quaerit, &
cumulat? quibus tuus sit. Idem tu praestit in I-
lum. Quot tibi suppetunt? quot tu perdis, ac
negligis? Esto posthac sollicitus, magis ut fias
Dei, quam fueris haec Deus. Titulos suggerit
omnis hora, omnis creatura. Quo tu magis Dei
fueris, Deus erit magis tuus.

F E R I A I I I.

Mater Filium, Filius se ipsam Patri
offert.

1 **C**onsidera, qui fuerint affectus Virgi-
nis in Deum, cui hanc hostiam offe-
rebat, fidei, adorationis, gratiarum actionis pro
omnibus donis sibi impensis, charitatis, sui ip-
sius resignationis: quae deinde in nos charitas,
quia eum offerebat Diuinae iustitiae pro nostra
salute. Gratias age Virgini. Disce hanc quo-
que hostiam illidem affectibus pro peccatis tuis
offerre. Cum hac offer teipsum, quicquid es,
quidquid potes: alias acceptus non eris. Nihil
enim gratum est Deo, nisi quod cum Christo,
aut ejus meritis offertur.

2 Considera, quomodo se Christus ipse a-
terno Patri obtulerit ad promouendam ejus
gloriam, & salutem generis humani. Id uero
cum quanto, quam puro affectu sine omni suo
commodo? Accende in te zelum gloriae
Dei, & salutis proximatorum. Offer te &
Deo, & ejus uariis Super tribus ad qua-
uis ardua. Detestare priorem teporem. Pe-
te gratiam, &c. Cogita Christum tunc etiam
ad te respexisse. Quid ei debes? Red-
dere

56 HEBDOMADA III.
columnarum, quantò erat vilis. Quid tu red-
des Deo tuo?

3 Considera deuotionem, qua filium suum,
& munus Sacerdoti præsentauit: qua hanc
oblationem comitata sit intentionis puritate?
qua charitate; &c. Confer tuam cum illius de-
uotione. Vide, quantum tibi desit: penetra
ejus necessitatem in tua uocatione. Digere tibi
tempora, & actiones, quibus te magis cum
Deo coniungas.

DOMINICA III. POST EPIPHANIAM.

Quare Christus offerri uoluerit.

1 **T**ulerunt illum in Hierusalem, ut offer-
rent eum Dominò. Luc. 2. Considera
auctorem legis uoluisse implere opere, quod
uero iussit. Legislator, aut Doctor nullo
magis legem suam, aut doctrinam firmat, quam
opere. Multa de uirtute, de Deo aliis dicis?
sed facitne etiam? Non laudatur à Christo, qui
solum docuerit, aut præcepit, sed qui fecerit,
& docuerit. Vide ergo ut uerba tua firmes
operibus. Virtus enim consistit non in dictis,
sed in factis.

2 Considera eum, qui uenerat Magister Hu-
militatis, nullam ejus exhibendæ occasionem
præterisse. Æstimabitur purus homo, ut cre-
teri, eadem lege peccati obstrictus: quid tum;
Dei Filius magis attendit, quæ grata sunt Pa-
tri, quam quæ sibi honorifica. At tu fortè con-
trarium attendis; Fortè etiam, quæ Deo de-
bes, ad tuum honorem torques; Quo plus tu ip-
se honori tuo stades, minus eum Deus procu-
rabit, minus concedet: quia *gloriam suam alie-
ri non dabit.*

3 Con-

POST EPIPHANIAM. 57

3 Considera, Christum uoluisse duplici titu-
lo nostrum esse: ideo, qui datus à Patre fuerat
uoluit in præsentatione emi, ut ait S. Tho. de
Villanova. Vide quomodo titulos quaerit, &
cumulat? quibus tuus sit. Idem tu præstas in
Illum. Quot tibi suppetunt? quot tu perdis, ac
negligis? Esto posthac sollicitus, magis ut fias
Dei, quam fueris hædeus. Titulos suggerit
omnis hora, omnis creatura. Quo tu magis Dei
fueris, Deus erit magis tuus.

F E R I A I I I.

Mater Filium, Filius se ipsam Patri
offert.

1 **C**onsidera, qui fuerint affectus Virgi-
nis in Deum, cui hanc hostiam offe-
rebat, fidei, adorationis, gratiarum actionis pro
omnibus donis sibi impensis, charitatis, sui ip-
sius resignationis: quæ deinde in nos charitas,
quia eum offerebat Diuinæ iustitiæ pro nostra
salute. Gratas age Virgini. Disce hanc quo-
que hostiam illidem affectibus pro peccatis tuis
offerre. Cum hæc offer teipsum, quicquid es,
quidquid potes: alias acceptus non eris. Nihil
enim gratum est Deo, nisi quod cum Christo,
aut ejus meritis offertur.

2 Considera, quomodo se Christus ipse æ-
terno Patri obtulerit ad promouendam ejus
gloriam, & salutem generis humani. Id uero
cum quanto, quam puro affectu sine omni suo
commodo? Accende in te zelum gloriæ
Dei, & salutis proximatorum. Offer te &
Deo, & ejus uariis Superioribus ad qua-
uis ardua. Detestare priorem teporem. Pe-
te gratiam, &c. Cogita Christum tunc etiam
ad te respexisse. Quid ei debes? Red-
dere

edere potes imitationem, aliàs nihil.

3 Considera, quàm grata fuerit hæc oblatio Deo, quia offerebat Mater, offerebat se ipsum Filius; offerebatur Filius pretium totius mundi; dilectissimus Patri, offerebatur in finem gloriæ Dei, & pretium Redemptionis nostræ. Gratulare Patri, Mundo, quod una tandem inuenta sit oblatio, quæ Deo placeat. Agnosce & in tua pretium oblatum. Expende, quanti te fecerit Deus: quantum te amauerit. Et quid reddes, nisi amorem? hunc etiam brutum amanti reddit.

F E R I A I I I.

De occurfu Simeonis senis, & ejus elogio.

1 **E**T homo israhelitus, & timoratus. Luc. 2. Pulehrum sancti senis elogium. Optima ad recipiendum in ulnas, vel in animam Christum dispositio est, Justitia, seu vitæ sanctitas, & timor. Justitia Christum nobis unit, timor unitum conservat; dum non solum expellit peccatum, sed minimos etiam nævos arceat. Nam, qui timet Dominum, nihil negligit. Disce ad conservandam animæ puritatem minimos defectus curare, ne per hos viam majoribus aperias, & paulatim decidas. Perfectio virtutis in minimis elucet. Tunc hoc agis.

2 *Expectans consolationem Israel.* Sciebat promissum Salvatorem; sed videbat tot elabi sæcula, tot Patriarchas, ac Prophetas, qui eum sperabant, interim emortuos: ipse tamen constanter expectabat. Quàm magna hæc in Deum fiducia! quàm constans expectatio! Quam

Quam tu expectas consolationem? abicit ut vanam, vel caducam à creaturis. Ergo sanctam in solo Deo? sed nondum experitis? nondum tibi affectus videris? Expecta Dominum grandi fiducia, & constanter. Ad erit certo re ipsa, si cum spe præoccupaveris.

3 *Et responsum acceperat à Spiritu S. non visurum se mortem, nisi prius videret Christum Domini.* An quid promeritus sit iustitia sua, timore, & expectatione? nempe certitudinem videndi Christum. Fortè nec ausus fuit de hoc interrogare, siue ex humilitate, siue ex certa fiducia, & tamen responsum accepit. Habes aliquid similis felicitatis. Quot mandata, quot regulas, tot habes à Spiritu Sancto responsa, non visurum te mortem, si ea observes, cum iustitia, timore, & fiducia. Sic enim dictum est: *Hæc fac, & viues.* Tuum est, ut hanc tibi promissionem certam reddas.

F E R I A I V.

Simeon accipit Christum in ulnas suas.

1 **E**T venit in Spiritu in templum. Luc. 2. Considera S. Simeonem motum ab eodem Spiritu, à quo promissionem acceperat, festinasse spiritu fervido, ac sitibundo in templum ipsa hora, qua Christus inferebatur. Hanc opportunitatem si distulisset, non vidisset Christum Domini. Quantum est opportunitatem, & gratiam oblatum arripere! Noli differre, cum gratiam habes; fortè hæc ultima est æternum non reditura. Hoc ipsum te moveat, quòd hæcenus plures neglexeris, cujus meritò cum dolore recordaris.

2 *Et ipse accepit eum in ulnas suas.* Promissum solum erat, quod videbit Christum: at insuper eum in ulnas accepit. Plus dat Deus, quam promittat. Tu contra plura spondes, & proponis, quam prestes. Noli esse tam parcus in eum, qui in te tam est liberalis. Accepit eum inter brachia: per quæ, ut ait Hugo, nostræ operationes significantur. Ad Deum quidem pervenitur desideris, sed non tenetur nisi operibus. Erras ergo, si proposita statuisse contentus, ad opera non progrediaris.

3 *Et benedixit Deum, & dixit: Nunc dimittis servum tuum, Domine.* Et. Considera, qui fuerint gerentis affectus, fidei, spei, charitatis, gratulationis tam tibi, quam toti mundo, resignationis, ac potissimum moriendi desiderii: quo significat, se nullius creaturæ amore in vita hæcenus detentum, sed sola spe videndi JESUM. Felix anima, quæ in nullas creaturas amorem spargit, sed totum in Deum colligit? Hoc postulat finis tuus, ad quem creatus es. Abstrahere ergo à creaturis affectum. Tantum accedis ad Deum, quantum ab illis recessis.

F E R I A V.

S. Simeon prophetæ de Christo.

DE *Cæpitur est hic in ruinam.* Luc. 2. Salvator in ruinam? sed eorum, qui cognoscent quidem Deum, sed non secundum cognitionem honorabunt, qui abutentur gratiis, & per suam malitiam vocationi non obsequentur. Time, ne & tibi sit in ruinam, si gratis ejus non utaris. Dole tam frequentem earum abusum. Ora tibi efficaces dari. Sta-

tue

tue cooperari. Sit potius in ruinam tuarum passionum exemplum, & auxilium.

2 *Et in resurrectionem multorum:* immo omnium, si velint. Nemo à gratia resurgendi per Deum excluditur. Quæ bonitas ista Dei? offensus gratiam offert; lætus lædenti amiciam quærit. Non vult mortem peccatoris, sed ut convertatur, & vivat. Nec hoc bono, aut commodo suo, sed tuo. Impensius ergo Deus tua vult bona, quam tu ipse tua. Quod si resurgas ejus ope, quoties iterum tua malitiacadis? O pudor! ita demum resurges, ut cadas nunquam. Sed pondus passionum opprime, ne te in lapsum trahant.

3 *Et in signum, cui contradicitur.* Eventus vitæ Christi dedit Prophetiæ veritatem. Perpetuum enim sustinuit à peccatoribus adversus sanctissimum contraditionem: quæ situs ab Herode ad necem, à Judæis parati in eum lapides, damnata, aut spretæ ejus doctrina, ipse tanquam scopus omnium opprobriorum, calumniarum, & cruciatuum politus. Sed & quoties tu vitæ ejus, & doctrinæ contradixisti! Sic tibi post hæc signum JESUS, non cui contradicas, sed cui te conformes, ad quod tua desideria, tuas actiones concitas.

F E R I A V I.

De illis, quæ Simeon B. Virginii prophetavit.

TUAM *ipsum animam pertransibit gladius.* Luc. 2. Vide, quomodo jucundis acerba permiscet Deus. Audiverat ex Simeone B. Virgo laudes, ac benedictiones sui filii. Quæ hæc gaudia? jam de gladio audit, qui sicut non corpus, sed ipsam animam sit pe-

E 3

ne-

netraturus. Ut Mater enim, & filii amantiſſima, non poterit non graviſſimè ſentire injurias filii. Nam amati injuria eſt amantiſſimum tormentum. Vis ſignum, an JESUM ames? Explora, quomodo ejus injurias ſeras, tam à te, quam ab aliis illatas. Doles, deteſtaris, impedis, & hoc quidem ardente zelo? Conſide, quòd ames; & exardeſce in omnem Dei injuriam.

2 *Tuam ipſius animam pertransibit gladius.* Conſidera cauſam, ob quam voluerit Deus B. Virginem hunc doloris gladium jam in infantia Chriſti per prophetiam imprimere. Fortè voluit eam Chriſto magis conformem: ut ſicut ille ab infantia ſemper habuit ſibi præſentem paſſionem ſuam, ita & illa ſemper ejusdem memoria torqueretur. Vide, quòd evadas per aſſiduam crucem, & mortificationem: ad ſimilitudinem Chriſti. Creſcit enim virtus, cum adverſis probatur: per majorem virtutem Chriſto eſt ſimilior. Amas hanc ſimilitudinem? ama crucem. Ad hanc te magno animo reſolve: hanc amplectere.

3 *Tuam ipſius animam pertransibit gladius.* Conſidera prophetiam hanc, eam ipſo quidem momento, maximè autem tempore paſſionis Chriſti impletam. Percurre tormenta Chriſti: vide præſentem Cruci Virginem. Cogita, quis dolor Matris ob tam graves in tantum filium injurias fuerit. Sed & tu hunc gladium Matri inhiſtiſti, qui filio tot injurias, & tam graves irrogaviſti. Dole, & time gladium iræ Dei.

S A B B A T O.

De Annæ Prophetiſſæ occuſu.

1 **N**on diſcedebas de templo, jejuniis, & obſervationibus ſerviens die, ac nocte,
Luc.

Luc. 2. Conſidera perfeverantiam hujus ſanctæ Matronæ in diſtis exercitiis, à quibus non remittebat. Non meretur virtutis nomen, quam non comitatur perfeverantia. Apud Deum hæc ſola coronatur. Quomodo tu ad coronam pertinges? Quam multa proponis? quam pauca exqueris? Minima diſcultate frangeris, &c. Per ſum pe tandem, reddetur ſuave, quod credebas laborioſum.

2 *Non diſcedebat de templo, jejuniis, & obſervationibus, &c.* Ibid. Conſidera deinde ipſas hujus viduæ virtutes, virgalem, & vidualem ejus caſtitem, exactam legis Divinæ obſervantiam, frequentem cum Deo communicationem, rigidam abſtinentiam. Atq; his mota eſt JESUM verum DEUM agnoscere, hæc enim ſunt, quibus ſe Deo communicat penitus agnoſcendum. Vis, ut Deus ſe tibi exhibeat? habe cor mundum. Oſſerva mandata, & regulas: sæpè cum DEO colloquere: retrahere te à ſentium delectamentis.

3 *Et hæc ipſa hora ſuperveniens.* Ibid. Conſidera hanc Annæ felicitatem ad hanc horam eſſe à Deo depoſitam, ita tamen, ut & ipſa hæc eadem hora occurrat, cæteroquin eo ſolatio non potitura. Ita Deus gratia ſuas certo tempore, & occaſioni alligat, quas niſi ea hora arripias, fortè nunquam obtinebis. Vide ergo, nè hæc hora oblatam gratiam prætereas. Perduntur sæpè multæ, dum una negligitur. Nam Deus eas velut ipſæ catenam ducit, ut, ſi uni coopereris, plures promerearis. Si ſcires ab una hac pendere tuam ſalutem, quid ageres? Et forte pendet. Ne ergo ſis ſegnus, & incurius.

DOM. IV. POST EPIPH.

De affectibus, & sermone Annæ Prophetissæ.

1 *ET* hac ipsa hora superveniens. Luc. 2. Considera, quæ fuerint interni affectus Annæ agnoscens sub velo Carnis verum Deum: quæ fides, spes, amor, gaudium, gratulatio, sui resignatio, &c. Suntne iidem tui in Deum velo accidentium panis tecum? Si credis, cur non major est in eum reverentia? Si speras, cur affligeris adversis? Si amas, cur amorem dividis in creaturas? Si gaudes, cur solatia ex cæno mendicæ; Si gratularis tibi tanto bono, cur alia extra Deum æstimas? Si te resignas, cur toties te iterum recipis &c.

2 *Confitebatur Domino.* (Ibid.) hoc est, benedicebat, & glorificabat Dominum. Vehementes enim affectus erumpunt in verba. Sed quæ fuerint, non exprimitur. Credi tamen potest, laudasse Dei bonitatem, ac misericordiam, quam fecit cum servis suis: admiratam fuisse ejus humilitatem, & exinanitionem. Unde fit, quod sis tam sterilis in laudes Dei? quia nimium tepide, aut parum assuecis. Amanti enim de amato non desunt verba. Quod loqueris, prodit, quid ames. Examina te ipsum & verba, sermonesque tuos, & deprehendes, ubi sit animus, unde evocandus.

3 *Et loquebatur de ille omnibus.* Ibid. Et quid loquebatur? sine dubio, hunc esse tantum expectatum Messiam: huic soli impendendos amores, &c. Nonne hoc professio & vocatio tua exigit, ut ad cognitionem, amoremque JESU erudias, & inflammes om-

nes, qui ejus sanguine redempti sunt, nulli quamvis misero, & egeno te subtrahas? Cur ergo vel omnino subterfugis? vel relicis vilioribus? Nunquid ideò viliis est anima, quia vili lacerna tegitur? an pro comptis solum mortuus est Dei filius? vero zelo nulla anima est viliis. Accende igitur huic in te zelum animarum,

FERIA II.

Christus secundum legem redimitur quinque siclis.

1 *UT* facerent secundum consuetudinem legis pro eo. Luc. 2. Et si nulla fiat ab Evangelista mentio, quod Mater Christum consueto pretio à Sacerdote emerit: certum est tamen, eam omnem apicem legis implevisse; ac proinde etiam quinque siclos pro eo deposuisse. Considera ergo 1. Quis eum emat; Nempè B. Virgo, non ut sibi servet, sed ut eum nobis nutriat, seque postea nobis totum impendat. Debes ergo grates Virgini tantam de tuo bono sollicitæ. Et quibus affectibus tibi reddicum exicipis?

2 Considera, à quo eum emat? Ab æterno Patre, cui oblatum erat. Donaverat eum nobis per Incarnationem: redonat, aut vendit illum iterum nobis, novos quærens titulos, quibus suum Filium totum faciat nostrum. Adde nostræ salutis fatigat: ut quamvis oblatum sibi Redemptorem iterum nobis reponat. Utinam sic ego cum DEO agerem? offero toties cor meum, voluntatem, & facultates cæteras: sed quod donavi momen-

to recipio. Nunc accipe DEUS cor meum, voluntatem, corpus, & animam irrevocabili dono, & tu de his ad libitum dispone.

3 Considera, quo pretio ematur, nempe secundum legem quinq; siclis. Vide, quam parvo emittit DEUS. Quamvis sit infinitum bonum, noluit te exigere infinitum pretium, tuæ consulens egestati; noluit ingens aliquid, ne ejus emendi excusationem pretenderes; noluit nullum, ut rigidioris titulo tuum faceres. Inexcusabilis ergo es, o homo, si tantum bonum tam parvo, tam obvio pretio non emas. Et tamen quoties in vanitates, & sensuum oblectamenta plus pretii, plus inquam laboris effundis.

FERIA III.

Herodes iratus.

1 **T**unc Herodes videns, quoniam illiusus esset à Magis. Matth. 2. Considera illud, Videns. Promiserant quidem Magi. se redituros. Sed intervenit dispositio DEI jubentis per Angelum, eos alia via redire. Hoc ignorabat Herodes; & tamen tam certum habet, ac si videret Magis fuisse animum illudendi. Vide, quam turpiter erret suspicio! audeat scrutari intentionem, & tanquam certissima habet somnia, quæ sibi fingit. Non videt, sed cæcè graditur: idè errat, & animum turbat. Detestare hoc malum, & potius cæcus sis in aliorum factis, quam ut suspicioso oculo videas.

2 Videns quoniam illiusus esset. Illusor ipse Herodes erat. Magis per simulationem imposuerat. Qualis ipse fuit, tales illos judicavit. Poter-

Poterat non reditum illorum in melius interpretari, & minus turbatus fuisset. Disce tu hoc agere, nè fortassis optima in venenum vertas. Nonne tibi id fieri velles? fac ergo aliis. Magna tibi inde quies erit, quia sinistra judicia plurimorum turbant animum. Reflexe, dole, propone.

3 Iratus est valde. Considera Herodem in ira cœpisse consilium occidendi Christum, quam crudele! quam enorme! Ira nihil sanum suadet. Non potest bonum esse consilium, quod dicat passio. Quoties, quæ in passione decrevisti, tibi redditus damnaſti! Dilce ergo tuas passiones opprimere, ne te ad penitentia consilia deducant. Vide an, & quæ tibi dominetur; statue, quibus modis domes.

FERIA IV.

Decretum DEI de subtrahendo Christo Herodis iræ.

1 **C**onsidera, quam sint longè alta consilia DEI, alia hominum. Periclitatur de vita Christus. Poterat DEUS vel Herodem perimere, vel iram extinguere, vel filium invisibilem reddere. Decernit, ut fugiat. Quale hoc medium? quam dignitati Filii DEI contrarium? quot incommodis obiectum? ita DEUS cum iis agit, quos amat: aspera illis & difficilia decernit. Esne tu dignior Filio DEI? Si dura à te DEUS experimenta exigit, quid lamentaris? Agnosce hæc esse ejus in te amoris argumenta, & mitius feres, & gaudebis, & gratias ages.

2 Considera, voluisse DEUM, ut hæc facta fieret, non ad Magos, apud quos Christus fuit.

fuit in honore, & veneratione, sed in *Aegyptum*, ad gentem barbaram, & Judæis inensam, procul ab amicis, & notis. Ita Filio suo toto infantie tempore nec ab amicis solatium, nec à notis honorem aut commoditatem admittit. Et quid tu queris agnosci, aestimari, honorari, commoditatibus instrui? Si te servum Christi agnosceres, reiceres ista, & gauderes potius latere, contemni, affligi. Audet hoc à te exigere, ut Christo propior accedat.

3. Considera, quod ait Imperf. hom. 2. *Reardatum esse Dominum, qui non irascitur in finem, quanta mala fecerit super Aegyptum, idcirco mittit Filium suum in eam, & dat illi magis reconciliationis signum.* Quam bonus DEUS quibus ex iustitia sustulit primogenitos ex misericordia suam primogenitum committit. Discat peccator, dum à DEO plequitur, non desperare in finem. Immo ipsum plectere, est quoddam bonitatis documentum. Caligat enim omnem filium, quem diligit? Tu penam omnem humilis excipe, & bonitati eius te configna.

FERIA V.

Joseph monetur ab Angelo, ut fugiat in *Aegyptum*.

1. *Angelus Domini apparuit in somnis Joseph, dicens: surge, & accipe puerum, & Matrem ejus, & fuge in Aegyptum.* Matth. 2. Considera præcepti circumstantias. 1. Monet Angelus DEI nomine tanquam per superiores. 2. Non Virginem, & si excellentiorem, sed Josephum tanquam caput familiæ. Per superiores enim regit, quibus, ne erent subditi, assistit. 3. In somno monet, Rumpenda est quies, ubi DEUS vocat. 4.

Accipe

Accipere jubet puerum, & Matrem. De cetera supellestie nulla cura. Omnis supellestia fit, JESUS & MARIA 3. In *Aegyptum* abeundum in terram hostilem, ut tutus sit JESUS. Designari tibi locum patere, non elige. Si periculosus tibi videatur, DEUS proteget, qui designavit.

2. *Et esto tibi, usque dum dicam tibi.* Moræ tempus non determinat. Occupationis, loci, officii, afflictionis tempus DEO remitte. Ipsi cura est de te, mutabit cum expediet. Quantum tu ipse de te disponis, aut ad votum disponi procuras, tantum te subtrahis Divinæ gubernationis. Quantum inde turbationis, si non obtineas; si obtineas, quam parum meriti, quam parum solatii, quam multum periculi:

3. *Qui confurgens accepit puerum, & Matrem ejus nocte.* En obedientiæ perfectionem. 1. Cum in iudicii subiectione, etsi multa occurrere potuissent, quæ obtenderet. 2. Cum voluntatis promptitudine, in te tam ardua, & difficilia. 3. Cum executionis celeritate, ipsa nocte, abrupto somno, relisistis omnibus, quæ habebat. 4. Cum hilaritate, quod sciret hanc esse DEI voluntatem. Expende tuam ad hos numeros obedientiam.

FERIA VI.

De ipso itinere fugientium in *Aegyptum*.

1. *Et secressit in Aegyptum.* Matth. 2. Considera, qui fuerint animum sensus Josepho, & MARIE. Esperiebantur molestias itineris, injurias aeris, duritiam hominum, penuriam cibi, &c. Sed in his omnibus una hac cogitatione recreabantur: omnia.

nia hæc agimus, & patimur pro JESU salvando. Hinc quæ solatia? quæ dulcedo? omne enim amarum hæc cogitatione dulcoratur: Hoc tu principio nitere in adversis. Pro Deo patior.

2. Considera quis animi sensus infanti fuerit, qui sciebat se ad necem quæri, qui venerat, & ipsi etiam Herodi vitam dare. Putas non vulneraverit animum tanta ingratitudo? Vide, ne parem doloris occasionem sæpius Christo præbeas, dum tot beneficiis, & gratiis non respondes. Sed poterat omnipotens infans vindictam sumere de Herode, suumque honorem tueri: at noluit. Falsum ergo est principium amoris proprii: non tolerandum id, quo honor periclitatur, &c.

3. Considera, quæ Christus in corpore eo itinere passus sit: Ætas erat tenera, hyems perfrigida, pluviz, nives, diversoria vilia, quandoque nulla, paupertas parentum summa, barbaries hominum, &c. At non ex necessitate hæc tolerabat, sed voluntate. Et ego pati refugio, & ea quoque, quæ necessitas assert? ego commoditatibus meis studebo?

S A B B A T O.

De iis, quæ JESUS passus est in Ægypto.

1. Considera, quæ in animo passus est. Vidit se in medio nationis prævæ, cultum Deo negantis, idolis tributis: ardebat interim zelogloriæ Dei. Hinc quod vulnus ejus animo, qui clarè perspicebat, quid sit Deus: quæ indignitas ejus offensæ; quanto affectu vitam suam ad tollenda peccata offe-

rebat? Quam parum in me zeli est, quem non tantum aliena peccata non vulnerant, sed vix propria: Accende in te zelum hunc, & attendes magis, ut opera tua non displiceant Deo.

2. Considera, quæ Christus in se sit passus. Defectum non superfluum tantum, sed etiam necessarium. contemptum ab hominibus, cum non alius haberetur, quam fabri filius. Et hoc non ex necessitate patiebatur Rex gloriæ, sed ex voluntate; & cum gaudio, quod sciret sic placitum esse Deo. Condole cæcitati Ægyptiorum non agnoscentium JESUM. Vide, ne tu sit horum similis. Admirare, & lauda Christi patientiam, sed non pigeat imitari, quod laudare delectat.

3. Considera dolorem, quem habuit JESUS aliis compatiendo. Primò quidem SS. Mariæ suæ, & Josepho, quos sui causa videbat durum illud exilium tolerare, qui dolor sine dubio fuerit ad mensuram amoris, quo in eos ferebatur. 2. Infantibus innocentibus, qui etiam sui causa crudeli carnificina laniabantur. Disce compati aliorum malis, eorum præsertim, qui in innocentia sua Herodis, seu mali socii gladio occiduntur. Quantum his depravandis studet iniquitas, tantum tu reducendis stude.

DOMIN. V. POST EPIPHAN.

Cædes Innocentium.

1. **M**irrens occidit omnes pueros, qui erant in Bethleem. Matth. 2. Considera 1. sanguinariam Herodis crudelitatem. Unum vult morti datum, & omnes occidit. Quò deducit unica ambitionis passio: immò quævis, nisi cõ-

edometur. Lapsus tuos rememora, quos tunc quandoque passio causavit; & tuo damno disce eam opprimere, ne te opprimat. Nec differendum est, quia tempore adolefcit.

2. *Abiatus, & infra.* Ibid. Considera, quam cautelam patrando sceleri Herodes adhibeat Nam 1. Non sua manu eos occidit, sed mittit ministros; ut si arguatur, excessum in hos retorqueat. 2. Occidit omnes, ut tanto certius isperimatur, quem volebat. 3. Non tantum in Bethlehem occidit, ubi acceperat natum Christum, sed etiam *in omnibus finibus ejus.* 4. Non solum eos, qui à tempore stellæ ortæ nati erant sed etiam qui antea. Non patere, ut filii tenebrarum sint cautiore ad malum patrandum, quam tu ad declinandum. Omnem cautelam adhibe, ne qua te pars boni prætereat, nequa parte subrepat malum.

3. Considera admiranda Dei consilia, qui ipsis hominum sceleribus utitur in bonum. Nam ut observat S. Chrysostomus hum. 9. forte hi pueri non erant futuri boni. Ergo beneficium fuit illis mors accelerata. Deinde crudelitas ipsa divulgata Romæ, servivit, ad divulgandum Messie adventum, cultum eidem à Magis delatum. Disce malis ad bonos, tibi que salutare, & Deo gloriosos fines uti. Magna hic Dei imitatio: magnum tibi lucrum.

FERIA II.

Monetur Joseph de reditu ex Ægypto.

1. *De funtione autem Herode.* Matth. 2. Considera Herodem, qui per mortem Christi suum regnum stabilire volebat, per suam mortem eo excidisse. Justus est Deus.

Dissi-

Dissimulat peccata ad tempus, sed tandem plectit, cum minime opinamur. Time, dum peccasti, aut ne pecces, justitiam; qui, dum peccas, non amas bonitatem.

2. *Angelus Domini apparuit in somnis Joseph in Ægypto.* Ibid. Considera Dei providentiam, qui statim Herodis mortem Josepho nunciat. Quam putas pavilus sit Joseph, quod sui tantam curam à Deo geri animadvertit? Quam fuerit in fiducia erga Deum firmatus. Lauda & tu Divinam providentiam. Proice cogitatum tuum in Dominum: ei te gubernandum committe. Erit illi cura de te; & videbis trisium etiam rerum lætos eventus.

3. *Surge, & accipe puerum, & Matrem ejus, & vade in terram Israel.* Ibid. Terra Israel ampla erat. In quem ejus locum concedat Joseph, non determinat Angelus. Fortè ut Joseph iterum recurrat ad Deum, & de loco inquiret. Gaudet enim Deus frequentiore nostra secum communicatione. Ideo non omnia simul declarat, quæ à nobis vult fieri: Da ergo hoc Deo gaudium: sæpius ad eum recurre. Hæc via est, se cum eo magis uniendo.

FERIA III.

De reditu ex Ægypto.

1. *Qui confurgenti accipit puerum, & Matrem ejus, & venit in terram Israel.* Matth. 2. Considera æquam omnino Josephi, & B. Virginis promptitudinem ad adeundum; ac ad deserendam Ægyptum. Nec alio titulo est reditus gratior, quam quod Deo ita placeat. Nec displiceret remanere diutius, etiam in ærumnis, si ita Deo placeret; ab hu-

ab huius enim nutu cum omni indifferentia pendebant. Quæ verò tua est indifferentia? ad mandata es morosus: quod potes, reculas; quod non potes, expetis: de bono, & malo iudicas, prout tibi sapit bene, aut male: fingis te non posse, quod non vis: tanquam debitum petis, quod amas: tanquam injuriam accipis, si petenti negatur, &c.

1 *Audient autem, quidam regnaret Archelaus in Judæa pro Herode patre suo, timuit illi ire.* Ibid. Considera, nihil quidem fuisse, quod Joseph timere posset in Judæa, Nam: mortuis erant, qui querebant animam suam. Habet tamen Joseph, quod optimæ conscientie habent: etiam in securitate timent, ne periant JESUM. Estne & tibi hujus rei sollicitudo; Quam verò necessaria in tot periculis? Hac adempta omnia perdidisti; immo & te ipsum. Vigila, &c.

3 *Habitavit in civitate, quæ vocatur Nazareth.* Ibid. Non elegit sibi Christus Hierosolymam caput Regni, & populum inrequentatam; sed Nazareth locum vilem, à quo etiam per contemptum vocatus est Nazareus. Hoc est ingenium Christi, semper sibi humiliora eligere. Quam diversum est tunc! Ignominiam Christo facis, si illa quæris, quam ipse. Tanto majorem facis Christum, quanto te minorem.

FERIA IV.

De ascensu Christi cum parentibus
in templum.

1 *Ibant parentes ejus per omnes annos in Hierusalem.* Luc. 2. Considera piam, & constantem hanc fuisse Josephi consuetudinem, orandi causa ad templum ascendere: quod quidem agebat ex lege, qua omne masculu-

culinum obstringebatur. Vide, quam accuratè legem adimpleat, & quidem ex constanti consuetudine sancta: Utinam ad hanc tu consuetudinem regularis observantia pervenires. Pia consuetudo, non est mera consuetudo, sed constantia. Hanc ut obtineas, quicquid agis, considera, age, & ad regulam reflexe. Quantus es, si id à principio vocationis egisses.

2 *Ibant parentes ejus.* Considera non solum Joseph, sed & B. Virginem ascendisse in templum, & hanc quidem nullam habuisse obligationem; quia lex solis masculis data erat. Quia tamen erat opus bonum, quo obsequium præstatur Deo, sufficit ad illam permovendam. Nimis parè cum Deo agit, qui nihil agit, nisi ad quod tenetur. Si Deus tecum ita ageret, quam miser es! Ergo qui tanta à Deo merè liberaliter accipis, redde aliqua superrogatoria. Fecistine hætenus; faciesne in posterum? quæ? quando? quo affectu?

3 Considera etiam Christum ivisse in comitatu parentum, tum ut legi satisficeret, tum ut æternum Patrem veneraretur in domo sua, præscripto tempore communis venerationis. Felices parentes tanti filii comitatu! Felix tu, si semper JESUM tecum habeas! quid solatii deesse possit cum JESU? vide, cum quanto spiritu, & fervore hic puerulus properet: Excita in te similem, cum ad Divinam accedis.

FERIA V.

De eodem ascensu in templum.

1 *Ascendentibus illis Hierosolymam secundum consuetudinem.* 2. Considera, redu-

reducem ex Egypto Iosephum timuisse ire Hierosolytam, quod ibi regnaret Archelais. At etiamnum regnabat. Cur modo non timet? Quia nempe hic agitur de cultu Deo exhibendo. Tunc enim exuendus est timor, & forti animo, quæ Deo debes, præstanda. Sic Deum timentis nihil eveniet mali. Dum tu ejus obsequium curabis, præstabit ille securitatem.

2 Considera Christum anno ætatis 12. ascendisse in templum, quando scilicet communi hominum opinione se primum prodere solet iudicium? ut prima statim ætate ostenderet, curas suas vergere ad obsequium Dei. O si hoc exemplum secutus esses à juventute, quam felix tua esset conditio! quam securus animæ status! Dole te tam sero venisse. At saltem nunc sero, & cum magna resolutione agere quod est ab obsequio Dei, & pono tepiditatem.

3 Contemplare agentium in templo modestiam, reverentiam, affectus, quas gratias reddant pro beneficiis & sibi, & universo mundo collatis; quam fervidæ sint preces ad impetrandas hominibus gratias congruas! quam grate Deo sint eorum oblationes, &c. Confer tuam orantis compositionem corporis, collectionem animi, fervorem spiritus, &c. Vide, in quo deficias, & emenda.

FERIA VI.

Remanet puer JESUS in templo.

1 Consummatis diebus, eodem redierunt. Considera, parentes JESU non ante voluisse, quamquam potuissent, Nazareth in domum suam reverti, quam solemnitas azyrnorum,

rum, quæ septem dies durabat, undiq; explectur. Ita ad apicem servare voluerunt legem. Sit hoc & tuum studium, in his præsertim, quæ Divina præscribunt. Noli mutilum Deo sacrificium dare, aut temporis quiddam detrabere. Quod Deo detrahis, cui addis, nisi sensibus volens hoc fecisse, cum consummati fuerint dies vitæ tuæ.

2 Remansit puer JESUS in Hierosalem. Considera affectum, quo Christus ad Divina crebatur: qui quantum de se erat, voluisset semper remanere in domo Patris sui; & ob hunc finem, etiam Matrem, quamquam sibi dilectissimam deserere; Dei enim obsequia omnibus sunt præferenda. Ex quo discas testinari Divina, quæ regalis præscripta sunt, affectum ad ea excitare, ac potius iis temporis aliquid addere, ubi concessum est, quam demere.

3 Et non cognoverunt parentes ejus. Quamvis Christus non ignoraret absentiam suam magno dolori parentibus tutam, voluit tamen se iis subtrahere: ut ostenderet (ait Beda) se alium Patrem verum habere in caelis, cui soli in his, quæ operabatur ut salvator, erat subiectus sine carnis, & sanguinis respectu. Discas, quando operandum est juxta tuam vocationem, exuere amorem parentum, & amicorum. Ignorant hi, quæ sunt spiritus, & magno sunt impedimento. Non potes esse Discipulus Christi, si in his non oderis patrem, & matrem. Luc. 14.

SABBATO.

Amisum Filium requirunt Parentes.

1 Existimantes illum esse in comitatu, venerunt iter diem, Mirum videri potest,

teſt. quomodo Mater potuerit à filio ſejungi, quem tantoperè amabat. Suſtinuit tamen id, quod crederet alios Divina ejus præſentia frui, ac iplum eos morum ſuaſitate ad ſe attraxiſſe. Ita ut ſerviret aliis, libenter caruit eo, quo ſummè delectabatur. Appende hic tuam charitatem. Quàm pauca, quàm illibenter incommoda pateris alterius cauſa? At ut ſervias proximo, etiam aliquando Deus eſt relinquendus.

2 *Requirebant eum inter cognatos.* Qua diligentia? quo incertore? qua ſimul resignationem? quia non ignorabant eum Deum eſſe, & nihil non bene agere, quibus ad Deum, quibus ad JESUM ſuſpiriis? Itane tu perditum JESUM requiris? Sed tamen non reperiebant inter cognatos. Diſce, non inveniri Deum, immò perdi potiùs inter cognatos, inter affectus ſanguinis, & ſenſuum, inter ſolatia amicorum. Diſſipant iſta, non colligunt affectum in Deum. Huic tantum detrahis, quantum illis adiciis.

3 *Et non invententes regressi ſunt in Hieruſalem.* Conſidera, qui fuerit regredientium ſenſus: doloris quidem, unionis tamen cum Divina voluntate, quòd non ignorarent hoc altiſſimo conſilio factum, ut majora ſui accenderet deſideria, & merendi daret occaſionem: ſpei interim eum iterum rependi. Diſce, quòd Deus faciem ſuam ſubtrahat etiam iis; quos unicè diligit. Si ſe tibi ſubduxit, vade in Hieruſalem, conſtitae te in interna pace: quare eum iſdem affectibus.

DOM. VI. POST EPIPH.

Invenitur in templo inter Doctores.

1 *Invenit illum in templo.* Luc. 2. Credibile eſt, eos non uſiam alibi quaſiſſe Hieroſolymis JESUM, quàm in templo. Arguebant enim eum ibi eſſe, ubi ſciebant ejus affectus verſari. Diſce ergo JESUM in templo quaerere, hoc eſt, in oratione. Non invenitur enim in terra ſuaſiter viventium, non in ſollulo deliciarum carnis; non in viciis, & plateis diſtractionum mundi. Immo huc potiùs perditur. Ne ergo te in diſtinctionibus tuis ad creaturas ſed orationem, & internam animi recollectionem converte. Ibi JESUM invenies.

2 *Sedentem in medio Doctorem, audientem, & interrogantem.* Ibid. En iterum ubi Chriſtus invenitur: Inter Doctores. Nemo ſibi in rebus animi ſatis eſt ſapiens. Magna ſapientia eſt interrogare, & audire eum, qui ſpiritum dirigit. Iterrogare, ut ſcias; audire, ut facias. Confunditur in ſapientia ſua, qui vel ſe ſcire negligit, vel de ſufficiente ſapientia ſua præſumit. Securius cum Duce graderis per hanc mundi ſylvam infeſtam, quàm ſolus. Ergo audi, ſiſmi, diſciplinam Patris tui, ut adatur gratia capiti tuo. Prov. 1.

3 *Stupebant autem omnes, qui eum audiebant, ſuper prudentia, & reſponſi ejus.* Ibid. Videbat omnium admirationem Mater, audiebat applauſum: licèt tamen conſpecto filio ingens gaudium conceperit animo, mira illud modèſtia temperavit, dum ad tantos plauſus non exultavit leviter, nec ſe ejus Matrem

Matrem prodidit, unde aliqua glorie pars in eam redundaret. Sicut tu etiam agis? non prodis ea, quæ tibi sunt laudi apud homines; non jaclas quandoque? non libenter de tua familia, de tuis. Quis loqueris? Mendicæ inane laudem, veram perdis.

FERIA II.

Verba Matris ad Filium repertum.

Fili, quid fecisti nobis sic? Luc. 2. Prior loquitur Mater; affertur enim amoris, ait Sim. Gall. non potuit amplius caberi, Vocat Filium; hoc erat omnibus notum: non DEUM, quod ab aliis ignorabatur. Noluit verbum proferre, quod sibi in laudem redundaret. Quid; non est increpatio, ait Carthus. sed pia, & amorosa conquestio. Ostendit dolorem, quem habuit, ejus causam non perquirat curiose. Quid fecisti nobis: non ait mihi: quo significet communem Josephi dolorem: ex quo sua etiam flet laus Josepho, quod amaverit eum, quem perditum dolebat. Sic magnitudinem doloris exprimit, sicut magnitudinem amoris illius: Sic Deus dilexit mundum. Joan. 3. Vide quam paucis, quam multa imitanda exhibet.

2 Pater tuus; & ego dolentes. Ibid. Primas occupat Virgo alloquendi Christum: ut notando sua acta primas desere Josepho. Illud amoris fuit, hoc humilitatis, & reverentiæ in eum, qui erat caput familiæ, Humillima, ait S. August. nec se merito, nec in ordine nominis præferbat. Hoc conari tuò potes, ut amore in Deum omnes antecellas; sed humilitate, & reverentia omnibus cede; non tam verbis

verbis, quam vili interiori tui aestimatione.

3 Dolentes querebamus te. Ibid. Significat dolori se remedium quaerivisse. Non enim susebant in eo, quòd amissum JESUM dolerent; sed ut doloris invenirent lenimen, querebant. Non sufficit amissum JESUM dolere, si diligentiam non adhibes, ut invenias. Ideò quandoque se subtrahit, ut tu quaeras; & delectatur quaerenti studio, & repertus cumulat gaudium. Non ergo desponde animo, si amiseris; sed quaere, & invenies.

FERIA III.

Responsum Filii ad Matrem.

Quid est, quòd me quaerebatis? Luc. 2. Non sunt verba increpationis, quasi dicat: Non opus erat me quaerere, qui non casu, sed altissimo consilio à vobis recessit. Nec inde fuit vanum quaerendi studium: quia multa, quæ non sunt necessaria, ex pio tamen affectu laudabiliter fiunt. Quam suaviter, quam amanter hæc protulerit? quam suaviter parentibus impellerit? Merebatur id parentum studium. Si amissum JESUM, gustumque devotionis, cogita altissimo Dei consilio factum; remitte te ejus gubernationi cum humilitate: quaere tamen studio, quo potes. Veniet tempus consolationis.

2 Nesciebatis, quia in bis, qua Patris mei sunt, oportet me esse? Ib. Interrogatio hæc vim habet assermandi; id est, sciebatis. Sciebant utique, & idem eum ibi quæsierunt. Indicat tamen eum affectum, quem habuit ad eos, quæ Patris sunt: indicant propter hæc relinquentium Patrem, & Matrem: indicat hoc debitum

F esse,

esse, quod alia superat. Imprime hanc animo veritatem, & ubi causa Dei agitur, generosam cape resolutionem abscindendi quicquid charum est.

3 *Et ipsi non intellexerunt verbum, quod locutus est ad eos.* Ibid. Beatissimæ Virgini non simul omnia de Christo sunt revelata, sed sicut semper crevit in gratia, ita etiam in mysteriorum intelligentia. Non intellexit ergo tunc, quare Christus illa ætate inter doctores sapientiam suam revelaverit; sed tamen ulterius non interrogavit. Cùm enim audivit opus esse paternæ voluntatis, statim acquievit. Disce iudicium subicere. Neque enim necessarium est, ut omnium rationes assequaris, quæ Deus, quæ Superiores de te disponunt. Noli eas investigare, aliàs animi quietem turbabis. Satis sit tibi, Deus vult.

FERIA IV.

De descensu ex templo.

1 **E**T descendit cum eis. Luc. 2. Audi narrantem JESUM, quæ sibi eo triduo evenerint. Specta audientem magna aviditate Virginem, & omnia verba corde suo observantem. Disce descendere ad sensum, D. Anton. ser. in ira Octav. Epiph. *O rigida superbia, quæ suæ altitudinem nubium multas ascendere; descendere, observa, quia JESUS descendit; non tam corpore ex edito loco templi, quam animo per humilitatem.*

2 *Et erat subditus illis.* Ibid. Quis? cui? Creator creaturæ, Dominus servo, Deus homini. O admiranda obedientia! *Erubescet, superbiae cini;* ait Ber. hom. 1. sup. Missus. *Deus se*

humiliat, & tu te exaltas. Si hominis, ò homo, imitari dedignaris exemplum, certe non eris tibi indignum, sequi auctorem tuum. Vilius est tibi præpositus, non tam nobilis, non tam doctus, quam tu? Nunquid ab ejus nobilitate; ab ejus sapientia tantò es excelsior, quantò Deus ab homine? Exemplum tibi dedit: tu eum sequere.

3 *Et erat subditus illis.* In quibus? quo modo? In villissimis quibusque; Officina fabri non exhibebat splendida. Tu ea, quæ fuerint, facillè concipies. Agebat autem illa promptè, humiliter, exactè; nec uno tantum die, sed usque ad trigésimum ætatis annum. Vilia tibi mandantur, & abjecta officia? Nihil est vile, quod Dei imitatione agitur, qui vel vile non agit, vel agendo tollit vilitatem. Sit honor tuus vilia agere, si honorem tuum maximam judicas Christo proximo assumptari. Nè tempus te fraugat, in totam vitam te generosè resolve abjectus esse in domo Dei.

FERIA V.

De profectu Christi in ætate, sapientia, & gratia.

1 **P**UER autem Jesus proficiebat ætate, Luc. 2. Poterat naturam assumere robustam, ac virilis stature, ut Adamum creaverat. Voluit infantilem, & per ætates transire: ut omni ætati exemplo esset. Credebat ætate, & viribus, ut ad graviora pro me toleranda robustior evaderet. Hoc sine nutriebat corpus, Heu me! quantum absum! qui corpus nutrio ad delicias, non ad Dei obsequium,

quum, non ad difficultia pro Deo agenda, aut toleranda. Parce, Domine, emendabo ad tuum exemplum.

2 *Proficiat sapientia, & gratia.* Ibid. Plerumque erat sapientia, & gratia à primo sui conceptu instanti, ita ut nihil ei accidere posset. Externè tamen crescere videbatur ad proportionem gratiæ, cui accommodabat in oculis hominum sapientiam, & gratiam. Dilce, quod dum crescis orate, crescere etiam debeas sapientia, & gratia. Annis crevisti, quam parum virtute? Scientias humanas addidisti gratiæ, & virtutis vix rudimenta attigisti. Quomodo subsistes, dum quæretur non quantum, sed quomodo viveris; non quid didiceris, sed quid feceris.

3 *Apuð Deum, & homines.* Ibid. Exhibebat enim opera semper excellentiora, quibus hominum æstimationem increbatur; & eximia erant ad augendam Dei gratiam, si hujus fuisset capax. Ita in omnibus Dei placitum, & hominum ædificationem conjungebat. Hoc ago & tu, ut per opera tua Deo placeas, & qui vident ea, glorificent Patrem, ut in eam est. Vanum est, si solos homines spectes: si solum Deum, aliquid: si utrumque, optimum.

FERIA VI.

Quid Christus egerit ad annum usque trigesimum.

1 **C**onsidera 1. ex plurium auctorum sententia, Christum transgressisse eos annos in altissima contemplatione. Cogita ergo tractasse eum cum Patre negotium salutis humanæ, disposuisse militantem Ecclesiam,

siam, deservisse peccata hominum, placasse iram Patris, precatum fuisse veniam, &c. Non dubita te, tuæque peccata in illa contemplatione fuisse præsentia. Non merebaris hoc. Sola fuit illius bonitas, tui meminisse. In hanc debitam tuam reponere. Dole, veniam per illas lachrymas precare. Vide, ut in posterum tui gaudii, non dolori.

2 *Considera eum fuisse solatio SS. Matri, & Josepho sua conversatione, quam credibile est fuisse potissimum de Dei bonitate misericordia, & opere salutis, ad quod venerat. Cogita, quis fuerit utriusque parentis gustus; qui affectus? Dilce, quæ tuæ conversationis materia esse debeat; quæ scilicet aliquod proximo solacium, aut plium affectum imprimas. Alias vel in noxia incidens, vel tempus perdes. Egit sine hoc hætenus.*

3 *Considera operatum esse manibus suis. Tractasse fabrilis crocutorum probati Auctores. Hinc credi potest adjuvisse Josephum ad sustentationem. Tam miseram vitam duxit JESUS. Et tamen non illi, sed tibi dictum est. In sudore vultus tui vesceris panem. Et tu amabis otium. Nec pensi habet, quod nondum prædicet, aut miracula patret ad salutem hominum. Satis se agere judicat, quod agit id, quod scit Deum velle. Dilce hoc agere, quod obedientia jubet: est tibi nihil agere, aut à Superioribus non satis pro tuis talentis occupari videaris. Satis agis, si id agis, quod per obedientiam scis Deo placere.*

S A B B A T O .

Quæ virtutes ex Juventute Christi
colligantur.

1. **C**onsidera, cum Christi vita disponeretur ad mortem Crucis, voluisse eum duræ potissimum virtutis specimina edere. Ac 1. *Humilitatis*. Amavit enim nesciri: occultavit Divinitatem, sapientiam, vim patrandi miracula: Latuit in Nazareth ignotus omnibus in vili casa: exercuit objecta ministeria, &c. Examina, qui te in istis habeas. Non jactas ingenium, aut scientiam? non ambis videri? non fugis solitudinem? abhorres à vilibus. Quam parum es Christus similis!

2. Secunda virtus *Obedientia*, 1. Erga Deum, semper enim, quæ erant placita ei, faciebat, ut respectu hujus omne illius opus fuerit obedientia. *Æstima* hanc virtutem, cujus pretium Christus omnibus suis actibus addi voluit. Post hoc imitari ad omne opus, quod ex vocatione tua facis. Sois enim certo Deum, & Superiores velle. 2. Erga homines: Erat *subditus illis*, non inhonoratis; quæ non suppetebant, sed in vilibus, constanter, promptè, hilariter. Eximium quid esse crede, obedire, quod Christus tam constanter, tot annis egit, examina, quæ tua sit obedientia, non tantum operis, sed etiam promptitudinis voluntatis, & abnegationis judicii.

3. Tertia est *continua Patientia* in paupertate, & rerum etiam necessariarum defectu, in ærumnis, in contemptu. Hanc ille vitam meliorem, Deoque gratiorem judicavit, &

elic-

elegit. O sinistra hominum judicia, quibus hæc vita extremum malorum est! dum pari fugiunt, perdunt animas suas, quæ *sola patientia possidentur*. Et quid est, quod tu patieris? quam leve? quam nihil, si cum eo conferas, quod prior ille passus est? Ad quid te resolves?

DOMINICA SEPTUAGESIMÆ

Decretum SS. Trinitatis, ut Christus moriatur.

1. **O**uid facimus? Joan. 11. Cogita te interesse consilio SS. Trinitatis consultantis, sitne perdendus homo, ut meruerat, an morte Dei hominis redimendus. Quid facimus? Cogita adesse justitiam Divinam, quæ enormitatem delicti exagerrat. 1. Quia homo Deum vilipendit, cujus præceptum transgressum est. 2. Quia præceptum hoc erat observatum facile. 3. Quia hoc ex malitia fecit, cum esset adeo illuminatus, fultus gratia, sine passionum rebellionem. 4. Quia nec motus est rigore penæ transgressuro impositæ, nec exemplo Angelorum, Igitur non mereri misericordiam, sed justitiam. Agnosce hinc gravitatem peccati. Detestare. Time justitiam.

2. Cogita adesse misericordiam, approbare quidem omnia, quæ allegavit Justitia; excusare tamen hominem, quod fragilis sit ex luto compositus, tentatus à dæmone, idque in despectum, & odium Dei. 2. Agere ne perdat, quia totum genus humanum perdendum esset: non ita omnes omnino An-

pelos perditos: triumphaturum dæmonem, si homo damnetur; Deum habiturum nomen rigidi, non misericordis; cum misericordis nullus hæctenus fuerit locus, nullus futurus: Convenire denique Dei bonitati, ut placetur. Exhibe te miserationis egentem, hanc invoca, lauda, gratias age, spera.

2 *Expedit, ut unus moriatur homo, ne tota gens peccet.* Ibid. Cogita hanc esse SS. Trinitatis conclusionem, quæ magis in misericordiam inclinat, quam in iustitiam. Quod iustus enim sit, à nostra malitia habet; quod verò misericors, à sua bonitate. O quam expedit & pro Dei gloria manifestanda; & hominum salute! Agnosce, adora, lauda, amare time offendere hanc bonitatem, spera in eam. Sed quæ tua erit in eam obligatio? quam eam amabis, quam illi servies?

FERIA II.

Concilium Phariseorum adversus Christum.

1 *Collegerunt Pontifices, & Pharisei consilium, & dicebant: Quid facinus?* Joan. 11. Qui coeunt? inimici Christi, invidi ejus gloriæ, quod miracula patret, quod à plebe honoretur. Quæ sana sententia expeditari potest à iudicibus odio, & invidia execratis? Quo sine coeunt? *Ut JESUM dolo veniant, & occidant.* Hocne meritum est Christus, qui pertransivit omnibus beneficiendo? Quid fecisses, si illi concilio adfuis- ses? quo in iniquos illos zelo exarsisses? In te converte hæc tela. Tu contra eum sæpius con-

conspirasti. Amor proprius convocavit concilium passionum: quibus quoties satisfacis, deceras adversus Dominum. Et hoc meretur per tot tibi impensa beneficia, O ingrati- tudo!

2 *Hic homo multa signa facit.* Ibid. Nec nominare eum dignantur, adeò vilem æstimant. Hoc initium est ruinæ, Deum non magni æstimare. Confitentur, quod multa signa faciat, & tamen perditum eunt Jesum, quia timent regno temporali. Pluris hoc regnum æstimant, quam Deum. O insania! sed tua. Quoties tu Deum, si non vilem, certè non pro dignitate magnum æstimasti? vilia illi tuarum passio- num delectamenta anteposivisti. Cape hanc veritatem, unicum tuum bonum esse, Deum amare, & illi soli servire.

3 *Expedit, ut unus moriatur homo.* Ibid. In- nocens, Propheta, patratior miraculorum, Messias, non accusatus, non auditus, non convictus: & tamen expedit, ut moriatur, ne regnum pereat? O scelerate! non expedit tua, sed Dissidentia, qui impio tuo decreto ad bonum generis humani utitur. Hæc Dei indoles est, ex pessimis optima eruere. Imitari potes, si ex tui contemptu eras humilitatem, ex afflictionibus patientiam, ex creaturis Dei laudem. Ita diligentiùs Deum omnia cooperantur in bonum. Rom. 8.

FERIA III.

Cœna in Bethania à Martha, & Maria Christo exhibitæ.

1 *Fecerunt autem et etiam illi, & Maria ministrabat.* Joann. 12. Cœna hæc
F 3 fissa

facta est in domo Simonis leprosi post Lazarum resuscitatum, Christo in gratiarum actionem. Martha ergo in domo aliena ministrabat Christo. Qui amat, ubique capat occasionem amato ministrandi. Nullus illi locus, nulla domus ad hoc peregrina est, etiam sponte famulorum officium suscipit. At qua te praetercunt occasiones. Si amares, omnem venereris, ubivis, quovis tempore. Si hoc egisses semper, quam gravis es meritis. Non aegre teras alios scdere in quiete, te autem ministerio fatigari. Diversis diversa mandantur mercedi illudia: istud tibi. Isto Deo placeas.

2. *Maria accepit libram unguenti nardi pretiosi, & unxit pedes Jesu, & exarbat capillis suis.* Ibid. Unxerat jam antea in sua conversione Christi pedes. Unxit hic in gratiarum actionem de resuscitato Lazaro. Expende ad Christi pedes in aliorum praesentia projecta humilitatem, sui contemptum, amorem, gratiarum actionem, qua pretiosissimum, quod habebat, DEO immolat. Attende, quam Christus habeat complacentiam, quam hujus actionis estimationem? Affert & tu non vilia, non perfunctoria opera, sed pretiosa, pleno, & interno affectu exhibita, qua a Deo tam pretiosa accipis.

3. *Et domus impleta est ex odore unguentis.* Ibid. *Cher sponsum odor sumus.* Cor. 2. aut saltem esse debemus. Odor operum nostrorum est aedificatio proximi. Eximia religiosi virtus totam unam domum replet hoc odore. Quid major es, eo magis hoc presta. Majorum exempla trahunt minores. Vide autem magis, ne de te queratur Deus. *Fecere fecisti edo-*

rum nostrum. Exod. 5. Si vel aliis exemplo sis malo, vel bono illudas.

FERIA IV.

Murmur Discipulorum de profuso Magdalene unguento.

1. *Videntes autem Discipuli indignati sunt, dicentes.* Matt. 26. Murmurabant de prodigalitate, & indiscretionem Magdalene, qui quo affectu hoc ageret, non videbant. Nunquam deerunt, qui de iustorum virtutibus sinistre iudicent, loquantur, & in malum interpretentur sive ignorantia, sive malitia. Et jam boni suas formant censuras zelo quandoque indiscreto, quid si & Superiores? Si vis bonus esse Religiosus, debes ad haec animum parare. Ad iudicia Dei respice, hominum contemnes. Ili corticem vident, Deus medullam. Cave autem, ne & tu aliorum acta in malum interpretetis, dum potes in bonum.

2. *Dixit unus ex Discipulis ejus Judas Iscariotes.* Joan. 12. Matthaeus, & Marcus plures murmurasse scribunt: Joannes, unicum Judam. Augustinus combinat, *eis Juda dicente persuasionem esse.* Ita murmurator unus, saepe circumlocutionem ad murmur trahit. Cave, tu incipias, cave, incipiente alio prosequaris. Facies, si assuescas a lioram actiones apud te in bonum interpretari.

3. *Potuit enim unguentum istud vendari multo, & dari pauperibus.* Matt. 26. Ecce quod pallium obtexit iniquitati: quasi ei cura esset de pauperibus, qui fur erat, & prospiciebat furandi occasionem, si illud unguentum venditum fuisset. Ita vestiuntur plerumque malae passion-

nes. Insceris, vis zelum videri: familiaritati peccari indulges, vis charitatem zelum: effundis te ad solatia creaturarum, vis dici fructuose conversari. Sed pallio hoc non tegeat apud Deum.

F E R I A V.

Christus descendit Magdalenam.

Sciens autem JESUS ait: Quid molesti estis huic mulieri; opus enim bonum operata est in me. Ibid. Semper JESUS advocatus est Mariæ. Luc. 7. contra Pharisæum peccatricem arguentem. Luc. 10. contra Martham de otio aculantem. Hic contra Judam murmurantem. En quomodo semper virtus Deum habet patronum. Quod solatium hinc fuerit Magdalenæ adhuc novitiæ in via virtutis! Quantum fuerit animata! Quid te affligunt sinistra hominum judicia, murmura, censura? nunquid propterea virtutem deserere abis, perge bene agere. Confide. Deum habebis defensorem. Erit tempus, quo aperietur veritas cum tuo solatio majore.

2. Nam semper peccator habet in vobiscum; ne autem non semper habeatis. Mitem enim hæc augmentum in corpus meum, ad sepeliendum me fecit. Ibid. Solvit rationem murmuris de cura pauperum. Non detegit Judæ intentionem iurandi, quam noverat Dominus. Ut discas non te defendere per revelationem alienæ culpæ. Infirmum innocentie tuæ argumentum est alterius culpa. Laudat deinde intentionem Magdalenæ, quod prævenit ungere corpus suum, Marc. 14. quod vel ex conversatione cum Christo, vel afflatu Spiritus S. didicerat, se post mortem

ten non uncturam. Placent ergo Deo præventa obsequia, quorum post non datur occasio. Sic omnem gratiam zelum, omnem occasionem arripe: quia nescis, an post futura sit.

3. Ubi nunquam predicatum fuerit hoc Evangelium in toto mundo, dicitur, & quod hæc fecit in memoriam ejus. Ibid. Silebat Magdalena ad murmur Judæ: Ecce Dominus fideles omnes ad ejus præconium excitat. Aded placet illi silentium humile inter calumnias. Unxerat alias Magdalena Christum. Luc. 7. Non promittitur illi operi memoria sæculorum, quia erat adhuc incipiens in virtute: promittitur isti unctio, quia progressa est in virtute, & ascendit ad caput usque Christi, quod illo unguento imbut; ibi autem solum ad pedes hæsit: ibi erant purgativi affectus, hic unitivi. Incipere necessarium est, sed progredi laudabile. Vide ergo, ne sitas, quovis die incrementum adde.

F E R I A VI.

Ascendens Hierosolimam prædicit suam passionem.

Eranz autem in via ascendentes Hierosolimam, & præcedebat illos JESUS, & superabant. Debit insolita fuisse Christi præparatio, quod superant discipuli. Quæ vero ejus causæ; 1. Ut offenderet, quam prompta voluntate ad patiendum feratur. Ad miracula cœdenda ordinario ibat passu, ad passionem accelerato. Amor addidit alas. Quam lentus sum ego, quam refractarius ad ardua! O trahere me post te. 2. Ut offenderet se ad labores, & dolores præire. Cur ergo præcedere

cedere tu vis ad honores, ad delicias? Quantum abes à Spiritu Christi! Mirare cum Apostolis præcedentem; sed cum iisdem etiam sequere.

2. *Ecce ascendens Hierosolymam, & Filius hominis tradetur Principibus Sacerdotum.* Matt. 20. Sæpius alias nunc iterum passionem suam prædicit Apostolis. Cur toties? Quia quod quis amat, semper habet in memoria, libenter de eo loquitur. Non est tibi in memoria passio Christi, quia pati non amas. Patiendum tamen est necessitate quadam. Noli pati ut brutum, ut dulcius patiaris, memento patientis JESU. 2. ut ad aliquid patiendum discipulos animaret exemplo suo, qui simul ascendebant. Qui cum Christo ascendit, seu ad virtutem, seu ad cælestem Hierusalem, pati debet. Sed non solus, habet secum Christum cujus vel memoria cruciatus lenis.

3. *Et ipsi nihil horum intellexerunt.* Luc. 18. Terrena adhuc sapiebant, & magni faciebant ea, quæ mundus æstimat, delicias, honores, gloriam, &c. à contemptu autem, contumeliis, & doloribus abhorrebant. Animus, qui terrena sapit, non percipit, quod Deus æstimat. Unde tu tam aridus es in meditatione vite, & mortis Christi? Quia non habes æstimationem, & amorem contemptus, & afflictionum; sed honorum, vanitatum, & delectationum sensus. Desse insipientiam tuam, & dilece ab optimo Magistro pati. *Quia non est discipulus supra magistrum.* Matth. 10.

SABBATO.

Præparatio ad solemnem ingressum in Hierusalem.

1. *ET ascendens JESUS Hierosolymam, assumpsit duodecim Discipulos.* Matt. 20. Non ignorabat Christus decrevisse Judæos, ut eum dolo tenerent, & occiderent. Marc. 14. Voluit tamen Hierosolymam solemnitè ingredi, & cum ea pompa, quæ à prophetis de Messia prædicta fuit. 1. ut ostenderet se verum esse Messiam, & præberet se agnoscenti occasionem, ut inexcusabiles essent, si non ut talem venerunt. Omnibus enim dat Deus gratias, non omnes accipiunt. Stude, ut oblatas accipias: time si negligas. 2. ut ostenderet, non posse Judæos exequi decretam mortem, nisi ipse velit. A Deo pendet, quidquid decreveris. Ejus ergo gubernationi te in omnibus committe.

2. *Iter in castellum, quod contra vos est, & latronem invenietis asinum alligatum, & pullum eum ea, solvite, & adducite mihi. Si quis vobis aliquid dixerit, dicite, quia Dominus vobis opus habet.* Matt. 21. Ostendit Divinitatem suam, significando absentiam. Crede, non abesse à te. Adora, ama, time. 2. Exercet Dominium, quod habet in omnes res creatas. Et tu hinc subjecus es. Patere eum in te dominari. Cum interna te cogitatione monet, ut frangas appetitum, ut subdas voluntatem, ut linguam modereris; cogita has asinus esse, & tibi dici, Dominus vobis opus habet, Negabisne hoc illi.

3. *Exeunt autem Discipuli fecerunt sicut præcepit illi JESUS, & adduxerunt asinum & pul-*

Epistola. Ibid. Obediunt Apostoli perfectè, sicut præcipit, nec ullam movent ulterius questionem. Par fuit promptitudo Domini illorum iumentorum. Audito enim, quod Dominus his opus habet; nec qui sint, nec à quo missi, nec causam, nec tempus quaerit. Ea bonam in utriusque voluntatem faciendi, quod placet Domino. Examina quam bona sit tua, quam prompta ad bonas suggestiones. Dispone eam, ut sit melior.

DOMINICA SEXAGESIMÆ.

Triumphalis ingressus Christi in Hierusalem.

I *Mposuerunt super eos vestimenta sua, & desuper eum sedere fecerunt, Plurima autem turba sitauerunt vestimenta, &c.* Matt. 21. Considera obsequia Discipulorum, & turbam officia in textu enumerata. Quis excitavit turbam, quæ non ignorabat Principes in Christum cojurasse? nisi qui corda movet Deus, & contra timores firmat. Quid sperare poterant à paupere IESU, & pauperibus Discipulis? immo timere poterant Principum indignationem. Sola æstimatio Christi eos movit, quam conceperant ex ejus miraculis, & recenter suscitato Lazaro. O si magnam conciperes Dei æstimationem! quæ obsequia præstares Deo! quam fortiter adversus teipsum, & concilia tuarum passionum dimicares!

2. *Clamabant dicentes: Hosanna filio David: Benedicite ei, qui venit, &c.* Ibid. Considera turbam hæc tria conjunxisse, quibus vera devotio perficitur: Cor, sive affectum, quo Christus

suum prosequuntur: Linguam, seu voces, quibus eum laudabant: Manus, seu opera, quibus eum cædebant. Non est vera devotio, quæ hæc tria non habet; quia nisi hæc Deo reddat, non reddat nos totos. Confer devotionem tuam. Vide, an verba, & opera procedat ex affectu? an ut loqueris, ita facias? an vox sit Jacob, manus autem Elau? Totus Dei eris, si illa tria conjungas.

3. *Eccc Rex tuus venit tibi.* Ibid. Cogita te invitari ad hoc spectaculum. Ecce Rex tuus omni titulo. Debes ergo ei omnem subjectionem. *Venit tibi*, id est, tuo bono; cui omnes suas cogitationes, studia, vitam, sanguinem est impensurus; ut te egenum dicet, periclitantem protegat, miserum, & vilem ad Regnum evahat. Attolle illi portas cordis, ut introeat Rex gloriæ. Agnosce affectum. Adora Regem: offer illi intellectum, voluntatem, & affectus tuos.

FERIA II.

Invidi Phariseorum sermones.

V *Idotio, quia nihil proficimus, Ecce mundus vobis post eum abiit.* Joan. 12. Considera invidiam Phariseorum. Qui oculum volebant Christum, quam ægrè ferunt honoratum! Sed fateri debent, se nihil proficere. Noli animo deici, si invidiam patiaris. Nihil proficiet: solum invidum cruciabit. Noli etiam invidere, ne crucieris. Dicunt plus quam verum sit, quod totus mundus eum sequatur, ut magis suam rabiem acuant. Utinam verò id verum esset! sequantur eum Infideles, Hæretici, Judæi. Tu pri-

mus sis. Si alius plausum, & accursum habeat, tu non inuide.

2 *Quidam autem Pharisæorum dixerunt ad illum. Magister increpa Discipulos tuos. Luc. 19.* Ecce livoris ingenium; vult impeditos Christi plausus: audeat ab ipso Christo id petere, ut eos prohibeat. Vocant Magistram, ut petitioni per blandimenta viam sternant. Quid petunt? ut Discipulos increpet. Quare? Estne malum, quod applaudant Domino? Sed invidia nihil rectum videt, etiam pia, & sancta improbat. Abiit a me hæc, & omnis passio, quæ solum pervertit, & excæcat.

3 *Quibus ipse ait. Dico vobis, quia si biterent, lapides clamabunt. Ibid.* Sensus est, quod non silebunt hi, qui à Deo moti sunt: si tamen silerent, posse Deum etiam durissimi cordis homines ad dandam sibi gloriam excitare. Ita est. Nullum cor est tam durum, quod Deus vel frangere, vel mollire non possit. Potest ergo & meum. Sed hæcenus ego obstiti. Quid fecit? Quoties voluit ille? Quoties ergo restiti? Time, quia cor durum male habebit in novissimo. Eccl. 3.

FERIA III.

Flet super civitatem Hierusalem.

1 *Videns civitatem flevit super illam. Luc. 19.* Quid lachrymæ in æstu plausum? Videt Hierusalem, & in ea totum mundum. Videt omnium scelera: etiam tuam. Videt passionem suam cessuram multis in ruinam, ex propria eorum malitia. Poterat absolute salvare, sed vult, ut gratis suis cooperemus. Peribimus, si non uteremur. Expende, an aliquam super te flendi occasionem dederit. Amorem ejus in te agnosce. Sed non sufficit, nisi,

nisi, & tu coopereris.

2 *Si cognovisses Et tu, & quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi. Ibid.* Indicat fletus sui causam esse cecitatem populi non agnoscens Messiam, ex qua odium, invidia, ingratitudo, & omne malum. Hinc laborat Diabolus, ut hæc cordibus, nostris cecitatem inducat, ut non agnoscamus quantum bonum sit gratia Dei, quantum malum peccatum; non attendamus Dei inspirationibus, ne sequamur. Et hoc, in hac die tua, vitæ scilicet hujus, quæ sola est dies nostra: quam sequetur dies Domini. Vide ergo, quomodo diem tuum impendas, ne timere debeas diem Domini. Deplorari priorem cecitatem, & eandem aperi oculos, ut agnoscas, quæ gratiæ tibi dentur ad vitam æternam.

3 *Venerit dies in te, & circumdabunt te inimici tui vallo, &c. Ibid.* Prædicat everisionem urbis per Romanos futuram, ob peccata, præsertim in Christum commissa. Peccati enim sunt omnium miseriarum causæ, & præparant materiam vindictæ Dei. In his exprimitur miseria hominis in articulo mortis, qui male usus est tempore suæ visitationis, & gratiæ. Circumdabunt eam inimici Demones: coangustabunt præterita peccata: prosterment in terram omnes grandes, & vanas designationes, & c. quia non bene usa est tempore visitationis suæ. Vide, quanti referet, uti gratia, dum tempus est.

FERIA IV.

Pacificetur Judas cum Principibus de tradendo JESU.

1 *Tunc abiit unus de duodecim, qui dicebatur Judas Iscariotes, ad Principes Sacer-*

Sacerdotum. Matth. 26. *Tunc*: postquam intravit aviditas pecuniarum occasione effusi unguenti: vel quando scivit congregatos in odium Christi Pontifices. *Unus de duodecim*: in Apostolica dignitate constitutus. *Judas*: nominatur, ne suspicio cadat in plures. *Iscariotas*: ne quis cogitet de Thaddæo. *Ad Principes Sacerdotum* intensissimos Christo, & morti ejus intentos. Vide quod evadant indomitæ animi passiones. 1. Ardebat avaritia Judas. 2. Hinc murmurator factus de pretio unguento. 3. tum cepit odisse Christum. 4. Eam pretio vendere. 5. non amico, sed capitalibus inimicis. Time proinde passiones tuas, & ideo applica illis securim mortificationis.

2. *Et ait illis: Quid vultis mihi dare, & ego vobis readam.* Ibid. *Quantas*, quam pretiosas merces proponit pessimus mercator, Dei Filium! sed quam vili aestimat, qui pretii libertatem iniquis emporibus remittit? qui nec JESUM nominare dignatur! Resne ergo tam vilis est DEUS? Ah! quoties tu eum vilioris aestimasti! At quanto pluris ille te fecit? qui pro te se, vitamque suam dedit. O brutum! si non pluris aestimas, si non amas.

3. *At illi conspuerunt ei 30. argenteos.* Ibid. Pretium jumenti, aut vilissimi mancipii. Quis ille DEI contemptus. Sed altiore contumeliam parvo est venditus. *Noli ille vultus pretiosus facere in pretii vilitate*, ait D. Paulina. ep. 4. *Ipse nobis hoc vilitate pretiosior*, quod se vili vult aestimari, ut ab omnibus ematur. Non potes grandia pro Deo dare, da parva, da curam minimorum. His libenter se tibi vendit,

FERIA V.

Cæna Paschalis.

1. *Itē in civitatem ad quendam, & dicit: Magister dicit: apud te facio Pascha.* Mar. 26. Pauperissimus Jesus, nec ut Pascha celebret, propriam habet commoditatem. Viline, tu non tantum ad spiritualia, sed etiam ad sensualia, omnem tibi suppeteret commoditatem. Patrifamilias tantum inuit, quid placeat: *Apud te facio Pascha*: & ille protinus assentitur, & servet ad obsequium. Sufficitne tibi a Deo, & Superioribus, à regula innui, quid Deo placeat, statimne assentiris, an quandoque servilibus cogendus es, sic pretium operis, & meritum perdis.

2. *Desiderio desiderari hoc Pascha manducare vobiscum.* Ibid. *Hoc Pascha?* quod est ultimum vitæ suæ, quod mox sequetur, acerba passio, & mors infamis. Ideo omnino, quia post hoc scit securum mortem, ad quam tui amore semper aspirabat. Quid vicior est passioni: eo majus gaudium prodit. Si Christum te amare credis, & pati fugis, tibi mentiris. Probatio amoris est si passio, præsertim si fit cum gaudio, aut cum antecedente desiderio. Quam tu delicatus es! Non correspondebis desiderijs Christi, nisi similia concipias.

3. *Considera Christum hic servasse omnes legis caeremonias, & quid eæ significarent, contemplatum.* In agno occiso, excoriat, asse, seipsum occidendum, flagellis excoriatum, & igne amoris consumendum. In sebo non fractis ossibus: se luxatum quidem, ossa tamen sua non fracta, In sefinatione comedentium, scilicet

festinationem furoris inimicorum. In *laſſu* aggressibus, sui fellis amaritudinem. In *haculo*, quem manibus tenebat, suam Crucem: Cogita, qui fuerint hi affectus, se ad omnia hæc offerentis: & conare similes ellicere.

FERIA VI.

Lotio pedum.

Sciens, quia omnia dedit ei Pater in manus, surgit à cæna. & cepit lavare pedes. Joan. 13. Quæ connexio ista? Scit omnia sibi data in manus, & cepit lavare pedes? Ut intelligas, quanta sit humilitas, intellige quanta sit majestas ejus, qui se abicit. Potestine majorem cogitare? Appende vilitatem tuam: & tamen humiliari detrectas. Omnia sunt ei data in manus. Sed tu furrripis aliquid illi: quia pedes illi tuos, id est, affectus non das. Ubi vagantur? nonne post vestigia gregum, seu creaturarum? Collige eos: configa ei in manus, ut ille lavet à pulveribus, aut sordibus, quæ ex creaturis adherent, & manu sua eos tergat.

2. Surgit à cæna, ponit vestimenta, & cepit lavare. parat aquam, lavat, abstergit. Ibid. Omnia solus agit. Cur non Discipulorum aliquis ad juvandum admittitur? Ad honorata, ad filiationem Dei, ad hæreditatem regni, ad potestatem absolvendi, & eiciendi Dæmonia admittit socios; ad ea, quæ sunt humilitatis, prævenit omnes, nec opinante. Sic agunt veri humiles. Non es verè humilis, si in vili ministerio non certas prævenire. At tu fortè nec sequi contendis, & lentus aspicias alios. Crede mihi, aspicias etiam olim de longè, cum illi te ad præmium anteccedent, & sero dolebis.

3. Ve-

3. Venit ergo ad Simonem Petrum, &c. Ibid. Petrus videt hinc suam vilitatem, inde majestatem DEI: stupet: Domine, tu mihi lavas pedes? Pondera singula verba. Domine universorum, & meus: Tu cujus est potestas, & imperium: mihi servo vilitissimo, & peccatori, &c. Obscurese verò quod ipsum toties in te faciat JESUS, toties te abluat non aqua, sed sanguine suo, seu gratia ex meritis sanguinis. At hujus tanta necessitas est, ut nisi te laverit, non sis habiturus partem cum illo. Dic ergo cum Petro: Domine, non tantum pedes affluam, sed etiam caput cogitationum, & manus operum, ut omnia sint munda in conspectu tuo.

SABBATO.

Admonitio Discipulis data post pedum abluitionem.

Sciens, quid fecerim vobis? Si ergo ego lavi pedes vestros Dominus, ac Magister cesset, & vos debetis alter alterius lavare pedes. Joan. 13. Per interrogationem revocat eos ad attentionem. Res enim attento dignissima est humilitas Christi. 2. Verbo explicat, quod prius exemplo ostendit. Efficacissima sunt docentis verba, quæ ipsius factis animantur: 3. Argumentum nervosum est: Ego lavi, ergo & vos debetis: Ego vobis, ergo vos alter alteri. Vide quam à minori ad majus bene concludat. 4. Hic vocat te Dominum, ac Magistrum, ut efficacius persuadeat. Quid tu ad ista? si stipes es, si non convinceris, lapides, si non moveris.

2. Item.

2 Exemplum enim dedi vobis, ut quemadmodum ego feci, ita & vos faciatis. Ibid. Vide, quò facta Christi tendant: ut sint tibi in exemplum. Quantum est de te, Vitam adimis factis Christi, si non imitaris: fraudas enim ea sine suo: quia exempla cessant esse exempla, ubi cessat imitatio. Ne feceris tu hanc illis ineuriam. Vide etiam, quàm bonum habes Dominum, qui non imponit tibi iugum, quod ipse prior non portet! Quam bonum Magistrum, qui ut te blandius trahat, prius facit, quàm verbo doceat! Ut bene ergo opereris, attende in singulis exemplum Christi, ut facias quemadmodum ille. Hæc compendiosa est, & certa perfectionis norma.

3 Si hæc feceris, beati eris, si feceris ea. Ibid. Aperta doctrina est, quòd non ille sit beatus, qui multa scit, sed qui facit, quæ scit. Non enim magnum est, virtutem cognoscere, sed studiosè agere, ait Cyril. Alex. l. 9. in Joan. c. 9. Non ergo satis est, quòd scias exempla Domini: Ipsa scientia est quodam ad imitandum obligatio. Näm Luc. 12. Servus, qui scit voluntatem Domini sui, vapulat multis, si non faciat secundum eam. Expende, quanta tu lumina habes, quantam honorum cognitionem. O si fecundum eam faceres, quàm esses beatus.

DOMINICA QUINQUAGESIMÆ

Institutio Venerabilis Eucharistiæ.

1 **A** Capite, & comedite. Hoc est corpus meum. Matth. 26. Crede primum viva

viva fide, carnem, sanguinem, animam Christi, Deitatem, & quidquid est Deus, esse in SS. Eucharistia, five verborum, five per concomitantiam. Admirare Dei sapientiam, quæ invenit novum modum se nobis communicandi. Obstupescere, & laudamnipotentiam, quæ uno momento, solo verbo illa omnia sub speciebus panis, & vini ponit. Agnosce infinitam amorem, quo hoc facit. Sicut Pater sic dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret: ita & Filius, ut seipsum daret, ut sit nobiscum usque ad consummationem sæculi. O admirabilis, & amabilis Deus! Quòd de te cogitaverit, ut incarnaretur, quantum est? sed quoniam majus, quòd in te, velut denotat in mundum veniat, & omnia seculum adferat, quæ tunc attulit? Quid retribuere Domino?

2 Dominus JESUS in qua nocte tradebatur accipiens panem, &c. Considera tempus hujus institutionis. Erat illud ipsum, quo ejus vitæ struebantur insidiæ, quo servebant odia Judæorum in illum. Sic aquæ persecutionum non potuerunt extinguere charitatem ejus. Sic amat nos etiam, cum inimici sumus. Tormenta igitur vicina, crux, infamia, non causarunt separationem Christi à te, sed majorem conjunctionem per hoc amoris, & unionis Sacramentum. Quis ergo te separabit à charitate Christi? tribulatio? an angustia? an famel? an nuditas? an periculum? &c. Rom. 8. Conclude magno, ardentique amore: In his omnibus superabo, propter eum, qui dilexit me.

3 Et manducantibus illis accepit JESUS panem, Marc. 14. Considera, quot Christus adhibuerit convivas, Apostolos nempe, & inter eos, ut communior habet sententia, etiam Ju-

G dam.

dam. Sed quanta summentium diversitas! Illi corpore simul, & spiritu ardentissimæ devotionis, iste solum corpore, spiritu autem in proditorem Christi intento. Vide belluam illam hic amoris cibo non mitigatam: & adverte, quomodo scelera in catenam eant, cum passio, ex qua ortum trahunt, non tempellivè opprimatur.

FERIA II.

Christus super cœna insinuat proditorem.

1 **JESUS turbatus est spiritu, & dixit: Amen dico vobis, quia unus ex vobis me prodet.** Joan. 13. Turbatio hæc fuit vehementis tristitia. Causa hujus est atrocitas criminis à Juda patrândi, ab Apostolo, à domestico. Quid non agit, ut à meditatio eum scelere redgat? Ostendit se consciùm futuræ proditiois, ut non crederet Judas suum scelus latere. Non nominat proditorem, ut parcat famæ; ut non concitentur in eum alii discipuli; ut Judas hæc lenitate trahatur: ne manifesto coargutus, fiat impudentior. Dum nihil proficit, dat signum proditoris. *Qui intingit manum manuum, &c.* Intenta ei *Pa* æternæ damnationis. O bonitas Dei! O duritia peccatoris? O Domine, non in iure torcor eum ad tot inspirationes, quas & mihi mittis.

2 *Et confesti flati sunt vultus & ceperunt singuli dicere: Nonquid ego sum, Domine?* Mat. 26. *Quod dixit: Unus ex vobis, omnes perturbabat.* S. Chryl. hom. 71. in Joan. Quare? 1. Non de conscientia reatu, sed de humana mutabilitate incerto. S. Leo. ser. 7. de Pass. Etsi non essent sibi consci, timebant suæ fragilitati. Noli ergo

ergo & tu nimium tibi considerare. Cecidit Petrus, qui nimium sibi fidebat. 2. *Timeatur, ne minus verum esset, quod in se quisque noverat.* Idem S. Leo. Etsi enim quis nihil sibi conscius sit, non ex hoc justificatus est. Time & tu, & dic: Ab occultis meis munda me. Audeat & impudentissimus Judas idem querere. Quid tu facis, ne te suspectum patiaris? Quam mansuete respondit Christus: *Tu dixisti: non, tu scelerate, tu peride, &c.* Quid tu respondes ei, à quo offensus es? quibus verbis? quo vultu? qua voce?

3 *Continuò exivit. Erat autem nox. Et eum invisisse, dixit JESUS: Nunc clarificatus est filius homini.* Joan. 13. Ingressus in eum Satanas, non permisit, ut orationem expectaret, *timeans ne scintillam in ejus animo accenderet, & ad meliora reverteret.* S. Cyril. Vide, quam studeat Dæmon ab oratione avertere eos, quos tentat: & collige, quàm efficax remedium esse debeat oratio. 2. Quando exivit Judas, clarificatus est Christus: *separato inde nequissimo Juda, & secum remanentibus Sanctis.* S. Aug. trac. 63. in Joan. quasi una iniqua presentia gloriam Christi obturaverit. Qui ergo inter Sanctos vivis, stude virtuti, ne tua vita gloriam Christi obturcet.

FERIA III.

Contentio Discipulorum.

1 **F**alsa est contentio inter eos, qui eorum videretur esse major. Luc. 22. Corripuit facti de morte Magistri inquirebant, qui eorum videretur esse major, ut eorum fieret Magister. Euthym. Quàm cito mutantur affectus nostri?

Paulo ante *contristati sunt valde* quod tradendus esset Christus: jam in ambitionem cadunt. Vide tu, ne sis in bono tam inconstans. Infirmae virtutes sunt affectus desultorii. 2. Qui contendunt? Etiam in Christi schola? sub Magistro humilitatis. 3. Que materia disceptationis. *Quis videretur*, coram hominibus, non quis re ipsa esset. O vanitas! visne tu videri? an esse?

2. *Qui major est in vobis, fiat sicut minor.* Ibid. Hoc est phar machum curandae ambitioni. Nam contraria optime curantur contrariis. Excellentiorum te judicas officio, potestate, scientia, &c. Fiat sicut minor. Ita lege à Christo sanctam est. Hoc ejus exemplo firmatum. Ego autem in medio vestrum sum, sicut qui ministrat. Alii solum videntur esse majores: qui se demittunt, re ipsa sunt. Credis hanc veritatem? Etc. cur non huc tua tendunt studia? cur locum, cathedram, officium, &c. honoratiora ambis?

3. *Et ego dispono vobis, sicut disposuit michi Pater meus regnum.* Ibid. Accipe hoc ad demandam ambitionem, ad scilandam humilitatem motivum, Pater disposuit Filio regnum per humilitatem, & Crucem. *Humiliavit semetipsum, propter quid Deus exaltavit illum, & dedit illi Regnum.* Phil. 2. Filii tibi eodem modo disponit regnum. *Disponit*, veluti testamento, & ultima voluntate, quam non licet infringere. Delusoria sunt ergo principia his contraria, quae haerentis est securus. Illud certissimum est: *Qui se humiliat, exaltabitur.* Luc. 14.

FERIA IV. Sermo Christi super Coenae.

1. *Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi eum. Manete in dilectione mea,* Jo. 15. LANGE

gus est sermo, & dignissimus, qui saepius legatur. Tria autem potissimum eo commendavit. 1. quidem, Amorem Dei, non qualemcumque, sed permanentem, & constantem. Ad hunc ut inducat, sum in nos amorem proponit. *Dilexi vos gratis*, sine vestris meritis: *Sicut dilexit me Pater*, tam intenso, tam puro amore. Nonne jure amari exigit, qui ita amat? Et quod signum amoris ei dabis? unum petit: *Si diligitis me, mandata mea servate.* Quam facile? *Mandata ejus gravia non sunt.* Dalne hoc signum in regularum observantia? Quem fructum feret, qui ita diligit? 1. *Manifestabo ei me ipsum* per plura lumina. 2. *Pater meus diliget eum.* Ad eum veniemus, & mansorem apud eum faciemus. Expende haec omnia.

2. *Mandatum novum do vobis, ut diligatis invicem sicut dilexi vos.* Ibid. 2. Commendat dilectionem proximi. Si haec abist, non est dilectio Dei. 1. Joan. 4. *Mandatum novum*: in quo fundatur lex nova, quae est lex amoris, in qua sub capite Christo omnes unum corpus sumus. *Unguli autem alter alterius membra.* Rom. 4. *Novum non novitate diligendi, sed diligendi, sicut ipse dilexit, gratis*, etiam inimicum suo incommodo, per tormenta, usque ad Crucem, ut nos salvaret. O quantum abes ab hac perfectione! Si vis Discipulus ejus esse, accende hunc in te amorem. Hunc pro signo Discipulatus exigit. *In hoc cognoscet omnes, quia Discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad invicem.*

3. *Petite, & accipietis.* Commendat orationem. Accedit fiducia impetrandi: *Quodcumque petieritis, faciam vobis.* 2. Auget fiduciam, quod petendum sit à Patre: *si quid petierit*

ritis Patrem, qui bonus est, & potens. 3. Docet, ut id, quod petitur, sit aliquid, id est, ut ait Aug. tr. 102. in Jo. quod in beata vita comparatione nec sit nihil. 4. Docet petendum in nomine, scilicet per merita sua, quare, ut ait Rupert. l. 12. in Jo. necessarium fuit universa orationis vehiculum. 5. Quod petitur, dirigitur ad gloriam Dei: Ut scribitur Pater in Illio. Si has conditiones accuratè servaveris, quod petes, accipies.

FERIA V.

Christus consolatur Apostolos.

Non relinquam vos orphanos; veniam ad vos. Jo. 14. Consolatur de suo abitu tristes Apostolos, pollicendo semper præfens suis auxilium in omni tribulatione. Si Deus tecum, quis contra te? Non relinquet te, nisi prior tu cum relinquis. Perfeverabit esse Pater, si non desinas esse filius. Et si te modicum relinquat in desolatione, aut afflictione: iterum modicum, & videbis eum, & gaudebit cor tuum. 1. Animat eos spe præmilæ æterni: Tu homo Patris mei mansiones multas sunt, & ego vado vobis parare locum. Modicum est quodcumque tribulationis, sed æterni quandoque glorie pondus illi promittitur. Illuc respice, ne pressus animo deficiat.

2. Quia de mundo non estis, sed ego elegi vos de mundo, propterea dicit vos mundus. Joan. 16. En aliud solatium: quia signum est Divinæ electionis, si habeas, post patieris. Quos reprobat, patitur ire post vestigia gregum; ac delectationum suarum. Addit: Ipse Pater amat vos, quia vos me amastis. Quartum solatium, quia afflictiones sunt pignus amoris DEI in nos. Quam majorem consolationem petis,

petis, quam scire, quod te Deus amet? 3. Si nos persecuti sunt, & vos persequantur. Ibid. Quinto exemplum finem in solatium adducit. Me priorem vobis odio habuit. Sed confidite, ego vici mundum, vos quoque vincetis, quia ego vobiscum pugno. 6. Denique Tristitia vestra convertetur in gaudium; mundi vero gaudium in æterna lamenta. Quanto melius tibi est amplecti viam, cujus terminus est æternum gaudere. Ad spinas ergo, ad Crucem aspira.

FERIA VI.

Oratio Christi ad Patrem pro Discipulis.

Pater sancte, serva eos in nomine tuo, qui credidisti mihi, ut sint unum sicut, & nos. Joan. 17. 1. Per unionem charitatis perfectissimam, ut sint unum, sicut personæ Trinitatis, si non natura, saltem intellectu, iudicio, voluntate; idem sapiant, idem velint. Vide, ut tua talis sit charitas. 2. Non ego, ut solas eos de mundo, ex tribulationibus, quia volo eos adhuc pro nomine meo pati: sed ut servos eos à malo, id est, peccato. Magis ergo sollicitus esto, ut peccatum fugias, quam Crucem, & afflictionem. 3. Sanctifica eos in veritate, per gratiam Spiritus Sancti, ut sint idonei ministri Evangelii. Sed tu etiam, ut talis sis, gratiæ collabora; neque sis fidei sanctus, sed in veritate.

2. Tui erant, & tu mihi eos dedisti, & sermone tuum servaverunt. Hoc primum motivum est, quare pro his oret. Ex parte quidem Christi, quia illi à Patre commissi erant. Ex parte vero Discipulorum, quia sermone

DEI, seu fidem, aut legem servaverunt, & gratia Dei in eis vacua non fuit; ac per hoc se dignos reddiderunt, ut pro iis oraret. Vis advocatum JESUM apud DEUM experiri? vide, ut cum veritate dicas: *Tuus sum ego*; deinde ut gratia DEI apud te vacua non sit. 2. motivum est: *Clarificatus sum in eis*: quia me glorificant coram hominibus. An & tu DEUM glorificas affectu, verbo, opere?

3. *Non pro eis autem tantum rogo, sed & pro eis, qui credituri sunt per verbum eorum in me.* Ibid. Crede, & pro te orasse, quem præsentem, ut comprehensor in essentia Divina, ut viator pro scientiam insulam videbat. Effectum habebit oratio, si tu non resistas. Quid verò oravit pro te, & pro omnibus? 1. *Ut omnes sint unum per charitatem in se.* 2. *Sicut tu Pater in me, & ego in te*, ut & ipsi nobis unum sint per charitatem ad DEUM. Duplicem ergo hunc amorem pro te postulat. O quam felix, si hunc habeas! at non habebis, nisi omnem alium sensualem amorem expellas.

S A B B A T O.

A cœnaculo in hortum egreditur, & prædicat scandalum Discipulorum.

1. **E**T *egressus ibat secundum consuetudinem in montem olivarum.* Luc. 22. Ex urbe olim sibi dilecta, tot beneficiis adornata, lachrymis à se deplorata, sed, quæ gratis non est usa, egreditur JESUS. Quis non timeat, vel inter ipsa beneficia, ne à JESU deseratur? Non ex eo securum te reddunt quia dantur, sed quia cooperaris; quantum vales. *Ibat se-*

quandam consuetudinem, qua oraturus se à tumultibus subducebat, quam non deseruit, et si se ibi comprehendendum sciret. Disce non admittere spiritualibus exercitiis impedimenta, multò minus quaerere, aut prætexere.

2. *Tunc dicit illi JESUS; omnes tui scandalum patiemini in me in nocte ista.* Matth. 16. timore, ac pusillanimitate, qua me Passorem vestrum deseretis, ubi ea videbitis evenire, quæ toties prædixi. Aliud est de vinculis, & morte cogitare, aliud periculum præsens videre. Vix ullum terrent absentia mala, at presentia etiam fortes frangunt. Etsi mille meditationibus pati ardua proposueris, adhuc sta in timore, & non tibi, sed soli gratiæ innitere.

3. *Respondens autem Petrus, ait illi: Etsi omnes scandalizati fuerint in te, ego nunquam scandalizabo.* Ibid. Ex fervore quidem suo solito, sed non cum humilitate conjuncto hæc dixit Petrus. Qui sibi prædidit, multa jactat, paucas præstat, in gravia incidit. Sic Petrus 1. contradicit Christo primæ veritati, idque non semel, sed iteratò. 2. Christo gravius prædicenti lapsum pertinaciter resistit. 3. A liis inducit exemplo suo, ut similiter omnes dicerent. *De- buisset dicere: dona mihi gratiam, ut si omnes scandalum passi fuerint, ego in negationem non cadam.* Orig. hom. 35. in Matth. Neque bonia ergo tuis affectibus nimium fide, quia levi yento mutantur; sed eos in gratia Dei funda.

DOMENICA I. QUADRAGESIMÆ.

Christi in horto tristitia, tedium,
pavor.

Ccepit contristari, & missus esse. Mat. 26. Nec timere, nec trisleri potuisset, quia verè beatus erat, nisi his affectibus licentiam dedisset animam occupandi. Excessus hic charitatis fuit, qui spontè voluit illam partem affligi, quam tangere non poterat adversarius. Causæ hujus tristitiæ fuerunt. 1. Viva representatio omnium, & singulorum cruciatuum suorum, ac mortis ignominiosissimæ. Quæ per partes passurus erat, ea hoc tempore simul sensit in anima. Colligam & ego in unum fascem omnem tuam passionem, ut semper sit in corde meo fasciculus Myrrhæ. 2. Viva representatio omnium peccatorum, & exigui fructus ex sua passione. Et tu ergo tristitiæ hujus causi fuisti. Christus pro te tristabatur, quia tu exultabas in rebus pessimis. Quantum tibi voluptatis, tantum Deo dedisti tormenti. Ah! non amplius: ne de te queratur: *Quæ utilitas in sanguine meo?* Psal. 29.

2. *Tunc ait illis: Tristis est anima mea usque ad mortem.* Ibid. Mæroris vis occupat in verba, an ut solatium quæreret; an ut etiam id speriret, quod solum in animo latebat, & cognosceri ab Apostolis non poterat? *Anima mea*, quæ actu visione beata fruatur, cum qua naturaliter nullus mæror flare potest, illa tamen tristatur. Observe! Christus, ut patitur, miracula supra naturam adhibet.

O amor!

QUADRAGESIMÆ. 175

O amor! ò patendi desiderium! At quibus hanc suam mærorem sperit? iisdem, quos socios habuit in transfiguratione. Disce hinc, quod, quibus Deus solatia spiritualia concedit, eos præparet ad magnos dolores. Disce non tantum esse cum Christo in monte Thabor, sed etiam in agonia in monte Oliveti.

3. *Suffragetur hic, & vigilate mecum, Ibidem.* Considerare hic potes, quæ Christus tristitiæ remedia adhibuerit. Primum enim aperuit hanc suam afflictionem Discipulis. Videtur doli lenimen accedere, si reveletur amico. Experieris id ipse, si tentationes tuas animæ doli aperiis. Ut difficile est occultis valeriis remedium, sic facile apertis. 2. Confert se ad Orationem: *Scilicet hic, donec vadam illuc, & oram.* Non seducit proterus Regis filium, quæ fidenter clamat ad Patrem. Fur, si clamore proditur, statim fugit. Tentatus ergo non divertit ad creaturas, sed ad Deum.

FERIA II.

Oratio Christi in horto.

Pater, si possibile est, transcat à me calix iste. Matth. 26. Hæc prima Orationis pars est. Orat. ut homo, horrorem tam acerbum mortis professus: Fortè etiam ex desiderio citius consummandæ passionis; uti S. Catharinæ Senensi est revelatum. Fortè non rogat, ut calicem ipse prætereat; sed, ut ait Hilar. cap. 3 in Matth. *ut illud, quod ad se transgit, in alios accedat; ut quomodo ab ipso bibitur, ita ab his bibatur.* Existima ergo illud tibi à Christo propinari. Dic fidenter: *Calicem salutari accipiam.* Et quia licet spiritus promptus sit, ca-

G 6 ro

to tamen infirma est, adde: *Et nomen Domini mi invocabo.* Psal. 115.

2 *Veruntamen non sicut ego zelo, sed sicut tu.* Ibid. Altera orationis pars est. Si petivit ut homo liberari ex morte, inefficaciter petiit & nunc corrigi naturalem voluntatem, per voluntatem rationalem, se Divinæ subiacentem. Si petiit amore citius patiendi, etiam in hoc se resignat. Si denique, ut etiam alii hunc calicem liberent, quibus qua mensura dandus sit, Patri remittit. Disce inclinationem naturalis appetitus ratione corrigere. Disce te in omnibus Divinæ voluntati commendare.

3 *Iterum abiit, & oravit tertio eundem sermonem dicens.* Ibid. Interrumpit bis orationem Discipulorum gratia, qui in suis periculis dormiebant, ut eos ad orationem, & ad futuræ persillanimitatis remedium hortaretur, Alternat ergo studium Orationis, & Charitatis. Sic agendum & tibi. Ubi inter homines comparueris, ad Deum redi. Aliquando & oratio abrupta, ut proximo succurras. Opera charitatis nobiliora sunt, quam pietatis. *Orat eundem sermonem tertio.* Non est inanis oratio, nec sterilis, in qua læpius eisdem affectus repetis.

FERIA III.

Agonia, & sudor Christi sanguineus.

1 *ET factus in agonia præliatus orabat.* Matth. 26. Lucta erat inferioris hominis timentis, & superioris absolute volentis, & sibi imperantis mortem. Disce hinc ratione, & superiore homine semper luctari cum infe-

inferiore, & ea tibi negare, quæ sunt sensus; ea velle, quæ ratio dicit. Neque hoc languidè, sed si opus sit, etiam cum agonia. Disce deinde quo magis tentaris, magis orationi insistere, ut Deum ad victoriam habeas adiutorem.

2 *Et factus est sudor ejus sicut guttæ sanguinis decurrerunt in terram.* Quò devenit mei causa miser Deus! Infirmis mea est, & ut curet, medicus sudat. Clamabat viscidam terra animæ meæ ob peccata mea, nec aliud expectare poteram. Aspergit eam JESUS sanguine misericordie suæ, ut misericordiam clamet. Rupert. l. 12. & Vid. Verb. Misericordia! misericordia, mi Deus! Plantaverat sibi vineam ele ctam animam meam; sed quia facta erat sterilis, & inutilis, rigat eam suo sanguine. O quantum me amasti, Deus meus. Quam parum tibi reddo? Tu sanguinem fundis, ego ludorem tibi negabo?

3 *Apparuit illi Angelus de celo confortans eum.* Ibid. Hic est fructus productæ orationis. Attilius persevera in Oratione: Deus velut Angelum tibi mittet internam consolationem. Consolabatur autem eum, non instruendo, sed laudando ejus fortitudinem, sapientiam, obedientiam erga Patrem, charitatem erga homines, gloriam, quæ ex passione redundabit in Deum, lætitiâ, quæ in Angelos, &c. Et Creator à creatura quam humiliter accipit. Disce a flicto animos etiam laude solari. Disce minorum officia non superbe recitare.

FERIA IV.

Christus ab Oratione invisit Discipulos.

1 *EP rostris ad Discipulos suos, & invenit eos dormientes, & dicit Petro: Sic*

non permissis una hora vigilare mecum? Matth. 26. Visitat Dominus Apostolos, ut videat, an vigilent, & orent, ut mandaverat. Visitandi sunt subditi. Tu non ægrè seras visitari. *Invénis dormientes.* Ingentia illa Petri promissa in somnum abierunt. Quoties & tua? Quoties tibi fallidiosum est una orationis hora cum Domino agere? Quoties nec una hora vigilas, ut attendas observationi proposito- rum? Si increparis, tace cum Petro. Qui alias ad respondendum promptus fuit, confusus tacet.

2 *Vigilate, & orate, ut non intretis in tentationem.* Ibid. Periculum inflabat, ne Judæorum metu Apostoli Christum nearent, aut desererent. Ideo monet Christus vigilare, & orare. Est optima contra tentationes munimenta: vigilantia, seu attentio; & oratio. Vigila: attentè, reflexè, & cum consideratione operare. In multa impingis, quia inconsideratè agis, & loqueris. *Orat: in tentationem vadit, quod orationem non vadit.* D. Chrysol. serm. 43.

3 *Tunc venit ad discipulos suos, & dicit illis Dormite jam, & requiescite. Ecce appropinquavit hora, & filius hominis tradetur in manus peccatorum.* Ibid. Per ironiam dormite jam jubentur: quasi dicat: monui vos tempore, prævenire pericula: ecce jam appropinquat hora, qua tradar, & vos pro me stare oporteret? quid ageris non præmuniti? Nihilis mecum vigilare, & orare: ergo vos vobis relinquam. O Domine, nunquam hoc mihi fiet, ut me mihi relinquas: Cæcus mihi hinc esset interitus. Volo ergo vigilare tecum, & orare, ut tecum periculis ob- stare possim.

Obvia turbis, & satellitibus.

1 *Surgite, tamen. Ecce appropinquavit, qui vos tradet.* Matth. 26. Verba sunt, ad vincula, & passionem anhelantis. Undè tam animosus modò ad præsentium lictorum, qui paulò antè ad solam horum cogitationem capis tradere, & putere, & mortuus esse? Agnosce vim orationis, & perfectè in voluntatem Dei resignationis. Hoc si utaris medio, obviabis inrepidus tuis, quæ metuebas. Desicis enim in tempore tribulationis, quia ad eam te per meditationem non disponis, quia eam non accipis de manu Dei. Et ideò, dum appropinquat hora, tu fugis.

2 *Adhuc eo loquente, ecce Judas unus de duodecim venit, &c.* Ibid. Quò evasit indomita Judæ passio; Ex avaritia iur, ex fure or- sor Christi, ex ore venditor, ex venditore proditor, & antesignanus ficiariorum. Infa- llix homo, cui semel vel una passio dominatur! Non opus est multis, ut in ruinam eas. Vol una est nimium potens, Una convocat turbam. Applica securim ad radicem. Esti religiosus sis, quòd metuas, habes. Judas unus de duodecim erat.

3 *Dei autem tradidit illum, dedit ei signum dicens: Quicumque osculatus fuerit, ipse est, tradete eum.* Vide industriam malitior. Prævidet non facillè dignoscendum; scit cum evasisset ali- quando volentibus eum lapidare, alias vo- lentibus Regem creare: ne & hic elabatur, monet ducentum centè. Utinam tu cum tanta cautela, & reflexione opereris ho- nora!

num : Utinam tu duceres eum cautè , ne ex corde tuo eum perderes .

FERIA VI.

De osculo Judæ .

ET confesſionem accedens ad eum, dicit: Ave, Rabbi. Et osculatus est eum. Matth. 26. Accedit confesſionem, quàm impudenter, tam simulatè, & vultu hilari, animo venenato. Cui lethales fructus infudit, illi salutem offerebat. ait Viâ. Antioch. in Marc. Vocat Magistrum, à cuius Discipulatu per fidè recedebat. Osculatur : usus pro accipere dilectionis signum organum officere Diaboli. S. Ambr. in c. 22. Luc. Si vidisses hæc, quid in verbis, in gestibus reprehendisse? Et tamen quantum malum! Non sufficit, ut exhibeas externa solum signa boni Christiani, aut Religiosi. Vide, nè intus venenum lateat. Non reprehenderis quidem ab homine, sed à Deo iudicaberis, cui omnia patent.

2 Dixitque illi JESUS : Amice, ad quid venisti. Ibid. Amicum vocat, ut amicum faciat. Ad quid venirit, rogat, ut in se regressus cogitet, quàm grande scelus molitur. O infinita Dei misericordia, quantis non agis, ut peccatorem reducas! Non vocat latronem, sceleratam, sacrilegum. Non attendit, quid Judæ scelus merebatur, sed quod suam decebat bonitatem. Si ita blanditur hosti, quid faciet fidelis servo? Quomodo tu eum eo agis, à quo offensus es?

3 Judæ, osculo filium homini tradis. Ibid. Quam belluam non emollirent hæc voces tam amanter prolata. Vide misericordiam invariabilem

ilem! ait Euthym. Siquidem, donec traditus est, fuit illi cura de proditore. Adhuc tentat illi oblicere enormitatem sceleris, ut cogitet, quid agat. Quid tu fecisses? si DEUS visibilis tibi peccanti dixisset: Quid agis? filium hominis tradis! Resiliisses sine dubio. Sed, etsi non videas oculis, debebas videre mente, quando subibat cogitatio; hocne ages? peccatum est: DEUS offenditur. Et quoties hoc tibi in corde loquebatur? quàm verò tu fuisse obstinatus?

SABBATO.

Manifestat se Christus turbis, & satellitibus.

ITaque sciens omnia, quæ ventura erant super eum, processit. Joan. 18. Advenerunt cum furore turbæ, jam fixerat osculum Judas: non irruunt tamen, ut designaverant, sed stant immotæ: Et Judas statat cum ipsis. Non poterant: quia nondum JESUS permittebat. Idem processit ad eos. Ostendit, quidquid eveniet, se posse quidem declinare, spontè tamen, & liberè passurum; immòse illa ipsa magno animo adire. Imitare exemplum. Patientia coacta non est filiorum Dei. Ad ardua qui non procedit, etiam venientia fugit.

2 Et dixit eis: Num queritis. Responderunt ei: JESUM Nazarenum. Dicit eis JESUS. Ego sum. Ut ergo dixit: Ego sum; abierunt retrorsum, & ceciderunt in terram. Ibid. Querit, & quidem iterato: non ut sciat; qui scit omnia: sed ut respondeant: JESUM Nazarenum; & ea dignitate personæ agnoscant immanitatem sceleris. O bonitas DEI tot arri-

artibus nos quaerentis. Agnosce tu personam illius dignitatem, non tantum ut non offendas, sed ut impensius eum queras, Qui DEUM non quaerit, seipsum perdit. Ad unam vocem: *Ego sum*: & non minacem, non fulmineam, cadunt retrosum. Ita tractantur, qui DEUM quaerunt, ut periant. Quid fiet, quando in iudicio voce illa tonabit: *Ego sum*, quem tu tam indignè tractasti. Stude ergo tu eum quaerere amore, & obsequio.

3. *Si ergo me quaeritis, finite hoc abire.* Ibid. Prodit curam, ac sollicitudinem, quam de suis habet, ne perdat ex eis quemquam. Si tantam curam paucorum habuit, crede non minorem habiturum tot millium fidelium. Quod in paucis factum est, quomodo in pluribus negligetur? ait Cyril. Alex. lib. 11. c. 34. *Et qui tam paucorum in tali tempore curam habuit, quomodo innumerabiles fideles non praesert?* Et tu ergo in protectione ejus es. Confide, quod te perditum non volet, nisi te ipsum perdas. 2. Consulle eorum famam, quos fuga dilapsuros praevidet, ut honeste abiisse videantur: Quomodo tu alterius defectu stegis?

DOMINICA II.

QUADRAGESIMÆ.

Petrus defendit Christum.

1. *Petrus habens gladium eduxit eum, & percussit Pontificis servum.* Joan. 18. Facta licentia incipiebant manus in Christum festinare; Petrus ex zelo, sed indiscreto, defendendi Christum injustus, aueritate propria

peria

per gladio ferit: quare & se, & alios, ad ipsum Christum graviori periculo exponeret, & unus contra omnes. Quam bonus est zelus, tam necessaria est discretio. Etiam bonorum affectionum nimia vehementia est temperanda. Zelus charitati est jungendus, ne ira fiat, aut vindicta. Si zelum defendendi honoris Dei profiteris, in te ipsum exhibe. Invenies multa quae ferias. Recinde, quod Deo non est honoris.

2. *Mitte gladium tuum in vaginam. Calicem, quem dedisti mihi Pater, non vis, ut bibam illius.* Ibid. Increpat, & docet Petrum, se calicem passionis, etsi aderat ab hominibus tanquam ministris, à Patre accipere tanquam à primo porrigente, cujus providentia gubernantur omnia. Non dicas: hie, aut ille me affligit, deprimit, honorem meum vulnerat, &c. Calicem hunc ille tibi porrigit, qui Filio suo longe majorem dedit. Furis Deo gloriam, si creaturae tribuis, quod Dei proprium est. Ille est, & nemo alius, qui deducit ad inferos, & reducit. Solatio sit illud, quod qui dat calicem, Pater sit, tui amantissimus, qui per eum non nocere vult, sed prodesse: forte et medicus amaræ potionis morbum vult tollere.

3. *Et cum esset, percussit auriculam ejus.* (Malchi) sanavit eum. Luc. 22. Dominus, quasi quadam teneretur resiliendi obligatione, damnum, quod suis minister fecit, refecit. Sanat vulnera ejus, qui venerat vulnera illaturus. Reddit pro malis bona. Et quoties tibi? *Erudians nos, quod in persecutores nostros beneficas nos esse oportet,* ait Christos. hom. 82. in Joan. 2. Sanat auriculam, necessarium fidei, ac per consequens aliis illapsibus Divinis instrumentum. O si laetet interio-

rum

rem tuum auditum, ut cum sanctis illius inspirationibus intendas!

FERIA II.

Comprehensio Christi, & fuga
Discipulorum.

Dixit JESUS turbis, Tanquam ad latronem exiistis cum gladiis, & fistibus comprehendere me. Quotidie apud vos sedebam docens in templo, & non me tenuistis. Matt. 26. Jam jam indignissime vinculus. & raptandus nihil non fore congruum benignitati profert. Sensum gravissimum insinuat, quod tanquam latro tractetur, qui prædas non egit alias, quam animarum Dæmonum ereptarum. Utinam anima mea sit præda tua! En habe illam. 2. Ostendit eorum ingratitude, qui hæc reddunt sublimi sive doctrinæ in templo, traditæ, quam & ipsi toties sunt admirati. Quæ tu reddis Deo tibi per inspirationes loquenti. 3. Ostendit se non coram vi, sed sponte capi, quando vult. Et ideo jam capiendum: quis hæc est hora vestra, à Patre decreta, qua me trado in manus vestras. Ita solvit iniquitates meas; quibus ego me in manus Dæmonum consignavi.

2. Tunc accesserunt, & manus iniecerunt in JESUM, & tenuerunt eum Matth. 26. Irruunt in agrum crudeles lupi. Expende sævitiam. Trudunt, vellunt, verberant, prosternunt raptant, conculcant; manus, collum, pectus funibus, & catenis stringunt. Vis causam? Thren. 4. Christus Dominus Spiritus oris nostri captus est in peccatis nostris. Tu funes tenuisti. tu catenas fabricasti peccatis tuis. De te queritur Psal. 118. Funes peccatorum circum-

cumplexi sunt me. Sed timo. Erit, tempus, quo fortis Sampson distumpet vincula: & cum Deus ultionum Dominus, Deus ultionum liberet ogee. Ergo tu impone vincula manibus tuis, ne eas extendas ad iniquitatem.

3. Tunc Discipuli omnes relicto eo fugerunt: Silent jam voces illæ: Eamus & nos, & moriamur cum illo. Jo. 11. Et illæ: Etiam operariis me mori, &c. Omnes nullo, nec tam zeloso quidem Petro, aut dilecto Joanne excepto: Reliit eo, Domino, Magistro suo; fugerunt, ut suam cutem periculo eriperent. An se magis ipsos, an magis Christum amaverint, hinc conice. Primus ad deserendum Christum stimulus est amare seipsum. Disce tuo ipso fervori, ac propositis non fidere. Sæpe in arena deficis, qui antea tot tibi victorias de te ipso pollicebaris. Resolutiones, quas facis, factis proba.

FERIA III.

JESUS primum ad Annam deducitur.

ET adduxerunt eum ad Annam. Quod in hoc icinere factum est, sanctius affectu prosequeris, quam discursu. Quam aliud est hodie Hierosolymam ingredientis spectaculum, quam nuper! Quam variabilis est hominum sensus, à læticia in furorem, à laudibus ad contumelias, ad obsequiis ad opprobria: Et confides in homine? Quidquid molestiarum corpori, quidquid injuriarum honori excogitare poteris, id Domino Majestatis illatum crede. Computare: te causam agnosce, dolo. Et dum ad omnia silentem JESUM contemplaris, disce sancto silentio longè

longè minores tibi illatas, aut fortè tantùm apprehensas iniurias decoquere.

2 *Pontifex ergo interrogavit Jesum de discipulis suis; & de doctrina ejus.* Joan. 18. Reus, & sceleratus Judicem examinat. Stat modestissimus Juxta ante reum. Quia superbia? quibus famis, & irrisionibus interrogatur? quomodo ejus doctrina ejudicatur? DEUS ab hominibus, justus à peccatoribus judicatur. Sit ergo & mihi pro minima, si ab hominibus judicet. 1. Cor. 4. Meretor, ut judicis me meliorum tolerem, qui innocens tulit judicis iniquorum. *Charitas, quæ patiens est, & omnia suffert,* præstabit, ut non delictat.

3 *Respondens JESUS; Ego pallidus locutus sum mundo, & in occulto locutus sum nihil. Quid me interrogas? interroga eos, qui me audiunt.* Duo interrogatus, de Discipulis, & doctrina; ad primum tacet, quia Discipuli ob suam fugam non erant ei honori, bonum deus de presenti non potuit dicere, malum non voluit. Disce hinc cautè loqui de proximo. Tace, quod non est pro ejus commendatione. Vide ac non sis confusio nisi tanto tuo Magistro. Ad doctrinam verbò suam exculpandam allegat publicam famam libere, & sine metu: *Ego pallidus locutus sum.* Hoc audet, qui testimonium habet bonæ conscientie. Poteris & tu hoc semper, si ita opereris, tanquam in publica omnium luce.

FERIA IV.

De alapa Christi.

1 *UNUS ministrarum dedit alapam JESU, dicens: Sic respondes Pontifex?* Joan. an.

an. 13. Considera gravitatem injuriæ. Percutit vilis homo: percutitur Dei Filius: alapa immani, & ut piè creditur, serrata manu, ab ingrato Malcho, cui paulo ante aurem sanaverat, ut habet S. Chryl. hom. 32, in Joann in faciem, in quam desiderant Angeli proficere: in confellu Principum, & Sacerdotum; ad responsum mite, verum, & reverens; laudatur percussor, irridetur percussus. Nec utilicitur tamen Dominus, qui potest: Cogita terrenum Regem sic à mancipio tractari: quod ferrum, qui rogi, quæ rotæ non expedientur? O bonitas: ò patientia JESU mei! Et ego verbum quodvis, aut minimam confusionem. longè majores meritis tam fallidote sero?

2 *Respondit JESUS: Si male locutus sum, testimonium perhibe de malo: si autem bene, quid me cadis?* Ibid. Loquitur Dominus ad alapam, qui ad flagella, ad spinas, ad clavos sinit. Docuit istis silentio commendari patientiam: illa verbò patientiæ audi nihil demit; si responso sit mollis, & humilis, qualis erat Christi. Alterutrum horum serva, si injuria afficeris. 2. Bene loquitur Dominus, & caditur: solvit delicta linguæ meæ. Dum male loquor, meritò mihi obliat: quid me cadis?

3 *Et misit eum Annas ligatum ad Caipham Pontificem.* Hic cogita, ut superius seris 3. punct. 1. omnia illa injuriarum genera Christo illata in itinere ad Caipham. Vide confusionem Christi, affectibus, quibus omnia Patri offert pro salute tua, compatere: tibi indignare, qui causa es omnium. Dole, gratias age, &c.

FERIA V.

De falsis testimoniis contra JESUM.

1 *Principes autem Sacerdotum, & omne concilium querebant falsum testimonium contra JESUM, ut eum morti traderent.* Matth. 26. Principals eorum intentio erat JESUM occidere; altera vero non incurrere apud populum notam, quod JESUS non sit iusto iudicio occisus. Igitur querunt falsa testimonia, qui falsa arcere debebant; *infidias testimonialis schemate palliantes*, ait Victor, Antioch. in cap. 14. Marc. Quam multa virtutis pretextu palliantur: Non tu idem quandoque facis? non recum colore contentus minus curas de substantia? Deponetur aliquando operum tuorum velum, & apparebunt, quid sint?

2 *Et non inveniunt, cum multi falsi testes accessissent.* Ibid. O quam innocens est vita JESU mei! Non tantum crimen non inveniunt malitiosi homines, sed nec umbram criminis in Christo. Bene Orig. *Adversus JESUM nec color invenitur, qui possit adjuvare mendacia.* Adde unde fuit vita JESU, & omnino irreprensibilis. O si vita tua foret talis, ut falsus accusator fratrum, nihil in te inveniret, quod peccati speciem haberet: si jam mirandum esset, putatne nihil invenire?

3 *Et surgens Princeps Sacerdotum, ait illi: Nihil respondes ad ea, quae isti adversum te significaverunt.* Admirare silentium JESU, quod ipse iniquus Iudex est admiratus: Quare causam? Quare siles, mi JESU? 1. Non egent responso testimonia, quae seipsum conficiunt. Et non

erat

erat conveniens testimonium illorum. Marc. 14. quae moribus, & vita satis refutantur. Vide quam vitae probitas sit firma defensio. Et frustra excusas te verbis, ubi te facta accusant. 2. Christus suo silentio iustificat, pro stultiloquio Adm., quo excusavit peccatum suum Genes. 3. Ita S. Hier. in 14. c. Marci. Et tu illi silentium indicis, si te recum excusas, ut nocens innocens videaris.

FERIA VI.

Adjuratur Christus à Caipha, & condemnatur Blasphemiae.

1 *ET Princeps Sacerdotum ait illi: Adjuratus per Deum vivum, ut dicas nobis, si tu es Christus Filius Dei. At ille dixit, Tu dixisti; ego sum.* Matt. 26. Marc. 14. Amorem veritatis pretextit Sacerdos, reipsa calumniam querit. Si taceat Christus, arguetur Dei contemptor: si neget, seductor, & impollor populi: si asserat, Blasphemus. Non fuisse difficile Christo hinc evadere. Afirmat tamen se Dei Filium, quod ad alia fuit: eum sciat se inde damnandum morte. Vide quanta libertate Deum confiteri oporteat, ejusque periclitantem honorem tuari. Sepone illusionis, & tuorum incommodorum metum, cum de Deo, aut virtute agitur. Hac prodita, quid prodest vivere?

2 *Amoed vidistis Filium hominis sedentem à dexteris virtutis Dei, et venientem in nubibus caeli.* Ibid. Duplicem suum adventum insinuat: alterum in carne humilem, dum se *Filium hominis* vocat; alterum in majestate ad iudicandum, ut meminerint superbi: Sacerdos,

H tes,

tes, se ab illo iudicandos, quem nunc tam im-
piter iudicant. Tunc ille sedebit in virtute, illi
stabunt in trepidatione. Qui iudicas fratrem
tuum iniquè, memineris te olim æque iudi-
candum. Ne formides in nube iudicem, ama
fratrem, qui eius personam hic iustinet. Ne
timeas sedentem à dextris, fratrem tuum ne
trachia sinistrè.

3 *Tunc Princeps Sacerdotum scidit vestimen-
ta sua dicens: Blasphemavit. Quid vobis vide-
tur? at illi dixerunt: Reus est mortis.* Ibid. En
iterum pietatis specie velatum crimen. Doctorem
ostendit Pontifex, discipulis ex more gentis
vestimentis suis ob auditam, ut praterebat,
Blasphemiam. Melius scidissent corda sua,
quam vestimenta. Unus, quod sanctissime dicitur
atum, blasphemie insinuat, omnes sententiam
succlamant: *Reus est mortis.* Ne tu olim
esses in iudicio. Deus pro te factus est reus.
Quos existimas, animi sensus Christo fuisse?
Eos tu imitare, dum dicta, factaque tua suggi-
lantur.

SABBATO.

De injuriis ex nocte à Christo toleratis.

1 **T**unc *expuerunt in faciem ejus, & colap-
phis eum ceciderunt.* Mat. 26. Gravissi-
mum contumeliae genus est, faciem alicuius
conspuere, *Respicit, Domine, in faciem Christi
tui.* Agnosce figuram substantiæ tuæ. Hic est
Filius tuus, quem gloria, & honore coronasti.
Mea hæc inventa sunt. Faciem Christi con-
spui, quoties animam peccato maculavi. Crea-
ta hæc est enim ad imaginem Dei. Sine Domi-
ne, abstergam hæc sputa: abstergam minime.

ma-

QUADRAGESIMÆ. 131

thaculas animæ meæ. Discam quoque te imi-
tari, si quis in faciem meam conjecerit calum-
niam. Satis hæc me convincit ratio: Tu exem-
plo preivisti.

2 *Et volaverunt eum, & percutiebant fa-
ciem ejus, & interrogabant eum dicentes: Pres-
biterica nobis, quis est, qui te percussit? Luc. 22.*
Ignorantiam appinguit sapientia. Quomodo
hoc tu ferres? Et quis tu? quis Deus? Videri
se non credunt à Deo, qui scrutator est coram
eum. Sic præteritis nequitiae velamen coram
hominibus, & non coram Deo. Videt ille,
& iudicare posset percussorem. Quid tu mut-
tuas, si tangeris? Quin & tu Deum percussis,
& tacet. Dissert, ut respicias. Id nisi facias,
dicet aliquando: Tu me percussisti illo pecca-
to, illo loco, illo tempore. Quid dices, qui ir-
risti? Deus videt, & iudicat.

4 *Et alia multa blasphemantes dicebant in
eum.* Ibid. Cogita, quidquid excogitare potes
injuriam à petulantissima turba, volente
Principibus placere, vino astuante, à Demo-
ne instigata, nullius honorati viri presentia
coercita. Non defendis te, mi JESU? & ita te
in manus peccatorum tradis? At ego ne in tuas
quidem me resigno. Tam verò hæc necessarium
est, quam salutem velle. Ab hunc in mani-
bus tuis ero. Si me percusseris aliena lingua,
factoque, non recedam à te.

DOMINICA III. QUADRA-
GESIMÆ.

De prima Negatione Petri.

1 **P**etrus autem *sequitur eum à longe.*
Matth. 26. *sequitur?* hoc amoris e-

H 2

rat:

rat; *à longé*; hoc timoris. Fervorem jam timor infregerat, & ad languorem loquendi deduxerat. Hic maliprincipium. Tantum accedis ruinae, quantum de fervore ferviendi Deo remittis. Quo lentius tu pergis, eo longius à te recedit, quem sequeris. Quotidie ergo in novitate spiritus ambulandum.

2. *Erāt autem cum vii Petrus stans. & calefaciens se.* Matth. 27. *Petrus verbē sedebat se.* Joan. 18. En fructum lentae sequelae. 1. *Stas*: & tandem eo devenit, ut à crepta virtute desistat. 2. *Sedet*, & quasi conquiescit in suo corpore. 3. *Calefacit se*, quia extremo frigore corripitur, & quasi gelatur anima relicto Deo. Haec te non ioytant ad fervorem spiritus? Sed hunc ut foveas, noli te miscere turbae, aut sociis, qui Deum non sapiunt. Periculum quantum sit, Petrus docet. At, *qui amat periculum: peribit in illo.* Eccl. 7.

3. *Et accessit ad eum una ancilla dicens: Et tu cum Jesu Galilaeus es.* At ille negavit eorum amicitiam dicens; *Nescio, quid dicis.* Matt. 26. Adeo nefarius homo est Jesus, ut indignum ducat Apostolus, quem profeatur? Inter alios Apostolos existens Petrus, Jesum Filium Dei vivi professus est: inter sceleratos consistens dissimulat nosse. Ecce dissolutorum commercium, quo deducat. 2. Ad ancillae vocem cecidit Petrus. Per ancillam delectamenta sensuum intellige. Turpiter labitur, qui ista audit. De hujus veritate te ipsum quaere.

FERIA II.

De secunda, & tertia Negatione Petri.
V *Idit eum alia ancilla, & ait: Et hic erat cum Jesu Nazareno.* Et iterum
nega-

negavit eum juramento: quia non novi hominem: Matth. 26. Negationi secundae juramentum addit. Ita via per unum peccatum ad gravius sternitur. Minora cave, ne in graviora incidas. Dictum veritatis est: *Qui spernit modicam, paulatim decidet.* Nos nostri hominem, Petre, qui te erexit in fluctibus? quem confessus es Filium Dei? cujus tot spectasti miracula, &c. Quam facile mutamus consilium! Dum fervet spiritus, ad mortem pro Christo aspiramus: dum tepet, mollis ancilla, aut levis tentatio nos profernit. Nemo sibi fidat, sed cum timore, & tremore, quisque salutem suam operetur.

2. *Qui stabant, dicebant Petre. Et tu ex illis es.* Ille autem cepit anathematizare, & jurare, quia nescio hominem istum. Marc. 14. Quam gravi ruina collapsa est Ecclesiae columna? Haec est sibi praesidentium poena, ut sibi relicti, discant, quam parum possint. Sta ergo in timore: alias *citò subvertetur domus tua.* Eccl. 7. Ut modicum dedecus declinaret Petrus, Christus negavit. Quoties tu ob talem metum, seu ob respectum humanum idem fecisti; si non verbo, certe facto, erubescendo virtutis operationem? Time illud. *Qui me erubescit, bone Filius hominis erubescet.* Tam pudor boni est malus, quam pudor mali est bonus.

3. *Et contituit Gallus cantavit: & recordatus est Petrus verbi Jesu, & egressus foras flexit amare.* Matth. 26. O misericordia Dei in finita! Adhuc loquente, & verba negationis profertente Petro, eum respicit, Quasi suarum argumentarum oblitus, in salutem servi intendit; qui ipse eum vel maxime affligebat. Quo-

ties, Domine, cum mihi irasci poteras, es misericordiae recordatus? Ingressisti ad resurgendum media, dum laberet! Et te non amem, o bone JESU! Sed non fatis amo, nisi injurias tuas doleam, nisi desistem. Incipiam ergo cum Petro flere, & nunquam desinam.

FERIA III.

Christus deducitur ad Pilatum.

M *Ante autem factis, consilium inierunt Principes Sacerdotum, & seniores populi adversum JESUM, ut eum morti traderent.* Matth. 27. Tertium hoc est consilium pejus prioribus. In primo non omnes consenserunt, in secundo dubitatum est, in tertio in unam mortis sententiam conspirant omnes. Sic euae per gradus etiam scelera. Tu primum cave, in secundum non ibis. Contemnit impiis, qui cum illis in consilium vadit. Passiones suas qui consulit, facile assentitur, & quidem contra Jesum. De mane fit hoc consilium. Filii tenebrarum confundunt filios lucis, qui minus vigilant, ut Jesum ferant, quam illi ut perdant. Tu mane consilium mi cum potentibus tuis, quomodo Jesu feruas, vel perdas passiones, que Jesum perdunt.

2 *Et surgit omnis multitudo eorum, duxerunt illum ad Pilatum.* Luc. 23. Parum, aut nihil dormivisti turba illa, quae totam noctem impendit illusionibus Christi: odio tamen Christi, & amore placendi Principibus, digerit incommodum vigiliae. Tantane tibi est promptitudo ad servendum, ac placendum Christo? *Surgit omnis multitudo: cur tu, cum omnes*

omnes de mane vigilant ad fores sapientiae aeternae, indulges superfluo somno? Mane exit Christus ad opus suum, quod ei Pater imposuit, exi & tu ad tuum.

3 *Et ipsi non introierunt in praetorium, ne contaminarentur.* Joan. 18. O scelesti religiosi! *Duces tui, excolantes culicem, camelum autem glutientes!* Matth. 23. Legalem, & externam magis puritatem curant, quam internam: quasi scelus sit intrare praetorium. Ethnici, quod lex vetabat; & nullum sit scelus Christum occidere. Rupertus hic: *Contaminati exterioris cavetis introeundo in praetorium, & intus horribiliter polluti non timeatis tractando homicidium?* Talis est Christianus, qui solum curat exterius videri bonus, non intus esse. *Quid facies, cum iussit te capere Dominus?* Eccl.

FERIA IV.

Desperatio Judae.

T *Uae videns Judas, quod dimittere esset, poenitentia dicitur, sequitur 30. argenteos, dicens: Peccavi tradens sanguinem justum.* Matth. 27. Tradens Christum non credebat damnandum, sed evasurum per miraculum. Secus evenit. Nunc demum gravitatem sui delicti agnoscit. Imaginem habes hominis, qui scelus antequam committat, leve quid aestimat; postquam commisit, videt suam miseriam. Ita Diabolus exerceat, ut pecces; oculos aperit, ut desperes. Non peccasset Judas, si ad illud attendisset: *Amice, ad quid venisti?* Matth. 26. Non peccares, si

H 4 prius

prius conscientiam, aut Dei inspirationes audires.

2. *At illi dicunt: Quia ad nos? tu vidisti.* D. Paschal. l. 12. in Matt. ait: *hee irridentes, & insultantes dixisse.* Hæc est merces eorum, qui ut hominis gratiam incant, DEUM offendunt; ut ab ipsismet, quorum causa peccarunt, irrideantur, & despiciantur. Tu pluris æstimam gratiam DEI, et si perdenda sit hominum. Si hominibus placere velis, Dei servus non eris. 3. Sacerdos anxium poenitentem non ita recipit, ne desperet.

3. *Et Judæi projectis argenteis in templo recessit, & abiens laqueo se suspendit.* Ecce quo recedit Christi Apostolus! Quis credidisset modici pretii avaritiam hunc exitum fortunam. Ita invalescit omnis passio, nisi in principio suffocetur. Ideo vigila, & time teipsum. Omnis mali tenuis est principium.

FERIA V.

Adducitur Christus ad Pilatum.

EXiit ergo Pilatus ad eos foras, & dixit: *Quam accusationem adferis adversus hominem hunc?* Respondetur ei: *Si non esset hic malefactor, non tibi tradissemus eum.* Oredit consilium bene ab interrogatione. Sed quia cum turba iustatur, vix elucubatur. Quæ Christi sunt, non sunt tradenda cum turba nostrarum affectionum. His adversus virtutem nunquam deerit querela. 2. *Bene omnia fecit.* Mar. 7. & *malefactor dicitur.* O ingratitude! Carperis, si bene feceris? Inspice tui JESU patientiam, & humilitatem. Nihil regere; nec quære, ut de te dicatur:

Bene

Bene omnia fecit; nisi oim à Deo. 3. *Malefactor non unum sceleris genus, sed omne complectitur.* Et hoc Dei Filius? O injuria inaudita! Adora ejus innocentiam. Gaude, si bona, quæ feceris, improbentur. Sic propriis Christum imitaberis.

2. *Dixit ergo eis Pilatus: Accipite eum vos, & secundum legem vestram iudicate.* Joan. 18. Quæ ista iniquitas, inimici, & accusatores libidini accusatum relinquere. Quis Christi despectos. Quasi ille sit, cuius necino dignetur esse Judex. Compater despecto Jesu, *Dixerunt ergo ei Judæi, nobis non licet interficere quemquam.* Et tamen interficitis odio, & lingua, qua credem ejus poscitis. Quæ ista Sanctitas vestra? Deus non irridetur. Videt, quod latet in corde, et si opere non patretur. Dicam ego, quoties passio suggerit factum Deo injuriosum: Mihi non licet interficere Jesum; amabo eum, & reverebor.

3. *Ceperunt autem illum accusare dicentes:*
1. *Hunc invenimus subvertentem gentem nostram.* Luc. 23. Qui venit de stercore erigere, qui mundavit leprosus, sanavit ægros, obedire Superioribus docuit. Est hoc subvertere; an componere. 2. *Prohibentem tributa dare Casari,* qui aperte jussit dare Casari, quæ Casari sunt. 3. *Dicentem se Regem esse;* qui, nè Rex crearetur, fugerat. En quam falsa crimina proferuntur! Audit Christus, non intorumpit: non excusat: non rogerit iniquæ turbe. Itane tu agis cum oggerente delectum. Itane cum optimo Superiore te commoneante. Da te JESU convertendum: præbe illi tributum cordis tui. Adora, & venerare Regem tuum.

FERIA VI.

Christus à Pilato examinatur.

1 **I**ESUS autem factus ante Præfide[m] Jo: 18 & Quis? univ[er]sor[um] conditor Deus, Judex vivorum, & mortuorum. Coram quo? coram scelerato Judice. Cujus rei causa? quaestioni subiectus, quasi reus sententiam expectans. Huc ergo se demisit summa sanctitas, & innocentia? Et quosque tuam non deprimis sperdiam? Stas Jesus: qua confusione? qua tamen animi constantia? qua modestia? qua submissione? qua in iudicem, licet improbum, reverentia? Disce, quid te agere oporteat, dum confundis, dum stas ante Superiorem te accipientem.

2 Et interrogavit eum Præf[ex], dicens: Tu es Rex Judæorum? Dixit illi IESUS: Tu dicis. Matth. 27. Joco, & per ludibrium quaesivit Præf[ex]: serio, & ex veritate respondit Christus. Crede hunc tu & univ[er]s[us], & anima tuæ Regem; huic te, huic obsequia perpetua devote. Et ausus es tu perduellis alium Regem animæ tuæ admittere, aut dicere: Nolo hunc regnare super me? ausus es tanquam regibus, tuis affectibus depravatis servire? Hec quam sævè dominati sunt! Nunc illis reutencia: die fidenter illis: Non serviam; Dirumpam vincula eorum, & proiciam à me jugum ipsorum.

3 Respondit Pilatus: Gen[ti] tua, & Pontifex tradiderunt te mihi. Quid fecisti? Joan. 18. Respondebo ego pro te, mi Jesu! Fecit omnia, & nihil. Quæ bona sunt, & sancta, ab ipso facta sunt. Circumspecte omnia. Quæ mala

mala sunt, & perversa, nec ab ipso, nec in ipso sunt. Pro te scio respondere. Sed si tu ex me quaeras, quid fecisti? hic hæreo, & confundor. Video enim quàm abusus sim talentis à te mihi datis! quàm per meam negligentiam inanis in me fuerit gratia tua! Ne mihi olim dura accider illa quaestio: quid fecisti? antequam quidquam faciam, ex me sollicitè quaeram: quid facis.

SABBATO.

Continuatur idem Examen.

1 **R**espondit IESUS: Regnum meum non est de hoc mundo. Non negat se Regem mundi, sed negat se eo modo, pompa, & armorum apparatu regnare, quo Reges mundi. Quæ ergo illius regnandi ratio? Paupertate, contemptu, obedientia, humilitate, cruce. His fecit, ut omne sibi genuflecteretur. Plecto & ego. Agnosco te Regem meum in vilitate tua. Hanc pro te amplector. Non potest esse vilis, qui similis tibi est.

2 Dixit ei Pilatus: ergo Rex es tu? Respondit IESUS: Tu dicis: quia Rex sum ego. Iterum se Regem confitetur quaesitus. Constantia, & veritas semper idem loquitur. Et ego te Regem credo, & confiteor, & dicam temper: Rex meus, & Deus meus es tu. Si invadat animæ dominatum passio; Dicam: Rex meus es tu. In hoc natus sum & ego, ut factis perhibeam testimonium huic veritati; & constanter præbebo.

3 Dixit ei Pilatus: Quid est veritas? Et cum hoc dixisset, exiit. Joan. 18. Salutaris

est questio. Utinam expectaret responsum.
Et tu frequenter quære; *Quid est veritas?* Sed
& responsum attende. Multa tibi monet amor
proprius animorum magus; multa Deus de ab-
negatione, de contemptu tui, &c. Quære, quid
est veritas? deponere iaram rebus; attende
veritatibus practicis. 2. Cave *transitorium*
feruorem, qui bona desiderare incipit, sed mox
iterum exit, & in mentis precepto non persistit.
Hugo Victor.

DOMINICA V.
QUADRAGESIMÆ.

Ultimò accusatus ad Herodem
mittitur.

EXiit ad Judæos, & dixit: Ego nullam
in ea causam invenio. Hoc innocentie
debeatur testimonium. Quid enim reatus in-
venire in eo, qui peccatum non fecit, nec facere
potuit? At ego multam in eo moriendi causam
invenio: quia scio, quod possit Dominus in
eo *iniquitatem omnium nostrum, Isaï: 53.* Video
in eo delicta mea, quæ mortem merentur. In
me culpa est: in illo amor, & pœna. Detestor,
quod ego feci: amo, quod ille fecit, gratias
ago. Non addam posthac causæ, quam impos-
sui, sed demam.

2. Et accusabant eum summi Sacerdotes in
multis. JESUS autem amplius nihil respondit
ita ut miraretur *Proph. 23.* In multis, fidem au-
toritate faciunt, non probatione. Et tacet Je-
sus, non ex necessitate, sed ex virtute,
Gra.

Gravissima innocentie defensio est silentium,
cum vita loquitur. Sic vive, ut et fideli pos-
sint multa, probari nihil possit. Te silente
peroret vita.

3. Ut cognovit, quod de Herodi potestate ef-
fret, remisit eum ad Herodem. Nec damnare
voluit, quem non poterat; nec absol-
vere, quem debebat. Timebat Dominum li-
berare: voluit seipsum à causæ cognitione
liberare, parùm sollicitus, quid Domino
heret. Amor proprius est iste, qui relinquit
causam DEI, ut suam agat. Quis vilior, tu
aut DEUS? Si alterutrus agenda sit causa,
quem propones? agenda est autem penè quo-
tidie.

FERIA II.

Christus ab Herode induitur.

Herodes viso JESU cavissus est valdè.
Erat enim cupiens ex multo tempore
videre eum; & sperabat signum aliquod videre
ab eo. Luc. 23. Quare nullum miraculum
edis; JESU, illi, qui tanto tui tenetur de-
fiderio. Non est desiderium pii affectus,
sed curiositatis. S. Gregor. in cap. 37. Job.
Non querebat profectum, sed signa, vel scien-
tiam mirari. Vide, ne per meditationes,
aut pios libros magis quæras scientiam, quam
affectum. 2. Non edit miraculum Domi-
nus, quia, ut ait Ambr. l. 10. in Luc. ja-
stantiam declinabat. Qui multa te scire pu-
tas, hoc quoque discet, te non justare.
Argumentum parvitatis est, velle magnum
videri.

2. Interrogabat eum multis sermonibus. 2.

et ipse nihil respondit. Ibid. Miraculum petitur; editur, & non agnoscitur. Inter calumnias, & criminationes tacet JESUS. Hoc magnum miraculum est, quod mundus non vidit. 2. Uno signo edito potest lucrari Regis, ac totius aulae gratiam; non edic. Hoc alterum miraculum est: Potes & tu talia patrare prodigia. Contemptas tace, inter irrisiones tace, ama Christi amore confundi, ac deprimi, & rem stupendam patraisti. Fuge magnorum gratiam, & miraculum edidisti.

3. *Speravit autem illum Herodes cum exercitu suo: & illiuste indutum veste alba.* Usque ad stultitiae nomen, & in gloria hu militat aeterna DEI Sapientia, ut mea curetur superbia, qui nimis sollicitè aestimari quæro: Agnosco tuum in me amorem, quo fatuus videri voluisti. Fac, ut ego tua hac stultitia infatur, qui stulta mundi elegisti. 2. Vestis alba innocentiae tuae testis est. Hæc ipsa est, quam ego in paradiso perdidisti. Tu eam reperisti, ut mihi restituis per gratiam. Gratias tibi, Domine. Conservabo eum in puritate, ut decenter indutus admittat ad nuptias Agni.

FERIA III.

Barrabæ postponitur.

1. **Q**uem vultis dimittam vobis, Barrabam, an JESUM? Matth. 27 Conseritur impietis Sanctitati, scelus innocentiae, Sanctus latroni, DEUS peccatori, quem Seraphino contulisse grandis foret injuria.

Exe-

Exæquationem aliquam habet omnis comparatio. Unde tantum dicitur Christus non esse peior deterrimo. Semel à Pilato hanc injuriam tulit JESUS, à te toties, quoties amorem creaturæ illius amori opposuisti: quoties non minus pensi habuisti, cupiditatibus tuis obsequi, quam legi DEI. Quid egisti?

2. *Principes autem Sacerdotum, & seniores persuaserunt populo, ne perirent Barrabam.* Ibid. Barrabas Patronos habet, JESUS neminem. Tu Patronum age illius, quem advocatum habebis apud Patrem, Tu defende virtutem in omni occasione. Persequere Barrabam. Dic animæ tuæ, Crucifigatur Barrabas, passio mea pessima mortificetur, pereat. Vivat JESUS in anima mea.

3. *Exclamavit autem universa turba, dicens: Tolle hunc, & dimitte nobis Barrabam.* Luc. 23. Si conferre Christum Barrabæ grandis fuit injuria, quanta erit huic cum nebuloni posthabere. Summus Deus patitur se infimo loco haberi, & indignabitur pulvis, si humiliori Officio applicetur? Indignaris infantæ turbæ? Et cur idem facis? quoties præponis ea, quæ sunt carnis, iis? quæ sunt spiritus? mundi honorem, honori DEI, judicium tuum, judicio Superiorum? Non est hæc palmaris injuria?

FERIA IV.

Pilatus cædit furori plebis.

1. **D**ixit illis Pilatus: Quid igitur faciam de JESU? Dicunt omnes: Crucifigatur.

2400. Matth. 27. Qui nimium turbæ cessit, jam dominatum perdidit. Ex plebis insolentia evasit timidus Præles, ex timore Præfidis plebs audacior; ut jam timeret ille innocentem absolvere, & sententiam rogaret à furentem. Compaterè JESU tuo in tanta ignominia. Disce turbæ sensuslilitatem ne in minimo cedere, alias fiet insolentior, voluntas ad bonum debilior. Quare ex te, quid ergo faciam de JESU? Responde: Eripiam eam tot injuriis, impediendo, ubi poterò, omne peccatum; ambo illum, quantum illi oderunt; honorabo quantum dehonora-
rant.

2 Videns autem, quia magis tumultus fuerat, lavit manus dicens: Innocens ego sum à sanguine Justii hujus, vos videritis. Ibid. Multa tentavit Pilatus, ut JESUM furori plebis eriperet: sed in omnibus simul se ipsum quaesivit: & superavit causa propeia causam Christi. Frustra jam lavat manus, qui cor inquinavit. Et quomodo sic cordis innocens, qui, ut avertat tumultum, occidit innocentem? Disce 1. Depurare amorem DEI, & amore proprio non miscere. In eo, quod pro DEO agis, non respice tua commoda, alias huc omnino desisteres. 2. Non esto meticulosus in causa Dei contra turbam passionum, alias tibi sæpe imperabit. 3. Non recite in alium culpam, quam tu patraisti.

3 Et respondens universus populus dixit: Sanguis ejus super nos, & super filios nostras. Ibid. O Divine Sanguis: quam contemptum habebis! quasi nemo te sit unquam requisiturus! quasi non sis clamaturus in caelum melius, quam sanguis Abel! Sed habent, quam

quam sibi sollicitarunt, pœnam Judæi. Dicam ego suavius: Sanguis ejus super me, in quo dealbem animam meam, & super opera mea, quæ semper uniam sanguini, & meritis Christi.

FERIA V.

Christus flagellis cœditur.

1 **T**unc ergo apprehendit Pilatus JESUM & flagellois. Joan. 19. Dirictatem supplicii ex delicati corporis complexione, ex instrumentorum pondere, & aculeis, ex tormentorum immanitate, ex plagarum numero argue. Sed omnia tormenta superabat confuso ex noditate castissimi JESU. Compaterè dilaniato Christo. Agnosce te horum causam. Nam supra dorsum ejus fabricaverunt peccatores. Psal. 128. Disce, te libenter submittere percutienti manui Dei, qui pro te se libenter submitit manibus illorum: & dic cum eo; Ego in flagella paratus sum. Psal. 37.

2 Apprehendit Pilatus JESUM, & flagellavit. Expende virtutes præcipuas à Christo in flagellatione exhibitas. 1. Amorem nostri eximium: qui multa flagella peccatoris. Psal. 31. quæ merueramus, in se suscepit. Duris amorem proba. 2. Humilitatem ex villitate supplicii, quod erat solum mancipiorum. Hinc II. 53. Vidimus eum despectum, & novissimum virorum. Mensura tuam humilitatem, an usque ad novissimum descendat. 3. Invictam fortitudinem, & patientiam. Laur. Just. Tanquam Gigas imperterritus fuit. Quo-

Quomodo tu sis in adversis? Tert. l. de patien.
 3. *Patientiam hujusmodi nemo hominum perpetuaret.* Quid tu ad idum vel unius verbi agis?
 Ambr. serm. 17. in Psal. 118. *Calumniis appetitus flexionum detulit triumphale.* Potestne & tu filere? 4. *Laxam suæ voluntatis cum Divina conformationem.* *Confidisti faccum meum, & circumdediti me letitia.* Psal. 29.

3. *Et flagellavit eum.* Considera, quod refert S. August. serm. de Pal. Motum dirigit supplicii licitorum quendam aliis in clama-
 se; *Nunquid interfecit eum non iudicatum?* & viscera quibus ad columnam stringebatur, præsecuit; JESUM verò prolapsam in suo sanguine volutarum. Accede & tu, collige sinu ejus sanguinem, ut nec tuis, nec alienis pedibus amplius proculeetur. Et dum pro te flagellatum cogitas JESUM, noli corpus tuum molliter, ac delicate trahere.

FERIA VI.

JESUS spinis coronatur.

1. *Et exuentes eum, eblamydem coccineam circumdederunt ei.* Matth. 27. Rex Regum, & Dominus dominantium, ut Rex jocularis habetur. Purpura primum, quæ erat Regni insigne, induitur. Sed ad hoc exuerunt eum, detrahendo cum violenta vestes, quæ toti corpori adharebant, non sine ingenti dolore. Et quæ confuso iterum nudo JESU in conspectum impuro-
 rum militum! Induitur deinde purpura ad ignominiam. Ita est: Christo est ignominie, quidquid mundo est honori: Christo
 est

est honori, quidquid mundo est ignominie. Elige prudenter, tene constanter.

2. *Et prebentes coronam de spinis, imposuerunt super caput ejus.* Ibid. Sicine gloria, & honore coronasti eum, Domine? Ita est: In Regno Christi non aliæ sunt coronæ; quàm quæ pungunt. 2. Exi, & vide Regem tuum in diademate, quo tu eum coronasti. Tu coronasti te rosis, JESU tuo solas spinas reliquisti. 2. Tu pupugilli ejus caput cogitationibus, ac judiciis tuis. Agnosce, deplora: compatere JESU tuo, & audi dicentem tibi: Non agnosco subispinofo capite membrum delicatum.

3. *Et arundinibus hexera ejus.* (Matth. 27. pro joculari sceptro. Et genuerunt ante eum, illudabant ei dicentes: Ave, Rex Judæorum. Et dabant ei alapas. Et expuerunt in eum, acciperunt arundinem, & percutiebant caput ejus. Joan. 19. Expende hæc iudicia. Inspice affectus Christi. Compatere amantissimo Regi. Dica ei opera tua, & obsequia. Da te tanquam arundinem in manu ejus: Genuflexus adora eum: Ave, Rex meus. Deterge spura. Excipe aut ejus loco, aut pro eo, si non alapas, alias occurrentes injurias.

SABBATO.

Ecce homo.

1. *Ecce adduco eum vobis foras, ut agnoscatis, quia nullam inveni in eo causam.* Joan. 19. Accede & tu ad hoc spectaculum: Cognosce, quod nulla sit in eo causa, sed in te; ille vobis causam tuam ex amore in
 te

se suscepit. Vide si illa est facies, quae in monte Thabor refulset. In externis est opprobrium hominum, & abjectio plebis. Psal. 21. In internis, speciosus forma praesentis hominum. Psal. 44. Cognita hanc tibi imaginem proponi, ut vitam tuam ad eam conformes.

2. Et dicit ei: Ecce homo. Ibid. Pilatus Judaeis, ut misericordia moti, desistant ejus mortem postulare. Cogit tibi ab aeterno Patre dici: Ecce homo; qui haecrens jacobus paralyticus, & hominem non habebas; hic hominem vides, qui omnes tuas infirmitates curabit. Huic tu illas humiliter exponere. In hoc homine confide: ceterum in nullo; ne tibialiquando exprobrat: Ecce homo, qui non posuit Deum adiutorem suum. Psal. 51. Ecce homo, qui in te, ut in latronem incedis, & despolias eum, & plagis impositis abijci, & sordivivum relinquit. Luc. 10. Ecce homo, quem unum, & semper aspicere debes in omnibus operibus tuis.

3. Cum ergo vidissent eum Pontifices; & ministri, clamabant, dicentes: Crucifige, crucifige eum. Ibid. Nondum satiata est crudelitas. Addunt clamoribus rationes: Secundam legem debet meri. Quare? quia filium Dei se fecit. Ergo, si filius Dei esse vis, debes mori? Ita omnino. Vetus homo mori debet, ut vivat novus. Inclama ergo tibi: Crucifige veterem hominem cum concupiscentiis suis.

DOMIN. V. QUADRAGESIMAE.

Iterum Pilatus pro tribunali sedet.

1. Cum audivisset Pilatus hanc sermonem, magis timuit, & ingressus est pra-

procurator iterum, & dicit ad JESUM: Quid ei tu? JESUS autem responsum non dedit ei. Joan. 19. Considera x. timorem Pilati. Desiderabat Christum dimittere, quem innocentem agnoscebat, sed timebat tumultum populi. Nunc quia audivit, quod se filium Dei fecit, & vidit opera ejus ad dicto non dissonare, magis timet, forte filium Dei condemnare. Ideo quare dicit: Unde es? Si primo statim recedisset hunc timorem, non tam periculosum laetaretur. Qui semel cecidit passioni, semper fortiores experitur. Tu principis obla. Quare & tu: Unde es? ut bene Deum noveris. 2. Nihil respondit ei, ne dimitteretur liber. Tantum te amavit! Tantum opus salutis nostrae, quod susceperat, perficere desiderabat.

2. Dicit ergo ei Pilatus. Tibi non loqueris? Nescis, quia potestatem habeo crucifigere te, & dimittere te? Respondit JESUS: Non habere potestatem adverteo me ullam, nisi tibi datum esset desuper. Ibid. Ecce iterum superbia opprimit lumen, quod habebat de Christo dimittendo. Ita de una passione in aliam fit saltus, & una alteram juvat in ruinam. 2. Expende responsum Christi. Applica illud tibi in omni adversitate. Veram enim est, quod nulla in te possit quidquam, nisi datum sit illi desuper. Agnosce proinde omnes ex alto venire; quamvis DEUS ad eas inferendas creatis instrumentis utatur.

3. Pilatus quaerebat dimittere eum. Judaei autem clamabant dicentes: Si hunc dimittis, non es amicus Caesaris. Ibid. Violenta haec est machina, Ne perdat amicitiam Caesaris, DEUM

DEUM perdat. Quam iniquo: quam præposere? Tunc tibi, ubi non erat timor. Quotidianum hoc est, fortè & tuum. DEUM contemnimus, ut hominem amicum conseruamus. Expende, quam hoc iniquum sit.

FERIA II.

Pilati in Christum sententia.

ET dicit Pilatus Judæis: Ecce Rex vester. Illi autem clamabant: Tolle, tolle, crucifige eum. Joan. 19. Agonizat frigida defensio, quæ adhuc clamores turbarum admittit, & auscultat. Non bene satis à passione te tuetur, si ei auscultas. Semper illa clamabit, ne meliori assentiaris, sed commodiori. Agnosce tu Regem, quem tollendum illi clamant. Exhibe illi solium, cor tuum: Roga, ut hic imperet.

1. *Dicit ei Pilatus: Regem vestrum crucifigam? Responderunt Pontifices: Non habemus Regem, nisi Cæsarem.* Ibid. O cæcitas! Cæsarem agnoscunt Regem, à quo spoliabantur sua libertate: Christum, qui venerat, ut eos in libertatem affereret, reliciunt. Quoties tu Tyrannum animi colis. Christum despicias? illius suggestionem, velut imperia audis? hujus contemnis? Dic potius: Non habeo Regem, nisi JESUM Christum.

3. *Tunc ergo tradidit eis illum, ut crucifigerent.* Ibid. Considera injuriam sententiam; quia iudex toties innocentem agnovit, & tamen condemnat. 2. Crudelem, quia, ut ait Luc. 23. *Tradidit eum voluntati eorum, furentium scilicet, & capitalium inimicorum.* 3. Cogita JESUM hanc sententiam non tam à Præside, quam ab æterno suo Patre de-

decretam in mundi salutem accepisse. Dilectam me libenter tradere voluntati Dei, qui se tam promptè tradidit voluntati eorum.

FERIA III.

Crucis Bajulatio.

ET bajulans sibi crucem exiit. Joan. 19. Considera, quæ in xvi affectu diu desideratam Crucem sic amplexus: sane majore, quam Andreas suam; cupiens in ea desista nostra portare. Quam gravem tu tantis reddidisti: Admirare ejus affectum, & gratias age: detestare tuum, qui inuncta officia querere esse supra tuas vires. 2. Non abhæret eum infamia Crucis, quæ erat supplicium latronum: non pondus debilitato corpori admodum grave. Hæc sunt, quæ te plerumque terrent. At non est infamia sequi JESUM. Defectum virium supplebit ipse; vel etiam succubuisse erit gloriosum.

2. *Exeuntes inveniunt hominem, nomine Simonem. Hunc angariaverunt, ut tolleret Crucem ejus.* Match. 27. Et si violenter particeps factus infamie Simon, accepit gratiam illuminationis, & deinde gloriæ. Si angariato hoc dedit JESUS, quid dabit volenti; Allocia te, aut sub vices Simonis. Non deterrat te pondus, non hominum judicia, non consilio. Si compateteris, & conregnabis.

2. *Sequebatur autem illum multa turba populi, & mulierum.* 1. Quam diversis affectibus! aut ut irrideant, aut ex curiositate, aut ex humana familiaritate: nemo, ut tollat Crucem suam, & sequatur eum. Vido, ut tu hoc

cum

eum affectu sequaris. 2. Semel susceptam Crucem constanter tulit usque ad montem Calvarie. Et licet tot per viam difficultates, ob pondus, debilitatas vires, confusionem, irrationes, &c. occurrerent, non tamen dimisit. Disce non ad horam portandam tibi esse Crucem, sed tota vita.

FERIA IV.

Crucifixus JESUS.

ET dederunt ei vinum bibere cum felle misum. Et, cum gustasset, noluit bibere. Matth. 27. Dulcedo cordium potatur felle. Gustavit, ut suum etiam palato daretur tormentum. Noluit bibere, ne amarificarentur viscera, quæ sunt misericordie. Vinum dat mundus, sed nunquam purum. Id, quo delectat, permisceat felle. Ah noli bibere; quia in novissimo mordebit ut coluber. Proverb. 23. 2. Vinum non bibitur, quia felle misum. Displicent optima, quia misa pessimis. Intentio mala, optima opera depravata. Sic ista age, ut nihil cordi, nihil simulationis, nihil commodi, aut amoris proprii admisceas.

2. *Ibi crucifixus est cum.* Luc. 23. 1. S. Amb. in c. 23. Luc. ait: Nudus Crucem ascendit: tibi ergo ascendat, qui seculum vitæ parat, ut seculo adjumenta non querat. Nihil in mundum attulit, nihil aufert pauperrimus JESUS. Non amat Crucem, qui non amat paupertatem; quia in ea nemo, nisi nudus dignè pendet. 2. Cogita violentiam, qua manus, pedesque trahuntur, dolorem ex tractione clavorum; & patere te per obedientiam

tiam trahi, loco, & muneris etiam ardui, ac tibi difficili applicari. 3. Cogita, Christum egisse æterno Patri gratias pro illa hora, qua consummatorus erat opus: obtulisse se in sacrificium pro mundi, ac nominatim tuis peccatis. Quid verò tanto amori rependes; quo dilexit te, & tradidit semetipsum pro te?

3. *Et cum eo alios duos hinc, & hinc, mediam autem JESUM.* Joan. 19. Hoc ad majorem ignominiam spectabat, ut pejor pessimis latronibus crederetur. Cogita tria genera crucifixorum: pessimus tuus, alter conversus, tertius ipsa innocentiæ, & Dei Filius. Quandoquidem sua justis, & in justis etiam est: noli crucifigi, ut latro, aut sceleribus animum dare Crucis; noli vio lenter, ac proinde sine merito. Crucifigere cum Christo sponte, cum gaudio, & ex obedientia.

FERIA V.

Sortes in vestes, Titulus, & Blasphemie.

ERAT autem tunica inconsutilis desuper contexta per totum. Dixerunt ergo ad invicem: Non sciendumus eam; sed fortissimum de illa. Joan. 19. Divisa primum est exterior Christi vestis in quatuor partes. Interior, & inconsutilis servatur integra. Vestes Christi fideles sunt. Sciuntur, qui corpori Christi non penitus adjacent. In quo non est fundamentum amoris Dei, non est etiam amor proximi: qui adhæret Deo, adhæret & proximo per charitatem. Quoties, quod non auri sunt sordes, auri es tu;

& vestem hanc charitatis Christianæ discidi-
li? Dic in posterum: Non scindam eam.

2 *JESUS Nazarenus Rex Judæorum.* Ibid. Morienti titulus datur ab ipsis hostibus, qui datus est nascenti à tribus Magis. Sic potestas ejus, & imperium firmatur. Sed heu! non agnoscitur Rex ab iis, qui etiam hoc nomen volunt. Erit tamen mihi Jesus, & Salvator or-
Erit mihi Nazarenus, & floridus, ac in ipsis tormentis amabilis. Erit mihi Rex, cui me deuoveo: nec alium anima mea Dominum admittet. Ut nunquam discedam, Christo configat Cruci, clavis timoris, amoris, & mortificationis.

3 *Blasphemabant eum,* exprobrantes impotentiam salvandi seipsum, præsumptam Regis dignitatem, fiduciam vanam in Deum, inanem Dei filiationem. Hæ omnes calumniæ extinguuntur, si descendat de Cruce. Ita enim ajunt: *Descendat nunc de Cruce, & credimus ei.* Sed frustra. Immo, quia filius Dei est, non descendit de Cruce. Filius Dei est, in cruce suscepta constanter perseverare, ac mori, tum constantius sui ipsius mortificatione, tum quotidie in vocationis suæ confirmatione.

F E R I A V I.

Primum, & secundum Christi Verbum
in Cruce.

1 *JESUS autem dicebat; Pater, dimitte illis: non enim sciunt, quid faciunt.* Luc. 23. Loquitur in causa aliena, qui semper tacuit in sua. Et prima causa non est amantissimæ Matris, sed crucifigentium. Expende verba. *Parris* nomen ulurpat, ut ad pietatem moveat, monet-

monetque esse Patrem non tantum honorum, sed etiam malorum, & te omnium fratrem. *Illius,* non desinit præsentem Crucifixores, sed etiam futuros, scilicet omnes peccatores. *Quid non speres,* qui te non excludi vides? *Non sciunt, quid faciunt.* Excusat quoad potest, per ignorantiam: quia verè *omnis peccator ignorans est,* nec estimat peccati gravitatem. *Offensus quid tu agis?* Ora pro præsentibus. *Ignosce illis.* Excusa & tu, quoad potes.

2 *Domine, memento mei, dum veneris in regnum tuum.* Ibid. Latro bonus reprehendit locum blasphemantem, confitetur peccatum suum, dat testimonium innocentie Christi, credit Christum esse Deum, & plenus spe cum orat: *Domine, memento mei, dum veneris in regnum tuum.* 1. Quid non potest uno penè momento Dei gratia acceptata? 2. Non petit latro liberationem à cruce, sed sui memoriam. Satis illi provisum est, cujus Deus meminisse dignatur. 3. Duo sunt ad latus Christi, unus convertitur, quis non speret? unus damnatur, quis non timeat, etiam si sit apud Jesum?

3 *Amen dico tibi: Hodie mecum eris in Paradiso.* Ibid. Quæ benignitas Jesu? plus exhibet, quam petatur. 1. Quod promittit, non differt. *Hodie.* 2. *Mecum:* quod solatium esse cum Jesu? In paradiso cum illo esse & tu desideras? Sed esto prius in Cruce. *Ad magna præmia perveniri non potest, nisi per magno labores.* S. Greg. hom. 37. in Evang. Si compassus fueris, conregnabis.

S A B B A T O .

Tertium Verbum ad Matrem, & ad Joannem.

1 *Talut juxta Crucem JESU Mater ejus,* Luc. 23. Quis putas fuerit dolor sanctissime Matris, quæ unice diligebat filium? Jesu quem non ignorabat Deum, & hominem, juxta: quæ oculis suis inspiciebat; crucem: tormenta; & infamiam supremam. Et tamen stabat; & ipsa animo filium pro mundi salute offerebat. *Stantem lego, stentem non lego,* ait D. Ambr. in cap. 23. Luc. *Stare namq;* (addit Amadeus hom. 5. de Martyr. Virg.) *in illa cordis amaritudine, magne adscribitur constantie.* Disce 1. stare in adversis. 1. Mente, & ratione. 2. Voluntate constante. 3. Etiam in fracto exercitio. Disce 2. Nihil creaturarum rerum, etiam spiritualia solatia ita amare, quin si Deus velit, si expediat pro aliorum salute; perdere velis.

2 *Convidisset JESUS Matrem, & Discipulum stantem,* dicit Matri suæ: *Mulier, ecce filius tuus.* Ibid. Sui loco relinquit Matri Joannem. Sed quæ comparatio utriusque? quale solatium, loco Dei purus homo? Non est dubium, beatissimam Virginitatem in Joanne semper speculatam esse Christum. Disce & tu in proximis agnoscere Christum, firmiter in eo erit caritas: præsertim verò in Superioribus; exactior erit obedientia. Sed cur Joannes Mater? 1. Privilegio virginis hoc tribuit Theophylatus: *Virgo Virgini Virginitatem commendavit.* 2. Quia ipse quoque ad Crucem stetit: *Uxque ad bonum est,* inquit ille, *stare apud parentem Christum, Nam in fraternitatem eius ducit.*

ducit. En quibus frater Christi, quibus Virginis filius evadas. Pulchri tituli hoc constant pretio.

3 *Deinde dicit: Discipulo: Ecce Mater tua;* Joan. 19. S. Ambros. in exhort. ad Virg. *Vocatus à Christo reliquit patrem. Huic tradidit Virgo, qui sunt nescit.* Quod tibi solatium esset, si ea tibi in Matrem daretur: At fieri potest, si amore Jesu tuos nescias; & carnalem ad eos affectum exuas. 2. fieri potes frater Jesu; & hinc Mariæ filius, si exactè te voluntati Dei accommodes: *Qui fuerit voluntatem Patris mei, ipse meus frater est.* Matth. 22. Accipe ergo illam in tua, & dic: *Monstra te esse Matrem:* sed vicissim tu monstra te esse filium.

DOMIN. PALMARUM.

Quartum, & quintum Christi Verbum.

1 *Creta horam novam clamavit JESUS* voce magna: *Deus meus, ut quid dereliquisti me.* Matth. 27. S. Leo: *Vox ipsa non querela, sed doctrina est: exortans nos, emulq;* devenisse Christi dolores, ut noverit eos etiam interna Dei assistentia mitigare. Et tu quot solatia, non tantum à Deo, sed à creaturis mendicas? *Magnitudo est valde ingnum* ait Thom. Kemp. l. 2. c. 9. *quàm humano, tam Divino posse carere solatio; & pro honore, Dei liberare exitum cordis velle sustinere, & in nullo seipsum quaerere.*

2 *Ut consummaretur scriptura, dixit: Sitio.* Joan. 19. Sciebat, omnia se implevisse, quæ de se erant in scriptura, hoc unum deesse:

In fuis mea potaverunt me aceto. Pſal. 68. Hoc ergo implere voluit. Vide, quàm ad omnem obedientiæ apicem attendat Chriſtus. 2. Magna evacuatio ſanguinis magnam ſitim creabat. Sed major erat ſitit plura patiendi. Bloſ. in expl. paſſ. cap. 18. *Habuit aliam ſitim, puta amplius patiendi, atque evidentius ſuam nobis amorem demonſtrandi.* O ſi dares animam tuam, quàm eum reficeret! Examina tuum in Deum, & ſalutem proximorum amorem. Quid pro iis tolerare deſideras.

3. *Vni ergo erat poſitum aceto plenum.* Illi autem ſpongiam plenam aceto byſſo circumponen- ter obtulerunt vni eius. Ibid. Aceto modico, & hyſſo reſicitur exhaustus, & moriens Deus. Habes in medijs etiam laboribus frangendi appetitus exemplum. Non æſtima lautiora tibi deberi. In ſchola Chriſti minus illi debetur in hoc mundo, qui plura præſtat. Servus Chriſti nunquam vult indulgentiæ haberi. 2. Acetum dant ſitienti Deo, qui optimos dies tranſigunt in mundanis, & carnalibus: ſenium verò tanquàm ſæces ætatis Deo dare volunt. 3. Vas aceto plenum, ſunt corda amaricata, & plena rancoris, aut impatientiæ. Enacta hoc vas, & imple ſu aui vino charitatis.

F E R I A I I.

Septimum, & ſeptimum Chriſti Verbum.

1. **C**onſummatus eſt. Joan. 19. Quod Pater mandavit, quod ego ſuſcepi peragendum. Divinum eſt, cœpta perficere. Modica laus eſt incepſiſſe, maxima perfeciſſe. Non qui cœpit, ſed qui perfecit, præmium capit. Quàm multa tu ordiſ? quam pauca ad finem dedu-

deduciſ? Imitare Dei tui conſtantiam, ut & tu ducere poſſis hora ſuprema: Conſummatum eſt, quod Deus juſſit per præcepta, quod ſuſcepi per conſilia, quod jubent Regulæ, quod monnit gratia. Quàm ſælrix tunc eris! ſed quam longè adhuc abeſ!

2. *Pater, in manus tuas commendo ſpiritum meum.* Luc. 24. Expende verba, Pater: fiducia, & amoris verbum eſt. Non bene id uſurpas, niſi viuas ut filius amans, reuerens, obſequens. In manus tuas, in quibus una eſt quies, & ſecuritas. Ut in illis ſis æternum, conice te in illas, dum viuis, perfectæ tuæ voluntatis in Diuinam reſignatione. *Commendo ſpiritum*: non corpus. Hoc in ſeculo Græcis jam quiſcit. Dilce ſpiritum majorem habere curam, quàm corporis. Ut autem ſpiritus ſecure tranſeat in manus Dei, vide, ut corpus ſemper ſit in Cauce. Hic ſolus tutus eſt tranſitus, alius omnis periculofus.

2. *Inclinato capite tradidit ſpiritum.* O ſublime myſterium! Deus moritur. Hoc aſſequi non potes, niſi prius diſcas, quid amor poſſit, Et pro te moritur. Vide, homo, quanti ſis pretii apud Deum. Verè dixit Apoſtolus 2. Cor. 6. *Exultis iſtis pretio magna,* morte Chriſti. Quid rependes, ne ſis ingratus? Et tu ſpiritum tuum ſuperbum, inclinatum per humilitatem capite, trade. 2. Inclina caput tuum per obedientiam, uſque ad migrationem ſpiritus. 3. *Inclina cor tuum ad cuſtodendas juſtificationes tuas.* Pſal. 118.

FERIA III.

Prodigia in morte Christi.

Ecce velum templi scissum est in duas partes à summo usque deorsum. Mat. 27. ut significaretur morte Christi antiquam legem esse rescissam. Operetur in te hoc ipsum mors Christi, ut vetus lex, quæ est lex membrorum, in te rescindatur. Efficacissimum argumentum occidendi veterem hominem, est Jesus occisus. 2. *Scissum est*: ne sancta amplius obumbrarentur. Frivolæ rationes sunt vela quedam, quibus Divina obvelantur. Scindantur illæ, ut illa melius perspicias. Nonne iis sapius tui animi oculus fuit impeditus?

Terra mota est, & petra scissa sunt. Ibid. Hæc sunt signa condolentis nature. Pudeat, hominem non tantum dolere mortem Christi, quantum elementa scelerunt. *Terra ei*; jam pridem tibi dictum; quia terram amas. Deus mortuus est. Hic succuti debes, & quicquid terrenum excutere. Condolere non potes, nisi ames; amare autem Jesum non potes, si præter Jesum aliud amas. *Petra et*, vel grauis pondere peccatorum, vel dura tui iudicii, ac voluntatis obstinatione. Simons Christi penetrat, discendere contritione.

Et monumenta aperta sunt. Ibid. Ostenditur, quod Christus mortem nostram moriendo destruxerit, dum per eum juri mortis ipsi mortui eripiantur. Hoc quoque operetur in te mors Christi. Aperiat, & denudetur penitus sepulchrum tuæ conscientie

tue ei, cui debet. 2. Aperiat sepulchrum dealbatum, simulationis, ut appareas, quod es, non quod fingis. 3. Aperiat sepulchrum malarum consuetudinum, easque omnes emittat; ut posthac *ambules in novitate vite.*

FERIA IV.

Varii diversorum affectus in morte Christi.

Videni autem Centurio, qui ex adverso stabat, quia sic clamans expirasset, ait: Verè hic homo filius Dei erat. Marc. 15. Ex elementorum trepidatione subortus in Centurione timor, ex timore altior ad horum auctorem cogitatio: hinc cognitio, & tam nobilis confessio. Quos alii spectantur idem, sed inimoti. Mirabilis Deus in flectendis cordibus. Tu interim discere ex his, quæ fieri vides in natura, cognitionem ad omnium auctorem erigere, eum confiteri, & magnificare. 2. In ipsa vilitate passionis, Deum confitetur quis isthæ Divinum vidit: Certum est, si quid in te Divinum sit, id inadvèrsitate, in contemptu potissimum elucere, & probari.

2. Et omnis turba terram, qui simul aderant ad spectaculum istud, & viderunt, quæ fiebant, percutientes pectora sua recedebantur. Luc. 23. Plebs aliquem animi motum prædidit, non Principes Sacerdotum. In superbos, & oblinatos vix cadit, aut raro bonos affectus. Et illa tamen plebe nemo confessus est Deum. 1. Quia *aderant* solum tanquam *ad spectaculum*. Unde tam rarus tibi

aut tepidus ad passionem motus; forte quia eam ut spectaculum meditaris, non ut bonitatis, amoris, ac misericordiae argumentum.

2. *Revertantur.* Vidisse, & abiisse quid iuvat? Perseverandum est ad Crucifixum, & saepius hoc objecto pascendus animus.

3. *Stabant autem omnes: nosi ejus à longè, & mulieres hae videntes.* Ibid. Hae teneris lachrymis mortem JESU deplorabant. Non probo, quod à longè. Comius spectanda est Christi mors. Petrus, quod à longè secutus sit, excidit. Nolim à JESU procul abesse. Etsi verò non propè, *stabant tamen*, ut & viderentur. *Stabant* constantia, videbant contemplatione: accedebat animus, quo non penetrabant corpora. Persevera in assidua tibi representatione vitae, & mortis Christi.

FERIA V.

Lancea latus ejus aperitur.

1. **A**D JESUM autem cum venissent, ut viderent eam jam mortuum, non fecerunt ejus cruxa. Jo. 19. Opinioni Judaeorum praemortuus est JESUS: forte indignati illi, quod amplius scire non possint ad sensum, Dei in nos amor acceleravit mortem, ut opus redemptionis nostrae citius perficeret. Quam relict tu! si, cum diemon, aut ma lignus homo te quaerat assilgere, jam tibi, mundo, & concupiscentis tuis per solidam abnegationem mortuus inveniaris! Hic modus est conservandi ossa integra, hoc est, soliditatem virtutum. Alias sine mortificatione nulla virtus est solida.

2. *Unus.*

2. *Unus militum lancea latus ejus aperuit.* Patet amoris ostium, omnium dolorum scaturigo. Vide quantis tu cor illud doloribus affeceris, quam illud peccatorum tuorum venero infereris: quantum ille te amaverit! Vide quantis amoris characteribus ille te in libro filiorum Dei descripserit! Pedes dedit peccatoribus, ut Magdalene. Luc. 7. Mannis amicis, ut Petro. Act. 3. Cor dat filii Dei, quibus dicit. Isa. 66. *Ad ubera portabimini.* Hic memento ingratitude tuae, amoris sui. Aspice eum nunc cum amore, ne olim videas eum tremore, in quem transfixisti.

3. *Et continuo exiit sanguis, & aqua.* Ibid. Opportuna salutis nostrae remedia, SS. Sacramenta, quibus & ablueremur à peccatis, & adornaremur gratia. An & hoc parvum amoris signum est? Quantum verò illud? usque ad ultimam guttam sanguinem pro te dedit. *Tam copioso munere ipsa redemptio agitur, ut homo Deum valde videatur.* Euseb. Gall. hom. 6. de Pasch. Quam liberalis in te est Deus! quam tu parvus in illum, ut pro tanto sanguine nec lachrymam stilles!

FERIA VI.

PARASCES.

Contemplatio Crucifixi JESU.

1. **O** Vos omnes, qui transitis per viam attondite, & videte, si est dolor sicut dolor meus. Thren. 1. Considera tormenta Christi in corpore. Psalm. 21. *Foderunt manus meas, & pedes meos; distinxerunt omnia ossa.*

1. 6.

offa mea. *Matth. 1.* A planta pedis usque ad verticem capitis non est in eo sanitas. 2. in animo ex contemptu sui. *Psal. 24.* Subanna verunt me subannatione. *Thren. 3.* Passus sum in derisum omni populo meo. Et canticum corum tota die. Ex infamia crucis cum latronibus. *Matth. 23.* Et cum sceleratis reputatus est. Ex defectu compatiens, aut consolans. *Thren. 3.* Non est, qui consolatur eum ex omnibus ibatibus ejus. Omnes amici ejus speraverunt eum, et facti sunt ei inimici. *Psal. 68.* Suspirium, qui simul con-tribulatur. Et non fuit, et qui consolatur, et non invenit. Ex ingratitudine hominum, et parvo fructu suae Passionis. *Psal. 29.* Quia utilis est in sanguine meo. *Matth. 23.* Quid est, quod ultra debui facere vinea mea, et non feci? Expedit aut, ut faceret uvas, fecit autem la-briscaas.

2. Quid sunt plaga ista in medio manuum tuarum. *Zachar. 13.* Quare ita ex Jesu tuo: et respondentem audisti: Plagatus sum in domo foras, qui diligebat me. Agnosce infinitum amorem: S. Aug. lib. de Virgin. *Insuper ca-put hoc inclinatum ad ascendendum, est aper- tum ad diligendum, brachia extensa ad ample- xandum, totum corpus expostum ad radionem dum.* Hae quanta sunt, cogitare; haec in fla- vera vestri cordis appendite; et totus vobis si- gatur in corde, qui totus pro vobis fuit assusus in cruce. Verè dilexistis nos, et tradidistis semetip- sum pro nobis. *Ephes. 5.* Illud a te quaeri existi- mus: Petre, amas me. Et responde toto affe- ctu. Domine, tu scis, quia amo te.

3. Pro omnibus mortuus est Christus, ut qui vivunt, jam non sibi vivunt, sed ei, qui pro ipse mortuus est. 2. *Cor. 5.* Hinc ex Christi morte fructum trahere: Non tibi, non commo- dita-

ditati, non delectationi, non honori vivere, aut a quom ulum impende. Te, & tua illi debes. Non estis vestri; Enim enim estis pretio magno. 1. *Cor. 6.* Quid ergo retribuam Dominis, ait Ber- nardus tract. de dilig. Deo, pro omnibus, quae retribuisti mihi? In primo opere me mihi dedit, in secundo se, et ubi se dedit, me mihi reddidit. Datus ergo, et redditus me pro me debet, et his debet. Quid Deo retribuam pro se.

A B B A T O S A N C T O .

Deposito corporis Christi de Cruce, & sepultura.

1. *Joseph, qui et ipse Discipulus erat Jesu,* occultis tamen propter metum Judaeorum, audacter introivit ad Pilatum, et petiit corpus Jesu. *Matth. 27.* *Joan. 19.* *Marc. 15. 12.* Patibulum corpus Jesu unus tantum petiit, quam pauci amant Jesum Crucifixum. 2. Anto- ob metum latebat, jam pendens Jesu se declara- ret Discipulum. Hic fructus passionis est. In te vacuum non credam, si in confusione, & vilitate Deum agnoscas, & sequaris; idque audacter nulla veritus pericula, preles.

2. Venit autem et Nicodemus, ferens mixtu- ram Myrrae, &c. *Joan. 19.* Duo ergo ex om- nibus Discipulis sunt, qui in Crucifixum Je- sum testantur affectum. Aude tu tertius esse. 2. Expende officia, quae Christo exhibent: Deponunt corpus de cruce, aroma- tibus condunt, involvunt sindone, & suis humeris viri nobiles eum, qui tam infan-

mis habitus fuit, deportant. En quam contempto Christo nobilitatem suam subiciant, ut tu eidem contempto non neget tuam vililitatem. Exhibe eadem officia in Christi membra, seu proximos, depone de cruce afflictos solatio spirituali, condi aromatibus, sive cura illorum sanæ, involve sindone silentii eorum defectus.

3. Et posuit illud in monumento suo novo, quod exciderat in petra, & adolvit saxum magnum ad osium monumenti. Matth. 27. Sepelis in corde Christum, quoties sumis. Hæc ergo observa. Sit sepulchrum novum, in quo non sit ullus alius positus sinister affectus: sit in lapide immobilitatis, & constantiæ: adolve saxum efficacium propositorum: circumda custodiam sanctarum cogitationum, &c.

DOMINICA

RESURRECTIONIS.

1. **R**esurrexit tertia die secundum scripturas. 1. Cor. 15. Succedunt læta tristibus. Deus ita constituisse videtur, ut per aspera eatur ad amœna. Christi gloriæ resurrectionis præmisit 33. annos duræ vitæ, tres dies acerbissimæ passionis. Sic ergo, & tibi eundam ad gloriam. Si commortuus fueris, & convives.

2. Ego dormivi, & soporatus sum, & exsurrexi. Pl. 3. Anima Christi reunitur corpori, ut quod locium fuit passionum, esset & resurrectionis. In momento recedunt livor, & vulnera: accedunt decor, & gratia, quam corporis, quam animæ illius gaudio qui-

quibus Patrum è limbo educorum affectibus, fidei, spei, charitatis, gratulationis, &c. Accede ad Christum paribus: & ut gaudium tuum sit plenum, unire & tu tanquam membrum corporis Christi illius animæ per amorem.

3. *Quomodo Christus surrexit à mortuis per gloriam Patris, ita & nos in novitate viæ ambulemus.* Rom. 6. Recipis fructum resurrectionis Christi: si ambulas in novitate vitæ; sed non ambulas in novitate vitæ, nisi occidas veterem hominem. Sicut non est ingressus ad vitam æternam, nisi per mortem naturalem; ita nec ad novam, perfectamque vitam ingredieris, nisi spiritu fallaci carnis mortifices.

FERIA II.

De dotibus Corporis gloriosi.

1. **S**eminatur in corruptione, surgit in incorruptione. 1. Cor. 15. Prima Corporis gloriosi dos est, qua & mortis, & morborum, ac vulnerum immune redditur. *Mors illi ultra non dominabitur.* Rom. 6. Quibus mediis ad hanc evasit Christus. Patiendo, & moriendo. Hac tu evadere debes, ut nec in prosperis, nec in adversis ullo pravo affectu corrumperis. Ad hoc vero expende, quam necessariam sit mortificationis studium, juxta reg. Summarii duodecimam.

2. *Seminatur corpus animale, surgit corpus spirituale.* Ibid. Secunda dos est subtilitas, qua corpora dura, & aliis corporibus resistentia penetravit. Tu penetra omnes difficultates, & impedimenta in via virtutis. *Omnia potes.* 1a.

in eis, qui te confortat. Sed ad hæc quoque; opus est, ut seminetur animale, & proprii commodi studium.

3 *Seminatur in infirmitate, surget in virtute.* Ibid. Tertia dos est agilitas, quæ se tibi volebat, momento præsentem sillebat. An ita tu agilis ad inspirationes divinas? an ad nutus Superiorum? an ad progressum in via virtutis? an ad seminandum in infirmitatis tuæ cognitione, & abiectione tui?

4 *Seminatur in ignobilitate, surget in gloria.* Ibid. Quarta dos, charitas, quæ longe supra solem respiciendit. *Sic luceat lux tua coram hominibus, ut videant opera tua bona.* At non eris, nisi femines in ignobilitate, & abnegatione tui.

FERIA IIL

De vulnerum cicatricibus in glorioso Corpore reservatis.

1 **Q**uid sunt plaga ista in cardine manuum tuarum. Zach. 13. Euseb. Emis. hom. 10. de Pasch. ait: Ideo in glorioso Corpore retenta vulnera. *Ne causam ipsam gloria obsecraret lux gloria.* Voluit in æternum consistere, se per vulnera emisse gloriam. Si hoc est gloriæ pretium, quid ego olim ostendit, qui pati directo. *Christum oportuit pati; & ita intrare.* Ergone mihi alia via pingetur.

2 *Non oblitiscar tui.* Ecce in manibus meis descripsi te. Hæc 49. Altera retentum cicatricum causa est, ut sit Christo memoriale

fui

fui in nos amoris, pro quibus ea pati voluit; & in his legat pretium nostræ salutis, pergatque adhuc nos amare, qui tanto illi constamus. Ergo tui memoriam in æternum vult habere Jesus. Recordare & tu Salvatoris tui. At non sæpè recordaberis, nisi oblitiscaris creaturarum, quæ memoriam Dei impediunt.

3 *Et videbit eum omnis oculus, & qui eum pupugerunt.* Apoc. 1. v. 7. Tertia causa est, ut olim damnandis ea ostendat, exprobrat sævitiam, qui eum peccatis suis crucifixerunt: ingratitude, qui tanto amori non responderunt. Item, ut ostendat Beatis in æternum, & gaudeant de amore tanto, qui per cicatrices elucet. Quomodo tu eas aspicias? an cum confusione? an cum gaudio?

FERIA IV.

Apparet sanctissimæ Matris.

1 **Q**ui diligit me, diligitur à Patre meo, & ego diligam eum, & manifestabo ei meipsum. Joan. 14. Manifestasse se Christum Matri, non tradunt Evangelistæ, ac certum creditur; quia eam præ cæteris dilexit, & præ cæteris ab ea diligebatur. Amans, et ad centrum, properat ad amatum. Nondum sentis tibi per sancta lumina manifestari JESUM? forte non satis amas. Amantibus se manifestat Jesus.

2 *Secundum multitudinem dolorum meorum consolationes tuas lætificaverunt animam meam.* Psal. 93. Cogita, quæ fuerit Virginis viso filio

con-

consolatio, ut eam assequaris, magnitudinem doloris in passione habiti expende. Ad mensuram doloris datur consolatio. Quantum tu sperare possis, ex mortificationis, & toleratae afflictionis magnitudine collige.

3 *Anima mea liquifalto est, ut dilectus locutus est.* Cant. 5. Cogita, quod fuerit expectantis Virginis desiderium; qui iam Christum aspicientis affectus, demissionis, devotionis, adorationis, gratulationis de exaltato tanto opere; gaudii de triumpho resurrectionis, amoris, &c. qui omnes ex seruenti in JESUM desiderio nascuntur. Non experiris hos in te? Excita servens videndi, & cognoscendi Dei desiderium, sequentur reliqui.

FERIA V.

Sanctae mulieres tendunt ad sepulchrum Domini.

1 **U**na autem Sabbati valde disuicula veniunt ad monumentum, portantes, quae paraverant, aromata. Luc. 24. Cogita harum studia. 1. Emunt aromata. Jam non habebant amplius, quod posset vanitati servire. 2. Consciunt unguentum, etsi scirent jam à Josepho, & Nicodemo unctum, spectantes non quid ab aliis factum sit, sed quid à se fieri deceat. 3. Valde manè exeunt, non citrà incommodum tenebrarum, & fortè insonniam noctem translegere ob dolorem. 4. Veniunt ad monumentum sine metu custodum. Amor enim eas urgebat. Verè amas JESUM, si hæc ei obsequia præstas.

2 *Et dixerunt ad invicem: Quis revolvat nos.*

Et lapidem? Marc. 16. Expendunt difficultatem, quæ obviat suscepto operi: agnoscent vires sibi ei superandas non suppetere. Non cedunt tamen, sed pergunt. En constantiam in bono, fiduciam in Deo natam ex amore. Usurpa tu hanc sæpè reflexionem: quis revolver mihi lapidem hujus tentationis, difficultatis, impedimenti? ne imparatus retundaris. Fide Deo, ubi tu desicis, & susceptum opus constanter urge.

3 *Et ecce terra motus factus est magnus, & respicientis viderunt revolutum lapidem.* Matth. 28. Marc. 16. En ut Divina providentia constantiam, & fiduciam juvat! Terramotu revolvitur lapis, fugantur custodes, qui opus meditatum impedire potuissent. Ita seridè Deus ad se tendentibus adest: tollit impedimenta externa aliorum hominum, aut circumstantiarum, in terra malorum habituum, & consuetudinum, fugat Dæmones inimicos. Expende, quoties id sis expertus; & persevera in bono, confide in Deo.

FERIA VI.

Sanctae mulieres de resurrectione Christi à Angelo informantur.

1 **R**espondens autem Angelus dixit mulieribus. Nolite timere vos, scio enim, quid JESUM, qui crucifixus est, queritis. Matth. 28. En alterum timentibus, sollicitè tamen Deum querentibus solatium! sed cur non timeant terræmotum, Angelum aspectu fulguris? Quia Jesum querunt crucifixum.

xum. His sua Deus mittit solatia. At catebis illis, dum teipsum, dum creaturas, dum aliud præter Jesum, & hunc Crucifixum, quæres.

2 *Non est hic: surrexit enim sicut dixit.* Ibid. Querunt JESUM in tumulo. Dolere poterant, quod hic non esset; sed si suum JESUM bonam amabant, gaudere debebant, quod gloriosus surrexit. Ubi tu JESUM quæris? in tuis commoditatibus; in creaturis; in sensuum oblectamentis; Quoties respondent tibi Divina lumina: *Non est hic?* quoties frustra, & damno tuo quævisisti; & nondum desististi.

3 *Venite, videte locum, ubi positus erat Dominus.* Et ingressa non invenerunt corpus Domini JESU. Ibid. & Luc. 24. Amor erat, quo JESUM quærebant, sed adhuc sensualis, ut eum viderent, tangerent, ungerent. Idco non invenerunt. Puro quærendum amore est. Examina intentiones tuas, an pure sint, an soli Jesu intentæ; an nihil amoris proprii admixtum; mixta, non invenies eum, qui solum pura intentione invenitur.

SABBATO.

Reprehenduntur mulieres, & mittuntur nunciæ ad Apostolos.

1 *Cum viderent autem, & desinere venturam in terram, dixerunt: Quid queritis: vicentem cum morantibus?* Luc. 24. Reprehendi merentur, quia Angelis clare monstrantibus non credunt. His imitantur, qui in rebus etiam sanctis non sequuntur ductum Patris

Patris spiritualis, & suo sensui inhaerent. Querunt Jesum, cui se dedant: sed inter mortuos cum judicio, & amore proprio. Ibi est Jesus, ubi nihil tui est.

2 *Non est hic, sed surrexit.* Ibid. Infallibile resurrectionis signum exhibent; quia *non est hic.* Non argumento probatur nostra spiritualis resurrectio: si à verace Angelo, non à blandiente sensu dici possit, non est in hac imperfectione, in hoc pravo affectu, in hac passione, in priore tepiditate spiritus. Gaudes si sic sit: si non est, cura, ut sit.

3 *Cito euntes dicite Discipulis ejus, quia surrexit.* Matt. 28. Nomine Christi hoc mandant Angeli mulieribus. At non merebantur tam læta nuncia Apostoli, qui eum tam foedè elegerant. Spectavit Christus, quid suus amor possidet, non quid eorum meritis. Amat etiam inmerentes. Hoc me indignum amore mei Domini solatur. Non intres in iudicium cum servo tuo, Domine, sed secundum misericordiam tuam.

DOMINICA IN ALBIS.

Mulieres referant Apostolis nuncium resurrectionis.

1 *Dicite Discipulis ejus, & Petro, quia surrexit.* Marc. 16. Exprimi nominatim Petrum, tenerioris affectus est argumentum. Erat cæterorum caput: hoc honorat Christus. Amavit plus cæteris Jesum, inde plus cæteris dolebat: affectum affectu rependit. Non cessabat suum peccatum desistere, erigit mæstum amoris demonstratione. Agnosce bonitatem, ama in eam

xum. His sua Deus mittit solatia. At catebis illis, dum teipsum, dum creaturas, dum aliud præter Jesum, & hunc Crucifixum, quæres.

2 *Non est hic: surrexit enim sicut dixit.* Ibid. Querunt JESUM in tumulo. Dolere poterant, quod hic non esset; sed si suum JESUM bonam amabant, gaudere debebant, quod gloriosus surrexit. Ubi tu JESUM quæris? in tuis commoditatibus; in creaturis; in sensuum oblectamentis; Quoties respondent tibi Divina lumina: *Non est hic?* quoties frustra, & damno tuo quævisisti; & nondum desististi.

3 *Venite, videte locum, ubi positus erat Dominus.* Et ingressa non invenerunt corpus Domini JESU. Ibid. & Luc. 24. Amor erat, quo JESUM quærebant, sed adhuc sensualis, ut eum viderent, tangerent, ungerent. Idcirco non invenerunt. Puro quærendum amore est. Examina intentiones tuas, an pure sint, an soli Jesu intentæ; an nihil amoris proprii admixtum; mixta, non invenies eum, qui solum pura intentione invenitur.

SABBATO.

Reprehenduntur mulieres, & mittuntur nunciæ ad Apostolos.

1 *Cum viderent autem, & desinere venturam in terram, dixerunt: Quid queritis: vicentem cum morantibus?* Luc. 24. Reprehendi merentur, quia Angelis clare monstrantibus non credunt. His imitantur, qui in rebus etiam sanctis non sequuntur ductum Patris

Patris spiritualis, & suo sensui inhaerent. Querunt Jesum, cui se dedant: sed inter mortuos cum judicio, & amore proprio. Ibi est Jesus, ubi nihil tui est.

2 *Non est hic, sed surrexit.* Ibid. Infalibile resurrectionis signum exhibent; quia *non est hic.* Non argumento probatur nostra spiritualis resurrectio: si à verace Angelo, non à blandiente sensu dici possit, non est in hac imperfectione, in hoc pravo affectu, in hac passione, in priore tepiditate spiritus. Gaudes si sic sit: si non est, cura, ut sit.

3 *Cito euntes dicite Discipulis ejus, quia surrexit.* Matt. 28. Nomine Christi hoc mandant Angeli mulieribus. At non merebantur tam læta nuncia Apostoli, qui eum tam foedè elegerant. Spectavit Christus, quid suus amor possulet, non quid eorum meritis. Amat etiam immerebentes. Hoc me indignum amore mei Domini solatur. Non intres in iudicium cum servo tuo, Domine, sed secundum misericordiam tuam.

DOMINICA IN ALBIS.

Mulieres referant Apostolis nuncium resurrectionis.

1 *Dicite Discipulis ejus, & Petro, quia surrexit.* Marc. 16. Exprimi nominatim Petrum, tenerioris affectus est argumentum. Erat cæterorum caput: hoc honorat Christus. Amavit plus cæteris Jesum, inde plus cæteris dolebat: affectum affectu rependit. Non cessabat suum peccatum desistere, erigit mæstum amoris demonstratione. Agnosce bonitatem, ama in eam

174. HEBDOM. I. POST PASC.
spem tuam repone. Non dimittet te, etiam
cum ex fragilitate peccaveris.

2 *Et visa sunt ante illos deliramentum ver-
ba ista, & non crediderunt illis.* Luc. 24. Quæ
nunciant mulieres, sunt ea ipsa, quæ Christus
Apostolis prædixerat: concordant omnino
Magistri verbis, nec tamen credunt Imita-
ris Apostolorum incredulitatem, qui inspira-
tiones Divinas ut vanas reiicis. Superiorum
monita, scrupulos, conscientie remorsum
deliria arbitraris. Attende illis: quia per il-
la Deus ducit. Aberras, si non sequeris.

3 *Maria Magdalena venit ad Simonem Pe-
trum, & ad alium Discipulum, quem ama-
bat JESUS, & dicit illis. Tulerunt Domi-
num de monumento, & nescimus, ubi posue-
runt eum.* Joan. 20. Nondixerat Angelus *tn-
derunt: sed surrexit.* Impetus fortè amoris,
aut doloris fecit, ut non accuratè attenderet.
Etiam bonis affectibus, non secus ac ventis,
ponendum est pondus. Cum rationem tur-
bent, in errorem trahant.

FERIA II.

Petrus, & Joannes currunt ad sepulchrum.

1 *Exiit ergo Petrus, & ille alius Discipu-
lus, & venerunt ad monumentum.*
Joan. 20. Nuntii à mulieribus accepti verita-
tem experiri volunt. Non retinentur alio-
rum non credentium exemplo. Attendant
non quid agant alii, sed quid prudenter agen-
dum sit. Cape hujus regulæ necessitatem,
& sequere.

2 *Currebant autem duo simul.* Ibid. Amor
eos incitabat ad cursum, Hic nescit tarda mo-
liti-

HEBD. I. POST PASC. 175.

limina. Parùm distant, lente velle obsequia
Dei, & diù posse. Qui amat Divina, volat
ad illa. Currifne tu, an serpis? Vis progredi?
ama; tantùm procedes, quantum amabis.

3 *Ille alius præcurrit citius Petro, &
venit prius ad monumentum; non tamen in-
troiit.* S. Hieron. in cap. 56. *Isaia.* *Joannes
clarus Virginitatis alii præcurrit.* Quia
plurimum hæc virtus recedit à carne, pluri-
mùm accedit ad Deum. 2. Joannes non intrat
prior. Honorat in Petro dignitatem capitis,
nec considerat in eo, quod Christum negave-
rit, ipse autem ad Crucem confliterit. Di-
sce, quid debeas Superiori, licet imperfe-
cto. Idem præstabis proximo, si in eo Chri-
stum agnoscas.

FERIA III.

Christus apparet Petro.

1 *Abiit Petrus secum mitans, quod saltum
fuerat.* Lucæ 24. Viderat Petrus se-
pulchrum vacuum. Discedit à Joanne; solus
secum meditatur, quæ vidit optima disposi-
tio ad videndum Deum, Divinaque cogno-
scenda, recedere etiam corpore, multo ma-
gis affectu à creaturis. Solitudinem animæ
amat Deus. *Dncam eam in solitudinem, &
loquat ad cor ejus.* Osee 2.

2 *Surrexit Dominus vetè, & apparuit Si-
moni.* Ibid. Apparet Dominus non Joanni,
qui constans ad Crucem permansit; sed Pe-
tro, qui & fugerat, & negaverat. Ita animat
Deus peccatores penitentes, ut non desiciantur.
Ostendit, quantum æstimet lachrymas
penitentis. Qui hic affectus Petri, quæ
con-

confessio ob scelus admissum; quis dolor, quæ lachrymæ? Excita in te eoldem ad pedes Jesu.

3 *Vifus est Cepha* 1. Cor. 15. Christus non exprobrat Petro scelus admissum, sed blandissime solatur. Disce, qua benignitate peccatorem contritum excipias: qua charitate obliuiscaris injuriarum à proximo acceptarum. Quod feceris proximo, expecta à Deo. *Si non dimiseritis hominibus, nec Pater vester dimittet vobis.* Matth. 6.

FERIA IV.

Magdalena ad monumentum.

Maria autem stabat ad monumentum fletis plorans. Dum ergo fletet, inclinavit se, & prospexit in monumentum. Joan. 20. Considera amoris signa, stat ad monumentum: flet; sapius inspicit videndi Jesu desiderio. Repeti de illa potest: *Dilexisti mulierum.* Expende curam, qua tu Deum quaeris, Stas ne in proposito? doles ne amissum? consideras ne ubi, quomodo reperis?

2 *Et vidit duas Angelos in albis sedentes.* Ibid. S. Cyrill. Alex. lib. 12. in Joan. c. 46. *Contra monumentum perseverat plorans, vult Angelorum ad cognoscendum Christum iuvatur.* Ut Angelos, seu spiritualia lumina assequaris, non obiter exigenda est meditationis hora: sed perseveranda, & attentione, & affectu; etiam sua deploranda est cæcitas.

3 *Dixerunt ei illi: Mulier, quid ploras? Dicit eis: quia tulerunt Dominum meum; & nescio, ubi posuerunt eum.* Ibi. Causa fletus est amissus Jesus, Optima, & una lachrymis di-

digna. Sed si flet illa, quod tulerunt invitar, & ignoranti, quid to agere decet, cui scienti, & volenti tuæ passionis, & mali affectus toties JESUM tulerant?

FERIA V.

Christus apparet Magdalene ignotus.

1 **C**onversa est retrorsum, & vidit Jesum stantem; & non sciebat, quia Jesus est. Joan. 20. Dum quaeritur Jesus, adit ad tergo Magdalene. Vide, quam non procul est ab illis, qui eum quaerunt in toto corde. Sed dissimulat quandoque præsentiam suam, ut non apprehendamus hic Jesum esse, sed nos desertos cogitemus. At respiciamus post tergum, sive ad exitum nostrarum afflictionum, videbimus ibi Deum.

2 *Dicit ei Jesus: Mulier, quid ploras? quem quaeris?* Ibid. Drogo Host. de Sacram. Passio. *Occultat se, ut ardentius requiratur, & requisitus cum gaudio invenitur; inventus cum sollicitudine teneatur.* 1. Interrogat non ignorans, sed quia delectatur, non quandoque attingi sui ipsius desiderio. Si videris tibi à Deo defectus, ardentius Deum require; iste est invenienti modus.

3 *Dicit ei (Maria) Domine, si tu sustulisti eum, dicite mihi, ubi posuisti eum, & ego eum tollam.* Ibid. Vide amoris vim, qui solùm Christo intentus, quid loquatur, vix advertit. *Dominum* vocat hominem villi hortulani veste indutum: addit, *si sustulisti eum, quem?* non exprimit, quasi obvius quisque ejus affectus intelligat. *Novit*, quis fuerit

Judeorum furor, & ait *se eum oblaturam*, ubi ubi sit, sine omni periculis metu. Ita amor animosam reddidit, ac resolutam. Quantum tu ab his resolutionibus distes? quia plurimum distas ab amore.

F E R I A VI.

Christus manifestat se Magdalenæ, & mittit eam ad Discipulos.

1 *Dicit ei Jesus: Maria, conversa illa dicit ei: Rabboni.* Jo. 20. Uno Christi verbo, *Maria*; altero *Marie*, *Rabboni*, magis affectus clauduntur; in Christo benignitatis, suavitatis, affabilitatis, familiaritatis: in *Maria* vero reverentiae, humilitatis, adorationis, amoris, gaudii. Illud ex uno verbo noscitur; illa uno verbo se cum nosse significat. Ita Deus paucis verbis multa homini; ita homo paucis verbis multa Deo loquitur. Plura de Deo cogita, quam loquaris.

2 *Dicit ei Jesus: Noli me tangere.* Ibid. Expende causam, cur eam tactu prohibeat, ut fuisse nimium fervorem, quo illa se ad pedes JESU projecerat, non nihil temperaret. Amorem enim penè reverentiam exerat. Amari vult Deus; sed & reverentia coli. Ut Deo ergo familiaris esse debes per intimam cum eo communicationem; ita debes esse & reverens, tam externo corporis situ, quam interna animi compositione.

3 *Vade ad fratres meos, & dic eis: Ascendo ad Patrem meum, & Patrem vestrum.* Ad pedes Christi suos exercere affectus *Maria* desiderabat? Christus vero quantocius suos con-

consolari. Ideo accessu eam prohibet, & ad Discipulos ablegat, quos ad exprimendum amorem fratres vocat. Vide, quam Deo placeat, ut tua spirituali consolatione abstineas, ut alium mecum consoleres. Curat eis significari ascensum suum, *ad Patrem vestrum*: ut incipiant de Christi recessu cogitare, se ad illum tolerantiam disponente, & confidere in Deum, quem sciant affectu Patrem esse.

S A B B A T O.

Apparet aliis mulieribus.

1 *Ecce JESUS occurrit illis, dicens: Ave.* Afflicta fuerat illas *Magdalena*: significaverat se vidisse Dominum: dolebant se ad sepulchrum non expectasse, desiderabant & ipsæ videre Dominum. Ita dispositas primus salutat: *Ave*: Ita benignus est Deus iis, quicum desiderant, & obsequia deserunt. Non diu disierit te consolari, si serium ejus desiderium concipias. Omnis perfectionis initium est desiderium.

2 *Illæ autem accesserunt, & genuerunt pedes ejus, & adoraverunt eum.* Ibid. Extende gaudium, reverentiam, & dulcissimos affectus ad Christi pedes. Arcuat pauld ante *Magdalenam* à pedibus suis, jam eam cum reliquis ad eorum osculum admittit. Non omne simul silentium prebet: differt quandoque exhibet autem perseverantibus: sed hora, qua sibi placet. Tuum est insillere bono, de tempore consolationis eam Deo remitte. Non aberit à se desiderantibus.

3 *Tunc ait illis JESUS: Nolite timere. Nunciate fratribus meis, ut eant in Galliam.*

lcam, ibi me videbunt. Ibid. Expende verborum suavitatem tum ad mulieres, tum de Apostolis sui nuper desertoribus. Sed suavitatem crede fuisse animum; neque enim aversionem ab iis, quamquam graviter offensus, concepit. Etiam qui te offendit, fratrem cogit, suavi alloquio, & affectu dignare, Gratiam illis designat, ubi videtur, locum scilicet quietum, & à tumultibus submotum. Ut gustes Deum, recede à strepitu mundi, vanitatum passionum tuarum.

DOMINICA II.
POST PASCHA.

Jangit se Christus duobus Discipulis
cunctibus in Emmaus.

E Cœ duo ex illis ibant in castellum, nomine Emmaus. Luc. 24. Tristes de Christi morte, dubitantes de resurrectione, solatium quaerunt à villa. Convertuntur ad sensalia, qui expectare debebant Divina. Promissus tertius dies aderat, accesserat mulierum, Petri, ac Joannis testimonium. Illi tamen adhuc dubitabant. Quam parum sustinemus Dominum, qui nos tot annis sustinet! quam facile ad sensalia convertimur! Immodicam tristitiam cave; si aliqua te tangat, noli à creaturis remedium quaerere. Expecta Dominum, & intendet tibi.

2 Et ipse loquebantur ad invicem de iis cunctibus, quæ acciderant. Et factum est, dum fabularentur, & secum quærentes, & ipse Jesus appropinquans ibat cum illis. Ibid. Errabant

bant oves, adest Pastoris charitas, ne periantur. Dissimulat habitum, ut prius eos ad Divinum solatium recipiendum disponat. Vult enim ad suas gratias nos preparari. Dum fabulantur de Passione, se illis miscet. Tantum Domino placet, suam à nobis mortem commemorari. Assuesce non inania, sed Divina loqui, ut Jesum habeas itineris tui socium.

3 Oculi autem illorum reverbantur, ne eum agnoscerent. Ibid. Hoc exhibebatur foris, quod agebatur in mente. Nec eum fidei oculo agnoscebant, nec corporis. Qua causa tenebantur oculi. Credibile est, nimia tristitia, quæ animum plerumque confundit. Adest Deus iis, qui afflicti sunt corde: & tamen dum tangimur, abesse credimus. Tunc fide firmandus est animus. Sapiens est Deus, scit; omnipotens, potest; bonus, vult adesse. Expecta ergo, viriliter age, & confortetur cor tuum.

FERIA II.

Qui sint eorum sermones, exquirat Christus.

A It Jesus ad illos: Qui sunt hi sermones, quos confertis ad invicem, & estis tristes? Et respondens unus dixit ei: Tu solus peregrinus es in Jerusalem, & non cognovisti, quæ facta sunt in illa? Luc. 24. Querit, quod sciebat, ut aliter suum detegerent, ac pharmacum susceperent. ait Theophyl: En benignitatem Christi! **2** Quia gaudet rememorari suam passionem, præbet narrandi occasionem. Narra ergo tu Deo per gratiarum actionem, quanta pro te passus sit, Qui sunt tui sermones? de iis rebus, quæ sunt in cor-

de. Expende quæ sint, an Divina, an humana? Denique ulcera animi non cela, ut medicinam capias.

2 *Quibus ille dixit: Quæ? Et dixerunt de JESU Nazareno, &c.* Ibid. Querit tanquam ignorans, aut quasi jam oblitus injuriarum suarum tam immanium. An tu sic minutarum oblivisceris? 2. Querit, *Quæ*, tanquam tota illa passio res esset aded minuta, ut ei memoria ceciderit. Amor tam logens tui parva illi representat ea, quæ pro te fecit. Parvus ergo est meus in JESUM amor, qui me pro eo egisse multa existimo. Conabor præstare plura, sed ero tamen servus inutilis.

3 *Non autem sperabamus, quia ipse esset redempturus Israel.* Ibid. Aperit ulcus modicæ fidei. Non credebant enim illam ipsam Christi mortem esse redemptionis medium. Si consilia Dei in humanis eventibus assequi non potes, acquiesce illis: Optimum est, quicquid decernit ipse: per media à nobis judicata contraria fini, ad finem pervenit.

FERIA III.

Christus reprehendit duos Discipulos incredulos.

1 **E**T ipse dixit ad eos: O stulti, & tardi corde ad credendum! Ib. Acerba reprehensio, sed nulla indignatio. *Stulti* vocat, non pro convicio, sed pro officio charitatis. Si corripis, sic age; si corripis, sic suscipe. Et tu tardus es corde ad credendum practicè, quæ passus est Christus. Nam si credis mente, at non opere, & imitatione.

2 *Non-*

2 *Nonne hæc oportuit pati Christum, & ita intrare in gloriam suam?* Ibid. Causa reprehensionis allegatur, quod hanc veritatem non latius credant. Tu eam crede. Oportuit ob necessitatem satisfactionis, ob utilitatem redemptionis, ob vim sui in nos amoris, ob exemplum imitationis. Christum pati oportuit; & tu te à mortificatione eximas; Et quidem ut in *suam* ille gloriam intraret, & tu sine cruce intrabis in alienam?

3 *Et incipienti à Moyse, & omnibus Prophetis, interpretabatur eis in omnibus scripturis, quæ de ipso erant.* Ibid. Vide modos, quibus se iis insinavit. 1. Blandè alloquendo. 2. Corripiendo 3. Instruendo. His & tu utere, si cum iis agis, qui duro sunt corde. Ausculta tantum Doctorem interpretantem. Confer id, quod docet Ier. larando, cum eo, quod fecit opere: & quod ipse doces, opere confirma.

FERIA IV.

Longius ire se fingens Christus, invitatur à Discipulis.

1 **E**T appropinquaverunt castello, quæbant, & ipse se finxit longius ire. Luc. 24. Deceverat apud illos manere: fingit se abire: non quia hoc volebat, ait Bern. ser. 74. in Cant. sed quia volebat audire: *Mane nobiscum, Domine.* Vult tibi gratias conferre; sed vult desideris rozari. Non queraris gratiarum inopiam, si aut nulla sunt tua, aut lenta desideria. 2. Fingit Deus se à te recedere; sed non abie.

Cum ipse sum in tribulatione. Pl. 90.

K 4 2 Et

2 *Et cogorunt illum, dicentes: Mandatum dicitur, Domine, quoniam advesperascit.* Ibid. Invidit ignotum, tu nec notum serid rogas: Immo fortè plures anas præbes ad recedendum. Cogunt illi sanctis desideriis, quæ vim quasi quandam in ipsum Deum habent. Rationem addunt, quia advesperascit. Immo discebatur apud illos, quia interpretatio scripturæ jam eos illuminabat. Sed apud te advesperascit, quia hunc ipsum diem cum nocte dividis. Coge ergo Dominum, vim tibi inferendo, ut is apud te maneat hodie, tanquam ultimus esset vitæ dies.

3 *Et intravit cum illis.* Ibid. Quæ felicitas habere hospitem Dominum! Quam putas tu, eum honorificè exceperit, & quidem adhuc ignotum. Si non rerum copia, saltem affectu? Credere licet, eum prima sede locatum, eidem sollicitè ministratum. Quis primum apud te locum tenet in æstimatione, in amore? tu ipse? an Deus? Inspice opera, & tentationes.

FERIA V.

Agnoscitur Christus in fractione panis.

1 **A** *Ccepit panem, & porrigebat illis. Et percipiunt oculi eorum, & cognoverunt eum.* Luc. 24. Credunt SS. Aug. ser. 140. de temp. Chrysol. ser. 17. Imperi. Christum panem isthuc consecrassè, & portexisse, & ex eo agnitum esse. Hic est SS. Eucharistiæ effectus, mentes illuminare ad percipiendâ Divina. At cum hanc toties sumas, unde tam hebes ad Divina, tam vivax es ad sensualia? Causa effectum poneret, nisi impedires. Tolle ergo impedimèta.

2 *Et ipse evanuit ex oculis eorum.* Ibid. Cur

non expectabat ab illis ea, quæ cognitionem sequi solent, adorationem, gratiarum actionem, obsequia? &c. Monstrat se - & mox se eripit. Disce etiam: Divina solatia in hac vita non esse diuturna; immò à Deo eripi, ut te patientia, humilitate, longanimitate exerceat. Sed nec expedit ea esse diuturna.

3 *Et dixerunt ad invicem. Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loqueretur in via.* Ibid. *Christi sermones,* ait Orig. *accendebant corda ad amorem Divinum.* Legis pios libros, meditaris documenta Christi, audis adhortationes: Deus tibi loquitur: accenderis, nisi resistas. Sed quando dicunt se exarsisse? Non in fractione panis, dum eum agnoscerent; sed in via, dum adhuc lateret. Etiam desolationes (cum Deus à te absconditur) ad hoc tibi ferviant, ut inflammatis desideriis, amore, affectibus adherendo Deo, &c.

FERIA VI.

Apparet Discipulis congregatis.

1 **C** *Um serò esset, & fores essent clausæ, ubi erant Discipuli congregati, venit Jesus.* Luc. 24. Ubi non est dispositio, tardat Deus. Nondum credebant, varia ad eos resurrectionis nuncia miserat, ut disponderet, per quæ, & desiderium accenderet. Ideo serò venit, quia serò se disposuerunt. Ut videris à Deo, pone congruam dispositionem. 2. *Cum fores essent clausæ.* Deus non intrat in cor, si portæ sensuum non sint obseratæ. Dissipatus est spiritus, ubi sensus non sunt custoditi, ubi creaturarum affectus ultro citroque meant. Inspice portas tui cordis.

2 Venit JESUS, & stetit in medio: Ibid. Ut æque omnibus esset conspicuus, ut Dux, Magister, Pastor, Protector suorum. Ubi duo, vel tres congregantur in nomine ejus, adest ipse. Congrega ergo potentias animæ tuæ in oratione, claudere portas sensuum, mox tibiaderit, Dux ad animosa propolita, Magister ad solidas veritates; Pastor ad solatia; Protector contra tuos hostes. Quia verò medium amat, etiam tu cum in medio verdis reponere, ut nihil præ illo æstimas, ames, timeas.

3 Et dixit eis: Pax vobis. Ego sum, nolite timere. Joan. 20. Luc. 24. Omnia singularis solatii verba. Pax vobis, quam olim respondit, quam passione sua comparavit. Pax Deus est. Pax ergo tibi sit cum Deo, per tuæ cum illius voluntate conformationem: cum proximo per charitatem patientem, benignam, non inistatam, &c. tecum per assuetam pravorum mortificationem. Ego sum, addit Chrysol. ser. 81. qui vos per gratiam vocavi, elegi per veniam, pietate sustinui, portavi charitate, & modo vos sola benignitate suscipio. Die etiam animæ meæ: Ego sum; & si consurgant adversum me prelia, non timebit cor meum. Psal. 26.

SABBATO.

Conturbatis, & conterritis cicatrices
vulnere exhibet.

1 Conturbati vero, & conterriti existimant se spiritum videre. Luc. 24. Discipuli rudes adhuc, & imperfecti, non credunt, ait Beda, tertia die potuisse resurgere. Pantan

tam ergo, se videre spiritum, seu phantasma, tamen jam audiverint: Ego sum. Quoties nos sancta diastamina, & veritates practicas aut putamus, aut nobis memur esse illusiones; quia timeamus scilicet agendi difficultatem; & magis nobis illudimus. Nuoquam tu ita timas: an post hac timebis?

2 Et dixit eis: Quod turbati estis, & cogitationes ascendunt in corda vestra. Ibid. Christus in repentinis eos timere, ac turbari non probat. Ideo amicum corripit. Repentina probant animum constantem, Deoque nixum. Ut nihil tibi repentinum eveniat, quo sternaris, assuecere prævidere omnia, ac te præmunire. Id si fecisses, quantas difficultates gloriose superasses, quibus turpiter succubasisti? id ut obtineas, expugnandus omnino est amor proprius.

3 Videte manus meas, & pedes meos, quia ego ipse sum. Ibid. Ad pellendum timorem, ad firmandam fidem, hoc tectit. O benignitas Christi! Venerate sanctorum latus, manus, ac pedes, transgressa. Inhare huic spectaculo, quædã potes. Si verò te terreat difficultas aliqua, aut munus grave suscipiendum; inspicie illa vulnera, nuper acerba, nunc illustrata, & spera tua quoque vulnera, & adversitates tibi cessuras in gloriam.

DOMINICA III.
POST PASCHA.

Christus manducat cum Discipulis

1 Adhuc illis non credentibus, & mirantibus præ gaudio, dixit: Habetis hæc
k 6
alla

aliquid, quod manducetur? Luc. 24. Vide, quot modis se JESUS suis insinuat, ut spe esse credatur. Mittit, per quos nunciatur, ipse se videndum, audiendum, tangendum præbet. Miscetiam licet in glorioso corpore ad manducandum petit, ut incredulos reducat. Animum salus non uno remedio peragitur: tentanda sunt plura, etiam ut tuam emendes. Non elongauece, frustro non proficias. Zelus tuæ, & alienæ salutis id efficiet, & plura suggeret.

2 *At illi obsecrante ei partem piscis assi, & fenum mellis.* Ibid. Tentatati Discipulorum aliud non suppetebat. Optimum, quod habebant, porrexerunt. Fac JESUM à te petere, quod manducet: quid porriges? da optimum, quod habes, & teipsum; sed a sum tum interna, tum externa mortificatione. Aliter placere Deo non potes. Sed adde mel promptæ, ad ejus obsequia, voluntatis, puræque intentionis: quo condimento sicarent opera, dissipant Deo.

3 *Gaude sunt Discipuli viso Domino.* Joan. 20. Viderant utique statim ingredientem, at primum post longiorem conuersationem gaudent. Fortè, quod non exprober turpem suam. Unde ex hanc benignitate subit spes omnium olim promissorum honorum. Quam hic Discipulis, tibi sæpius fugitivo exhibuit benignitatem. Gaudere potes, & à tam benigno Deo plura bona sperare.

FERIA II.

Aperit illis sensum Scripturarum.

2 **H** *Ecce sunt verba, quæ locutus sum vobis: quoniam necesse est impleri omnia,*

quæ scripta sunt. Luc. 24. Agit suæ passionis, & mortis memoriam; ostendendo hæc non casu acta, sed ex Dei decreto: Quæ autem decreuit Deus, necesse est impleri omnia. Discite, si quid pateris, ex Dei decreto venire. Non ergote opponere, quia necesse est impleri, Utinam id semper egisset!

2 *Tunc aperuit illis sensum, ut intelligerent scripturas:* Ibid. Non tantum ut ipsi intelligerent, sed ut eundem etiam nobis sentum tanquam Magistri traderent. Sed quid est, quod tam bono Magistro sensum scripturarum, & doctrinæ Christi nondum capimus; Amor proprius, & affectus inordinati excœcant nos. Ipsi ergo tollendi sunt. Nonne hi te hæcenus obfuscarunt?

3 *Et dixit eis: Quoniam sic scriptum est, & sic oportet Christum pati.* Ibid. Expende illud sic ex amore erga homines, ex obedientia erga Patrem, ex necessitate satisfactionis: *Pati oportebat*, quia decretum fuit, quia elegi, & suscepi. Quid tu ad ista? Vis pro tuis peccatis satisfacere? oportet pati: Anias salutem hominum? oportet pati: Vis obedire Patri? oportet pati.

Dat illis Spiritum Sanctum, & potestatem absolvendi.

2 **D** *ixit ergo eis iterum: Pax vobis. Sicut misit me Pater, & ego misso vos.* Jo. 20. Creat Apostolos, & Legatos suos. Mittit eos eodem fine, quo à Patre missus est, ad salutem hominum: Vult eos illam operari eodem amore, quo ipse egit, usque ad cœli-

190 HEBDOM. III. POST PASC.
effusionem sanguinis. Quantum est cooperari
filio Dei in salutem animarum! Hæc vocatio
tantum à te zelum exigit, quantum Christus
habuit, quàm procul abes? Exigit, ut hoc zelo
complura patiaris. Meretur id Deus, meretur
quius animæ pretium.

2 *Hæc cum dixisset, infuflavit, & dixit eis:*
Accipite Spiritum sanctum. Ibid. Infuflavit:
ut sciremus, quemadmodum unius Dei affla-
tus Adamo dedit vitam, vigoremque natura-
lem, ita per Spiritum Sanctum dari vitam,
vigoremque supernaturalem. An tu hanc vi-
tam habes? Certè dare toties ille voluit, quo-
ties menti sancta inspiravit. Quis evades, si hos
afflatus accipias?

3 *Quorum remisistis peccata, remittuntur*
eis. Ibid. Agnosce Christi in nos amorem.
Ostenditur a nobis Deus, & dat homini-
bus potestatem reconciliandi. Quàm facilem
nobis veniam reddidit? Poterat post suam
passionem sanguiscentes deserere; & suggerit
secundam tabulam. Æstima hoc benefi-
cium Ecclesiæ factum: & si te peccatis ob-
strictum vides, magna spe veniæ hoc reme-
dio utere.

FERIA IV. AUTÓNOMA DE NUBIA. FERIA V. EÓN

Thomæ Apostoli incredulitas.

2 **T** *Thomas unus ex duodecim, non erat*
cum eis, quando venit JESUS. Jo. 20.
Audierat Discipulos, qui ex Emmaus redu-
ces narrabant se vidisse Christum, & quia non
credebat, recessit. Caruit igitur hoc solatio
presentiæ Christi. Duo autem commisit, ju-
dicium suum illorum asserentium judicio an-
tepo-

HEBD. III. POST PASC. 191
teposuit, & à communitate recessit. Cave
tu utrumque. Prima ad errorem via est judi-
cium proprium. Adest Christus charitate
conjunctis: subtrahit se his, qui cum charita-
tis læsione sunt singulares. Expende, qui te
in his habes.

2 *Dixerunt ergo ei alii Discipuli. Vidimus*
Dominum. Ibid. Sed Thomas prius duobus,
nunc omnibus, fortè & Beatissimæ Virgini
asserentibus non credit, sui tenax judicii. Sic
de malo, quod semel coepimus, in pejus
ruimus. Cave ergo maiorum principia, &
eorum radices tolle. O si pridem hoc fe-
cisses!

3 *Ille autem dixit eis: Nisi videro in mani-*
bui ejus fixuram clavorum, & mittam digitum
meum in locum clavorum, & manum meam in
latus ejus, non credam. Ibid. Ita protesta-
tur, ut suum sustineat judicium. Et quanta
hinc mala? Incredulitas pertinax, Superbia
suum omnium judicio præferentis, præsum-
ptio modum suæ conversionis Deo præscri-
bentis. Apostolus huc recidit: quantus
quantus sis, time, & cum humilitatem judi-
cium submitte, cui debes.

Christus apparet Discipulis præsentibus [®]
Thoma.

1 **P** *ost dies octo iterum erant Discipuli ejus*
intus, & Thomas cum eis: Venit Je-
sus januis clausi. Jo. 20. Dies octo in sua
incredulitate duravit Thomas; perstitisset
diutius, si Christus non occurrisset. Ita labi,
& in malo perseverare possumus, nec resur-
gere.

gere, nisi per Dei misericordiam. Quoties es expertus? Ama hanc bonitatem. 2. Unum querebat, ad omnes venit: ut qui coram omnibus peccaverat, coram omnibus resipisceret; qui omnes contristaverat, omnes exhilararet. Nam iis debes exemplum bonum, quibus, & in quo malum exhibuisti.

2 *Venit Jesus januis clausis.* Ibid. Agendum erat de gravi culpa Thomæ, de eoque iste corripendus. Nolit Jesus ad hoc patere portas, sed totum clausis peragi. Bonus Pater in lateribus domesticis increpat filium malum, ne ejus famam lædat. Sit tibi etiam cura famæ alienæ, & noli aperire januam oris tui, ut quandoque lædas.

3 *Stetit in medio, & dixit: Pax vobis.* Ib. Quasi dicat, quando sum in medio, est Pax, alias nulla. Thomæ, non eras cum iis, in quorum medio fui: ideo tibi nulla pax. Disce, quod nisi Jesus sit in medio, & solus omnium tuarum actionum centrum, non habebis pacem. Noli ergo te centrum tuarum actionum ponere.

FERIA VI.

Verba Christi ad Thomam, & Thomæ ad Christum.

1 **D** *Et dicit Thomæ.* Joan. 20. Cur ad unam convertitur? Ad sunt digniores, Petrus, Joannes, & ut creditur, Beatissima Virgo; unum Thomam alloquitur, ut ejus se causa venisse ostendat: non attendit ad plurium dignitatem, sed ad unius necessitatem. Quam amans quam benignus Deus! Tu avertisses te ab eo, à quo recenter offen-

sus es. Disce, non rogatus benigne al-
loqui, à quo offensam acceperis. Hæc nota filiorum in Dei est.

2 *Infer digitorum tuorum hæc, & vide manus meas, &c.* Ibid. Ostendit se DEUM, & præsentem fuisse, cum Thomæ protestaretur. Is si animo cogitasset Thomæ, cautius locutus fuisset. Hoc tu præsentia Divinæ remedium adhibe, ut cautè agas, & loquaris. 2. Condescendit Thomæ in omnibus, quæ dixerat Thomæ: addit tamen admonitionem: *& noli esse incredulus.* Sic suaviter tractandus delinquens, ut tamen increpatione erudiatur.

3 *Respondit Thomæ & dixit ei: Dominus meus, & Deus meus.* Ibid. Magnos affectus paucis verbis conclusit. Nec dolor, nec amor plura eum loqui patiebantur: dolor ex delicto suo; amor ex benignitate Christi, cum meritis ipse esset indignationem. *Dominum* vocat, quem tamen amat. *Deum*, quem amet. Agnoscis tu quidem Christum esse Dominum tuum, Deum tuum; sed necum ut Dominum, aut ut Deum habes. Si Dominus est, cur non times offendere? Si Deus est, cur non amas super omnia.

SABBATO.

Apparet Discipulis ad mare Tiberiadis.

1 **D** *Et dicit ei Simon Petrus: Vado piscari. Dicunt ei: Venimus & nos tecum.* Joan. 21. Mirus charitatis consensus. Unus voluntatem indicat, omnes consentiunt. Noli tu esse charitatis dissipator, ubi actio est licita, & honesta. Mira exempli vis, præsertim à Super-

periore! subditi enim ad illius exemplum rapiuntur. Si subditus es, habes majorem exempla, quæ sequaris: si præces, habes, quos exemplo trahas.

2. *Et ascenderunt in navim, & illa nocte nihil prebiderunt.* Ibid. Deo disponente factum est, ut nihil caperent ea nocte, ut discerent se sine JESU nihil posse, quantumcumque laborarent: & in nocte peccati, præve intentionis, aut præsumptionis in aniter laborari, & sine merito. Ut ergo fructum & laboribus ferat, ambula in luce gratiæ, & uni te Deo cogitatione, affectu, sine, & oratione.

3. *Mand' autem facta stetit JESUS in litte-
re.* Non tamen cognoverunt Discipuli, quia JESUS est. Dicit ergo eis JESUS: *Pueri, nunquid pulmentarium habetis?* Dicunt eis: *Non.* Ibid. In mari versamur, & in nocte, dum sumus in hac vita. Qui piscantur honores, delectationes, vanitates, latebuntur oïum se nihil cepisse, sed non sine dolore. Sic ergo laborem impende, ut rogatus olim à Deo, *nunquid pulmentarium habes?* respondere possis: per gratiam terram hoc, illudve cepi. Interrogat autem Christus, non ut discat, sed ut ipsi paulo post advertant, quam sit inanis se absente, quam fructuosus præsentem labor. Sine te nihil possum, Domine.

DOMINICA IV. POST PASCHA.

Christus detegit se Discipulis.

1. **D**icit eis: *Miserite in dexteram navigii vestre.* Miserunt, & jam non valebant illud labore per a multitudine piscium. Joan. 21.
Do-

Dominus jussit, licet nondum votus: prompta fuit Discipulorum obedientia. Hinc tam copiosa captura. Quæ ex obedientia facta. Dominus benedicit, Dominus potentia sua collegit ad dextrum latus pisces, ut obeditoris in promptu essent. Ut capias animas; à Deo præparandæ sunt. Non artis illuc fuit, sed pietatis Domini. Nil fide tibi, sed Domino. Ad dexteram jaci recte jussit, ut discas sancta, non sinistra intentione operari. Sic laborans non fraudaberis fructu.

2. *Dixit ergo Discipulus ille, quem diligebat JESUS, Petro: Dominus est.* Ibid. Cur primus Joannes Dominum videt. S. Hier. lib. 1. cont. Jovin. JESUS habebat in litore, nec scribant. Apostoli, quem videntem. Solus virgo virginem agnoscat. Virginitas ad Deum, Divinaque cognoscenda conducit plurimum. Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videntur. 2. Chrysol. sermon. 78. Primus, qui diligitur, videt; quia semper vivit, qui diligitur, intuetur. Redde ergo te dignum, ut ameris à Deo, per amorem, & diliget te, & manifestabit se tibi. 3. Joannes Dominum esse Petro significat. Quæ de Deo capis, sine invidia communica.

3. *Simon Petrus, cum audisset, quia Dominus est, tunica saccinavit se, & misit se in mare.* S. Hier. in cap. 24. Luc. Non contentus vidisse, impatienti desiderii, negligens captivus, immemor periculi, ubi Dominum vidit in litore, serum estimat, si cum cæteris navigio perveniret. Ita fervor nec patitur moras, nec timet pericula. Conter tuam tepiditatem, Quam lentè, aut quam parum operaris, etiam multa cognoscas! Abrumpe moras, & impedimenta. Petrus non.

196 HEBD. IV. POST PASC.
non est merlus; nec tu frangaris.

FERIA II.

Christus in littore parat cibum, &
invitat Discipulos.

UT ergo descenderunt in terram, viderunt prunas positas, & pisces superpositum. Et panem. Joan. 21. Dum piscantur, Christus eis cibum parat. Etiam in glorioso corpore non dignatur vile ministerium. Et dedignaberis tu in mortali carne officium humile? 2. Ignorabant Apostoli, unde pisces illi assi (nam plures erant) unde panes, ac formatum prandium. Iudicare voluit Christus sibi omnia parere, ac illam ipsam tot piscium capturam suam esse beneficium. Agnosce, si quid boni habes, à Deo venire. Redde ergo illi, & ad ejus gloriam impende.

2 Dicit eis Jesus: Asserit de piscibus, quos prandidistis nunc. Ibid. Petrus illico traxit in terram 153. magnos pisces. Voluit Christus, ut ex multitudine, & magnitudine piscium, post iratum noctis laborem uno tractu captorum, cognoscerent, id se ejus beneficio habere: unde ad impensius amandum moverentur. Adverte ergo, que ab eo accipis beneficia, & illis ad amandum movere, e jusque glorie impende.

3 Dicit eis Jesus: Venite, prandete. Ibid. En quanta suavitas, & affabilitas Christi invitantis, & comprandentis. Ama hanc bonitatem. Hunc vero cibum paravit Dominus, ut benevolè Discipulos à labore per cibum refocillet,

HEBD. IV. POST PASC. 197
let, ait Euthym. Piscare, & tu sedulo animas in hoc mundi mari natantes. Confide, quod Dominus in littore patriæ invitabit te, ut edas, & bibas super mensam suam in regno suo. Luc. 22.

FERIA III.

Christus committit Petro suas oves.

Cum ergo prandissent, dicit Simoni Petro Jesus. Simon Joannis, diligis me plus his? Dicit ei: Etiam, Domine, tu scis, quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos. Joan. 21. Destinatur Petrus supremus Pastor. Hunc multus labor manet; qui, nisi sit amor, non toleratur. Hinc Aug. tr. 124. in Joan. Interrogatur amor, impratur labor. Major ergo apud Christum est, qui plus amat. Pro hac tu magnitudine contende, cæteras ride. Petrus respondit. Tu scis: jam doctus sibi non credere. Neo addit: Plus his: memor suæ præsumptionis consuetæ. Noli te aliis præferre. Deficit enim terrores, & confunditur prælumpcio.

2 Dicit ei iterum: Simon Joannis, diligis me? Dicit illi, &c. Ibid. Repetit questionem ad exigendam amoris constantiam in Pastore animatum. Sine hac neque tu animam bene gubernabis. Felix Petrus! qui respondere potuit: Amo te. Infelix ego! respondere deberem: amo me; amo mea commoda, amo creaturas; & si te quandoque amo, quam citò deficio, & tepesco. At non ita posthac.

3 Dicit ei tertio: Simon Joannis, amas me? Ibid. Quare tertio quaerit? Oport. Millevit. cont.

cont. Parmen. *Ne Apostoli scire contemnerent eam, qui negaverat Christum.* Ita confu-
lit Superiorum auctoritati S. Ambr. in c. 22.
Luc. *Quia tertio negaverat, tertio confitetur.*
Quoties peccasti, negasti, an toties confes-
sus es per veros vivæ fidei, & amoris actus?
Assuesce ad frequentes fidei actus, quia sunt
origo omnis boni. *Contristatus Petrus,* quod
tertio quæreteret: quia vel redit antiqui scele-
reris memoria, & dolor: vel subsit timor sui
ipsius, et si sibi nihil conficius esset. Time &
tu, quia per hoc probatus non es, quod non sis
tibi conficius.

FERIA IV.

Christus prædicat Petro martyrium.

1 *Omnes enim junio cingebat te, & ambula-
bas, ubi volubas: cum autem senue-
ris, extendes manus tuas, & alius te cin-
get, & ducet, quos non vis.* Joan. 11. Post
trinum amoris examen timuit Petrus, nè si-
cut post protestationem moriendi Christum
negaverat, ita post amoris protestationem
laberetur. Christus ergo eum certum red-
dit, quod pro suo amore sit manus exten-
surus in Cruce. Dum non possum esse cer-
tus, quod pro amore IESU me alius cru-
cifiget: *et misericordiam carnem meam cum con-
cupisceritis.* Sed & si ab aliis aliqua affli-
ctio veniat: *extendam manus meas in am-
plexum.*

2 *Et cum hoc dixisset, dicit ei: Sequere me.*
Convorsus Petrus vidit alium Discipulum. Ib.
Prædixit Petro Crucem: qui ferenda sit, do-
cet: *Sequere me:* exemplum meum sit tibi
præ-

ptæ oculis. Ex hoc nos capite sub Cruce de-
ficimus, quod non respiciamus in JESUM.
Respiciam ergo in aulam, & consummatorum
Jesum. 2. Petrus vocatur, sequitur & Jo-
hannes. Qui amat, non expectat mandata, sed
spontè sequitur JESUM. Unde tu lentè se-
queris, nisi quia tepidè amas?

3 *Hunc ergo (Joannem) cum vidisset Pe-
trus, dixit Jeru? Hic autem quid? Dicit ei*
Jesús: Sic eum volo manere, donec veniam:
quid ad te? tu me sequere. Ibid. Redarguitur
Petri curiositas: quàm meliùs tua? Investigas
aliena, quæ domi, quæ foris occidunt: *quid*
ad te? Observas quid, cum quibus, quàm diu
agant alii, quid ad te? Inimicis te negotiis a-
lienis: quid ad te? tuum est Jesum sequi, ad
hoc unum attende, reliqua Deo committe.

FERIA V.

Christus apparet in monte Galilææ
plus quàm quingentis
Discipulis.

1 *Undecim autem Discipuli abierunt in*
Galilæam in montem. Matth. 28.
Memorat Paulus 1. Cor. 15. fuisse plus quàm
500. Discipulos. Excitatos fuisse credo rela-
tione itinerarum, & aliorum dicentium, quod
sponderit se in Galilæa videndum. Christus
charitatem suam non restrinxit ad
paucos, sed in omnes extendit. Communica
affectum omnibus, non uni particulari: in
quo multus est sensualitatis locus. 2. Aposto-
li, qui Christum viderant, commonent al-
lios, ut & ipsi tanti boni participes fiant.
Quod tibi datum est, siue invidia communi-

ca. 3. Considera expectantium affectus, & desideria.

2 *Ubi constituerat illis Jesus.* Ibid. Observat conductum locum, & tempus sue apparitionis JESUS, ut fideliter adimpleat, quod promisit. Quam fidelis Deus in promissis! quam tu parum ei fidelis! quanta proponis, quam pauca agis! Quam infidelis est mundus, & quam accurata ei servis!

3 *Et videntes eum adoraverunt.* *Et vidam autem dubitaverunt.* Ibid. ex iis nempe, qui eum antea non viderant, licet ex aliis omnia antea intellexerint. Hæc cordis nostri est durities ad Divinas inspirationes. O tolle à me, Domine, cor lapideum! Principio dabitum fuit paucorum, exitu tamen communis omnium adoratio: cum qua reverentia, humilitate, amore, & gaudio? Ascende & tu montem altioris virtutis, ut talem consolationem merearis.

FERIA VI.

Designat Discipulos ad conversionem mundi.

1 **E**T accedens Jesus locutus est eis: *Data est mihi omnis potestas in caelo, & in terra.* Match. 28. Quam hereditario jure habebat, vi unionis hypostaticæ ut naturali Dei filius, potestatem, eam sibi datam ait per Crucem, & merita passionis. Vim seræ mortificationis agnosce, per quam datur tibi potestas in caelo, seu in parte rationali, & in terra, seu in parte animali, in qua sunt gravæ affectiones. Agnosce hunc Dominum omnis potestatis: adora eum: subijce te ejus

ejus potestati. Roga, ut eam exerceat per Superiores, prout est ad gloriam suam.

3 *Euntes ergo docete omnes gentes.* Ibid. Expende illud; *ergo.* Quia data est mihi potestas, ergo vos docete. Quomodo hoc sequitur? Offendit, se summæ potestati conjungere optimam voluntatem, & potestate hac uti ad benefaciendum: Ama hanc bonitatem, quam non semel expertus es. *Docete omnes;* Etiam in te respicit, neminem excludit. Si doces, *docete omnes;* non sperne pauperem. Assiste tam miseris, quam felicibus; immò illis potius, quia de illis habes. *Quod fecisti uni ex his fratribus meis minimis, mihi fecisti.* Mat. 25.

3 *Baptizantes eos in nomine Patris.* *Ecce.* Ibid. Abrogatur rigida lex circumcisionis in remedium peccati originalis, & instituitur Baptismus suavior. Age gratias Deo, quod per legem Evangelicam jugum suave, & onus leve reddiderit. Accepisti & tu hoc Baptismi beneficium, quo carent tot pagani. Quid debes Domino? Factus es de familia Christi Christianus. Sed nomen pulchrum, est grande convicium, si facta delint. Vives ergo, ut statum tuum decet, ut decet filium tanti Patris.

SABBATO.

Continuatio instructionis Apostolis data.

1 **D**Ocentes eos servate, omnia quæcumque ego mandavi vobis. Ibid. S. Hier. hic. *Juste, ut primum docerent, deinde fidei singereat sacramenta, post quæ effectus observanda, præcipere.*

rent. Servare dixit, non scribo; quia finis legis Evangelicæ est ejus observatio. Omnia non aliqua. Qui enim offendit in uno, sit omnium reus. Jac. 2. Observa ergo; ab hoc pendet salus tua. Et mandata ejus gratia non sunt. Impoluit enim ille, qui te amat.

2 Qui crediderit, & baptizatus fuerit, salvus erit; qui verò non crediderit, condemnabitur. Marc. 6. Intellige, quid sit damnari, quid salvari: utrumque à tua voluntate pendere. Vis salvari? ad hoc Fide, & Baptismo opus est: Fide autem non mortua, quæ est sine operibus; sed viva, & operibus probata. Age gratias pro Baptismo, & Fide. Sed expende, quomodo eam operibus probes. Compatere, & ora pro iis, qui in tenebris sedent.

3 Signa autem eos, qui crediderint, hæc sequentur. Ibi Miraculis probanda Fides prædicatur, quæ post præbata est. Tu hæc spiritually operare; Dæmonia eiciunt: S. Bern. ser. 1. de Ascens. cum traduntur à corde peccata. 2. Linguis loquuntur novis: Idem, cum recedunt verba de ore eorum. 3. Serpentes tollunt, Idem, cum venenatis suffragione extingunt. Mortiferum sine noxa bibunt, cum tentationes sentiunt, non consentiunt. 4. Super ægros manus imponunt, & bene habent, Id est, cum ægri affectionibus bonis operibus operiunt.

DOMINICA V.
POST PASCHE.

Spondet nobiscum esse usque ad consummationem sæculi.

1 **E**cce ego vobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem sæculi. 2
Math.

Matth. 28. Mittebat Discipulos tanquam oves inter lupos. Quantæ ergo illos manebant ad-vertitates! En solatium. Ecce vobiscum sum. Hoc tibi quos; sit solatio; Ne timeat, quia ego tecum sum. Hierem. 1. Non ut nihil patiaris, ait Prosp. l. 2. de Voc. gent. c. 1. sed, quod multò majus est, ut nulla violentiam crudelitate supereris.

2 Ego vobiscum sum: & qua Deus, & qua Homo Deus. Deus per immensitatem. Et si non videat à vobis, video vos, & observo quæ agitis. En stimulum ad bene agendum. Fervor accedet, si oculus Domini semper præsentem cogitis. Quia Homo Deus, per præsentiam in Eucharistia. Expende, & ama tantum beneficium.

3 Ego vobiscum sum, & per gratiam habitulem, quæ nos Deo conjungit. Quanta cura hujus vinculi est habenda! 2. per gratias actuales, dando vires ad operandum supernaturaliter. Sed per me fiat, ut sint efficaces. O si eas semper acceptallem! quanto alius essem! 3. per specialem providentiam, regendo quemque ad finem suæ vocationis. Tot modis mecum es, Domine: ero & ego tecum semper corde, & opere.

FERIA II.

Apparet ultimò recumbentibus in cænaculo.

1 **N**onissimè recumbentibus illis undecim apparuit, & exprobravit incredulitatem eorum. Marc. 16. Specta humanitatem Christi, qui etiam in corpore glorioso, & jam jam ascensurus, cum Discipulis recumbere

L 2 non

non designatur. In quocumque sis honore, par ceteris esto. Exprobatio illa amoris est, volentis suos magis purificare. Nemo se sibi excusat. Quando tu sic accipis correctionem, & amorem aestimabis?

2 *Vado ad eum, qui misit me.* Joan. 18. Et si hic, quid ulterius locutus sit, non prodatur, credi tamen potest, manifestasse illis jam tempus esse, ut vadat ad Patrem, & quandam ex ultima cena repetivisse. Considera, quo doloris sensu id acceperint, quod privandi essent Christi presentia. Tu magis dole, si beat a te per gratiam, quia magis est perniciosum. Non quaere sensibilem devotionem, sed in hoc te Deo remitte: veram autem, & solidam ne dimitte.

3 *Vado ad eum.* Ut Christus suos repentino nuntio sui abitus non prostrerneret, sensum eos disposuit, raro illis, & ad breve tempus in gloria carne comparando. Aegri separantur ab illis, quibus sapiens & familiaris utimur. Hoc tu modo a creaturis, a tuis commodis te remove. Raro, & non nisi in transitu sis utere primum, postea facile carebis.

FERIA III.

Christus abitus suos Apostolos consolatur.

1 **E**xpedi vobis, ut ego vadam. Joan. 16. Etiam hoc repetivisse crediderim me suis. Non dicit: *Expedi mihi*, quamquam & ipsi expediret gloria plurimum, & ut post passionem fruereetur gloria, & sederet ad dexteram Patris: sed, *Expedi vobis*. Ut intelligant, eum in humana carne tam passibilem quam

quam gloriosa, non sibi, sed suis intentum fuisse, & etiam num quod agit, eorum bono se agere. Nonne deceat, ut & tu non te constituas centrum tuarum operationum? Nonne, ut quidquid agis, pro Deo agas, qui omnia pro te agit?

2 *Si enim non abiero, Paraclitus non veniet ad vos.* Ibid. Amabant Apostoli Christum adhuc carnaliter, & in hoc amabant se ipsos. Expediebat, ut hoc quod in sensu est, totum converteretur ad spiritum, & perficeretur eorum fides, spes, & caritas: Vult ergo Christus, ut amore ita puro, & spirituali diligatur, ne affectus erga illum mixtum amore proprio impediatur Spiritum Sanctum: & quomodo eum non impediatur tot inordinati affectus? *Spirituali gratia plenitudinem occupata mens non admittit.* S. Bern. ser. 6. de Ascens.

3 *Si autem abiero, mittam eum ad vos.* Ibid. Spiritus Sancti adventus pendebat a Christi in caelum ascensu; qui ita decretum fuit a Deo; ut consolatio una adhuc carnalis tolleretur, mitteretur alia omnino spiritualis. Et credo etiam am esse statutum a Deo, ut non guster quis cum suavitatem celestis, & spiritualia, nisi terrena, & carnalia sibi eripiat. Vide, ubi haeres? in quibus terrae, & carnis affectibus; Inde tibi non sapiunt spiritualia. Sapient haec; si illa tolles.

Educit Discipulos ad montem Olivarum.

1 **S**edite in civitate, quoad usque induamini virtute ex alto. Luc. 24. Expende verba, cape mysticia; quae a te exigatur ad
L 3 Spiritum

Spiritum Sanctum promittum preparatio. 1. Monet *sedere*, indicans quietem maximè animi, à creaturis, à suis passionibus non inquietari. 2. *In civitate*, etiam inter negotiis intentos quietem habendam. 3. *Donec*: non insinuat tempus, ut accendat desiderium. & Divinae dispositioni acquiescant. 4. *Induvisti civitate*. Ut nos cognoscamus esse omnino nudos, sine Spiritu Sancto, & posse nihil: ab hoc solo esse omnem salutem virtutem. Hac etiam hodie refillo adversariis tuis.

2. *Eduxit autem eos foras in Bethaniam*. Ib. Vadit in Bethaniam, ut credere licet, vale si Cyprus, Marthæ, & Magdalene, & ad suum triumphum deducitur. Advertit quantum eas amaverit. At meruerunt amari: altera per hospitalitatem erga Jesum, altera per contemplationem. Quam non obliviscitur Deus officiorum, quæ ei præstas! quàm tu oblivisceris gratiarum, quas accipis!

3. *In montem, qui dicitur Oliveti*. Actus. 4. Cogita, qui fuerint Apostolorum Christum comitantium affectus, gaudii dolore mixti: quæ valedicentium lacrimæ? quæ, & quàm suavia vulnere oscula? quæ preces? &c. 2. Montem Oliveti subit, ad cælos inde ascensurus. Recogita, quod ibidem suam passionem sit auspicatus, & intellige adversitates esse principium gloriæ. Non ibis ergo ad gloriam per mundi delicias, & sensuum oblectamenta. Aut pati ergo, aut mori, dic cum S. Theresia.

F E R I A V.

De Ascensione Domini.

1. *Elevatis manibus benedixit eis*. Luc. 24. Quibus verbis benedixerit, non constat. Cogitare licet eam fuisse, quam in coena dedit. Joan. 17. *Pater sancte, serva tot in nomine tuo quos dedisti mihi, ut sint unum, sicut & nos*. Benedictio autem Christi efficax est, dans gratias, quas precatur. O Pater mi! benedic etiam mihi benedictione cælesti, non terrena, quis nec fatiat, nec amplius capit.

2. *Videntibus illis elevatus est*. Act. 1. Non merè videntibus, sed quod rem adeò insolitam, gloriosam, & amabilem spectantibus, accidere solet, comitantibus affectu admirationis, gaudii, ac desiderii. Unde singulos dixisse credas: *Trade me post te*. Comitare tu illum. *Elevatus est*, non momento abreptus, ut diutius illis suis affectibus inhaerent. Momentanei non agunt radices. Quos tu in meditatione excitaveris, saltem in eum diem lovas, & proferas.

3. *Humiliavit semetipsum, &c. propter quos & Deus exaltavit illum*. Philip. 2. Ibi ascendere incipis in cælum, ubi te deprimis. *Quid enim ascendis, quid est, nisi quia & descendis*. Eph. 4. Humilitati hoc promittit Christus: *Qui se humiliat, exaltabitur*. Tanto altior erit ascensus, quanto profundior humilitas. Potestne tibi cælum polliceri, si pergas ea vis, quæ haæmus? Inspice vias Domini, & sequere.

FERIA VI.

Adstant duo Angeli, prædicunt secundum
Christi adventum.

1 **E**T nubes suscepit eum ab oculis eorum .
Astor. 1. Gravissimum oculis obje-
ctum, & unicam lætitiæ materiam nubes
involvens eripuit oculis . A Deo productam
cogitare licet, non aliunde advocatam. Deus
aliquando est, qui nubem ponit Intellectui
nostro, ut non penetremus Divina; ne con-
templationi intenti prætereamus opera cha-
ritatis in proximos; aut ut in ipsa desolatione
humiliter tolerata, plus illi placeamus. At
videtur, ne aliæ sint in te nubes exhalantium pas-
sionum, ac pravorum affectuum, quæ tollant
aspectum Dei. Veni, cœlestis Auster, & dissipa-
has nubes.

2 *Cumque intarentur in calum euntem il-
lam, ecce duo viri adstiterunt, & dixerunt:*
Viri Galilæi, quid statis aspicientes in calum.
Ibid. Postquam absconditus ab oculis Discipu-
lorum est Jesus, reprehenduntur. **3** Quod
fuerit. In hac vita sumus in via, ergo non est
standum, sed de virtute in virtutem proce-
dendum. **2** Quod aspiciant in calum. Non
solum aspiciendo, aut desiderando eò pertin-
gitur; laborandum est pro eo regno, quia *sim-
parituro*. Sed forte tu hanc correptionem non
mereris, qui intentione tua raris cœlum aspi-
cis? *Pessima seculi mei semper ad Dominum.*
Psal. 24.

3 *Hic JESUS, qui assumptus est à vobis in
calum, sic venit.* Ibid. Ingerunt secundi ad
judicandum adventus memoriam: *Sic venit*
quo-

quodam majestatem quidem, non tamen quoad
finem, qui jam vadit in cœlum; ut advocatus
sit noliter tunc veniet, ut judicet. Voluit ergo
hujus adventus memoriam, abente Jesu, apud
nos remanere, quia timeamus offendere eum,
quem habituri sumus Judicem. Sic ergo sequere
ascendentem, ut non debeas timere judicantem.

S A B B A T O.

De triumphali Christi in cœlum comitatu.

1 **A**scendens in altum captivum duxit ca-
ptivitatem. Ps. 67. Comitantur ascen-
dentem sanctæ & limbo animæ amoris vinculis
captivæ, & angustum reddunt triumphum.
Meminerunt angustiarum suarum; vident, &
gaudent se liberas. Adjunge te illi comitatu.
Aspice, quam dilecta tabernacula Domini vir-
tutum, & fordebit tibi tellus. Aspira ad liber-
tatem filiorum Dei, qui vincit teneris tuarum
cupiditatum catenis. Denique discite, Aposto-
licum virum non debere solum, & sine conti-
tatu cœlum ascendere, sed secum prædas ani-
marum orco ereptarum deducere.

2 *Quærens Dei decem millibus multiplicat mil-
lia lætantium.* Ibid. Occurrunt triumphanti
Angeli. Gratulantur Christo: ut victori de-
bellatum infernum; ut Pastori, repertam
ovem, quæ perierat; ut Parenti hominum,
recuperatum filium prodigum; &c. Gratulare
cum illis Christo. Recogita, quanti steterit hic
triumphus. Agnosce & te ereptum inferis: te
esse ovem illam, quæ abieras in errores concu-
piscientiarum; filium prodigum, qui dissi-
paveras omnem substantiam. Gaude, gratias
age, propone.

3 *Ascendit Deus in jubilatione.* Pl. 46. Cogita, quæ fuerint jubilationum voces. Dixerint animæ, quo nihil audit libentius Triumphator: *Redemisti nos, Domine Deus in sanguine tuo, &c.* Cecinerint Angeli: *Dignus est Agnus, qui occisus est, accipere coronam, &c.* Tu cum his, & illis applaude Christo. Cum illis agnosce te sanguine Christi redemptum. Agnosce tuam inde nobilitatem, ne degeneres. Ab his verò discce, coronam dari occiso, ut & tu veterem hominem occidas.

DOMINICA VI.
POST PASCHA.

Triumphalis Christi in cælum ingressus.

1 **P**ater, opus consummasti, quod dedisti mihi, ut facerem: & nunc clarifica me tu, Pater, &c. Joann. 17. Ubi Filius ante Patrem conlinit, hæc, aut similia dixisse putata. Representat expletam obedientiam, ostendit vulnera, offert animarum spolia: & ideò gloriam petit. Fac te ante eundem Patrem consilire: potesne cum veritate dicere: *Opus consummasti*, quam imperfecta est tua obedientia? quam pauca pro Christo sustines; quam frigidus es ad salutem proximi? Age; ut cum hora venerit, ita dicere possis æterno Patri.

2 *Dixit Dominus Domino meo: Sede à dextera meis.* Plal. 109. Crede humanitatem Filii ad dexteram Patris invitam, ab Angelis, & Beatæ latræ cultu adorandam: *sedere* iustam ad maiestatem, potentiam; & super omnes.

nes creaturas excellentiam inificandam. At quæ hic gloria, & honore coronatus, est frater tuus? ille ipse est; qui humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem. Sed propter exaltavit illum Deus, ut discas humilitatem certam esse viam ad gloriam.

3 *Sedet à dextris Dei.* Marc. 16. ad imperandum, & iudicandum. At nihil imperabit, nisi quod ipse fecit. Ut suaviora nobis sua redderet imperia, ea exemplo condidit. Quam durus est servus, qui ad illa opera se applicare detrectet, quæ Dominus non dedignatur! sed quoties tu detrectasti? Judicabit autem abscondita cordium. Si non amas Patrem; fratrem; ac Dominum; time Judicem. Si hominem fallis, hunc fallere non potes.

FERIA II.

Fructus Ascensionis Christi.

1 **A**ptollite portas, Principes, vestras, & elevamini porte aternales. Pl. 23. Primus fructus est, quod portas cæli per peccatum nobis clausas Christus sua Ascensione refoverit; ut intrare nobis liceat ad gloriam; modo velimus. Cogita, quæ fuerint Patrum lamenta, dum cæ essent clausæ; quæ gaudia, dum apertas viderunt. Gaude & tu de hoc tibi beneficio factio. Sed quale monstrum est peccatum, quod unum tibi iterum eas portas claudere potest. Declina ab hoc; & abhorre, ne dum pulsaveris, audias, *clausa est janua.*

2 *Vado parare vobis locum.* Joan. 14. Alter fructus Ascensionis Christi, ut nobis locum parat: Ita qui passionem suam, & mortem voluit nobis servire, vult etiam gloriam suam no-

bis prodesse; ut ubi est caput nostrum, ibi & nos simus ejus membra. Quam bonus est Deus, qui totus est meus! Visne & tu totus esse Dei? Visne per infamiam, & bonam famam, per gloriam, & ignobilitatem? Hoc certe meretur Deus, qui tantum de te est meritis.

3 *Advocatum habemus apud Patrem, Jesum Christum justum, 1. Jo. 2.* Tertius hic frater est. Toties rei, toties recidivi, habemus advocatum, qui interpellat pro nobis, & vulnera sua Patri ostendit, ut eorum objectu mitiget iram, quam promeremur. Redde te dignum, & committe te totum, ut pro te interpellat. Sed scito, quod non pro mundo roget, Jo. 17. Ideo non mundi, sed Christi legibus vive.

F E R I A I I I.

De nostra Ascensione.

1 *Ascensione in corde suo disposuit in valle lachrymarum. Psal. 83.* Ascensio Christi nostram invitat. Hæc non una est. 1. est in valle lachrymarum, sive in animæ purgatione. Hic ascende super equos indomitum tuarum passionum. *Elevabunt nos, si fuerint in seæ nos. S. Aug. ser. 176.* Per ea ascendis, quæ calcas. Calca ergo & mundum, & te ipsum generoso contemptu.

2 *Ihona de virtute in virtutem.* Ibi Altera ascensio est per profectum in virtute. Nullus est terminus præscriptus: quia quibus dicitur: *Esote perfecti, sicut Pater vestus celestis:* semper habent, quo progrediantur. Quotidie ergo hic adhibendus conatus est, omnis captanda occasio. Et quot tu prætermittis, nunquam amplius rediturus? Excita novum letorem.

3 *Dente*

3 *Dente videatur Deus Deorum in Sion;* Ibid. Tertia ascensio est per unionem: quando eò pervenis, ut Deus sit tibi omnia: extra Deum nihil velis, aures, timeas. O quam ascendam in hunc montem Domini? O quam adhuc amo terrena! quam me ipsum! quam facile humano respectu à bono avocor! O Deus meus, & omnia!

F E R I A I V.

De regressu Discipulorum in Hierusalem.

1 *Et ipsi advantes regressi sunt in Hierusalem.* Lucæ 24. Obsequuntur momentibus Angelis, relinquunt locum, in quo cum magno suo solatio diutius hæsissent. Si iuberis mutare locum, si aliud etiam cum tuo incommodo, & privatione solatii spiritualis, attende pretium obedientiæ. 1. Adorantes oculis vestigia relicta. Adora vestigia virtutum Christi, cum desiderio iis insistendi.

2 *Cum gaudio magno.* Ibid. quod viderint gloriam Domini: quod acceperint benedictionem ad labores, quos sperant à Domino proferendos; quod cum paradi sibi loci promissionem acceperint, sperant etiam se aliquando eò ascensuros; In his gaudent servi Dei; in vanis, & noxiis mundus.

3 *Intraverunt in cenaculum, & manebant ibi.* A Cto. 1. 1. Mandato Christi obediens, qui eos iussit redire in Hierusalem. 2. Ex cognitione suæ imbecillitatis; ne si prodirent non induti virtute ex alto, deficerent. Cognosce & tu; quam parum possis sine eo, qui solus potest omnia, & ut possis aliquid, imbecil-

F E R I A V .

De electione S. Matthiae .

Oportet impleri scripturam : Episcopatum ejus accipiat alter . Aq. 1. ut loco Judae alius substituat . Vide providentiam Dei , quae nec in Ecclesia aptos ministros , nec in Religionibus servos suos deesse patitur ; & cum unus debet , de alio providet : Accepisti , & tu in Religione alicujus detuncti locum . Stas in timore , & humilitate , cum vides Apostolum deesse .

1. Et statuerunt duos , Joseph , & Matthiam , Et orantes dixerunt : Tu , Domine , ostende quem elegeris . Ib. En medium bonae electionis oratio , & indifferentia ad Dei nutum : Sine his quam male elegisti multa ; quanto melius elegisses , si haec adhibuisses ! Sape tuo damno .

2. Et dederunt fortiores , Et cecidit fors super Matthiam . Ibid. Praefertur Matthias Barabae , nec ille essetur , nec ille murmurat , tametsi forte praefereendus videretur ; quod & prior nominetur , & elogio Iusti honoretur , A Deo dictam uterque accipit . S. alteri praepararis , esto Matthias ; si postonaris , esto Barabae .

F E R I A V I .

De expectatione Spiritus Sancti .

Sedete in civitate . Luc. 24. Ad hoc Christi mandatum subducunt se Apostoli à conversatione ; & forensi tumultu , expectaturi , quem promiserat Deus ; Spiritum Sanctum . Itaque , videbantur illo tempore ab-

stra-

strati à rebus saeculi , & hominum commercio . Spiritus Sanctus lingua est Dei ; sed non auditur in compitiis , non percipitur in foris . Sece-

2. Donec induamini virtute . Ibid. In illa collectione spirituali expectabant illud : Donec . Cum enim venturum certo crederent Spiritum Sanctum , horam autem ignorarent , ita agebant ; ut semper parati reperirentur . In dilatione erat longanimitas ; & patientia ; cum ardente desiderio aequanimitas , & indifferentia , ut tum veniret , cum Deo placeret . Debes etiam ad consolationes spirituales habendas , aut non habendas indifferentis esse ; & id unum spectare , ut Dei voluntas fiat , tui alius desiderii nulla ratio habeatur .

3. Erant perseverantes in oratione . Non ignorabant , quod dabit spiritum bonum petentibus eum , ideo in illo locessu orationi vacabant . Crede petivisse eos illum variis titulis : ut *lumen cordium* , tum ad sua , tum ad aliena corda illuminanda ; ut *flammam* , ad accendenda sua , & aliena corda ad amorem Dei , & ad omnia , quae sunt : Apostolicae vocationis . Oratione trahis Spiritum Sanctum . Esto certus , si petes , ut debes , accipies .

S A B B A T O .

Peculiaris Apostolorum ad accipiendum Spiritum S. praeparatio .

Erant omnes perseverantes . Aq. 1. Hinc neque Thomas abest , jam semel expectus ,

tus, quanto se bono priuet, qui à communitate se separat. Magnus Sanctus evadit, qui, quæ sunt Religioni communia, observat. Ab his neque majoris spiritualis commodi causa est recedendum. Nam communes gratias perdis per singularitatem, & hoc defectu mereris, ut particulares non accipias. Esto ibi, ubi filii Dei sunt omnes.

² *Erant perseverantes unanimiter*, Ibid. in summa concordia, & animorum consensu, qui apparuit in electione Marthæ. Quod charitatis vinculum nec solvit numerosa congregatorum multitudo, nec nationum diversitas, nec discrepantia naturalis genii. Sed erat *cor unum, & anima una*. Spiritus Sanctus est amor essentialis, & vinculum charitatis. Quomodo eum præstolari potes, si solvis vinculum? si cum plurius offensa adhaeres uni? si diversis genio, aut natione fugis? &c.

³ *Cum mulieribus, & Maria Matre Jesu*. Ibid. Maria, ut docent Theologi, merita est accelerationem Incarnationis; cogitare licet impetrasse etiam Spiritus Sancti adventus accelerationem. Efficacissima est ejus oratio apud Filium. Credibile est, Apostolos suos cum illius orationibus conjunxisse. Conceive magnam Beatissimæ Virginis æstimationem, ex æstimatione amorem, ex amore fiduciam; preces tuas illi committe Deo offerendas, & reddendas dignas, ut in conspectu Dei appareant.

V I T A
ET DOCTRINA
JESU CHRISTI
EX QUATUOR
EVANGELISTIS
COLLECTA:

Et in Meditationum materiam ad singulos
totius Anni dies distributa

P E R

NICOLAUM AVANCINUM
Societatis JESU.

PARS SECUNDA.

DIRECCION GENERAL DE BIBLIOTECAS

PENTECOSTES.

De adventu Spiritus Sancti in vento.

Um complerentur dies Pentecostes, erant omnes pariter in eodem loco. Act. 2. Tempus non vacat mysterio. Dies erat idem, quo olim data fuit lex timoris, cui hodie sufficitur lex amoris, quam venit Spiritus Sanctus scribere in cordibus fidelium, ut efficiatur per illam jugum Christi suave, & onus leve. Verè enim amanti nihil difficile. O si & hodie ad me veniat, & scribat *legem suam in medio cordis mei*: ut non ex necessitate servili, sed ex amore filiali Deo serviam.

1. *Faustus est repens de caelo sonus, tanquam adveniens Spiritus vehementis*: Expende verba: *Faustus est sonus*: quo omnes occupet, & si quis esset incurius, percelleretur. Quàm altum ego dormio, qui necdùm hoc sono excitator! *Repente*: quia visitatio Spiritus Sancti non habet definitam horam, sed ut expectanda est semper, ita semper est expectanda. *De caelo*: unde est *omne donum*, id est, Filius Dei; & *datum perfectum*, id est, Spiritus Sanctus. *Tanquam spiritus*, id est, venti, cujus diversas proprietates, ut Spiritui Sancto convenientes, considerate potes: *Veementis*: ad notandum impetum, quo corda nostra ad actus virtutum impellit. O quàm vehemente mihi spiritu opus est qui tantùm torpeo! Veni, Sancte Spiritus, perfla hortum, aut cor meum.

3 *Et replevit totam domum, ubi erant sedentes.* Ibid. Abundantia donorum ostenditur, quibus Ecclesia à Deo repletur; à quo nemo, qui in cœnaculo, seu in Ecclesia est, excluditur. Ora, ut domum animæ tuæ totam impleat. Aperi angulos, & latebras, ut penetrare possit. At non replebit, nisi & tu sedas per quietem internam, & animi compositionem. Non enim impiet animam vagam, & ad exteriora effusam.

ALERE FLAMMAM
VERITATIS FERIA II.

De ejusdem adventu in igne, & lingua.

1 **A**pparuerunt illi dispersa lingua. Non dabatur Spiritus Sanctus Apostolis, ut res otiosa; sed ut formarentur Prædicatoris legis novæ; idem lingue illis figura datus est; & ut loquerentur magna Dei. Ex lingua tua argue, an habeas Spiritum Sanctum in corde tuo. Ex abundantia cordis os loquitur: sensus, quos promissis, præhabes in corde. Si reperta non habere, linguam emenda.

2 *Tanquam ignis.* Alias sub aliis figuris apparuit, nubis, columbæ, fluvii, &c. hic sub ignis specie, quo Apostoli & illuminarentur, & alios illuminarent; accenderentur ipsi, & alios accenderent, ac mentes peccatorum purificarent: quæ sunt potissimè dotes Evangelici prædicatoris. O quam tibi opus est hoc igne, ut illuminentur tuæ tenebræ ad declinandos consuetos errores! ut accendens amore tam in Deum, quam in proximum! Veni, S. Spiritus, accende lumen sensibus, infunde amorem cordibus.

3 *Sedit.*

3 *Sedit; supra singulos eorum.* S. Greg. Nazianz. orat. 44. de Pentec. *Sessio hæc*, ait, *regia in Spiritu Sancto dignitatis excellentiam significat*, quæ cordium illorum dominatum accepit. *Sedit*, non discessurus, quia Apostoli in gratia confirmabantur. O si Spiritus illeregiam in corde tuo dignitatem obtineret! O si te tam varium, & mutabilem confirmaret! Dominabitur, si velis, si carnis dominatum non admittas, si parcas ejus inspirationibus. Confirmabit, si velis firmiter, & constanter. Totum ergo hoc à tua pendet voluntate.

FERIA III.

De sine, quo missus est Spiritus Sanctus.

1 **E**go rogabo Patrem, & alium Paraclitum dabit vobis, Spiritum veritatis, quem mundus non potest accipere. Joan. 14. Finis est, ut sit *Paracletus*, seu consolator. Consolatur autem quæ *Spiritus veritatis* est, discernens falsa à veris. Quæ nos affligunt, plerumque falsa sunt imaginationis figmenta. Detegit tibi veritatem: consolatio erit in promptu: quia videbis inanes umbras fuisse.

2 *Cum autem venerit ille Spiritus veritatis, docebit vos omnem veritatem.* Jo. 16. Secundus finis est, ut conferat Apostolis intelligentiam eorum, quæ Christus sive aperte, sive occulte docuit, toti Ecclesie tradendam. En quanta cura, & providentia Dei, ut errores ex suorum mentibus emanarent, Intellectus est, qui ducit, aut seducit voluntatem, quantum interest, ut hic fallacias detegat, & altis veritatibus præincipiis imbuatur, ne præincipiis carnis,

aut

aut mundi voluntatem seducat! Quæ sunt autem principia tua? quàm conformia veritati.

3 *Cùm veneris ille arguet mundum de peccato, de iustitia, & de iudicio.* Ibid. Tertius finis est, ut per Apostolos arguat mundum, ut corrigatur. Cur arguendi munus tribuitur Spiritui Sancto, qui est Spiritus amoris; ut omnia increpatio fiat in Spiritu amoris, ac lenitatis. Nota autem tria, de quibus arguet. De peccato incredulitatis: de iustitia, quod mundus se iustum putet: de iudicio, quod Principem huius mundi Diabolum faciat. Vide, quæ tua sit fides? quàm firmetur operibus? anne falsa æstimatione sis iustus, an audias suggestiones Dæmonis.

FERIA IV.

Quid Spiritus Sanctus in Apostolis operatus sit.

1 **V**OS autem baptizabimini Spiritu Sancto. Act. 1. Collationem Spiritus Sancti Baptismum vocat, significans per illum datos esse Apostolis principales effectus Baptismi, purgationem à peccatis, remissionem peccatorum, gratiam, perfectam charitatem, & unionem cum Deo, & omnes habitus virtutum supernaturalium. O felix Apostolorum fors! infelix tua! Quantum tibi horum deest! Veni, Sancte Spiritus, imple superna gratia, quæ tu creasti, peccata.

2 *Charitas Dei diffusa est in cordibus nostris per Spiritum Sanctum.* Rom. 5. Charitas ista zelus est, quem conceperunt Apostoli ad totius mundi conversionem pro gloria Dei, sine metu periculorum, & tormentorum, &

mor-

mortis, qui antea ad vocem ancillæ exhortuerant, aut metu mortis fugerant. Et sine zelus iste gloriæ Dei in te? quæris salvandas animas? quæris tuam? sed quas pro illa difficultates superas? quas umbras noximes?

3 *Ceperunt loqui variis linguis.* Act. 2. Ut prædicare omnibus gentibus possent Evangelium, collatum est illis per Spiritum Sanctum donum omnium linguarum. Gratiâ itaque dedit congruas ad finem vocationis eorum. Ita Deus cum omnibus agit. Quos vocat, vocationi aptat. Nec tibi deerit, dummodo utaris mediis, quæ tibi suggerit. In hoc plerumque defectus est noster. Quantus evades, si utaris!

FERIA V.

Quid Apostoli per Spiritum Sanctum egerint?

1 **C**eperunt loqui variis linguis, pro ut Spiritus Sanctus daret eloqui illis. Act. 2. Accepto Spiritu Sancto profluitur Apostoli; prædicant magna Crucifixi Jesu: antea idiotæ, nunc sapientia pleni; antea timidi, & pusillanimes, nunc tormentorum, & mortis contemptores. Quem movet Spiritus, nihil timet, cum moventi obsequitur. Noli tardare, cum motum senseris: noli metuere. Ille finem dabit optatum, qui iussit.

2 *Stupébant autem omnes, & mirabantur.* Alii autem irridentes dicebant, quia multo pleni sunt. Ibid. Res sanè digna fuit admiratione, illa sapientia, linguarum notitia, facundia in explicandis mysteriis, zelus, & fortitudo. Sed à malis linguis nihil intactum. Iridentur, ut *multo pleni*. Cùm optime loqueris,

ceris, etiam de te pessimè loquentur alii. Sed ut per hoc non desistebant Apostoli inceptum proficere, tu pariter non desiste. Propter sermones hominum non cepisti, propter eisdem non desine.

3. *Stans autem Petrus levavit vocem suam, &c.* Ibid. Occasionem ex imputata ebrietas nactus Petrus, negat ebrius esse vino; affirmat plenos esse Spiritu Sancto. Exprobrat Judæis, quod Christum crucifixerint. Quibus illi auditis, *compuncti sunt corde.* Discite primo apprehendere omnem occasionem boni. O quot tibi elapsit sunt! 2. Inebriari Spiritu Sancto, qui inducit rerum terrenarum oblivionem. 3. Sermones tuos eò dirigere, ut compungantur corde, qui te audiunt. Ad hoc autem zelo, & solida, non ficta, & apparente, virtute opus est.

FERIA VI.

Fructus Spiritus Sancti in primis Christianis.

Erant perseverantes in doctrina Apostolorum, & communicationis fractionis panis, & orationibus. Act. 2. Ter mille baptizati fuerunt. Hi statim 1. loquuntur doctrinam Apostolorum, sensu arduam, & contrariam. 2. Eucharistiam frequentant, qua dispositione? qua fame? quo fructu? Orant, qua fide? qua humilitate? qua constantia? Confer te cum illis. Vide, quo deficias. His stude; quia sunt primum vitæ spiritualis nutrimentum,

2. Erant

2. Erant pariter, & habebant omnia communia. Ibid. Non erat meum, ac tuum, frigidum illud verbum. Qui Spiritum Dei concipit, faciliè ab amore terrenorum avellitur. Evacua te ad perfectam paupertatem. Quò miùs habueris rerum, plus Spiritus habebis. Non intrat Spiritus cor, quod aliarum rerum amore plenum est.

3. Multitudinibus credentium erat cor unum, & anima una. Act. 4. In tanta diversitate nationum, conditionum, talentorum, summa concordia: nulla alterius de altero querela, de nullo sinistra existimatio, minùs sermo sinister. O felix societas, in qua multi vivant una anima, & consensu. *Quam bonum, & quidem jucundum est habitare fratres, in unum.* Psal. 132. Vis Spiritum Dei, & tuæ vocationis? Cura unionem, hac læta, semper lædis pupillam oculi.

SABBATO.

De iis, qui non accipiunt Spiritum Sanctum.

Non permanebit spiritus meus in homine in æternum, quia caro est. Gen. 6. Qui addictus est sensualitati, & delectationibus, non speret in se Spiritum Sanctum. Quia caro concupiscit adversus spiritum, & spiritus adversus carnem. Vide ergo, & hinc necessitatem sensus tuos, & concupiscentias occidendi.

2. Spiritus S. disciplina effugiet filium. Sap. 1. Filium, intellige simulatorem, qui vult videri bonus, non studet esse; Qui suis sensuum delectamentis apud Superiores

M

prez-

præterit bonum aliquem finem; qui malis suis intentionibus colorem sanctitatis appingit. Hunc effugiet Spiritus Sanctus, quia est Spiritus veritatis, quæ alium colorem non admittit. Tolle ergo hætionem, & omnem humanum respectum, pestem animæ: age candidè, simpliciter, & sincerè.

3 Spiritus veritatis, quem mundus non potest accipere. Quia mundus falsis principia nititur; divitias, honores, oblectamenta sensuum esse querenda; fugiendam paupertatem, contemptum, & Crucem. Veritas autem profus habet contraria principia: non potest ergo mundus Spiritum veritatis accipere. Examina, atris tu principis ianitaris. Agnosce illorum falsitatem, & istorum firmitatem, & te exemplo Christi ad ista converte.

D O M I N I C A

S S. T R I N I T A T I S.

De mysterio Sanctissimæ Trinitatis.

Dominus Deus noster, Dominus unus est. Deus est una quædam simplicissima entitas, in omni genere perfectionis infinita; primum rerum omnium principium, & finis ultimus; unicum summum bonum: idè unicuique Deus; extra quem non est alius. Non capio te, sed credo te, adoro, laudo, glorifico, timeo, amo, & tibi soli servo; tu centrum omnium meorum affectuum. Ah serò te agnovi, serò te amavi, quæcbruidio mea! qui multiplicavi mihi Deos, quoties me, vel creaturam aliquam plus quàm te colui, & amavi, aut illi impensius servivi. Ex hoc tu unus eris mihi

mihî in Deum, cui omnia ossa mea dicent gloriam.

2 In Nominis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Ita Deus est in essentia unus, ut tamen sit trinus in personis, Pater sui intelligentione generat Verbum; Pater, & Verbum motus dilectione producunt Spiritum Sanctum. Neque hic capio cum perfecta unitate perfectissimam distinctionem; sed credo, adoro, laudo, &c. Applicabo animum ad vivam Dei cognitionem, ut quoad potest in hac umbra, aliqua ejus imago in mente mea generetur; quam summi æstimem; ex æstimatione amem, & ita etiam Spiritus Sanctus aliqua ratione in me producat.

3 Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus. Apoc. 4. In hac personarum Trinitate summa est perfectionum æqualitas; eadem bonitas, gloria, immensitas, æternitas, omnis potentia, justitia, &c. quas omnes affectiones una sanctitas comprehendit; & idè præcipuè memoratur. Cùm omnis creatura sit quædam imitatio Dei, ut omnes Dei perfectiones nos imitemur, sanctitas sola imitanda proponitur: Sancti eritis, quia ego Sanctus sum; non potentia, altitudo, scientia, quam ambierunt Angelus, & primus homo, & malè perierunt. Hoc ergo age, ut Dei sanctitatem imiteris. Sed quantum abes!

D E F E R I A I I.

De Persona Patris æterni.

1 **N**umquid ego, qui alios parere facio, ipse non pariam? Mt. 66. Pater est fons, & origo divinarum processionum, & perfectionum,

tionum, qui à nullo procedit, à quo procedunt reliquæ personæ: qui cognoscendo seipsum producit Filium, cui totam essentiam, & omnes perfectiones absolutas communicat. Hoc non intelligis? Captiva intellectum in obsequium fidei: humiliter adora, lauda, glorifica, ama cum omnibus Angelis. Ita generat Filium, ut tamen & in Patre sit Filius, & in Filio Pater: immò sunt unum Pater, & Filius. O Pater! da nobis, ut simus unum, sicut tu, & Filius tuus.

2. *A quo omnis Paternitas in celo, & in terra nominatur.* Ephes. 3. Unicum ad intra, & ex necessitate generat Filium sibi consubstantiali-lem, sed multis ad extra dat, ut sint, & nominentur filii Dei adoptivi per gratiam. Vide, quanta majestas est, quæ adoptat! quanta vilitas hominis, qui adoptatur! Habes, quo confundaris. Quod alios titulos tanti feceris, hanc filiationem Dei tam parvi nulli maveris: quo gaudeas, quod possis esse filius, & hæres Dei: quod timeas, & omni studio in posterum caveas amittete.

3. *In manu tua est fortitudo, & potentia.* 2. Paral. 20. Etti & perfectiones absolutæ, & actiones ad extra sint communes Trinitati, Patri tamen, quia fons omnium, & origo est, attribuitur potentia, per quam est, quidquid extra Deum est. Et tu de nihilo ab illo es, quidquid es, illius es: Illi ergo te redde, cujus es. Hoc tua natura, hoc omnis creatura clamabat tibi toties: *Ipse fecit nos, & non ipsi nos:* & tu surdus quoties magis creaturas coluisti? Non pudet? Et quid ages?

De Persona Filii.

1. **U**nigenitus Filius, qui est in sinu Patris. Joan. 1. Filium intellectione Patris productus est substantialis imago Patris, cuius habet eandem individuum naturam, eisdem omnes perfectiones absolutas, *Unigenitus*, cui totum communicatur, quidquid potest Pater communicare. In sinu Patris, cum Patre & intelligit, & amat, & beatus est, & Spiritum Sanctum producit. Crede, lauda, glorifica, ama, &c. Cujus es tu imago? nonne Dei? Ad hanc quidem creatus es: sed quam decessisti eam!

2. *Quo: profecit, & predestinavit conformari fieri imagini Filii sui, ut sit ipse primogenitus in multis fratribus.* Rom. 8. Unicus filius, & hæres, multos fratres adoptivos, & coheredos admittit; immò adsciscit per assumptionem humanitatis, & gratiam adoptionis suo sanguine fundat. Habes ergo fratrem Filium Dei, quæ gratia? quæ gloria? sed quam parvi eam aestimasti? Inspice hanc imaginem dentis, ut quid tibi desit, advertas, & repares.

3. *Omnia in sapientia fecisti.* Psal. 103. Filius est sapientia Patris: Huic supernaturalia lumina, & cognitiones referuntur in acceptis; quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. Ab hoc veram sapientiam pete, quæ est cognitio, & aestimatio rerum, prout sunt: ut terrena terrena aestimes, divina divina, transitoria transitoria, æterna æterna, ut transeas solum per ea, quæ transeunt, hæreas in illis, quæ permanent.

F E R I A I V.

De Persona Spiritus Sancti.

1 **M** *Itam vobis à Patre Spiritum veritatis, qui à Patre procedit. Joan. 15. Pater videns in Filio suam essentiam, & perfectionem, necessario amat Filium. Filius videns eandem sibi à Patre communicatam, necessario amat Patrem. Reciprocus hic amor substantialis est Spiritus Sanctus. Crede, lauda, adora, glorifica, &c. O si & ego conjungerer Deo in eodem Spiritu.*

2 *Accipis Spiritum adoptionis filiorum, Rom. 8. Quos adoptat Pater in filios, Filius in fratres, hos in dies perficit Spiritus Sanctus communicando se ipsum, dona supernaturalia, & gratiam habitualem, quæ est quædam participatio nature Divinæ. Sed quoties tu resistis Spiritui Sancto. Act. 7. ne in te hanc filiationem perficeret? Noli in posterum contristare Spiritum Sanctum Dei. Eph. 4. Quod te extra Deum magis lætificat, hoc certò Spiritum Sanctum magis contristat.*

3 *O quam bonus, & suavis est, Domine, Spiritus tuus. Bonitas, suavitas, misericordia, eum quæque, sint communes Trinitati, specialiter Spiritui Sancto tribuuntur. Huic debes, quod sis deductus in terram bonam, quod fecerit tecum Deus misericordiam suam, quod lachrymis laveris peccata tua, &c. Et quid reddis? Vide, ne si ingratus esse pergas, ipse quoque à te abstrahat misericordiam suam, & cesset postulare pro te gemitibus inenarrabilibus.*

F E R I A V.

De amore Christi erga nos in Sanctissimo Sacramento.

1 **H** *Ecce est corpus meum. Hic est sanguis meus, Mat. 26. Idem in Eucharistia est corpus, quod in Incarnatione assumptum fuit: idem sanguis, qui in cruce effusus. Quanti amoris opus est incarnatio, & mors Christi, tanti est sui ipsius exhibitio in Eucharistia. Tantum ergo debes Christo per hanc ad te venienti: quantum totus mundus incarnato, & mortuo. O Domine, quis tu es? & quis ego sum? Et tamen, quàm parum tibi obsequii reddo! Quam multum mihi ipsi, & vanitati.*

2 *Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in eo. Jo. 6. Sub speciebus panis, & vini se addidit, ut nobis incorporaretur, & ut nostrum alimentum transferret in substantiam. Vides amorem erga te, quo Jesus vult tecum unum fieri? Quàm ergo debet purum esse, & immaculatum cor tuum! quam ab omni re creata avulsam, & uai Deo adhaerens? Qui enim amat alia præter Deum, non amat, ut debet, Deum.*

3 *Carnis mea verè est cibus, & sanguis meus verè est potus. Ibid. Ut vitam viveremus divinam, divinum exhibuit alimentum. Noluit in Sacramento hoc permanere substantias, ut ipse substantia sui corporis, & sanguinis nos fatiaret. Non est hoc amoris vere divini argumentum? Non debet hic cibus om-*

232 HEBD. I. POST PENT.
nem meum appetitum satiare? Toties hoc pas-
cor, & tamen ad cepas Ægypti, ad delecta-
menta sensuum, ad creata suspiro? O pudor!

F E R I A V I.

Sanctissima Eucharistia est memoriale
Passionis Christi.

Hoc Sacramentum instituit tanquam
Passionis suae memoriale potenter. S.
Thom. opusc. 3. Cruentis sacrificii ut perennis
extaret memoria, in cruentum instituit quo-
tidie peragendum. Semel pro nobis immola-
tus, invenit modum, quo saepius immoletur.
Ergone putandum est Christum toties pro me
mori? Agnosce amorem. Sed nihil reddis, nisi
& tu quotidie immoleris. *Qui enim sunt Chri-
sti, carnem suam crucifixerunt cum vitis, &
concupiscentiis suis. Gal. 4.*

Hoc facite in meam commemorationem.
Luc. 22. Quanti ipse suam passionem fecerit,
hinc aestima; quia voluit ipse seipso ejus esse
memoriale. Obligat hoc te ad continuum tan-
ti beneficii memoriam; non quae in sola cogi-
tatione sistat, sed quae in affectum, & opus
transeat. *Qui enim Passionis Dominicae mysteria
celebramus, debemus imitari, quod agimus. S.
Greg. 4. Dialog. 59.*

**Quoties Jesumque manducabitis panem hunc,
& calicem Domini biberitis, mortem Domini an-
nunciabitis.** Quoties Eucharistiam sumis, co-
gita te mortui Christi sepulchrum esse. Non
eris dignum, nisi sis novum; voluit enim po-
ni in monumento novo. Non eris novus, nisi

vete-

HEBD. I. POST PENT. 233
veterem hominem occidas, *Necesse est, ut
dum haec agimus, nosmetipsos Deo in cordis con-
tritione mactemus.* S. Greg. ibid. Quid ad hoc
ais? Expedi arma, & te hostiam ei exhibe,
qui se dedit hostiam pro te.

S A B B A T O.

De dignitate sumentis Eucharistiam.

Ad eum veniemus, & mansorem apud
eum faciemus. Joan. 14. Qui sumit
Eucharistiam fit Dei habitaculum. Ut adver-
tas, quanta sit haec dignitas, cogita utrum
Beatissimae Virginis, in quo primum homo sa-
ctus habitavit. Quantis illam gratis cumula-
vit. At is ipse est, qui in Eucharistia ad te
divertit. Quanta est hujus habitaculi dignitas!
Ah noli permittere, ut in ea divertant se da-
animalia in frænium passionum.

**Qui manducat meam carnem, & bibit
meum sanguinem, in me manet, & ego in eo.**
Joan. 6. Non solum fit habitaculum Dei, qui
Eucharistiam sumit, sed admirabili quadam
unione fit unum cum eo. A ssequere, si potes,
quanta sit haec dignitas, uniri humanitati Chri-
sti, & veluti ea mediante ipsi personae Verbi,
& toti Trinitati, quae concomitantur in Eucharistia sumitur Considera, ad quid te obliget
haec dignitas: ut qui uniris Deo, avellaris à
luto creaturarum rerum: ut dicta, facta, cogita-
ta tua sint talia, quae non dedecent membrum
Christi.

**Ego vivo propter Patrem, & qui manduc-
cat me, & ipse vivet propter me.** Excellentiam
unionis cum Christo advertet. Sicut Filius
accipit à Patre essentiam, vitam, & omnes

M 5 per-

perfectiōnes; ita ut sit unus Deus cum Patre, & in eo vivat, eandemque cum illo perfectiōnes habeat; idem intelligere, idem velle, & operari: ita per Eucharistiæ sumptionem sis particeps vitæ, & perfectiōnum Christi. Debes ergo idem cum illo sentire, velle, agere, pati. Efficiet id unitus tibi Christus, nisi tu obstitas.

DOMINICA II.

POST PENTECOST.

Sanctissima Eucharistia est Cœna magna.

Homo quidam fecit cenam magnam, & vocavit multos. Luc. 14. Eucharistia ægna est, parata vespere, seu in fine sæculorum: sumenda in nocte obscura ad fidei lumen. Magna ab Editore Deo; à seculis humanitatis, ac Divinitatis Christi; à convivis omnibus fidelibus, à ministris Angelis. Omnia magna sunt; tu solus parvus es, & indigus: & tamen te quoque Homo, Deus ad illam invitat. Hæc totam famem, sitimque applicat; & ne desideres de cibus vijs (mandi, & carnis) in quo est panis mendacit. Prov. 23.

2 Et cuperunt simul omnes excusare, seu recusare; Domini bonitas est omnes admittentis; seu cuiusque malitia est, scilicet excludentis. Tria excusationum genera inducuntur: *Inempta villa dominatio, & superbia notatur*, S. Aug. ser. 33. de Verb. Dom. In emptis bobus avaritia, aut quinque sensus, qui nos ad tertium trahunt. In ducta uxore, carnis voluptates. Priores rogant se excusari: tamen venire con-

temunt. *Humilitas sonat in voce, superbia in actione.* Gregor. hom. 13. Tertius solus ait; *Non possum venire: quia amicus ad voluptates propensus, infirmus est, & invalidus ad exequenda, qua Dei sunt.* Cyrill. Alex. lib. 4. de Ador. Hæc tria plerumque sunt, quæ si te non abstrahunt à cœna, fructum imminuunt. Vide, ne recuses.

3 Tunc iratus Pater familias dicit servo suo: *Exi cird in plateas, & vicos civitatis, & pauperes, ac debiles, & egros, & claudos introduce hoc.* Ibid. Merito irascitur Dominus, cuius tanta humanitas, tantum beneficium respicitur. *Pauperes, & debiles dicuntur*, ait S. Greg. hom. 36. *qui iudicio suo apud semetipsos infirmi sunt.* Quam ille ardet habere convivas! quam tu languide accedis! Ille undequoque conquiris, nec averfatur infirma mundi. Non averfatis infirmitate tua; quia, *quum vocaverit, dignum facit, & sequatur.* S. Ambr. l. 1. de pæn. cap. 6. *& sanat omnes infirmitates tuas.*

FERIA II.

De dispositione ad SS. Eucharistiam famendam.

1 *N* sola posuit tabernaculum suum. Psal. 14. Curanda summa puritas animæ, in quam venturus est Eucharisticus Deus. Exiit hoc summa puritas, & Majestas hospitis. Expende enim, quis ad quem ingreditur? Si Matrem, quæ conceptura est Filium Dei, debebat tanta puritate nitere, qua major infra Deum excipit non potest, t. idem decet, qui eundem excipis. At puritas, non est sola ab

perfectiōnes; ita ut sit unus Deus cum Patre, & in eo vivat, eandemque cum illo perfectiōnes habeat; idem intelligere, idem velle, & operari: ita per Eucharistiæ sumptionem sis particeps vitæ, & perfectiōnum Christi. Debes ergo idem cum illo sentire, velle, agere, pati. Efficiet id unicus tibi Christus, nisi tu obſtulas.

DOMINICA II.

POST PENIECOST.

Sanctissima Eucharistia est Cœna magna.

Homo quidam fecit cenam magnam, & vocavit multos. Luc. 14. Eucharistia ægna est, parata vespere, seu in fine sæculorum: sumenda in nocte obscura ad fidei lumen. Magna ab Editore Deo; à seculis humanitatis, ac Divinitatis Christi; à convivis omnibus fidelibus, à ministris Angelis. Omnia magna sunt; tu solus parvus es, & indigus: & tamen te quoque Homo, Deus ad illam invitat. Hæc totam famem, sitimque applicat; & ne desideres de cibus vijs (mandi, & carnis) in quo est panis mendacit. Prov. 23.

Et cuperunt simul omnes excusare, seu recusare; Domini bonitas est omnes admittentis; seu cuiusque malitia est, scilicet excludentis. Tria excusationum genera inducuntur: Inempta villa dominatio, & superbia notatur, S. Aug. ser. 33. de Verb. Dom. In emptis bobus avaritia, aut quinque sensus, qui nos ad tortorem trahunt. In ducta uxore, carnis voluptates. Priores rogant se excusari: tamen venire con-

temunt. *Humilitas sonat in voce, superbia in actione.* Gregor. hom. 13. Tertius solus ait; *Non possum venire: quia amicus ad voluptates propensus, infirmus est, & invalidus ad exequenda, qua Dei sunt.* Cyril. Alex. lib. 4. de Ador. Hæc tria plerumque sunt, quæ si te non abstrahunt à cœna, fructum imminuunt. Vide, ne recuses.

3 Tunc iratus Pater familias dicit servo suo: Exi cird in plateas, & vicos civitatis; & pauperes, ac debiles, & egros, & claudos introduce hæc. Ibid. Merito irascitur Dominus, cuius tanta humanitas, tantum beneficium respuitur. *Pauperes, & debiles dicuntur, ait S. Greg. hom. 36. qui iudicio suo apud semetipsos infirmi sunt. Quam ille ardet habere convivas! quam tu languide accedis! Ille undequoque conquiris, nec averſatur infirma mundi. Non averſatur infirmitate tua; quia, quem vocaveris, dignum facit, & sequatur.* S. Ambr. l. 1. de pæn. cap. 6. & sanat omnes infirmitates tuas.

FERIA II.

De dispositione ad SS. Eucharistiam famendam.

1 N sola posuit tabernaculum suum. Psal. 132. Curanda summa puritas animæ, in quam venturus est Eucharisticus Deus. Exiit hoc summa puritas, & Majestas hospitis. Expende enim, quis ad quem ingreditur? Si Matrem, quæ conceptura est Filium Dei, debebat tanta puritate nitere, qua major infra Deum excipit non potest, t. idem decet, qui eundem excipis. At puritas, non est sola ab

omni peccato immunitas, sed etiam affectuum purgatio, & virtutum ornatus. Potestne sic te mundum dicere? Quanto labore adhuc opus est, ut huc pervenias? pervenies, si serid voles. Dic cum leproso Matt. 8. *Domine, si vis, poteris me mundare*. Confide, extendit manum suam, & dicit: *Volo: mundare*.

2 *Vincenzi dabo edere de ligno vite, quod est in paradiso*. Apoc. 2. Id est, ut ait Richar. à S. Laur. de laud. B. V. lib. 12. quod est in Ecclesia militante per presentiam corporalem in Sacramento Altaris. Ut hoc fruaris mysterio, necesse est, ut te vincas, & appetitum rationi, rationem Deo subicias. Non satis ergo dignè accedis, si te non vincis. Quantus tibi in te ipso victoriarum campus! superbia, ambitio, tui testimonio, vanæ gloriæ cupiditas, ira, impatientsia, languor in spiritu, tepiditas, & alia, quæ tu nosti. Hæc devince, & dabitur tibi de ligno vite. Quam alius esses, si quoties ad hanc etiam accessisti, vel unum ex his hostibus subjugasses!

3 *Ecce ego plaui vobis panem de caelo, & egredietur populus, & colligat*. Exod. 16. Promittitur hic manna, figura Eucharistiæ, & quidem ad instar pluvie super iustos, & in iustos cadentis. Quæ bonitas Dei se tam prodige largientis! sed ut eo potiaris, necesse est te egredi. Unde? aut quo? Respondet Rupertus lib. 3. c. 11. in Exod. *De pristina conversatione, de versutate vite*. *Nondum enim despecto veteri homine, non est nobis hoc manna colligere*. Expende, quam viuat in te vetus homo, quanta in eo occidere debeas, ut induas novitatem vitæ.

FERIA III.

Item de dispositione ad SS. Eucharistiam sumendam.

1 **P** *Asperes ejus saturabo panibus*. Psal. 137. *Felix pauperitas, quæ sola, ut ait Ruper. in c. 6. Joan. edit magnam elemosinam Regis Regum, quam dat ipse, non aliam, quam seipsum*. Datur ergo ille panis, ut elemosyna magni Dei. Exinanire, exinanire, ut pauper sis illa dignus. Eiice amorem sæculi, & vanitatem ejus. Indignè elemosynam accipit, qui dives est: indignè Eucharistiam, quæ sœculo afficitur. Scito, quæ esurientes, seu pauperes, implet bonis, illi divites dimittit inane. Et hæc est fortè causa tam parvi fructus à te relati, ex tam frequente hujus mysterii sumptione.

2 *Si quis sitit, veniat ad me, & bibat*. Joan. 7. Sitis quedam, & fames, ac vehemens desiderium afferendum est ad hunc cibum. Fons ille Sacramentalium gratiarum non patet, nisi sitienti: *Sitienti dabo de fonte vite*. Apoc. 6. *Opertes namque* ait Bern. fer. 31. in Cant. *ut sancti desiderii ardor præcedat faciem ejus ad omnem animum, ad quem est ipse venturus*. O tepida anima! nonne sacrilegium crederes nascere cibum istum pretiosissimum? certè proximè naufragæ es, si non desideras. Excita ergo, quoties accessura es, servens desiderium; quod nascetur ex actuali sde dignitatis hujus cibi, amoris in te Dei, fructuum ex Eucharistia dimanantium, &c.

3 *Cum invitatus fueris ad nuptias, recumbe in novissimo loco*, Lucæ 14. Ad nuptiale con-

vivium Dei se tibi desponsantis accessurus es : quis tu ? quis ille ? Agnoscis in ejus majestate tuam indignitatem ? sed dignus fieri potes, si corde sincero sis humilis. *Respexit humilitatem ancilla sua.* Luc. 2. ut ejus sacratissimum uterum subiret : non despiciet tuam humilitatem. Et quanta te deprimendi materia, si bene expendas, quis tu ? quis ille ?

FERIA IV.

De effectibus SS. Eucharistiae sumptæ.

A *Cecidit ad eum, & illuminavit.* Pl. 33. Accedentium ad Christum fructus est, quod intellecta illuminentur ad cognitionem altissima mysteria. Ipse lux est, *quæ illuminat omnem hominem.* Joan. 1. Expende tenebras tuas. Heu quantum ad Divina cecutis ! scilicet, quod in fractione panis aperti sunt oculi Discipulorum. Luc. 24. Ecce idem cocitatis tuæ medicus est. Idem, quod ex ceco olim Hierichuntino, ex te querit : *Quid tibi vis faciam.* Luc. 18. O benignitas præventus ! dic fideenter cum eodem : *Domine, ut videam te, videam me.*

2 *Quæ replerit in bonis desiderium tuum, renouabitur, ut aquila, juvenus tua.* Plal. 102. Senescit, anima, cum ad virtutem languet : juvenescit, cum viget. Senio hoc frequenter & tu occuparis : sed in novitate vitæ ambulandum est. Ut renouetur autem juvenus tua, ætissimum remedium est, ut Deus replerit in bonis desiderium tuum. Si ergo per S. Hieron. in c. 3. *Ecce hoc saluum habemus in presenti saeculo bonum, si vescamur carne Domini, ex hoc* digne

digne sumpto juvenesces. Estima, lauda, ama, anhela, & quoties accedis, aliquid veteris hominis deponere.

3 *Exurgens MARIA abijt in montana cum festinatione.* Luc. 1. affectus hic fuit concepti Dei. *Quo enim jam Deo plena,* ait Ambr. lib. 2. in Luc. *nisi ad superiora cum festinatione veniret.* Eundem accipis in Eucharistia, quem Virgo concepit. Idem in te, nisi tu oblitus, operabitur : ut ardente voluntate ad ardua virtutum contendas, & quidem magna festinatione ad apicem perfectionis pervenias. Cooperate id desideranti Deo, ne te semper per tuum languorem in imo reperiat. Elevabit te Deus, sed non sine te.

FERIA V.

De aliis Effectibus SS. Eucharistiae sumptæ

P *Anem Angelorum manducavit homo.* Pl. 17. Dicitur SS. Eucharistia Panis Angelorum, non quod Angeli ea vescantur, sed quod homines fumentes veluti Angeles efficiat. Ita Hugo Card. in cap. 31. Proverb. *Datus est hominibus, ut fiant Angeli.* Quæ tua est felicitas, si has veluti corporis expertus totus spiritualis, tentationum immunis, expertus passionum. Certè si nondam factus es talis, tu impedivisti : Et quæ hæc tua insania, cum possis, nolle ad Angelicam perfectionem evadere.

2 *Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri.* Joan. 1. Effectus Sanctissimæ Eucharistiae est, ut te faciat filium Dei, non quidem naturalem, sed adoptivum. Per quod simul intras in jus hereditatis. *Si*

anim

enim Filii. Deifumus, & *haredes.* Rom. 8. O mira dignatio! expende, quem Patrem habeas? quem fratrem, quo affectu, reverentia, fiducia in eum ferri debeas? sed quam degener tu fuisti hactenus filius, & frater? non te pudet? Sed quid eris in posterum, ut dignè Patrem voces Deum, Fratrem Jesum?

3 *Qui manducavit meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in eo.* Joan. 6. Altius attingit dignitas, quam per S. Eucharistiam obtines. Non tantum sis filius Dei: sed unum cum Deo, ut is in te maneat, tu in illo. Sed necesse est ad hoc, ut moriatur in te, quidquid tu es; vivat solum, quod Deus est. O quando erit illud tempus, quo cum veritate dicere possis. *Vivo ego, jam non ego, vivis verò in me Christus.*

F E R I A V I.

De infinita Dei perfectione.

1 **E**X ipso, & per ipsum, & in ipso sunt omnia. Rom. 11. Quidquid concipere potes perfectionis, bonitatis, sanctitatis, pulchritudinis, sapientie, potentie, felicitatis, &c. hoc in Deo est infinite perficiore modo, quam tu concipias. Ex hoc, & per hunc sunt omnia, & aliquid perfectionis habere videntur. O Deus meus & omnia! tu es esse necessarium à te ipso: omnis creatura nihilum necessarium ex seipsa. Quid ergo amorem ad nihilum converto, à te avertō? Tu es Deus meus, & solus dignus amore meo. Felix ego, si tantæ majestati dignè possim servire.

In ipso sunt omnia, non tantum eminenti-
li modo essendi, sed etiam ut in Idæa, seu
exemplari omnis perfectionis; præsertim ve-
rò intellectualium creatorarum, quas ad ima-
ginem, & similitudinem suam creavit, &
usque modò per conservationem ad eandem
similitudinem efformat. Quàm eximium ti-
bi propositum est exemplar, quod imiteris?
Lauda, gratias age, ama. Sed confer vultum
animæ tuæ cum illo: proh quantum
abudis! Adnitere ergo Deum assidue in-
tueri: exuere, quod modò referes: refer eum,
quem debes.

3 *In ipso sunt omnia.* Perfectiones illæ om-
nes innumeræ per creaturas dispersæ, in Deo
sunt unica, eademque res, quæ est sapientia,
bonitas, misericordia, &c. sine omni com-
positione, sine omni distinctione: unde quæ
unum sunt, & in eadem unitate multa, ma-
gis Deum referunt. Esne tu unus, unitate
intentionis? Unam fortè habes, sed non ead-
em unitate multiplicem; sed diversas, &
pugnantes; placendi Deo, & hominibus;
serviendi sensibus, & Deo. Unam habe,
quæ Deum respicias, sed idem opus ex pluri-
bus virtutum motivis age: erit unum opus,
multiplex perfectio.

S A B B A T O.

De sapientia Dei, & sui ipsius
contemplatione.

1 **O**mnia nuda, & aperta sunt oculis ejus.
Hebr. 4. Scit enim, quidquid sciri
potest; quidquid in Deo est, quidquid extrà
Deum conditum est, aut condi potest, & ipsa

cordium secreta, sapientia inventrix omnium, quæ in mundo sunt, & disponens omnia in numero, pondere, & mensura: in cuius comparatione omnis Angelorum scientia est mera ignorantia. Crede, æstima, lauda, ama, spera in omni casu adinventuram tibi remedium: conigna te illius sapientissimæ dispositioni. Imitare nihil agendo temerè, sed adhibita consideratione. Attende quid agas, quia Deus videt.

2 *Non est nulla creatura invisibilis in conspectu ejus*: Ibid. non tantum quæ fuerunt, sunt, aut erunt, sed etiam quæ non erunt quidem, sed essent tamen, si conditio aliqua poneretur. Hæc scientia composuit verber. te, cum omni tempore, loco, & circumstantia possibili, & vidit, quid in quaque circumstantia acturus esses. Quid non debet ergo Deo, quod te non produxerit, ex parente Idololatra, in tempore, & loco insidelitatis, non conjuxerit tuis circumstantiis, in quibus certò eras periturus, &c. ? Lauda, magnifica, ama, time, si fortè aliquam circumstantiam videris, qua esses eum derelicturus, quæ fortè à te ipso, à tua gratiam acceptandi negligentia dependeat.

3 Considera primum essentialia, & necessarium obiectum Divinæ cognitionis esse Deum ipsum, quoad essentialia, attributa, perfectiones omnes tam absolutas, quam personales: Ex hac cognitione oritur sui ipsius inchoita æstimatio, amor, gaudium, & beatitudo. Hæc cognitio immutabilis est, & æterna: & cum tanta eodem temporis momento molliatur, à sui contemplatione nunquam avocatur. Lauda, adora, &c. Hoc quoque sit tuum primum obiectum.

Vide,

Vide, ut ab ejus contemplatione non quavis musica avocaris. Per ejus contemplationem eo tende, ut magnam de eo æstimationem concipias.

DOMINICA III. POST PENTECOST.

De Potentia, & Dominio Dei.

1 *Mirabilis potentia ipsius*. Eccl. 4.3. quia infinita est, & potest quidquid de se est possibile, mundum hunc, & infinitos alios de nihilo condere, destruere, annihilare: à qua omnis vis est causarum secundarum, in cuius comparatione omnis alia potentia est mera infirmitas. Admirare, adora, benedic, æstima, implora hæc in tuis necessitatibus. Junge te humiliter confidentia huic omnipotentia: etsi ex te nihil possum, omnia poteris ea corroborante.

2 *Tu, Domine universarum, qui nullius impiger*. 2. Mac. 14. Supremus, absolutus, necessarius, æternus omnium Dominus est, tam dominio jurisdictionis, quam proprietatis. Primum quidem titulo creationis, ex nihilo; à quo proinde res omnes essentialiter dependent, secundum omnia, quæ sunt, & possunt. Agnosce te opus manuum ejus. Offer illi, quidquid es, quidquid potes. Sive te deprimat, sive elevet, sive affligat, sive soletur; Dominus est, faciat, quod ei placitum est.

3 *Dominus omnium*: Esth. 3. Alter absoluti, & supremi Domini titulus est (ut infinitos alios taceam) conservatio continua

II.

illius esse, quod per creationem dedit; quanos continuo producit, & esse communicat, ac suspensus tenet creaturas, nè rursus in abyssum nihili corrumpat. Hinc omnes tuæ actiones Dei sunt: nec licet tibi potentiis tuis abuti. Injuriam ergo ei facis, si his ad tuam gloriam, ad tuum commodum magis utaris, quam ad illius. At quoties id fecisti? Hinc ulterius omnes tuos affectus debes illius affectibus, ac voluntati conformare.

FERIA II.

De sanctitate, & immutabilitate Dei.

Sanctus Dominus Deus noster. Psal. 98.
Sanctitas ex S. Dionysio, est munditia ab omni immunditia libera, perfecta, & omnino immaculata. Cogita sanctitatem ejus ad intra in infinita cognitione sui ipsius, quæ est generatio Verbi: in amore infinito sui, qui est productio Spiritus Sancti; in gaudio, quo in se, de se fruitur, quid hic non infinite distat ab omni macula; Exclama viva fide, gratulatione, adoratione, tui confusione: Sanctus, Sanctus, Sanctus; Apoc. 4. Imitare Dei sanctitatem, ama puritatem, execrare immunditiam in cogitationibus, in affectibus tuis.

Sanctus in omnibus operibus suis. Psal. 144. Cogita sanctitatem ejus ad extra, quæ relucet in operibus ejus: quæ sive confideres in scriptis, sive ex fine, quæ à Deo sunt, sancta omnino sunt, pura, & immaculata; ita ut nulla possit imperfectio intervenire; hoc ipso, quod à Deo fiunt. Imò non potest non omne malum, quod sanctitati con-

tra-

trariatur, immutabili, & æterno odio prosequi. Lauda, glorifica, ama, detestare omnes animi tui maculas, opera tua redde immaculata.

3 Ego Dominus, & non mutor. Malch. 3. Amat, odit, operatur liberè, nec tamen mutatur, gubernat universum, eodem momento se omnium rerum motibus impendit, producit, ac destruit infinita, & tamen eil temper idem: Blaphematur, injuriis afficitur infinitis, & non turbatur. Admirare, lauda, pete hanc perfectionem, qui minimo moveris. Ut imiteris, tolle ex animo immoderatos motus, extermina præcipientes gestus, alterationem vocis, asperitatem vultus, &c.

FERIA III.

De amore Dei, quo se, & nos diligit.

Deus Charitas est. 1. Joan. 4. Quis se comprehensivè cognoscit esse summum bonum sine omni admixtione mali, se quoque infinite amat per Spiritum sanctum, qui est amor substantialis. Hinc se æternum laudat, & quicquid operatur, ad unam suam gloriam refert. Huc etiam me, meaque omnia dirigit. Quam altè me evehit Deus. Sed quantum ego ejus intentioni sum reluctatus, operationes meas ad meum honorem, meaque commoda retorquendo.

2 Ipse enim Pater amat vos. Joan. 16. quia omnia, quæ fecit, cognoscit esse bona: hinc nihil odit eorum, quæ fecit. Quia ergo amat, & amor est quedam effusio sui in amatum, se quoque nobis communicat, conferendo esse

esse naturale, facultates corporis, & animi, gratiam, & dona supernaturalia; esse suam personale naturæ humanæ, seipsum mihi in Eucharistia, Admirare, lauda, gratias age; ama, ob eos fines, ob quos te Deus amat: impende dona ad eos usus, ad quos dedit.

3 Omnia, quæcumque voluit, fecit; Psal. 144. Cum se tot modis communicat, non facit id ex necessitate, aut coactè, sed liberè ex sola sua bonitate, ac amore. Deinde nihil inde sui emolumentum quærit, quia nullus est capax. Admirare, lauda hanc beneficiendi propensionem, gratias age. Confundere, quod nisi coactus vix reddas obsequia; quod tua in omnibus quæras commoda. Dic cum Psal. 53. Voluntarè sacrificabo tibi. Et Psal. 113. Non nobis, Domine, non nobis, sed nomen tuo da gloriam.

FERIA IV.

De Suavitate, Misericordia, & Justitia Dei.

1 *Suavis Dominus universis.* Psal. 144. Leges nobis imponit, sed viribus commensurat; ad observationem earum gratia sua juvat, & nobiscum cooperatur: non necessitate, sed gratia inducit; non exigit à nobis omnia, que possumus, quod utique sic supremus Dominus posset: errantes amanter revocat, &c. Lauda; adora, ama, confundere quod in proximum sis asperior: quod plura ab illo exigas, quam Deus. Imitare verborum lenitate, suavitate morum religiosa, non affectata.

2 *Et miserationes ejus super omnia opera ejus.*

ejus. Ibid. Et si in Deo perfectiones omnes sint æquales, quia sunt ipse Deus, quoad nos tamen, & in ordine ad affectus, supereminent misericordia, qua sublevat omnes miserias nostras corporis, animæ, necessarias, ac liberat, vel præveniendò, vel erucendò, vel coadjuvandò, & consolandò. Quamta in peccatores exhibet quotidie, qui *diffinita peccata hominum.* Sap. 11. & expectat penitentiam! Quanta in te? Quid ei debes? Lauda, adora, fiduciam concipe exemplo si li prodigi.

3 *Ulsionem in omnes adinventiones eorum.* Psal. 98. Et ut misericors sit Deus, est tamen etiam justus vindex. Infinitè sanctus peccato læditur: idèo punitione injuriam reparat. Nullum est seu in justis, sive in reprobis, seu grave, seu leve peccatum, neotiosum quidem verbum, cujus pœnam non exigit. Quia non decet ejus majestatem impune lædi: Hinc morbi, mors, bella, pestis, &c. sunt pœnæ peccati. A Deo ergo accipiendæ ad expiationem scelerum, quia eo sine à Deo decernuntur. Admirare, lauda, time Justitiam, que nulli parit. Imitare sumendo de te ipso pœnas; acceptando humiliter, & hilari animo, quas Deus de te sumit, &c.

FERIA V.

De Providentia Dei.

1 *Dominus regit me, & nihil mihi deerit.* Psal. 22. Providentia est ordinatio, & applicatio mediorum, quibus Deus quamlibet creaturam ad suos fines vult deducere.

ducere. Ab hac nullam excludit creaturam, cui aequaliter cura est de omnibus. Sap. 6. Non muscam, non vermiculum, non improbos, non Atheos, &c. à quibus gravissimè offenditur. Quamque creaturam ita curat, quasi ex unica extaret in universo: Recogita, per quæ media te duxerit; quàm suavitè, quàm efficaciter. Ubi potes esse securior, quàm sit te totum Divinæ providentiæ committas, quoad corpus, animam, locum, &c.? Quam spem potes concipere, si ejus dispositioni non obstitas?

2 *Vox cogitasti de me malum, sed Deus vertit illud in bonum.* Genes. 50. Providentiæ suæ Deus immittit res adversas, famem, pestem, bellam, tentationes, Dæmonis, persecutiones, morbos corporis, afflictiones animæ: sed facit, ut *disperditibus Deum omnia recuperentur in bonum.* Josephi venditi recordare. Utitur enim illis ut mediis ad suos fines. Æliana ejus omnes dispositiones. Nec fallit Sapiëntia, nec fallit Bonitas. Nihil tibi accidit, quod tuo non sit emolumento, afflictionem ergo excipe à Deo læto, hilarique animo. Et dic cum Filio Dei: *Castitatem, quem dedit mihi Pater, bibam illum.* Joan. 18. & posthac: *In manibus tuis forte mea.* Psal. 30.

3 *In pace in idipsum dormiam: quoniam tu, Domine, singulariter in spe constituisti me.* Psal. 4. Qui omnem spem suam fundat in Dei providentiâ, ideoque se totum illi committit; verè dormit, & quiescit in summa animi tranquillitate, in cordis jucunditate, quæ nullo rerum eventu turbatur: Et quanta hæc voluptas? Hæc propria est libertas filiorum Dei. *Operis ergo sollicitudinem tuam proli-*

ce

FERIA VI.

De Immenfitate, & Præsentia Dei.

1 *Cælum, & terram ego impleo.* Jere. 23. Ubi spatium quodcunque est, imbd ubi quodcunque fingi potest, ibi Deus est. Nusquam ergo tibi tutæ sunt latebræ à facie ejus. Quia fugis, Deus est. Ubi lates, Deo patet. Ubique pariter Deo frui potes. Si Deum quaeris, invenies eum in omni loco, ad quem te destinat obedientia. Nullus illi tam vilis est locus, in quo non sit: & cur tu fugis?

2 *Cælum, & terram ego impleo.* Cogita modos, quibus Deus est ubique. 1. Per essentiam secundum suam totam Divinitatem. Hic ergo, ubi ego sum, est Pater, generator Filius, spiratur Spiritus Sanctus, &c. Ergo nunquam sum solus. Ergo semper habeo, cum quo amicè versari possim: Ergo ubique Deum revereri debeo; ergo ubique timere. 1. Per præsentiam, non veluti mortuum, sed advertens, & cognoscens omnia. Adest oranti, tentato, afflicto, bonum operanti. Crede, ama, confide; illius solius oculis placere stude. 3. Per potentiam; ubique enim operatur, conservando, coagendo, &c. Non despondebo ergo animum in adversis, quoniam tu mecum es; ta adjavas infirmitatem meam.

3 *Non est precui ab unoquoque nostrum.* Act. 17. Cogita, etiam tibi Deum esse præsentem, longè intimius, quàm sit ipsa tua anima. Intra te est Pater, Filius, Spiritus

N San-

Sanctus, ac tota Divinitas, per essentiam, præsentiam, & potentiam. Ejus Bonitas dat tibi esse, Sapientia intelligere, Omnipotentia agere, &c. Gaude, admirare: confide, ama, Deum intra te ipsum quære: stude, ut sis dignum ejus Majestati habitaculum; ne ei displiceas, quem semper tecum habes.

SABBATO.

Jesus baptizatur à Joanne.

Tunc venit Jesus à Galilea in Jordanem ad Joannem, ut baptizaretur ab eo, Matth. 3. Considera Christi humilitatem. Qui formam peccatoris assumpserat, induit etiam prænitentis. Non est, nec esse potest peccator, & haberi non pensi habet. Vitam activam ab humilitate suscipitur. Admirare, laudare, gratias ago pro exemplo. Imitare. Cura, quis sis, non quis habeas. Quæ cum proximo agis, in humilitate funda. At Joannes prohibebat eum dicens: Ego à te deo baptizari. Et tu venis ad me. Ibid. Agnoscit eo momento Christum, quem nondum viderat. Hinc reverentia, admiratio venientis ad se; humilitas se baptizato indigne proferentis. Tantum est semel nosse Deum, si nitereris bene Deum nosse, quantos illa cognitio excitaret affectus?

Respondens autem Jesus, dicit ei: Sine modo; sic enim decet nos implere omnem justitiam. Ibid. ut tu baptizes, ego baptizer: ego me demittam, tu obediens. Ergo omnis justitia, seu sanctitas continetur humilitate, & obedientia. Nondum bene hanc veritatem

es affectus. Nunc igitur subicere non tantum majori, aut æquali, sed etiam minori, exemplo Christi.

Baptizatus autem Jesus, confessus ascendit de aqua: & ecce aperti sunt caeli. Matth. 3. Tria post Christi baptismum evenere. 1. Cæli aperti sunt. En clavim, quæ tibi cælum teletur, humilitatem: quia humilibus datur gratia, gratia est semen gloriæ. Aspira ad cælum. Sed scito, quod vim patitur, quam tibi interas te deprimento. 2. Vidit Spiritum Dei descendentem sicut columbam, Ibid. Ita humiliantem se Spiritus Dei honorat. Non nega ei gustum, quem dare potes per tuam humilitatem. At venit super humilem in specie columbæ puræ, & innocentis: quia humilitas conservat innocentiam. 3. Audita est vox de caelis, dicens: Hic est filius meus dilectus, in quo mihi complacet. Ibid. Qui se inter peccatores abiicit, declaratur filius Dei. Testatur Pater, tibi Christum placere in hac humilitate. O si tibi diceret DEUS: Tu es filius meus dilectus, quantum exultares, amares, &c. At dicit, si te cum Christo humiliaveris: quia humilia respicit, & alta à longè cognoscit.

DOMINICA IV.

POST PENTEC.

CHRISTUS in desertum secedit.
& tentatur.

Tunc Jesus ductus est in desertum à Spiritu; Matth. 3. utique sancto; non

vano, non mundano. Filius, & Filii Dei Spiritu Dei aguntur. *Dullus est in desertum*, non in frequentem civitatem, ut fugiat plausum, quem forte dedisset populus motus referatione coeli, descensu Spiritus, & voce audita. *Quo tu spiritu duceris, aut potius raptaris? & quorsum?* Confundere, & sine te à Spiritu Dei agi, ab hominum frequentia, ad suam laudum, & plausum. *Ut tentaretur à Diabolo*. S. Ambrosius in Luc. *Ut Diabolum provocaret*. Hic finis illius secessus fuit. At cur tentari voluit Dei Filius? Ut discas tentationibus etiam in filios Deicadere, ne in tentationibus pusillanimitas fias. 2. Ut habeas vincendi Magistrum. Assume animos; & ut vincas, exemplo Christi pugna.

2. *Et tentabitur à Satana*. Audet Diabolus, quia DEUS permittit, qui prohibere poterat. Quanto plus audebit in te, qui prohibere non potes. Sta in timore. Ex occasione famis arripit statim occasionem, cum gula tentandi. Ita vigilat in omnem occasionem nocendi. Disce vel ab ipso Diabolo vigilare in id, quod tuæ est professionis: vigilare in omnem occasionem mali, ne tibi nocatur.

3. *Accedens tentator dixit ei: Si filius Dei es*, &c. in tribus his Christi tentationibus adverte, quibus potissimum argumentis, seu fraudibus uti solet. In prima, quia tamet Christus, persuadere vult necessitatem cibi. In secunda, ad præcipitum sollicitat *sub specie boni*, quod DEUS per Angelos allisset. In tertia regna mundi tantum ostendit, cum dare non possit, & *imaginatiõni* tanquam quid magnum *obiciat*. Reflexe te, an non sub specie necessitatis, aut boni, te tua pas-

sio seduxerit? An non æstimaveris magni, quæ apud DEUM nihil sunt, &c. *Qui respondens dixit: Scriptum est*. Considera, quid Christus egerit. 1. Statim resistit tentatori. Noli cum tentatione tritari. Facile vincitur, qui principio non resistit. 2. Reiecit uno verbo: *Scriptum est*: obiciendo id, quod DEUS mandat. Dic & tibi intantatione: prohibet DEUS: pleçit DEUS, & æternum. Tunc accedent ad te Angelli, seu veræ consolationes spirituales.

FERIA II.

De tribus tentationibus, & victoria Christi.

1. *Si filius Dei es, dic, ut lapides isti panes fiant*. Matth. 4. Incitat Christum ad inordinatum affectum cibi per miraculum querendi. Christus huic tentationi obviat per generosum contemptum. *Non in solo pane vivit homo*: quali dicat, se hoc medium contemnere, cum alia superfint plura. Ita obviandum est tentationibus sensus. Felicis contemnes, quam positivè lucreris. Alia sunt voluptates homine dignæ; sensum deridigare.

2. *Si filius Dei es, mitte te deorsum*, &c. Ibid. Est tentatio vanitatis specie boni, seu confidentiæ in Deum testæ: Huic obviat: *Non tentabis Dominum Deum tuum*. Larvam detegit, & ostendit esse tentationem, quod ut bonum obiciatur, ut confidat Deo se præcipitando. Ita obviandum est tentationibus specie bonitatis. Non statim sanctum æstimæ, quod speciem boni habet:

fed examioa fines , intentionem , circumstantias . Quoties sic aberrasti ?

3 *Hæc omnia tibi debet , si cadens adoraveris* m^r. Ibid. Impudentissima hæc est ambitionis tentatio , per quam cultus Deo debitus creaturæ tribuitur . Hanc cum indignatione repellit . *Vade Satana* . Ita indignare tentationibus quæ Dei honorem violant , quæ affectum ad creaturas rapiunt . Dic magno animo : *Dominum Deum meum adorabo , & illi soli servitium* . Vide etiam quanti æstimet dæmon peccatum mortale , ut omnia regna pro uno proponat . Tu tanti fac salutem tuam .

FERIA III.

Testimonium Joannis de Christo .

1 *M*iserunt Judæi Sacerdotes , & Levitas , ut interrogarent eum , tu quis es ? Jo. 1. Vitæ austeritas , sanctitas , & zelus , magnum nomen Joanni fecerant . Hinc orta quæstio , an ipse Christus sit . Magnum nomen quod plus queris , minus obtinet , sanctitatem vitæ sequitur spontè . Ad hanc obtinendam multam proderit sapè quærere . Tu quis es ? & respondere sibi . *Non sum ego Christus* : agnoscere suam vilitatem , abjèctè de se sentire , & loqui . Humilitas enim est fundamentum sanctitatis .

2 *Quid ergo ? Elias es tu ? Et dixit : Non sum* . Ibid. Poterat Joannes & Eliæ , & Prophetæ nomen acceptare , qui à Christo dicitur fuerat spiritu Eliæ , & pliusquam Prophetæ : quia tamen id etiam negare poterat , responsum illud elegit , quòd ad sui contemptum magis facit . Hæc veræ humilitatis est regula . Quo-
mo-

modò tu eam observas ? Quid Joannes de se ? Ego vox . Quid tu de te ? Nihilum te sorte dicis , sed non sentis , & idipsum , quod dicis , vis non crèdi , & sub pallio humilitatis tegis superbiàm . Confundere : & posthac *non venias tibi per superbiàm* . U num enim tantum habet pedem superbia ; hinc facit impulsu proflernitur .

3 *Quid ergo baptizas , si tu non es Christus , &c.* Ipse est , qui post me venturus est , qui ante me factus est , cujus ego non sum dignus , ut solvam ejus corrigiam calceamenti . Ibid. Effunditur in laudem Christi , & per sui honoris dispendium , honorem Christo asserit . Confer tecum Joanne . Quàm tu parvus in aliorum laudes ! quasi tibi decedat , quod alterius meritis tribuis ? quàm ambitiosus tuorum , quas etiam non receris ? quàm facilè , ut tuum curtes , honorem Dei negligis ?

FERIA IV.

Alterum Joannis testimonium de Christo .

1 *A*ltera die vidit Joannes Jesum venientem ad se , & ait : Ecce Agnus Dei ; ecce qui tollit peccata mundi . Joan. 1. Cyril. l. 1. in Joan. c. 1. *Propheta simul , & Apostolus , quem venturum prædixerat , jam demonstrat præsentem* . Præcursor constitutus primam oblatam prædicandi Christum occasionem arripit . O si & tu nullam sineres elabi occasionem Christum tibi , & aliis manifestandi ; laudandi , &c. & verbo , & opere ! Spera id futurum , si veniat Jesus ad te per gratiam , sine qua nihil potes . *Si videtis in Jesum* , & cum reflexione advertas ad occasionem . Hoc ora Jesum .

2. *Ecce agnus Dei; ecce qui tollis peccatum mundi.* Ibid. Expende ipsa verba testimonii. 1. Agnum vocat, ut reducat in memoriam illud; *Ego quod agnus, qui portatur ad victimam.* Jerem. 17. 2. Agnum Dei; quo ipsius divinitatem manifestat. 3. *Qui tollis peccatum mundi,* finem, ob quem venerit, ostendit. Cogita hujus Agni mansuetudinem, patientiam, obedientiam. Vide, qui possis imitari, & te quoque illi victimam facere. Gratulare mundo, & tibi, quod tollat peccata. Spem tuam solum in eum pone. *Ecce.* Sæpius illum menti tuæ obice; sæpius illum, ubi occasio est, alius demonstra.

3. *Et ego vidi, & testimonium perhibui. Quia hic est filius Dei.* Ibid. Joannes venit in testimonium; ut testimonium perhiberet, vidit, Testatur; *hic est filius Dei.* Dicce testimonium dare de proximo, 1. Vide, & oblecta ejus virtutes, non defectus. 2. Ubi occasio est, lauda eum, non te, sed dic; *ego assecrabam hanc virtutem;* ego sum longè illo infirmior; *hic est filius Dei,* quia habet spiritum Dei, ego verò spiritum mundi, & vanitatis, &c.

FERIA V.

Tertium Joannis testimonium cum fructu Discipulorum.

1. *Altera die iterum habet Joannes, & ex discipulis ejus duo. Et respiciens Jesum ambulans dicit; Ecce Agnus Dei. Et audierunt eum duo discipuli loquentem, & secuti sunt Jesum.* Ex destinato Christus se exhibet, ut Joannes ansam habeat de Christo testandi, discipuli sequendi. Ita prævenit nos

gra.

gratis: sed quoties non audimus! Joannes ansam arripit: tu illam boni negliges. Plures cum Joanne fuerunt, duo tantum ad sequendum Christum moventur. Dei est cor tangere. E quot millibus te Deus respexit? Agnosce beneficium vocationis: gratias age, time, nisi fatistacias.

2. *Conversus Jesus, & videns eos sequentes se, dicit: Quid queritis? Qui dixerunt ei: Rabbi, ubi habitas? Dicit eis, venite, & videte.* lb. Intellige. 1. Christi respicientis gratiam. Sine hac ubi esses? à te petit JESUS, quid queris? ut te invitare ad se querendum. At tu mundum, teipsum, tua commoda queris? 2. Discipuli compellendo JESUM, Magistrum, ostendunt desiderium, quod habent ab eo dicendi. Quem tu Magistrum habes? mundum, tuas pravas affectiones. Transi ad sculam Christi. Ita vive, ut in morte à Christo invitante audias; *Veni, & vide me in æternum.*

3. *Venerunt, & viderunt, ubi maneret, & apud eum manserunt die illo.* Ibid. Vide, ut statim obsequantur invitanti. Quid viderint, nisi meram paupertatem, & incommoda? Non querere JESUM in affluentia commodorum. Cogita suavem illius noctis conversationem, & discipulorum attentionem, & gustum. Confundere, quod tam facile te divinorum tædeat, ut etiam horulæ spatium cum Deo agendi tibi sit molestum. Etsi gustum querere non debes sensibilem; habebis solidum, si permanes cum JESU. Qui citò satiatur, tepide cum Deo versatur.

FERIA | VII.

Andreas Petrum ad Christum ducit;
vocatur Philippus.

1. **I**nvenit hic (Andreas) primum fratrem suum Simonem, & dicit ei, invenimus Messiam. Jo. 1. En fructus habitæ cum Christo conversationis: cognoscit Messiam; gaudet de invento; zelum concipit, fratrem suum ad eam cognitionem deducendi. Si contraria in te experiris, cogita, quod non solidè cum Christo per spiritualia verferis & emenda. Quanta erit tua felicitas, si tandem invenias Messiam! quia in eo habes omnia. Ut invenias ergo, danda sunt omnia.

2. Et adducit eum ad Jesum. Intuitus autem cum Jesu dixit: Tu es Simon filius Jonæ, & vocaberis Cephas. Andreas zelus Petrum adducens ad Christum; Petri promptitudo ad accedendum, quantum te confundunt; Terziversatio ad divina est semper noxia. Aspectus Jesu cor Petri mover. O Jesu! & me apice tua gratia. Imponit nomen Petri, ut solidus sit, & constans. Et tibi nomen imposuit focii Jesu. Vide, ut nomini facta respondeant.

3. Invenit Philippum, & dicit ei Jesus: Sequere me. Ibid. Quæsiturus discipulos in Galilæam abiit, quæ inter Judææ terras erat maxime rudis, & ignobilis, ut non crederetur, sermo ejus esse insipientia mundi, sed in doctrina Spiritus Sancti, ait S. Chrysol. Ubique ad magna humiles elegit. Attende vocationis verba: sequere me. Quis? quem? quæ dignitas Christum sequi? quo fervore id agendum? quo tepore id agis? &c.

SAB-

SABBATO.

Nathanael à Philippo ad Christum
ducitur.

1. **I**nvenit Philippus Nathanael, & dicit ei: Invenimus Jesum filium Joseph à Nazareth. A Nazareth potest aliquid boni esse? Dicit ei Philippus: Veni, & vide. Joan. 1. Philippus agnitum Jesum vult & ab aliis agnoscere Deum non satis amat, qui ut ametur ab aliis, non laborat. Dubitat Nathanael; quia putat à vili Nazareth nihil esse boni. Jesus tamen elegit Nazareth in patriam: Ita amavit undequeque vilitatem. Nihil tam humile, ubi Jesum non invenias. Veni, & vide, ad experimentum provocat. Qui Deum gustant, sciunt, quid sit.

2. Vidit Jesus Nathanael, & dicit: Ecce vero Israelita, in quo dolus non est. Dicit ei Nathanael: Unde me nosti? Dicit ei Jesus: Cum eses sub ficu, vidi te. Offendi poterat Christus Nathanaelis dictos, quod nihil boni esset à Nazareth. Excusat hoc à sinceritate, sine dolo. Qui Jesum sequuntur, aliena dicta in bonum sensum accipiunt. Inde quietem non perdunt. Laudat Jesus Nathanaelem à candore animi; Verè Israelita. Postremo de te dici: Verè sine dolo. Verè Religiosus, & non tantum apparet. Denique absentem vidit Jesus, qui ubique te videt.

3. Respondit ei Nathanael: Rabbi, tu es Filius Dei, tu es Rex Israel. Ib. Egredia confessio! Unde agnoscit filium Dei? quia audit se visum sub ficu, quod videat eum scire, quæ potantur occulta. Crede hoc de Deo, & in oculis

N. 6. ejus.

ejus ambula, quia omnia videt. Tria de Christo profertur. 1. Quod sit Magister. Estne etiam tuus? audis. & loqueris doctrinam eius? 2. Quod sit filius Dei; ergo, & frater tuus. 3. Quod sit Rex Israel, seu filius regis Dei. Audisne ejus mandata?

DOMINICA V.
POST PENT.

Nuptiæ in Cana Galilææ.

Nuptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, & erat Mater Jesu ibi. Vocatur est uxor & Jesus. Joan. 2. Regulas mentis hinc desume. 1. Contentus esto tenni mensa, qualis fuit hic pauperum sponzorum. 2. Tolera defectum cibi aut potus: nam & hic vinum defecerat. 3. Sit tecum Jesus, & MARIA, exempla modestiæ, sobrietatis; &c. Deinde advertit, quid Mater egerit: Et desiciente vino, dicit Mater Jesu ad eum; Vinum non habens. Ad necessitates sponsi advertit, & Filio insinuat. Quid non speres à magna Matre? Revela illi necessitates anime tuæ. Illa proponet Filio: Vinum non habet fervoris, zeli, charitatis, consolationis, &c. Rogo, ut tibi impetret. Dicit ei Jesus: Quid mihi, & tibi est, mulier? nondum venit hora mea. 1. Dat Matri occasionem humilitatis, mulierem nuncupando, quia sciebat eam delectari. 2. Docet se ad horam à Deo præscriptam magis attendere, quam ad preces parentis, nec ante his obsequendum. Noli Deo præscribere tempus auxilii. Sed confide; aderit cum venerit hora ejus. Multum lenit sua mala, qui cum spe, & longanimitate sustinet.

2 Quod.

2. Quodcumque dixeris tibi, facite. Ibidem Beatissima Virgo à Filio, non Matris, sed mulieris nomine compellata; petitionis, ut videri poterat, repulsam passa tacet, inconfusionem tui amoris, quem concipis & quovis duriore verbo. Constante sua fiducia docet te repulsam passum non desperare. Tuum erit facere, quodcumque dixerit. Sola illa spes non confunditur, quæ operibus fulcitur.

3. Dicit eis Jesus: implete hydrias aqua. Ibidem. Vult dare indigentibus vinum: noluit prius quam data ab ipsis aqua. Vult tibi benefacere, sed vult, ut conferas de tuo. Usque ad summum, ex parte tua agendum est, quidquid potes. Undè tam paràm habes? nisi quia tam paràm contulisti. Parum est in te vini consolationis, quia non implevisti cor aqua compunctionis. Dilaudatum fuit hoc vinum. Omnis homo primum bonum vinum potit: Tu autem servasti bonum vinum usque adhuc. Mores Christi contrarii sunt moribus mundi, & carnis. Hi post momentaneas delectationes offerunt vinum acerbum anxietatis: Christus præmittit acerbitates, & post dat veras animi consolationes. Elige utrum velis: sed cogita, quod postremum, est æternum fore. ®

FERIA II.

De ejectione à templo negotiatoribus.

Invenit in templo vendentes boves, & oves, & columbas, & nummularios sedentes Joan. 2. Sub prætextu habendi in promptu recit

res sacrificiis necessarias avaritia Sacerdotum induxit in templum mercaturam. Cura divini cultus videtur, & est lucri; Atque ita locus Deo destinatus fit stabulum. *Templum Dei est* 1. Cor. 3. Quomodo se habet? nunquam prae-textu boni tegis amorem proprium? Cavet hinc incipit anima tua fieri stabulum suarum passionum, ubi amor proprio nimium concedis. Si quae illic reperis animalia, examina, an non hac via intraverint, & forte jam sedeant.

2. *Et vnum fecisset quasi flagellum de funiculis, omnes eiecit de templo.* Ibid. Ostendit dominium, exercet potentiam: Unus, & contemptibilis reputatus omnes percellit. Nemo se opponit, quia sub flagello agnoscunt Dominum. Agnosce & tu Dominum, cum te flagellat in anima, in corpore, in fama. Praedica ejus potentiam sancto silentio, & humili subjectione. Gaude, quia hoc flagello eiecit ex templo animae tuae terrena desideria, &c. Cogita etiam zelum, quem ostendit gloriae Dei, quem tu habes honoris tui zelum convertit in zelum gloriae Dei.

3. *Et hic, qui columbas vendebant, dixit: auferre ista hinc, & nolite facere domum Patris mei domum negotiationis.* Ibid. Habuerunt haec verba suam in se suos vim, omnes enim sublati rebus suis dissipaverunt. Quoties dictum tibi: tolle hanc passionem, hanc vanitatem, illum aff. Cum: & adhuc sedes in eo. Vide indignitatem. Si non times hic, quasi flagellum, time ibi verum flagellum,

FERIA III.

Colloquium Christi cum Nicodemo.

1. **E**RAS homo ex Phariseis, Nicodemus nominis; hic venit ad Jesum nocte. Jo. 3. Motus ea auctoritate, & zelo Christi, quem in mercatores exercuit, credit Iesum plus esse, quam hominem. Nemo enim, inquit, potest haec signa facere, nisi Deus fuerit cum illo. Vide, quam zelus habeat admirandam vim animos ad trahendi, etiam infuatos. Venit nocte ob timorem, & respectum Judaeorum, quod quidem tolerari potest in eo, qui Christum nondum noverat. Sed quomodo tolerabantur humani respectus in te, qui te ejus sectatorem profiteris; Qui homines pro Deo respicit, despicietur a Deo.

2. *Et dixit ei, scimus, quia a Deo venisti Magister: Ib. Credidit, & tu Christum venisse Magistram? si credis, unde tam parum proficis: quia docentem non quiete audis: garris enim cum vanitatibus, & terrenis desideriis. Auditis non credis serio, viva, & actuali fide. Credita non exeres, semper languidus, ubi operandum est. Si vis proficere, haec emenda.*

3. *Respondit ei Jesus: Nisi quis renatus fuerit, &c.* Ibid. Attende capita, quae Christus docet. 1. Baptismum in aqua, & Spiritu Sancto, ob ejus necessitatem. 2. Incarnationem: Sic Deus dilexit mundum, &c. & passionem: Sic Moyses exaltavit serpentem; &c. quia ista sunt praecipua motiva amandi Deum; amorem imitandi. His etiam te accende, Adverte ad docilitatem Nicodemi, qui.

qui exinde se professus est palam discipulum JESU, constans perseveravit & Apostolis supra dilapsis corpus Domini de cruce deposuit. Si amares, palam te profitereris posthabito omni humano respectu; non attenderes doctrinæ mundi, &c.

FERIA IV.

Doctrina Trinitatis Nicodemæ
à Christo tradita.

Sic Deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret. Joan. 3. Docet personam Patris, & eius in te amorem, quo major esse non poterat, etsi Pater se ipsum pro nobis dedisset. Adora Patrem, agnoscere amorem, gratias age. Redde amorem, da illi quidquid sensui charum est, immo quidquid animæ elevatae. Illi potentias tuas omnes vicissim impende. Meretur, quia Pater est, etiam tuas, licet sis filius degener.

Lux venit in mundum, & dileverunt homines magis tenebras, quam lucem, Ibid. Docet personam filii sub nomine lucis; quæ scilicet illuminat omnem hominem doctrina celestis, & exemplis. Vis esse filius lucis; sed tenebræ tuæ hanc lucem non comprehenderunt cogitatione, viva fide, & imitatione. Fortè magis amas tenebras mundi, quam exempla, & doctrina Christi?

Spiritus, ubi vult, spirat, & vocem ejus audis; sed nescis, unde veniat, aut quid vadat, Ib. Docet personam Spiritus Sancti. Crede, consistere, & adora eum; audi vocem ejus, quia loquitur tibi per scripturas, per creaturas, per inspirationes, Ingrati estis, nescire, un-

de veniat, seu non attendere principis inspirationum, & gratiar, aut quo vadat, seu non ad finem respicere, ad quem dirigit, ut coopereris. Quam profunde tu huic miseræ es immerfus!

FERIA V.

Quartum Joannis de Christo testimonium.

Venerunt (Discipuli Joannis) ad Joannem, & dixerunt: Cui tu testimonium perhibuisti, ecce hic baptizat, & omnes veniunt ad eum. Joan. 2. Tanguntur invidia discipuli Joannis. Hic affectus etiam Sanctos quoque invadit, Videntur in modo loquendi Joannem Christo præferre, quia secundum sensum amabant. Præters tacite Deo, quidquid extra ipsum amas. Addunt: omnes venire ad Christum, cum tamen actu multi venient ad Joannem. Invidio aliena felicitas est grandis, sua est nulla. Absit à te invidia, sed æmulare charismata meliora.

Qui habet sponsam, sponsus est; amicus autem sponsi, qui audit eum, gaudet gaudere propter vocem sponsi. Ibid. Non movetur discipulis Discipulorum ad indignationem, minus ad invidiam; non approbat eorum sensum; sed Christum Messiam, & Sponsum Ecclesiæ profiteretur; se amicum illius ait, & idem gaudere de ejus gloria. Quis tuus est sensus in gloria alterius: probasne, si crescat? juvatne, ut exaltetur? Facies, si amicus sis amore verè Christiano.

Illum oportet crescere, me autem minui. Ibid. Multa ibi elogia attribuit Christo: sed omnia huc confert, ut exaltetur gloria Christi.

Christi, ipse vero deprimatur. Vide duas bases, in quibus se stare oportet; in zelo gloriæ Dei, & humiliatione tui.

FERIA VI.

Joannes incarceratur.

Herodes mihi, ac tenuis Joannem, & vinxit eum in carcere. Marc. 6. An indignatus; an questus est Joannes, nuper ut Messias cultus, jam reus, & confusus? Tu hæc agis: at Joannes sui similis, imperturbatus cum humilitate, & gaudio afflictionem suscepit: Frangis afflictionem, si ad sensum non admittis: huc non pertinges, si tibi sis mortuus.

2 Dicitur enim Joannes Herodi: Non licet tibi habere uxorem fratris tui. Ibid. Hæc vinculo- rum causa fuit. Quia sanctum opus fecit, ex zelo admonendo Regem, in vincula trahitur. Hæc sæpè est merces justorum, malum pro bono recipiunt. Utinam tu nulla alia causa nulla tua culpa patiaris! patienti ipsa erit innocentia solatium. Adverte cum libertate modestiam admonentis: sine improprio veritatem non ex se, sed ex lege proponit.

3 Herodes metuens Joannem, sciens eum vitam justam, & sanctam; & custodiebat eum, & audire eum multa faciebat, & libenter eum audiebat. Ibid. Virtus etiam hosti est amabilis, ac venerabilis. Sed si amat Joannem, cur incarcerat; Judæorum importunitati, Herodiadis precibus id tribuendum est. Ut hominibus satisfaciat, ab æquo discedit. Respectus hominum generat despectum Dei; recl-

respectus Dei despectum favoris humani. Elige, quem recipias.

SABBATO.

Colloquium Christi cum Samaritana.

JESUS factus ex itinere, sedebat supra fontem. Joan. 4. Zelo unius animæ, & peccatricis fatigatur, sistit, & expectat eo loco, quò se certo venturam. Nulla Christo est vilis anima? Etiam viliorum salutem quaere: quia animas Deus æstimat, non divitias; non dignitates. S. Ambros. l. 2. de Spir. S. *Fatigatus es, etiam in te, quia diu te quaerit*, per omnes suos labores & cruciatus. Sed et, & expectat; quid moraris accedere? Immo cur longius recedis?

2 Venit mulier de Samaria, & dicit ei Jesus: Da mihi bibere. Ibid. Felix mulier! quia venit ea hora, qua expectabatur. Uns quandoque neglecta occasio infelicitatis est origo. O si sæpè hoc cogitares, quàm attentus esses gratis tibi datis! Petit ab ea parum, ut decem multum, aquam scilicet salutem in vitam æternam. Hæc indoles Dei est: ubi parum das, dat tibi multum. Da ergo etiam minima. Minimorum cura generat maxima: minimorum neglectus ad gravia precipitat.

3 Dicit ei mulier: Quomodo tu Judæus cum sis, bibere à me possis, quæ sum mulier Samaritana? Ibid. Ecce mulieris, & nostram erga Christum rusticitatem! Quod inimico negare est nefas, Christo negamus. Quoties sedit, & petit ea, quæ sunt ad salutem tuam, &

268 HEBD. VI. POST PENT.
& tu ei negas? Et quanta est Christo sitis salu-
tis tuæ: quia magis te amat, quam dæmon ode-
rit. Et tanto amori, tantæ sitis poteris aliquid
negare, cujus demum fructus est tuus?

DOMINICA VI.

POST PENTEC.

Convertitur mulier, & nunciat
Christum Samaritanis.

Respondit Jesus, et dixit ei: Si scires
donum Dei, et quis est, qui dicit tibi:
Da mihi bibere, tu forsitan petisses ab eo. Joan. 4.
Mulier nescit donum Dei præsentis, nescit,
quid ipse petat. Hinc rorandum petit ipsa aquam
vivam. A præsentia Dei omne bonum salutis
pendet. Si præsentem cogitares, nonnè fer-
ventior esses in ejus obsequio? Nonne affectus
tuos magis reprimeres? Per hoc inducit illam
ad plenam instructionem de Messia, de adoran-
do Deo in spiritu, & veritate, & movet ad
detestationem vitæ prioris. Ita Deus prævenit
nos, & invitat. Sed qui fecit te finis te, non
salvabit te finis te. S. August.

2. Domine da mihi hanc aquam, ut sitiam,
neque veniam huc haurire. Ibid. Effectus col-
loquii cum Christo. Accenditur in ea desi-
derium aquæ cælestis; ex manifestatione
oculorum suorum criminum agnoscit Mes-
siam; de peccatrice fit Apostola, relinquunt
hydriam, currit ad civitatem, invitat om-
nes ad Christum: Venite, et Videte. Vide,
& imitare progressum animæ, Excita desi-

de-

HEBD. VI. POST. PENT. 269
derium aquæ gratiæ: pete eam reverenter: re-
linque hydriam veterum consuetudinum: gau-
de, te invenisse JESUM; cura, ut alios ad
illum trahas.

3. Interrogabant eum discipuli, dicentes. Rabi-
bi, manduca. Ille autem dixit eis: Meus cibus
est, ut faciam voluntatem ejus, qui misit me, ut
perficiam opus ejus. Ib. S. Chrysol. hom. 33.
Hominum salutem, inquit, hoc in loco cibum
appellat, ut quanta salutis nostræ cura, & de-
siderio versatur, ostendat. Hanc enim curando
implebat voluntatem Patris. Et tu illi cibus
es, quia te saluum petis. O quæ gratia! Imita-
to: sit cibus tuus obedientia. Quid ita in omni
necessitate confortat, & sustentat, ut divina
voluntatis exerceat? ait S. Bern. Sit cibus tuus
zelus animarum: tot perdis animas, teste Au-
gustino, quot, cum potes, non rapis.

FERIA II.

Christus sanat filium Reguli:

Hic (Regulus) eum audisset, quia Je-
sus adveniret, abiit ad eum, & re-
gabat eum, ut descenderet, & sanaret filium
ejus: incipiebat enim mori. Joan. 4. Ad Chri-
stum accurrimus, cum nos premit adversitas,
& ideo eas Deus immittit, ergo mitius tole-
randæ sunt. Quæ cura est Patris pro salute
corporis, hæc sit tua pro salute animæ. Non-
nè anima plus est, quam corpus? Imperfecta
est Reguli fides. Sit tua perfectior: pete ab eo,
cætera ejus dispositioni committe. In ten-
tatione non differ recursum, donec incipias

114.

maris, sed præveni. Dilata remedia dant malo vires.

2 Dixit Jesus ad eum: Nisi signa, & prodigia videritis, non creditis. Ib. Arguit modicam fidem, ut ad majorem disponat, & sanet ejus animam. Hæc Christi est bonitas, quæ vult plus dare, quam petamus, modo nos ipsi non impediamus: Perseverat precando Regulus. Descende, priusquam moriatur. Sed errat, quod putat auxilium Domini posse esse ferum. Solatur eum JESUS: Filius tuus vivit. Non sunt verba narrativa tantum, sed etiam effectiva. O si dicat mihi: Anima tua vivit! Regulus credit. Huc tendebat Christus dilatione. Si differt, quod petis, tuo bono id facit.

3 Credidit ipse, & domus ejus tota. Ibid. Audivit ab occurrentibus servis, vivere filium ab ea ipsa hora, qua Christus dixit: Et credidit ipse. Venit in domum, vidit, narravit, quæ dixit JESUS: credidit domus ejus tota. Qualis est paterfamilias, tales sunt servi, & domestici. Qualis est paterfamilias animæ, Intellectus circa veritates prædicas, talis est voluntas, appetitus, affectus. Avertendus ergo est a falsis mundi, & carnis principii; excollendus divinis, non ut scias, sed ut facias.

FERIA III.

Piscatur Petrus ad stagnum Genesareth.

1 Ascendens unam navem, quæ erat Simonis, rogavit eum à terra reducere ipsum filium, & sedens docebat de navicula turbam. Luc. 5. Primo à turba, quæ irruerat in Jesum, susce desiderium percipiendi Divina. 2. Si Chri-

Christum habes in navicula cordis, reducere debes à terra, seu terrenis affectibus. Non possunt enim misceri amor Dei, & amor mundi. 3. Tunc sedebit tanquam imperans cordi, & affectibus; & docebit te solidas veritates, quas capere non potes, dum terrenis adhæres.

2 Ut cessavit autem loqui, dixit ad Simonem: Duc in altum, & laxato retia in capteuram. Ibid. Non contentus Jesus, ut pusillum te subducas à terrenis, dicit tibi. Duc in altum, ad majorem perfectionem procede, semper plus restat, quam assecutus sis. Duc in altum per intentionem elevantem. 2. Respondit Petrus: Tota nostra laborantes, nihil cepimus. Hic fructus est laborum sæculi circa dignitates &c. nihil. Et quantum pro hoc nibilo laboratur? & pro eo, qui solus est omnia, quam parum?

3 In verbo autem tuo laxabo rete, & conclusuram piscium multitudinem cepisam. Ib. Cum antea in eo ipso loco nihil cepissent. Quare modo? Quia in nomine Jesu, & ex obedientia jactum est rete. Quæ hac intentione facis, apud Deum nunquam sunt irrita. 2. Sic respondit Christus Petro, quod se in navim receperit, quod à terra submoverit. Minimum, quod Deo præstas magno remunerat. 3. Ut doceret, sequentibus eum non defutura necessaria ad vitam. Depone has corporis curas, & de hoc esto sollicitus, ut Jesum sequaris.

FERIA IV.

Vocatio Petri, & Andreæ; Jacobi, & Joannis.

1 Jesus vidit duos fratres Simonem, & Andream, & ait illis: Venite post me, faciam

etiam vos fieri pisces hominum. Matth. 4. Quos vocat? unde? quo? Vocat rudes, & simplices: quoniam semper illi placita est humilitas? & est optima ad gratias dispositio. Vocat fratres: ubi Pelusiota l. 1. ep. 9. *Indicavit, se Discipulos omnes suos fratres vobis amare cupulari velle.* Tales esse debent, qui captant animas. Quomodo te hic habes? Vocat à mari, & vili labore. Et ex mari mundi vocavit, ubi iaciebas retia cupiditatum ad capienda terrena. Agnosce gratiam, &c. Vocat post se, ut eum sequens semper habeas in oculis, ut videas, & premas vestigia ejus, ut pari zelo pisceris homines. Vide dignitatem inueneris, indignitatem tuam. At quomodo id agis?

2 *Illi autem continuo relictiis retibus secuti sunt eum.* Ibid. Hæc obedientie promptitudo tuam arguit tergiversationem. *Relinquent retia,* Retia, quæ à sequela Jesum impediunt, sunt familiaritates sæculi, negotia extranea vocationi, præc. affectiones. Si vis Jesum sequi, debes relinquere, quæ sunt aliena à Jesu.

3 *Vidit alios duos fratres, Jaeshon, & Joannem in navis resicientes retia, & vocavit eos. Illi autem statim relictiis retibus, & Patre, secuti sunt eum.* Ibid. Et sic ait gloss. *Unitatem fraternæ dilectionis probavit.* S. Bern. ser. 2. de S. And. Nihil dijudicantes, aut heſtantes, non solliciti, unde viverent, sine mora sequuntur. Et magis cæca, quam priorum videtur obedientia; quia non addit ad quod manus vocentur. Insuper carnalem erga patrem affectionem superant. Vide, an tu sic obediās cæcè statim, omni alio amore seposito.

FERIA V.

Curatur Dæmoniacus à spiritu immundo.

1 **E**Rat in Synagoga homo in spiritu immundo. Marc. 1. O infelicitas hominis à dæmone possessi! si talem haberis in corpore, quid non ageres, ut liberareris? Habes in animo, in pravis affectibus, & minimum curas? Exclamavit: *Quid nobis, & tibi, Jesu Nazarene?* O impudentia! negat jus Christo in creaturam suam. Ita statim ex peccato hominis sibi jus arrogat. Sed non sinit scelus, qui venit dissolvere opera diaboli. *Venisti perdere nos.* S. Hier. in Matth. 8. *Præsentia Christi tormentum est dæmonum.* Tormentum est illi, si debeat à te exire. O afflige diabolum, ut affligeres, si posses apertum.

2 *Scio, quod sis factus Dei.* Ibid. Laudat, & adulatur Christum dæmon, vel ut non pellatur, vel ut Christum vana gloria afflatur. *Si te lassaverint peccatores, non arguas eos.* Prov. 1. *Comminatus est ei Jesus: Obmutescet, & enā ab homine.* Non placuit Christo laus ex ore peccatoris. Vide; quale est os, & cor tuum, ut dignæ laudes?

3 *Discerpens eum spiritus immundus,* & exclamans voce magna exiit ab eo. Ibid. ad unum Christum verbum: *Et tunc* inquit dæmon; quare non à te post tot inspirationes? tua culpa; quia cū blandiris in tuis passionibus. S. Greg. hom. 11. in Ezech. *Quem possessum non discerpserat, deſerens discerpis, quia plerumque dum de corde expellitur, acriores in eo ventationes generat, quam prius exciſit averat.* Non deince ergo animum,

274 HEBD. VI. POST PENT.
mum, si tentationes vehementiores sentis: si-
guum est, daemone exire.

F E R I A V I.

Socrus Simonis curatur à febris.

Socrus autem Simonis tenebatur magnis
febris. Luc. 4. Ita depositam invenit
Jesus. Qualem te invenit, cum ad te venit?
Non una torte, sed multiplex tua est febris.
S. Ambr. Non minorem febrim amaris erga res
creatas esse dixerim, quam caloris & febris nos-
tra, avaritia, libido, ambitio, iracundia est.
Agnosce morbos tuos, & pericula. Admitte
Jesum in domum cordis tui, quem hastenus
repellisti, ut gratia, & distaminibus divinis
medeatur.

2 Et accedens elevavit eam, apprehensa manu
eius, & continuit dimissi eam febris. Marc. 1.
Actum est de tua sanitate, nisi Deus extendat
manum gratiae. Sed quoties extendit, & non
apprehendis? Imperavit febris, & dimisit illam.
Luc. 4. Intelligis voluntatem, & mandatum
Dei circa tuas febres, & te nondum dimit-
tunt: quia tu illas amas, qui occidisti febres cor-
poris. Times illud: Curavimus Babilonem, &
non est sanata; derelinquamus eam. Isa. 51.
O. derelinquamus eam.

3 Et continuo surgens ministrabat illi. Luc.
4. Cum Deus solus sanat, momento res agitur
ad perfectionem. At hoc rerum ordine suc-
cessive id agitur, juxta mensuram nostrae co-
operationis. Velles dominas habere passiones,
sed velles nullo labore tibi constare. Inania
sunt desideria, ubi manus operi non adhibetur.

2. R. c.

H E B D. VI. POST P E N T 275
2. Resuscitatum sanitate statim obsequio Chris-
ti impendit, & ministrat: Hoc gratitudo pu-
stulabat. Cui tu sanitate impendis?

S A B B A T O.

Tres, qui volunt Christum sequi, sed
non ut oportet.

1 Dixit quidam ad illum: Sequar te, quoniam
cum sis jesus. Luc. 9. Verba optima, si
par fuisset intentio. Ob lucra sua sequi voluit.
Ideo non acceptat Dominus, qui non habet,
ubi reclinet caput suum: quasi dicat, ut ait S.
Hier. Quid mihi propter divitias, & saeculi lucra
sequi vis; eum nec hospitium habeam? Primo
ergo obsequia Deo reddenda non decorque ad
tam abjectos fines gloriæ tuæ, vel commodorum
2. Pauperem Christum imitare superfluum
recessione. 3. Non habenti, ubi reclinet ca-
put, cor tuum exhibe, sed mundum, & mol-
le.

2 At ad alterum: Sequere me. Ille autem
dixit: Domine, permittite michi primum ire, &
sepelire patrem meum. Ibid. Non acceptat Do-
minus, sed ait: Sine, ne mortui sepeliant
mortuos suos. Pietatis erat sepelire patrem;
sed cum Deus aliud mandat, vel obedientia,
etiam pia sunt relinquenda, immo Deus pro-
pter Deum: Quia mensura perfectionis est vo-
luntas Dei.

3 Et ait alter: Sequar te, Domine: sed per-
mitte michi primum veni recitare iis, qui domi sunt.
Ibid. Neque hunc acceptat Dominus; ait
enim: Nemo mittens manum suam ad arctum,
& respiciens retro, aptus est Regno Dei. Ubi

O 2 de

de suo servitio agitur, non vult Deus consilia agi cum domesticis, cum affectibus nostris: quia & periculosum est, & mora trahitur. 2. Qui vult sequi Christum, antorsum aspiciat affectu, & desiderio, non retrorsum ad terram, quia simul non consistunt.

DOMINICA VII.

POST PENT.

Sedatur tempestas maris.

Ascendente Jesu in naviculam, secuti sunt eum discipuli ejus. Matth. 8. Discipulus bonus etiam in arduis a Magistro non discedit. Et ecce motus magnus factus est in mari. Etiam ubi Christus est, est tentationi, & afflictioni locus. Ideo etsi sis in gratia, esto vigilans: sed non concide animo, quia Dominus est tecum. *Ipse vero dormiebat.* Qualis animus, qui in tempestate est quietus!

2. Et accesserunt ad eum discipuli. Ibid. Huc recurrendum, eum premeris. Et suspiraverunt eum dicentes: Domine, salva nos, perimus. Duo peccant. 1. Defectu fidei: quod erudunt dormientem non posse salvare. 2. Perturbatione animi ex timore: ideò arguuntur: *Quid timidi estis?* Tu contra in omni tentatione confide in Dei providentia: animum sereneum retine, quia omnis turbatio non profutura, aut noxia media arripit.

3. Tunc surgens imperavit ventis, & mari. Ibid. Prius ventis tanquam cause commotionis, deinde mari. Si vis malum aliquod extirpare à causa, & radice, illud aggredere. Et dixit mari: tace, obmutesce, Marc. 4. Dum

com-

commoveris animo, tace, obmutesce, ne in querelas, in murmura, in indignationem erumpas. Saepius hoc tibi dixit Deus: raro es obsecutus, *Et facta est tranquillitas magna.* Confundunt te infensibiles creature, quæ tam promptè obsequuntur Deo.

FERIA II.

Legio dæmonum expulsa.

Occurrerunt ei duo habentes dæmonia, de monumtibus exeuntes, savi nimirum. Matth. 8. Miseriam horum filius describit Marc. 5. Neque eatenus quisquam poterat eum ligare: in montibus erat clamans, & concidens se lapidebus, & vestimento non induebatur. Ita dæmon tractat hominem: & tamen amat, cum amator peccatum. Minimum pejus est omni excogitabili poena, & licet poenam minimum fugias, peccatum non horres. Rompis catenam legum divinarum: laceras vestem gratiæ, &c.

2. Videns autem Jesum à longe, cucurrit, & adoravit eum. Marc. 5. Confundunt te dæmones, qui Jesum præsentem timent, quem præsentem tu offendere non vereris. Adorat cum timore: tu amore id præsta. Addunt: *Adfuro te per Deum vivum, ne me torquas, expellendo me:* quia inexplicabili odio tentare homines desiderant. Quanta igitur opus circumspeditione? *Interrogatus, quod tibi nomen esset? Respondit: Legio.* Ubi unus intrat, plures trahit. Una passio non domita multas excitat. Unum peccatum patratum ad multa trahit.

3. Dæmones autem rogabant eum, dicens: Si eiecisti nos hinc, mitte nos in eorum portum. Si eiecisti nos hinc, mitte nos in eorum portum.

O 3

corum.

eorum. Ibid. Vide, quàm parum possint & na quidem porcum occupare: quanto minus in te poterunt, nisi tu assentiaris? Ex petitione collige ad quam visitatem per peccatum venerint nobiles spiritus: Concessit, quod petiverunt, Jesus, ut doceret tanti esse animam ut pro ea à Jugo dæmonis liberanda, omnis iniqua temporalis sit postponenda: ergo & tui honoris, & commodi, &c.

FERIA III.

Christus rogatus à Geraseois discessit.

ET veniunt ad Jesum, & vident illum, qui à dæmonio vexatur, sedentem, vestitum, & sana mentis. Marc. 5. Hic status est hominis à peccato liberati. Sedet, mira animi quiete; ad pedes Jesu, affectibus humilitatis. Vestitus gratia, & donis supernaturalibus. Sana mentis, suarum dominus passionum, quæ eum exerrare fecerunt. Quanto felicior hic status prior? Hunc tibi precare, & ut conserves, à pedibus Jesu non discede.

2. Et rogare caperunt eum, ut discederes de finibus eorum. Ibid. Cajet. hic: Damnum portorum timorem majoris damni excitavit, ne patiantur temporalium salutem, præeligunt carere Christo, quod summum est malorum. O insania! Tu eum tene, & non dimitte. Ut serves Jesum, etiam vitæ, & sanguinis salutem est ingens lucrum.

3. Cumque ascenderet navim, cepit illum deprecari, qui à dæmonio vexatus fuerat, ut esset eum illo. Ibid. Accepta gratia hoc desiderium excitavit. Quoties eandem accepi, & necdum habeo

habeo desiderium Deo adherendi! *Jesus non admisit eum, sed ait: Vade ad tuos; & annuncia illis, quanta tibi Dominus fecerit, & misereatur hi tui.* Non reiecit illum, sed prædicatorem facit illum beneficii, quibus? illis ipsis, qui rogabant, ut discederet, quare? ut vel sic agnoscerent Jesum, & in illum crederent. O bonitas! querit eos, à quibus reiecitur. O quoties te sic quaesivit! Quid debes tantæ bonitati.

FERIA IV.

Offertur Christo Paralyticus.

ET veniunt ad eum ferentes Paralyticum, qui à quatuor portabatur. Marc. 2. Miserabilis hu jus hominis status, sed miserabilior anime tepide, qui nec manus ad operandum, nec pedes affectuum ad se movendum firmos habet. Expertus est id aliquando in te ipso? Utinam non etiam nunc! Vis sanari? quatuor bajulos adhibe: cognitionem tuæ miserie, cognitionem bonitatis Dei; & hinc spem salutis, & amorem Dei. Certa est salus hæc conjugenti.

2. Et quærebant eum inferre, & ponere ante eum, non invenientes, qua parte eum inferrent pro turba. Luc. 5. In domum non dabatur accessus pro turba; paralyticus tamen per illos quatuor ab omni parte quaerit. Agit, quod potest, ne occasio elabatur. Hoc & tu age in negotio animæ: Quod hodie potes, non differ in crastinum. Et si impedimentum quandoque sufficiens videatur, rationabilius est, ut tentes perirumpere.

3. Nudaverunt tellum, ubi erat, & patescien.

230 HEBD. VII. POST PENT.
*gentes submiserunt gebratum, in quo paralytici
eui jacebat.* Marc. 2. In bajulis constantem in
ægrum charitatem adverte, & imitare. Eandem
cogitare potes in domino domus, qui non
prohibet tabularum cubiculi perrumpi, in quo
Christus prædicabat. Paralyticus verò non timet
nomen inurbani, aut importuni, aut confunditur
comparare æger. Tantum facit amor fanitatis.
Et non faciet in te plus amor sanctitatis?
Generosa utere resolutione.

F E R I A V.

Sanatur à Christo idem Paralyticus.

2 **E**T videns Jhesus fidem illorum, dicit
Paralytico: *Confide, filii.* Matth. 9. O
verba amoris, quæ saxum cor emolliant!
Remittuntur tibi peccata tua. Non hoc petivit
æger, sed sanitatem corporis. Sed majus esse
malum animæ docet, quod prius curat. Quam
cæcus es, qui hoc non agnoscis! Hinc major tibi
cura fanitatis corporis, quam animæ. 2. Peccatum
est morborum, & afflictionum causa; ut curet ergo
morbum, tollit causam. Non bene mederis morbis animæ,
nisi radicem evellas passionis.

2 *Erant autem illis quidam de Scribis sedentes,
& cogitantes in cordibus suis: quid hic loquitur?
blasphematur.* Marc. 2. Nequam deerunt,
qui quod sanctè feceris, perversè accipiant.
Non deerunt, qui prætextu zeli tegant invidiam.
Si talis es, cogita te eum Scribis illis redargui: *Ut quid cogitatis
mala in cordibus vestris?* Confundere, & ne
similia posthac iudices, cogita, quod sicut
Jhesus vidit cogitationes eorum, ita videt

H E B D. VII. POST PENT. 231
deat tuas omnes. seu bonas, seu malas.

3 *Tunc ait Paralytico: Surge, tolle lectulum
tuum, & vade in domum tuam.* A paralyti
animæ liber tria age, ne iterum relabaris. 1.
Surge per generosas, & sæpius repetitas resolu-
tiones. 2. Tolle lectum, id est, ut ait
Glossa, *Carum*, à carnalibus desideris ad volun-
tatem spiritus attolle. 3. Vade in domum
conscientiæ tuæ, & illic habita.

F E R I A VI.

Acta post sanatum Paralyticum.

1 **P**ropterea persequuntur Judæi Jhesum,
quia hæc faciebat in Sabbato. Joan. 1.
Sub prætextu religionis malitiam exercit.
Bonum opus Jhesus præstitit, & persecutione
rependitur. Persecutio certa inhi est, si bo-
nus sim inter dyabulos. O si meri, aut solari
me possim cum Christo: *Pater meus usque modo
(hoc ipso Sabbato) operatur, & ego operor* id est
id est: operor opera Patris mei. At infelicem
me! non potero. Opera mea sapiunt
mundum, & sensum! At non amplius! O-
perabor cum, & in Patre, ad, per, & propter
Patrem meum.

2 *Propterea magis quærebant Judæi eum
interficere, quia Patrem suum dicebat Deum.*
Ib. Quò devenimus? per ipsam regularum ob-
servantiam, per opera, quibus mererem esse
filii Dei, incurrimus odia dyabolorum. O
quam felix ego, si ideò tantum sim exotus,
quia Deus est Pater meus, quia operor, quæ
Patri placent. Patiar, mi Deus, odia; sed non

alia causa, quam quod sum filius tuus, tu Pater meus.

3 Opera, qua ego facio, testimonium perhibent de me. Ibid. Probat Christus Divinitatem suam: allegat testimonium Joannis; sed eo non nititur: majus, seu firmius addit, opera sua, quae nemo alius potest facere. Probare aliquando ad tribunal Dei debebo, me esse filium Dei, si gloria potiri velim. Quid allegabo? Nihil proderunt elogia hominum, ubi sola pensantur opera singulorum. Quid fiet, si non inveniantur opera sua plena. Apoc. 3. Quid agendum nunc, ut tunc te laudent in postis opera tua. Prov. 31.

S A B B A T O.

Matthaei vocatio.

3 **C**um transiret inde Jesus, vidit hominem. Matth. 9. Chrysol. Ser. 30. Vidit illum Deus, ut ille videret Deum. Ita nec cognoscere Deum potes, nisi ille per gratiam se exhibeat. O vide me Jesu, ut videam te! In telonio sedentem: tanquam in lucris temporalibus quiescentem. O falsa quies! *Matthaeum nomen*: exprimit ipse nomen, ut sciantur sua indignitas, & dignatio Dei. Et ait illi. Etiam dum sedes in peccato, dum actu peccas, tibi Deus ad cor loquitur, sed quoties distimulas audire! Et secutus est eum, statim, quia Jesus transibat. Gratia venit, & vadit; pertransit, nisi occupes. *Relinquit omnia*. Cognoscenti Deum vilescunt omnia.

2 *Et fecit ei convitium magnum Levi*. Luc. 5. Ut gratus esset, ut gaudium testaretur, ut alius hac occasione ad Christum pertraheret.

Ade-

Aderat enim turba multa publicanorum, & aliorum, qui cum illis erant discubentes. Et ne tu tam gratus Deo? quare ille occasiones boni? Non dedignatur hanc mensam Christus, etiam si posset inde vilior aestimari, quod cum peccatoribus ageret; quia erat occasio plures convertendi. Curasne ita salutem proximi? etiam ubi crederes te viliozem habendum.

3 *Et Pharisei dicebant Discipulis: Quare cum Publicanis, & peccatoribus manducas Magister vesper*. Lauda tu Jesum, quod cum peccatoribus versetur: alias ubi tu es? Lauda, quod non tantum manducet cum peccatoribus, sed etiam ab eis manducari velit. Tanta tui est dignatio, o vilis homo! Noli murmurare, aut aliena facta nequius interpretari; quia intentionem ignoras.

DOMINICA VIII.

POST PENT.

Mulier à sanguinis fluxu curatur.

Mulier, quae erat in profusio sanguinis annis duodecim, & erogaverat omnia sua, nec quidquam profecerat. Marc. 5. Celamitas corporis melioris status accendit desiderium, aestimat sanitatem, dum ea caret, erogat omnes suas facultates, ut eam recuperet; plus daret, si plus haberet. Quanto melior est sanitas animae! aestima hanc! Si habes, cura, ne perdas, huc omnes animi facultates, intellectum, memoriam, voluntatem impende. Si non habes, desiderium accende, sed non fatis: facultates impende.

2. *Cum audisset de Jesu, venit in turba 270. Et tetigit vestimentum ejus.* Ibid. Cum humilitate, reverentia, & viva fide reparandæ sanitatis. Ita ad Eucharistiam eundem. Nec te impediât turba tuorum affectuum pravorum. Sermove illam, ut accedas. *Quærit: Quis est, qui me tetigit?* Non tu sciat, qui nihil ignorat; sed ut se prodât fides mulieris, & illuminentur alii, & mulier ipsa à fide in alias virtutes propediatur. Dilce semper proficere, & desiderio Christi in hoc satisfacere.

3. *Mulier. vult dimittere, ac tremens.* Ibid. Ne increparetur, quod immunda mundum tetigisset; & tu non times tot passionibus immundus, non tangere fimbriam, sed ipsam Divinitatem sumere? *Venit, & præcidiit ante eum, Et dixit ei quoniam veritatem.* De morbo suo, coram omni populo humilis, & confusa. Vide profectum à fide ad confessionem suorum defectuum, & publicam confessionem. Tu nondum huc es progressus? At ille dixit: *Confide, filia.* Statim obi se humiliat, vocatur *filia*. Digna est hæc gloria, ut per humiliationem à te ematur. *Fides tuam salvam fecit.* Si deficiis, certè defectu fidei deficiis. A suisce actuali fidei sapius exercece, maxime circa Deum, & ejus attributa.

F E R I A I I.

Jairi filia resuscitatur.

* **E**cce Princeps unus accessit, & adorabat eum dicens: Domine, filia mea modò defuncta est, sed veni, impone manum tuam super eam, & vivet. Luc. 8. Filia unica, nobilis sancta moritur. Ne crede ætati, Ubique mors est,

est, fortè hic dies est ultimus. Domine, tu scis insipientiam meam. Si scis me peccaturum aliquando, potiùs hoc momento, etiam fulmine me tolle. 2. Si cadas, modò, in momento recurre ad Deum. Differre velle penitentiam est velle sæpius cadere.

2. *Ei eum venisset, & vidisset turbam tumultuantem, dicebat: Recedite.* Ibid. Ubi Christus accedit, debet recedere, quidquid est mundi. Non sanatur in solidum anima, nisi turbam passionum eiciat. Dic ergò tuis resolute in omni occasione: *Recedite.* Addit, *Non est mors va puella sed vivit.* Fortè respicit ad eos, qui adolescententes se Deo dedicant. Moriuntur civiliter, sed mors hæc somnus est suavis, & quies; dum verè mundum deserant cum concupiscentiis suis. Si ergo adhuc in te vivunt concupiscentiæ, nondum es mundo mortuus, sed dormis ad tempus, sicut ignis sub cinere.

3. *Ipsa autem tenens manum ejus, clamavit, dicens: Puella, surge.* Ibid. Qui per te cadis, sine manu, & auxilio Dei non reïrges. Agnosce tuam infirmitatem: apprehende robur gratiæ. *Es reversus est spiritus ejus.* Quoties tibi dixit: *Surge:* & non est in te reversus spiritus? Anima separata obedit Deo, cur non etiam unita corpori? Ratio utrumque postulat. *Quia sic vivimus, sic morimur Domini sanguis.* Rom. 8. Ah non queratur de te Deus: *Uscuzquod non vis subire mibi?*

FERIA III.

Duo cæci à Christo illuminantur.

1 *ET* transeunte Jeshu secuti sunt eum duo cæci, clamantes: Miserece nostri, fili David. Matth. 6. Cæci, oculo corporis, non animæ, qui fide agnoscent Messiam, credunt potentiam, sperant misericordiam. Fortè tu animo magis cæcuses, dum nebulas offundunt pravæ affectiones, ut non videas viam veritatis, nec intelligas sublimem Christi doctrinam. *Animatis bonis non percipit ea, qua sunt spiritus.* 1. Cor. 2. *Et nescis, quam sis cæcus, & miser.* Apoc. 3.

2 *Dicit eis Jeshu, Creditis, quia hoc possum facere vobis? Dicunt eis Utique, Domine.* Tuto processu nec respondit eis Jeshu; perseverarunt tamen eum sequi; & clamare. Sequere Jeshu etiam si te non soletur. Sustine Dominus cum patientia, & longanimitate. Tandem quod querit, non est sciendi causa, sed vult gratiam de sua potentia opinionem haberi. Sublimis de Deo sensus est magnarum actionum origo.

3 *Tunc turgit oculos eorum, dicens: Sicundum fidem vestram fiat vobis.* Ib. Ecce ad mensuram dispositionis mensuratur gratia. Hinc intellige, quare sis tam egeris gratiarum; quia valde modica tua est dispositio; & conare te posthac ad ampliores dispoñere. *Sanatis committaturus est, dicens: Videte, ne quis sciat.* Non fuit mandatum, sed mysterium docentis, si que egerimus apud populum plausibilia, occulta optemus. Non vult laudari Christus, & cur tu, qui sine eo nihil potes.

F E.

FERIA IV.

Dæmonium mutum elicitur.

1 *Operuerunt ei hominem mutum, dæmonium habentem, & ejus dæmonio locutus est mutus.* Matth. 9. Magna est offerentium charitas, major Dei benignitas. Hanc admirare, illam imitare. Agnosce te mutum, si te loqui vetat de Deo affectus vanitatis, pro Deo respectus humanus, cum Deo mentis ad creatoras evagatio.

2 *Mirata sunt turba, dicens: Nunquam apparuit sic in Israel.* Ib. Candidi, & simplices animi laudant, quæ vident bona. Pharisei autem dicebant: In Principe dæmoniorum eicit dæmonia. Invidius animus pessimum dat alienis rebus colorem. Tanti rejert, quo animo sis, ut bene loquaris. Magus pronunciat Jeshu, & tacet ac tolerat; & quomodo hæc cogitas indignaberis, si quid de te finitram proferatur.

3 *Et credebatur rivitate, & castella, docens in Synagoga, & curans omnem languorem.* Ib. En quid rependit tantæ injuriæ? cumulat in eos beneficia, & miracula. Non propterea desiste à bono, quia de factis tuis finitire loquantur homines. Si propter eos non cepisti, propter eos non desistas. Respice, cui servias, & decerne, non curare, si hominibus non placeas.

FERIA V.

Ad piscinam invenit Paralyticum.

1 *Accubat multitudo magna languentium, cæcorum, clauderum, aridorum, ex-*

te-

pellantium motum aquæ. Joan. 5. Typum habes morborum animæ. Languidi sunt, quos progredi tædet in via virtutis: cæci, qui non erigunt se ad æterna; sed in caligine periculorum hærent: claudi, qui in utramque partem jam ad Deum, jam ad mundum inclinant; aridi sua culpa, qui succum devotionis non gustant. Vide, an non te reperias in hac multitudine. Cum quanta longanimitate, & attentione expectant motum aquæ desiderio sanitatis corporalis! Utinam tantum tibi esset desiderium sanitatis animæ; tanta intentio ad remedia!

2. *Qui primus descendisset in piscinam post motum aquæ, sanus fuit.* Ib. Quanta iurrit quam continua singulorum attentio ad Angelum descendentem, quanta occurrentium iustitia? At primus solum sanabatur, non magis æger, non diutius expectans, sed primus, & maxime diligens. Vide, quid à te requiratur, ut in anima saneris: attentio ad Angeli inspirationes ad motum aquæ, seu cordis tui affectus, & diligentiam operandi. Vide, an, & quantum his deficias.

3. *Erat quidam homo ibi triginta et octo annos habens in infirmitate sua.* Hunc cum vidisset, dicit ei: *Vis sanus fieri?* Ibid. Non dubitabat de ejus voluntate Christus, sed ad infirmitates tuæ animæ respiciebat quæ curari non possunt, nisi tu velis. Sed ex te queritur, an revera velis: quia hæc voluntas est primum movens. *Visne?* forte solum velles. Nam si vis, cur repellis media? si vis curari superbiam, cur sugis humilitatem? &c.

FERIA VI.

Christus sanat eundem Paralyticum.

1. *Respondit ei languidus: Domine, benedixit enim non habeo, ut cum turbata fuerit aqua, mittat me in piscinam.* Joan. 5. An murmurans hoc dicit, & tacite inculpans ministros aquæ, quod ad ditiores accurrant, se miserum deserant? an undè misericordiam suam exponens? Fac, ut neutro modo tua causa de te dicatur à superiore, à subdito, à discipulo, à penitente: *Hominem non habeo.* In miseris animæ tuæ id queri non potes. Nam *Eccc homo,* Jesu tuus, qui mittit te in piscinam sui sanguinis.

2. *Dicit Jesus: Surge, tolle grabatum tuum, & ambula.* Ibid. Triâ hîc habes adversus languorem spirituales remedia. 1. *Surge,* non expecta, ut sola gratia te eripiat, sed tu quoque cooperare. Nec tu solus potes quidquam, nec illa sola: tu cum illa potes omnis. 2. *Tolle grabatum* cupiditatum, ac passionum. Tolle, tolle: crucifige. Tolle eas, rationis, ac voluntatis manibus regendo, in quibus antea &c ratio, & voluntas quiescebat. 3. *Ambula* de virtute in virtutem. studio, ac desiderio proficiendi.

3. *Passus invenit eum Jesus in templo, & dixit illi: Ecco sanus factus es; jam noli peccare, ne deterius tibi aliquid contingat.* Ibid. Commemorat beneficium, prohibet peccatum, minatur supplicium. Ab imperfectionibus te cohæbeant hæc, & ad fervorem spiritus moveant? amor, quo tibi beneficia.

60 HEBD. VIII. POST PENT.
facit Deus: mandatum illius: &c. nisi feceris, securum supplicium.

S A B B A T O.

Christus excusat Discipulos vellentes spicas.

A *Bis* *Jesus* *per* *sata* *Sabbata*: *Discipuli* *si* *autem* *ejus* *surientes* *aperunt* *velles* *spicas*. & *manducare*. *Matth.* *12.* *Cogita* *asseram* *Christi*, & *Discipulorum* *ejus* *vitam* *ad* *eam* *usque* *fatnem* *deducam*. *Non* *sunt* *eis*, *ut* *tibi*, *præparata* *fercula*; *nec* *panis* *quidem*. *Admirare*, *ait* *Chrysl.* *hom.* *60.* *in* *Matth.* *quomodo* *nollam* *corporis* *curam* *habebant*; *neque* *tamen* *à* *Christo* *abscedant*. *Præsentia* *Christi* *eis* *supplebat* *defectum*, & *condiebat* *insipida*. *Si* *hunc* *serio* *cogitares*; *solicitam*, *quam* *habes*, *corporis* *curam* *converteres* *in* *animam*, *nec* *defectus* *tibi*, *aut* *commoditatum* *te* *à* *Christo* *avelleret* *per* *impatientiam*, & *murmurationem*.

2 *Pharisæi* *autem* *videntes* *dixerunt* *ei*: *Ecce* *Discipuli* *tui* *faciunt*, *quod* *non* *licet* *facere* *Sabbatis*. *Ibid.* *Ecce* *quomodo* *observant* *eum*, *ut* *criminentur*, & *iam* *démant* *per* *miracula* *acquistæ*, & *invidia* *vestitor* *zelo* *violatæ* *legis*. *Graviora* *à* *se* *putata* *Sabbato* *invenirent*, *si* *se* *inspicerent*. *Sed* *talpæ* *in* *se*, *lynæes* *in* *aliis* *minima* *taxant*. *Vides*, *quam* *turpe* *sit* *observare* *alios*, & *se* *ignorare*. *Ubi* *se* *obii-* *cit* *festuca* *in* *oculo* *fratris*, *converte* *tu* *cogitationem* *ad* *trabem*, *quæ* *est* *in* *oculo* *tuo*.

3 *At* *ille* *dixit* *eis*: *Non* *legistis*, *quid* *fecerit* *David*, *quando* *suris*? *Quomodo* *intravit* *in* *Domum* *Dei*, & *panes* *propositionis* *comedit*.

Ibid.

HEBD. IX. POST PENT. 297

Ibid. *Tacerunt* *Discipuli* *ad* *redargutionem* *etiam* *sibi* *factam*, *ut* *est* *apud* *sanctum* *Lucam*: *Idem* *Dominus* *eorum* *defensionem* *fufcepit*. *Si* *vis* *omnibus* *injuriis*, & *calumniis* *respondere*, *multa* *incurres*, *undè* *plura* *partiaris*. *Si* *taceas*, *verbum* *Dei* *pro* *te* *loquetur*. *Est* *enim* *ei* *suorum* *cura*: & *si* *premi* *eos* *patitur*, *non* *limit* *opprimi*. *Reposita* *est* *hæc* *ipes* *in* *sinu* *meo*.

DOMINICA IX.

POST PENTECOST.

Sanatur manus arida.

E *Cæ* *homo* *manum* *habens* *aridam*: & *interrogabant* *eum*: *Si* *licet* *Sabbato* *curare*? *Matth.* *12.* *ut*, *si* *affirmet*, *excusarent* *eum* *apud* *Principes*; *si* *negaret*, *immisericordem* *apud* *plebem* *proclamarunt*. *Utrinque* *imminet* *periculum*: *ut* *errorem* *tamen* *consuetet*, *eligit* *Sabbato* *curare*. *Quid* *tu* *faceres* *pro* *veritate*, *ubi* *prævideres* *aliquid* *te* *passurum*? *Ne* *tineas* *à* *facie* *hominum*. *Age*, *quod* *æquum*, & *justum* *est* *desereto* *zelo*, & *sine* *caelum* *ruere*. *In* *manu* *verò* *dextera* *arida*, *confidera* *arida* *tua* *opera* *virtutis*. *Exarscat* *tibi* *sinistra*, & *vivat* *dextera*.

2 *Et* *ait* *hominis* *habenti* *manum* *aridam*: *Surge* *in* *medium*: *Marc.* *3.* *ut* *miseria* *visa* *moveat* *affectum* *se* *opponentium*. *Et* *ait* *eis*: *Licet* *Sabbatis* *benefacere*, *an* *malis*? *id* *est*, *an* *omittere* *beneficium*. *Christo* *ergo* *idem* *est*, *non* *benefacere* *indigenti*, *cum* *potes*, *ac* *idem* *nocere*. *Examina*, *quo*

at.

690 HEBD. VIII. POST PENT.
facit Deus: mandatum illius: &c. nisi feceris, securum supplicium.

SABBATO.

Christus excusat Discipulos vellentes spicas.

Abiis *Iesus per sara Sabbato: Discipuli si autem ejus surridentes coperunt velles spicas. & manducare. Matth. 12. Cogita auferam Christi, & Discipulorum ejus vitam ad eam usque fatnem deducam. Non sunt eis, ut tibi, præparata fercula; nec panis quidem. Admirare, ait Chryl. hom. 60. in Matth. quomodo nullam corporis curam habebant; neque tamen à Christo abscedant. Præsentia Christi eis supplebat defectum, & condiebat insipida. Si hunc serid cogitares; sollicitam, quam habes, corporis curam converteres in animam, nec defectus tibi, aut commoditatum te à Christo avelleret per impatientiam, & murmurationem.*

2 *Pharisæi autem videntes dixerunt ei: Ecce Discipuli tui faciunt, quod non licet facere Sabbatis. Ibid. Ecce quomodo observant eum, ut criminentur, & famam demant per miracula acquirere, & invidia vellitur zelo violatæ legis. Graviora à se putata Sabbato inveniunt, si se inspicerent. Sed talper in se, lynces in aliis minima rixant. Vides, quam turpe sit observare alios, & se ignorare. Ubi se obiicit festuca in oculo fratris, converte tu cogitationem ad trabem, quæ est in oculo tuo.*

3 *At ille dixit eis: Non legitis, quid fecerit David, quando surris? Quomodo intravit in Domum Dei, & panes propositionis comedit.*

Ibid.

HEBD. IX. POST PENT. 297
Ibid. Tacuerunt Discipuli ad redargutionem etiam sibi factam, ut est apud sanctum Lucam: Ideo Dominus eorum defensionem suscepit. Si vis omnibus injuriis, & calumniis respondere, multa incurres, undè plura patiaris. Si taceas, verbum Dei pro te loquetur. Est enim ei suorum cura: & si premi eos patitur, non sinit opprimi. Reposita est hæc spes in sinu meo.

DOMINICA IX.

POST PENTECOST.

Sanatur manus arida.

Ecce homo manus habens aridam: & interrogabant eum: Si licet Sabbato curare? Matth. 12. ut, si affirmet, accusarent eum apud Principes; si negaret, immisericordem apud plebem proclamarent. Utrique tamen consuetet, eligit Sabbato curare. Quid tu faceres pro veritate, ubi prævideres aliquid te passurum? Ne timeas à facie hominum. Age, quod æquum, & justum est: disfero zelo, & sine cæsum ruere. In manu verò dextera arida, considera arida tua opera virtutis. Exarscat tibi sinistra, & vivat dextera.

2 *Et ait homini habenti manum aridam: Surge in medium: Marc. 3. ut miseria visa moveat affectum se opponentium. Et ait eis: Licet Sabbatis benefacere, an mali? id est, an omittere beneficium. Christo ergo idem est, non benefacere indigenti, cum potes, ac idem nocere. Examina, quo*

at.

affectu demandata charitatis opera incipias :
Fortè & tu ibi curris, extrahenda est ovis de
fovea, ubi proprium aliquid commodum afful-
get, & langues, ubi proximo est succurren-
dum.

3 *Et contristatus est super cecitate cordis eo-
rum.* Ib. quod nec eum Messium agnoscerent,
nec doctrinam de juvando proximo etiam in
Sabbato probarent. At quanto major est cecitas
tua, quam nebulae passionum inducunt! Ah
noli contristare Christum Domini. *Et dicit ho-
mini: Extende manum tuam, & extendis, & resti-
tuta est.* Tibi dici puta: Extende manum ad
opera virtutis. Quid juvat proponere, aut desi-
derare, si numquam ad opus progrediaris. *Ex-
cuntes autem consilium faciebant, quemodo eum
perderent.* Unde meliores fieri debebant; inde
peiores effecti sunt. Hæc & tu reddis Deo,
quoties beneficiis ad malum abuteris.

FERIA II.

Eliguntur duodecim Apostoli.

1 *Alium est autem in illis diebus, enis-
sionem orate.* Luc. 6. Cogitabant
Judæi, quomodo eum perderent; Christus
quomodo eos salvaret per Apostolos, ut instru-
menta. Quantum distant consilia Dei à consi-
liis hominum. 2. Subducit se, ut cedat eorum
dem ire, & docet, incendio non suggerendum
pabulum. 3. Docet interpolanda contempla-
tione opera vitæ activæ, ut colligatur spiritus
ad majora. 4. Docet, ut rectè ores, succeden-
dum à strepito tam externo negotiorum, quam
interno passionum.

2 *Et erat persolvans in oratione Dei.* Ibid.
Totam noctem orat, antequàm Apostolos deli-
gat; ut doceat, quæ in negotio salutis sunt
statuenda, esse cum Deo conferenda: idque
non obiter, sed aliquanti temporis deliberatio-
ne. Humana prudentia deficit ad ea, quæ sunt
Dei. Errasti sæpè, cum Deum non consului-
sti; fortè nunquam, ubi consului.

3 *Et cum dies factus esset, vocavit discipulos
suos, & elegit duodecim ex ipsis, quos, & Apo-
stolos nominavit.* Ib. Et te vocavit Deus, ad
Apostolicam vitam, & gratis. Quanta voca-
tionis dignitas? quanta tua indignitas? Ne
præsume de vocationis gratia, si eam non firmes
operibus: etiam Judas sicut inter illos, &
tunc temporis te sanctior; & tamen defecit.
Quod & tibi evenire potest, sapienter cave.

FERIA III.

Sermo Christi in monte habitus.

1 *Et cum sedisset, accesserunt ad eum Disci-
puli ejus: & aperiens os suum docebat
eos.* Matth. 5. Ubi sedet ad docendum Magi-
ster, accedunt Discipuli, & audiunt doctrinam.
Insidet Deus Magister cordi tuo, aperit
os suum per inspirationes: accede, si vis esse
Discipulus; & ubi vocem ejus audieris, nisi
obdurare eos tuum. Estima doctrinam, quam
tantus Magister tradit. Statue te illi conformare
potius, quam doctrinæ mundi, & carnis.
Beatos pronunciat eos, quos mundus, & caro
miseris. Deus non fallit, ergo mundus.
Intellegis hoc? & tamen hujus principia se-
quetis?

2 *Beati pauperi spiritu.* Ibid. qui amore
Dei

Dei abrenunciant caducis omnibus, & animo eorum cupiditatem evellunt, ut nudi nudum Jesum sequantur. Expende, quàm terrena falsitas, astuties, spernas, ut iis adhaereas. Quid de iis tibi statuentium sit ex Christi exemplo discce. At quomodo eum imitaris? *Quoniam ipse formam est regnum caelorum.* Est convincens beatitudinis probatio: Qui habet regnum caelorum, beatus est: quis neget? *pauperum est regnum caelorum.* Veritas aeterna hoc dixit: ergo beati sunt pauperes, non quidem possessione illius regni, sed jure ad illud. Quanta bona laeratis, si cadauca penitus animo exstipas? 2. Beati sunt beatitudine hujus vitae, quia nihil desiderant. 3. *Possident regnum Dei,* de quo Paulus *intra vos est:* quia possident aeternam suam.

3 *Va vobis divitibus, quia habetis consolationem vestram;* Luc. 6. Deus est sermo, quia affectu immoderato ad cadauca feruntur. Ut pauperibus certitudo caeli promittitur; ita his va aeternum intonat. Cor enim eorum ligatum est, ut non valeant ad Deum illud constanter, & integrè erigere. Nam, *incidunt in tentationes, & laqueos Diaboli.* Tim. 6. *Hebent consolationem,* non Dei, non solidam, sed suam, & apparentem. Non es in horum numero. Gratulare tibi, Deo gratias age: & cura, ut animum magis, ac magis à caducis abstrahas, ut sit unicus thesaurus tuus, is qui est omnia.

FERIA IV.

Secunda, ac tertia Beatitudo.

B *Eati mites.* Matth. 5. non tantum qui colubent turbulentos, & vel

minimos iracundiae motus, sed etiam, ut ait Clem. Alex. lib. 4. Strom. *qui insulam, quae est in anima, pugnam sedant in cupiditate;* & eorum, *quae submissas cadunt.* Hic tibi de te cogitandi tam latus est campus, quàm late se explicat irascibilis & concupiscibilis appetitus. Confer te cum exemplo Christi in tractandis peccatoribus, in ferendis injuriis, &c. Cogita tibi ab eo dicit: *Dixite à me, quia mitis sum.* Matth. 11.

3 *Quoniam isti possidebunt terram.* Ibid. Quàm? olim *terram viventium:* nunc autem terram sui cordis. Hanc non possident iracundi, quia æstu quasi extra se rapiuntur: at qui *acquiescit in ceptionibus, possessor est cordis.* Prov. 15. Id est, qui non irascitur, non commovetur. Quanta hæc est felicitas, hac interna pace, & tranquillitate sui! *Sicut miserabilis est civitas, quae licet bene sit munita, in eis tamen foveat proditores,* ait Chryl. hom. 34. in Joan. *ita nihil beatius, quàm in seipso liberari bello.* Hanc beatitudinem ipse tibi dare potes: & quid vetat?

3 *Beati, qui lugent.* Ibid. ex compunctione sua; ex compassione aliena peccati; ex devotione miseriam hujus vite exulantis à patria; ex desiderio vitæ æternæ dilationem. Vide, quid tu lugeas, an Deum perditum, an carnis commoda? an mala corporis, an animæ? *Quoniam ipsi consolabuntur.* A quo? à Deo totius consolationis. Ubi? non tantum in caelo, ubi *absorbet Deus amaram lacrymam,* sed etiam in hac vita, ubi lacrum compunctionis, & devotionis vel comitatur, vel sequitur incomparabilis consolatio. *At va vobis; qui cideri: cum mundo, & du-*

ci-

F E R I A V.

Quarta, & quinta Beatitudo.

1 *Beati, qui esuriunt, & sitiunt.* Matth. 5. ardente desiderio *Justitiam*, seu omnem Deo serviendi, & placendi rationem, qui desiderio quodam ardente feruntur in actus virtutum, non tantum eos, qui aliquid honoris habent adjunctum, sed etiam qui videntur abjecti & viles, vel difficiles, & ardui. O quantum ab hoc ardore deficit sitis: sed *cielernas dissipatas mundi, qua continere non valent aquas salutis.* Jer. 2. Quam facile tibi desipit virtus, cujus exercitium est amarum. Vile ne servire, & placere Deo? In hoc consistit salus tua æterna. Excita ergo hanc sitim, sine qua languet omnis virtus.

2 *Quoniam ipsi saturabuntur.* Ib. Osim, cum apparuerit gloria Dei. Palm. 16. in hac verò vita, quia nihil ultra desiderabunt. Per ipsum enim desiderium habent, quod desiderant, quia sic Deo servant, & placent. Item semper habent, unde saturentur, quia semper habent, ubi iustitiam operentur, ubi Deo servant: *sive manducant, sive bibant, sive aliud quid faciant.* 1. Cor. 10. Nonne hoc ita vis? nonne saltem velle concupiscis? O utinam à primo momento vite! Deus det nobis cor omnibus, ut celamus eum, & faciamus ejus voluntatem, corde magno, & anima volente. 2. Machab. 2.

3 *Beati misericordes.* Ibid. tum corporali, tum

tum spirituali misericordia, intentione pura, motivo virtutis, affectu amplo, etiam ad raimos se extendente. *Quoniam ipsi misericordiam consequentur:* olim quidem, quando te coronabit in misericordia. Pl. 102. in hac vita verò per remissionem peccatorum, & abundantiam gratiarum. Quid diceris, si ante horam ivilles ad æterna supplicia, hac evocaveris ad vitam, vestireris gratia, ducereris ad cælum. Nonne magna esset misericordia? Hanc Deus toties exhibuit tibi, quoties peccatum remisit. Vide ergo, unde hanc misericordiam tibi certam facere possis.

F E R I A V I.

Sexta, & septima Beatitudo.

1 *Beati mundo corde.* Matth. 5. ii dicuntur, qui tamen si suas habeant imperfectiones, procul tamen sunt ab omni gravi peccato, ac proinde vestiti gratis, qui ipsos affectus habent purgatos, & à creaturarum amore avulsos, & ad Deum conversos; qui minimas etiam imperfectiones quanto possunt studio devitant, & toti Deo adherere consuntur. Inspice in hoc puncto statum animæ tuæ; quam es à creaturis avulsus? quam Doominus? quo studio declinas imperfectiones? &c.

2 *Quoniam ipsi Deum videbunt.* Ibid. olim quidem facie ad faciem, *non* autem per speculum in enigmate, sive in rearturis. Videbunt illum memoria præsentis ipsius, hinc delectatio etiam in adversitatibus: *Memor fui Dei, & delectatus sum.* Videbant eum contem-

platione, & cognitione sublimium veritatum, & videndo amabant, & amando inhaerebant. Maxima hæc beatitudo hujus vitæ: sed quemadmodum ad claram Dei visionem nihil coinquatum pervenit, ita necque ad illam pertingit anima immunda. Ut illam obtineas, velles in agone Angelo purior inveniri. Sic ergo quotidie vive, & mundus esto, quia fortè hic dies ultimus.

3 *Beati pacifici*; Ibid. qui carnem spiritui, passionem rationi subjecerunt; qui cum proximo in pace vivunt, & charitate; qui alios componunt in pacem, & reconciliant. Quære hæc in teipso. Si invenis, Deum lauda: sin minus, ad hodie illa cura tanto studio, quanto cupis esse filius Dei. Nam isti vocabantur *filii Dei*: qui est Deus totus spiritus sine carne, totus ratio sine passione, Deus pacis, & non dissensionis, quod magis ad hanc similitudinem te credis accedere, tanto certius habes te esse filium Dei.

S A B B A T O.

Octava Beatitudo.

1 *Beati qui, persecutionem patientur propter justitiam*. Matth. 5. non autem propter sua delicta. Certum est, quod omnes, qui volunt sic vivere in Christo Jesu, persecutionem patientur. 2. Tim. 3. Ergo si non vis recedere à justitia, debes paratus esse mori magis, quam patriam Dei leges prævaricari. 2. Mach. 3. Sed quis tibi tunc animus, cum vel sustinendum aliquid, vel virtus aliqua, aut regula est violanda? Præterdis, te JESUM

sc.

sequi, & hunc Crucifixum, sed clavos non vis tolerare: nequid patiaris, & virtutem, & regulam deseris. Aut fatere, te non imitari Jesum, aut patere.

2 *Quoniam infernum est regnum calorum*. Ibid. tam consummatum in patria, quam in chao-tum in via: quod est *Justitia, pax, & gaudium in Spiritu Sancto*. Rom. 14. Nam justitiam non potest perdere, qui mavult mala quæque tolerare, quam vel unam regulam violare. Compara tibi hoc regnum, in quo est certitudo futuri. *Nihil horum timeas, quæ passurus es*. Apoc. 2. à mundo contradicente, à dæmone affligente, à carne adversus spiritum concupiscente.

3 *Beati estis, cum maledixerint vobis homines, & dixerint omne malum adversus vos, inquantem propter me*. Ibid. Quis neget beatum, cui Deus benedicit? Nam *benedixit Dominus divites suos, ne sociabitur eis affluens*. Prov. 10. At Deus benedixit illis, quibus propter justitiam mundus maledixit: *Benedixit Dominus super caput justis*. Prov. 10. *Maledixit illi, & tu benedices*. Malach. 2. Et tamen, nonne amas laudes, & benedictiones hominum? Ergo eligis vituperari à Deo? an ignoras illud: *Va, cum benedixerint vobis homines?* Luc. 6.

D O M I N I C A X.
P O S T P E N T.

De triplici qualitate virorum Apostolicorum.

1 *Vos estis sal terra*. Matth. 5. Natura salis ait Plin. l. 31. c. 7. *si miscenti, a-*

P 2 du.

plures, refurgens, extenuans, exsiccans. Debet ergo homo Apostolicæ professionis quoad se esse in via purgativa perfectus, & alios prius per hanc viam ducere, quam per illuminativam, & unitivam. Quid dicis de te ipso, quantum in hac via profecisti, nonne plus superest?

2 *Vos estis lux mundi.* Ibid. Secundus gradus viæ Apostolicæ nomine *lucis* exprimitur, & intelligitur via illuminativa, in qua perfectus esse debet, quoad se in praxi virtutum desumptarum ex vita, & doctrina Christi. Non sufficit enim purgatum esse, nisi & ornatus sit quoad se, & plenus virtutibus, ut aliis communicare possit, illuminando, errores dissipando, movendo animos. Habesne tu vel unicam virtutem in gradu perfecto: quot tibi desunt? quomodo iis studes? Ut aliis apteris, quomodo talenta excolis, an ponis lucernam sub modio.

3 *Non potest civitas abscondi supra montem positæ.* Ibid. Unitiva hic exprimitur. Ut civitas est multando civium per se sufficiens ad vivendum. Arist. 3. Polit. ita perfecti sum uni Deo intolerant, sibi, & aliis abeunde sufficient ad perfecte vivendum. Vide, an tua sufficientia sit unice in Deo, an soli illi, nihil creaturis adhibeas, an omnia in illum referas, an nihil extra illum quaeras.

FERIA II.

De bono exemplo dando ad gloriam Dei.

1 *Sic luceat lux vestra coram hominibus, & videant opera vestra bona.* Math. 5. Non omnia agi possunt in occulto, non quæ

nia

nia debent in aperto: at, quæ agis in aperto; sint bona non apparenter, sed verè, ut unusquisque proximo suo placeat in bonum ad adificationem. Rom. 15. Examina verba tua in communi conversatione, maxime coram minoribus qui faciliè à majore discunt, an vana, iudicabunda, &c. mores, quam compositi? facta, quam regulis contententia.

2 *Et glorificent Patrem vestrum, qui in calis est.* Ibid. Habes hic præscriptam intentionem cordis, qua operandum est bene in aperto: primum quidem, ut tu placeas Deo, deinde verè ut Deus ab aliis glorificetur, quatenus agnosceatur auctor boni. Potes ergo & mutus gloriam Dei promovere. Detrahis gloriæ Dei, si quo hominum respectu non agis bonum in aperto, quod congruenter potes, aut debes. Examina ergo intentiones tuas, an huc tendant: & statue in posterum: *Ego autem ad Dominum aspiciam.* Mich. 7.

3 *Attendite, ne iustitiam vestram faciatis coram hominibus, ut videamini ab eis.* Ibid. Prohibet quaerere gloriam inane. Maximam iniustitiam facit: qui facit iustitiam, ut videatur; quia usurpat sibi, quod Dei est, ipso invito, & prombene. Est enim solus Deus Rex, & Dominus gloria. Psal. 23. *Soli Deo honor, & gloria.* 1. Tim. 1. Tu sine gratia nihil potes: Dei gratia est, qua operatur velle, & perficere. Quod ex opere resultat, est gloria: Tu, qui nihil fecisti, voles omnem surripere Deo, qui totum fecit?

FERIA III.

De exacta legis observantia.

NON vni solvere legem, sed adimplere, Matth. 5. Lex ante Christum non erat impleta, seu perfecta; venit, ut imple-ret, seu ad perfectiora deduceret: iustus enim illi addi animam, seu affectum interum; adiecit consilia, &c. Nobis vero adiecit merita sua, ex quibus est gratia ad facilius obser-vandam legem. Vide, quid debeas Legislatori.

2. *Observe non esse satis, legem non solvere, sed oportet insuper implere, hoc est cum perfectione opera regulæ exercere.*

2. *Aman, dice vobis, nota unum, aut unus a-px non prateribit à legē, donec omnia fiant. Ib. Exemplum suum proponit, qui legem om-nem, & ea, quæ de ipso scripta erant in Pro-phētis, exactissimè usque ad minimum serva-re voluit; ita, ut portus cœlum, & terra sine peritura, quàm ipse non impleat minimum, Et ne tu ita ad legem Dei, ad regulas Religio-nis affectus? Conare omnimodo, ut unas a-px à te non prateratur. Rem maximam procuras, sicaras minima.*

3. *Qui ergo solvere unum à mandatis istis minimis, minimus vocabitur in regno cœlorum. Ibid. Post propositum suum exemplum, quid à te exigit, insinuat, ut etiam minima man-data, & regulas serves. Nullum tam parvum malum, quod non inclinet ad pejus. Nota vocem: Solveris; insinuare, omnia mandata esse colligata; si solvis unum, venis facilè ad dissolutionem plurimum. Vocat minima, ut facilitatem observandi doceat. Hæc te*

HEBDOM. X. POST PENT. 303
te moveant, ut attendas minimis; & si sper-nis medicam, time, ne paulatim decidas.

FERIA IV.

De studio Legis observandæ.

NISI abundaverit iustitia vestra, plus-quam Scribarum, & Phariseorum, non intrabitis in regnum cœlorum. Matth. 5. Plura à Christianis exigit Deus, & sublimio-ra, quàm exegerit à Judæis. Illis sufficiebat cortex legis, opus imperatum ponere, vel non ponere prohibitum: à nobis operis anima, seu affectus desideratur: quia majores gratias dat. Hinc colliges etiam majora exigere à Religioso, quàm à sæculari ob eandem cau-sam. Pudeat te, quod à tot sæcularibus in virtute supereris. Time, ne Deus gratias subtrahat non cooperanti. Emulare charis-mata meliora.

2. *Audistis, quia dictum est antiquis, &c. Ego autem dico vobis. Ibid. Expende, quanto in omnibus excellentior sit lex gratiæ legæ an-tiquæ. Nam 1. iudicioribus data solum crasso-ra prohibebat: hæc etiam minuta. 2. Illa in exterioribus hæret, hæc medullas animæ petit. 3. Illius observationi præmium tempo-rale dabatur: hujus æternum. Gratias age, quod te Deus ad hanc legem reservave-rit. Non sicut in cortice legis, sed medullam observa.*

3. *Esote ergo vos perfecti, sicut Pater vester cœlestis perfectus est. Ibid. Ita est ille perfectus, ut omnia fit in illo perfectio, nulla autem, sed nec minutissima imperfectio. Si cures, ut nulla sit in te imperfectio, curabis, ut sit maxi-*

maxima perfectio. Carabis enim, ut summè diligas Deum; in quo est summa perfectio, & diligaris ab eo, in quo est summa felicitas. Nam quò minus de proprio, aut imperfectioe admisceas operi, tantò purior est charitas, ex qua operaris. Habes ergo in manu tua & perfectioem, & felicitatem tuam. Sed quam multa tibi tollenda est imperfectio!

FERIA V.

De tollendo scandalo.

S I oculus tuus dexter scandalizat te, erue eum, & proice ab te. Matth. 5. Per oculos Superiores, qui sunt maioris auctoritatis, intelligit S. Chrysol. Hic scandalo tibi esse possunt, si humano eorum ducaris respectu, si quòd agunt illi contra regulam, tumas in exemplum, si ex eorum affectu regulam transgrediaris, si ex eorum affectu regulam transgrediaris. Perpende, qualis sis in eogenerè. Erue hunc oculum, mortifica hunc affectum, Regulam attende potius, quæ à Deo est, quàm exemplum, quòd ab homine. Si non sufficis tollendo, manifesta, cui debes, habebis auxilium.

2 Si dextera manus tua scandalizat te, abscinde eam, & proice ab te. Ibid. Per manum propinqui, & æquales intelliguntur. In quos plerumque affectus solet esse major, quia amor est inter æquales ut plurimum. Scandalo tibi esse possunt familiaritate nimia, aut particulari, frequente visitatione, colloquio, blanditiis, ex quibus animus tuus sensim emollitur, & tepet in amore Dei. Abscinde, conversationem, colloquia, &c. & plus cum Deo versare.

2 Si pes tuus scandalizat te, amputa eum. Ibid. Per pedem inferiores intellige, filios spirituales, Discipulos, subditos. Scandalo tibi sunt, si ex nimio affectu plus æquo indulgeas, eorum culpa dissimules, aliis præferas cum illorum offensa: inultiter cum iis verseris, &c. Agnosce quàm periculosus sit hic affectus, quia ut plurimum specie pietatis tegitur, ut vix agnoscat, donec peras. Adde, quòd sic causa esse possis, ut alter pereat, & anima ejus de manibus tuis requiratur.

FERIA VI.

De dilectione inimicorum.

1 Ego autem dico vobis: Diligite inimicos vestros. Matt. 5. Quis? qui prior dilexit nos. Joan. 4. Et cum inimici essetis, reconciliavit nos Deo per mortem suam. Rom. 5. Cogita, quòd inimicus sit creatura Dei, ut tu quòd si Deum Patrem habes, ille sit frater tuus: quòd si ad eundem tecum finem ordinatus: eodem sanguine redemptus. Dilige eum propter te: quia tibi utilis est: quia te exerceat ad gloriam: quia si dimittis illi, dimittet & tibi Deus. Et cui nocet, si oderis, nisi animæ tuæ? quia majus est tibi malum ipsum odium, quàm quòd ab illo tibi inferatur Dilige, & diligeris à Deo.

2 Benefacite his, qui oderunt vos, & orate pro calumniantibus vos. Ibid. Ad cordis affectum adjuvanda est oris, & operis dilectio. Non satis est, non odisse, sed mandat diligere. Dilectio autem non est otiosus affectus: sed opere demonstratur. Quid facis ei, qui te oderit, qui calumniatus fuerit?

ric? Non reddis pro malo malum: quid loqueris de eo? sequerisne Paulum, *maledictum*, & *benedictum*? Sequerisne Christum, qui orabat pro crucifixoribus?

3 *Ut sis filii Patris vestri, qui in caelis est.* Ibid. En quid lucraris inimicorum dilectione? Vis filius Dei esse? Habes expeditam ad hoc viam: *Dilige inimicum*. In quo scies, quod sis filius Dei, nisi fueris similis Deo, ait S. Chrysostr. in imperi. hom. 31. *Hic nonne solem suum vestri facit super bonos, & malos? Non te conservat, dum tu cum offendis? non dimittit toties tua peccata?*

S A B B A T O.

Dispositio ad orandum, & prima petitio.

1 **T**u autem, cum oraveris, intra in cubiculum tuum, & clauso ostio ora Patrem tuum. Matth. 6. Ut recite ores, sedendum est à strepitu, & corpore, & animo. Objecta movent sensus, sensus sunt fenestras animæ: si patent, omnis aura ingreditur. In solitudine loquitur Deus animæ ad cor. Ita Christus oraturus secessit ad montes. Multo autem magis secede à tumultibus animæ. Unica passio mota alias de Deo cogitationes non admittit. Hinc collige, unde tuarum orationum tam modicus fructus: quia nec sensus compescis, nec animæ motus. Ut in oratione sis ita compositus, debes extra tempora orationis huic compositioni affluere.

2 *Sic autem orabitur: Pater noster, qui es in caelis.* Ibid. Hic omnis orationis sit ingressus, ut cogites, quem ores, *Patrem*: Hinc

revere-

reverentia, fiducia, & amor comites orationis. Nonne tibi meritò exprobrat Deus: *Si ergo Pater suum, ubi est honor novus.* Malach. 1. Quam indignus tu tanti Patris filius! Hinc humilitas, tuncque abjectio. *Noster.* Ergo omnes sumus ejus filii; ergo omnes fratres; ergo omnes à te amandi; ergo ingratum est munus, quod offers, nisi ames. *Qui es:* & solus quidem es. Hinc magna Dei assimilatio. *In caelis.* Hinc fervor, cum oratio tua usque ad caelos penetrare debeat. Hinc scopus petitionum in caelis, ut non petas terrena. Hæc omnia in te examina: & sic statue.

3 *Sanctificetur nomen tuum.* Ibid. Hoc primum est ex omnibus desiderandis, ut agnoscat ab omnibus Deus, colatur, eique uni serviat: æstimetur ejus sanctitas, ametur ejus bonitas, timeatur ejus justitia, subdatur ejus potentia: omnis creatura. Atque hic est finis nosser, ad quem omnia, & singula debemus dirigere. Nonne hoc verbis solum petis, factis autem per superbiam exvertis? quid petis, dum te tantopere æstimas, & æstimari quæris? *Non nobis, Domine, non nobis, sed nostri tuique gloria.* Psal. 113.

D O M I N I C A X I.
P O S T P E N T.

Secunda, & tertia petitio.

1 **A**dveniat regnum tuum. Matth. 6. Petis, vel ut Deus regnet in te: *Regnum Dei intra vos est.* Luc. 17. Vel ut ubique gentium: *Domini est regnum, & ipse dominabitur gentium.* Psal. 21. Vel propriè regnum beatorum

P 6
sum

rum per felicem mortem obtinendum : quod simul indicas, te jam paratum esse, nihil esse, quod te remoretur. Sentis verè id animo? an tibi, & Deo illudis? Non te remoretur amor vitæ? non affectus terrenorum? Explora: hoc momento renunciandum est omnibus: quid sentis?

2 *Fiat voluntas tua.* Ibid. Quid justius? Ille est regula nostræ voluntatis: abusus est nostræ; si cum illa non consentit? Dominus, & Pater noster est: *Omnia, quæ præcepit Dominus noster Rex, libenter exequemur serui tui.*

2 Reg. 15. *Omnia, quæcumque præcepisti mihi, faciam Pater.* Tob. 5. Facine, quod verbo dicis, facis voluntatem Dei absolutam, per legem, & regulas intimatam? Explet voluntatem beneplaciti in tuis, quæ quidem non imperat, sed scis ei placere. an potius visis voluntate, & placito tuo, ac passionum inclinatione?

3 *Sicut in celo, & in terra.* Ibid. Modum hic petis faciendæ in terra voluntatis Dei, si cut sit à Beatis. Et cur minus à nobis? An quia liberi sumus? Ergo *volamen habebimus nostrum, libertatem?* 1. Pet. 2. At quomodo sit in celo? Ex puro Dei amore, promptissimè, in omnibus, sine discussione. Repetit ne hæc omnia in anima tua, Quid si Deus per Superiores ardua imperet, & sensus contraria. O miser! quàm parum hic voluntatem Dei respicis.

FERIA II.

Quarta, & quinta petitio.

1 *P* ¹² *Anem nostrum super substantialem da nobis beatus, Matt. 6.* Petis corpori, & ani-

anime alimoniam, tanquam mendicus ante fores divina gratia. Corpori quidem panem, non luxum, non delicias; ut habentes, quo aliamur, hoc contenti sumus. Si ita petis, communi, coque fragali victu contentus eris. Si deterior obstringat tibi, cogitabis te mendicum accipere illud de manu Dei. Animæ verò, vel verbum Dei, in quo vivit homo, vel SS. Eucharistiam, quàm etiam non sumis hodie, petis tamen hodie per communionem spiritualem. Ergo sic vive, ut mereris quotidie accipere.

2 *Et dimitte nobis debita nostra.* Ibid. Quanta tu debita contraxisti. 1. Totum, quod es, illi debes, à quo totum habes. S. Bern. 2. Talenta nature, & gratiæ Deo debes. Quàm ingratus es, si eis ad offendendum abuteris, quæ tibi dedit, ut amares! 3. Peccata enorme sunt debitum, quod solve- re non potes, nisi ex meritis Christi. Agnosce te peccatorem, unde te humiliter; sed Deum misericordem, unde ad fiduciam erigaris. Sed qui deprecaris hodie, noli hodie iterum debita contrahere.

3 *Sicut, & nos dimittimus debitoribus nostris.* Ibid. Conditio est: petis non dimitti tua, si non dimittis aliena. Si enim dimiseritis hominibus, dimittet vobis Pater vester. Ecce bonitatem Dei! In tua portate futurum de te iudicium ponit, ait S. Chrysost. At Deus dimittet statim, cum rogatur, prævenit rogantem gratia excitante; dimittit plenè, toties quoties rogatur. Hoc nè modò etiam tu dimittis, an statim, an sol occidit super iracundiam, an prævenis alloquendo, an vis: non teneor illi loqui? an toties, quoties?

an

an ais : non semel, sed multoties id mihi fecit?
an plene? an dicis : non odillum, sed non pos-
sum ei esse familiaris?

FERIA III.

Petitio sexta, & septima.

1 *ET ne nos inducat in tentationem.* Matt. 6. Contracta debita elui petivisti; pe-
tis non contrahere nova. Veraris inter ho-
stes potentissimos: homo fragilis, & concupi-
scentiis tuis assidue pulsaris. Unus tibi non
sufficit: auxilium postula, et resistas. Exa-
mina, quæ tuæ, quam periculosæ sint tenta-
tiones, & cogita de mediis obfistendi. De
gratia non dubita, eam Deus facienti, q. od
in se est, non negat. Sed adverte: facienti,
quod in se est.

2 *Et ne nos inducat.* Ibid. Non petis non
tentari, sed non vinci. Tentari sæpe prodest,
& ad meritum, & ad humilitatem, & ad si-
duciam in Deum. Vinci, aut non vinci in
tua est libertate. Sed Deum irrides, si petis,
sicuti & libere te ipsum inducis in tentatio-
nem: non minus, quam qui se ipsum in flu-
vium præcipitaret, & oraret Deum, ut non
maderet. Non ergo serio petis, nisi te ip-
sum abducas ab his, per quæ induceris ad con-
sensum.

3 *Sed libera nos à malo.* Ibid. Qui nullum
specificat, omne malum intelligit, proat ad-
versatur salutem: si ve id sit corporis, si ve ani-
mæ. Quamquam corporis mala, non sint ex
se, sed ex fragilitate tua salutem adversa. Vi-
de, ne opere obfistas ei, quod petis, per tuam

acc-

accediam, aut teporem: forte vis, & non vi-
piger? forte procrustinas, aut flogis impossibi-
litate? aut dicis *Leo est foris*. Prov. 22. &
ideo manum non adhibes?

FERIA IV.

Non thesaurizandum in terra, sed
in Cælo.

1 *Nolite thesaurizare vobis thesauros in
terra.* Matth. 6. Id est: Nolite dili-
gere mundum. 1. Joan. 2. Intellige verò de con-
cupiscentia carnis, oculorum, & honoris. Et
quare, quia mors ut zincæ demolitur, & ut fur
effodit. Ut amorem traicias ad futura, me-
mineris migrandum à presentibus. Inde illa
nondum constantem amas, quia his nimium af-
ficeris. Sed si hac nolle reportant animam tuam
à te, hæc, in quibus quiescebas, eorum erunt,
quid proderunt, immò quantum oberunt:

2 *Thesaurizate autem vobis thesauros in cæ-
le.* Ibid. Ibi est patria tua; illuc migrandum est;
nisi præmitas thesaurum, æternum exulabis.
Non est tibi comparandus sed hic colligendus, sed
transmittendus, ut te expectet, & eo fruaris.
At non parum transmittendum est: thesaurus
fit oportet, & magna, ac preciosa copia. Con-
clude ergo 1. Nullum tempus, aut occasionem
bene agendi prætereundam, 2. Magnis, ac exi-
miis operibus in standum.

3 *Ibi est thesaurus tuus: ibi est cor tuum.* Ibid.
Quod æstimas, hoc amas, hinc cor affigis. A-
mor enim æstimationem sequitur. Amans
autem sit id, quod amat; terrenum si terram:
cælestem, si cæelum: Divinum, si Deum. O in-
felix, si futuris: cor tuum declinat in terrenum.

in-

insane, si amorem, quo unico pretio Deum tibi potes comparare, expendis ad emendum luttum! Intelligis hoc, & tamen adhuc cor tuum affligis creaturis,

FERIA V.

Oculus simplex, & nequam.

Lucerna corporis tui est oculus tuus. Matt. 6. Oculi nomine intelligitur Superior. Ut oculus dirigit gressus, & alias operationes corporis, ita Superior te. Ad oculum ductum sequuntur membra; quomodo tu Superioris ductum? Non utitur imperio oculus, non vi coactiva, non minis in membra, & tamen sequuntur. Superior tibi à Deo oculus datus est. Hunc crede colores discernere, te passionibus excæcari. Assentire vel nutui. Examina te circa reg. 33. Summarii.

1 Si oculus tuus fuerit simplex, totum corpus tuum lucidum erit. Ibid. Oculi nomine intellectum intelligit S. Chrysof. hom. 15. in Imperf. Hic simplex sit oportet, id est, non obfuscatum, non erroneis principis imbutus, quæ à mundo, & carne suggeruntur: tum omnium actionum foris lucida, & Deo placens erit. Ab intellectu enim dicitur voluntas s. Vide, quæ sint tua principia; an simplicia, ad unum Deum tendentia: an duplicia ad Deum, & propria commoda? Conare, puris, veris, & simplicibus; Deoque consentientibus principis intellectum imbucere, & mundo, & carni non acquiescere.

2 Si oculus tuus fuerit nequam, totum corpus tuum tenebrosum erit. Ib. Oculi nomine intentionem intelligit S. Aug. L. 2. de serm. D. Hac

Hæc semper nequam est, quoties aliud respicit, quam Deum. Sicut servus nequam, qui suo Domino detrectat obsequia, alteri impendit; multo magis, si hosti. At tu hoc facis, quoties respicis vanitatem, & magis tua commoda, quam Dei gloriam. Expende ergo necessitatem, & utilitatem paræ intentionis. Fac, ut hic oculus sit simplex, & pure in Deum propter Deum tendat.

FERIA VI.

Non serviendum duobus Dominis.

Nemo potest duobus Dominis servire. Matt. 6. dum diversa, aut contraria imperant. Duos habes Dominos; unum legitima, alterum arrogata potestate; Deum, & sensum Deo rebellantem. Infelix homo, qui hunc non Dominum, sed tyrannum pateris, te quoties momento prementem! Sed infelicior, quod sponte pateris! Elige nunc, cui servias. Quid frustra tentas utriusque, quod nemo potest. Dic ergo Deo: *Servus tuus sum ego.*

2 Unum odio habebis, & alterum diliges, Ibid. Causa, cur non possis his duobus servire, est, quod contraria imperent: unos ea, quæ amas, alter ea, quæ odisti. Quis possit contraria iubentibus eodem tempore pateri? Quid jubet Deus: sensum opprimere, cupiditates frangere, &c. Quid lentus? sibi indulgere, frui creaturis, &c. Non potes ergo servire utriusque. Ergo legitimum adora, te ei devote: & subter te sit appetitus tuus, & tu dominaberis illius, Gen. 4.

3 Unum sustinuit, & alterum contemnet.

not. Ibid. Altera causa est ex parte tua; quia non potes simul idem velle, & nolle; deberes, si utriusque servires. Deberes nolle servire tuis cupiditatibus, quia necesse sic jubet; deberes velle eisdem servire, quia alter imperat. Alterutri ergo renunciandum est: Elige, quem vis? Ipsa nomina Dominorum sufficiunt, ut determines.

SABBATO.

Ponenda temporariam sollicitudo, regnum Dei quaerendum.

1. **I** Deo dico vobis, nō solliciti sitis anima vestra, quā nonducitis, neque corpori vestro, quā induamini. Matth. 6. Nimirum circa corpus, & ejus necessaria sollicitudinem prohibet: quia non minus inutilis est, quā si quis vellet adituram suam cubitum unum. 2. Quia cura haec nimia derogat curae animae, quae potior esse debet: *Nonne anima plus est, quāna esca?* Quid ergo sollicitus es tantopere de loco, de functione, de tuis commoditatibus? Quis plus anxius circa ista, minus animae providet. Et quā parvam habes animam? Expende, quanto plurius sit anima.

3. *Scis enim Pater vester, quia his omnibus indigitis.* Id. Docet horum curam Deo remittendam, qui piscat aves, qui vellit lilia. Ille enim scit, non scientia speculativa, sed scientia Paternae providentiae. Tua sollicitudo hic, aut ibi sanius vivendi, hoc, aut illud minus ob sanitatem non suscipiendi, est argumentum dissidentiae. *Nonne haec omnia gentes inquirunt, quae fidem non habent?* Con-

lice

ſice te ergo in providentiae Divinae sinum, quoniam ipſo cura eſt de te. 1. Pet. 5.

3. *Quarite ergo primum regnum Dei, & juſticiam ejus.* Ibid. Regnum Dei eſt gloria ejus, & beatitudo noſtra. Juſtitiae vero nominum intelliguntur media à nobis ponenda. Huc ergo prima vertenda cura; aliaſ curam horum poſtponis alteri curae. Sed ſi poſtponis, cer tō non acquires. Non poteſt enim Deo placere, ſi minoris æſtimates, quā ipſe mandat plurius æſtimanda. Unde fit, ut gratia ſubtrahat, Deinde tu ipſe in id magis laboras, quod plurius æſtimas. Si ergo ſit alterius rei, quā regni cœlorum potior æſtimatio, in eam convertes laborem. At nonne ſtultum eſt, Dei gloriae, & cœlo aliud præponere. Sic ergo prima tua cura, quā ipſe mandat. In finem, ad quem creatus es, reſpice, in media, indefeſe incumbet.

DOMINICA XII.

POST PENT.

Vitandum judicium temerarium.

1. **N**on liſte judicare, ut non judicemini. Mat. 7. Deus non creavit te judicem alterius, ſed ſocium. Pater enim judicium dedit Filio, qui judicat, ejus juſdictionem ſibi arrogat. Juſtitia poſtulat, ut, qui non probatur malus, præſumatur bonus eſſe. Caritas exigit, ut quicquid potes, in meliorem partem interpreteris. Vide, quantum peccet uno judicio temerario. Examina te ipſum, an & tu judicium Dei tibi arroges. Melius feceris, ſi te ipſum judicaveris, ut non judiceris.

2. In

2 In quo enim iudicio iudicaveritis, iudicabimini. Ibid. Hæc pœna est temerè iudicantium. Iusto iudicio permittit Deus, ut pariter tales aliorum iudicia patiantur. Immo ut in eos defectus incidant, quos aliis appingunt: Quid iudicas fratrem tuum, omnes stabunt ante tribunal Christi. Rom. 2. & tanto rigidius feremus iudicium, quanto rigidius proximum quisque iudicaverit. Inexcusabilis es, & homo omnis, qui iudicas. Quid gravius? Time ergo & Dei iudicium, & cum unusquisque hominum pro se redditurus sit rationem. Ibid. Cause tue disponenda petitis inrigilla.

3 Hypocrita, ecce primum trabem de oculo tuo, & tunc videbis elicere festucam de oculo fratris tui. Ibid. En remedium tollendo iudicio: tuos ipse defectus inspice: si bene perpenderit, graviores invenies. Tuorum tibi conficiat peccatorum, quomodo patris de alterius iudicare peccate? S. Amb. in Psal. 113. si reipia bonum est, quod malum iudicas, agnosce, quanta tua sit sic iudicantis malitia; si dubium est, quare in peius interpretaris? si peccatè malum est, excusa intentionem, si opus non potes, ait S. Bern. ser. 4. in Cant. pura ignorantiam, pura subreptionem, pura casum.

FERIA II.

Commendatur Oratio.

1 Petis, & dabitur vobis; quærite, & invenietis; pulsate, & aperietur vobis. Matth. 7. Medium hoc est ad gratiam, & ad gloriam. Eges gratia; pete per humilem orationem; quare per debita media orationi conjuncta; pulsa per longanimitatem. Hinc tuam

tuam orationem inspicere, qualis sit: an factis humilis? an ex agnitione propriæ miserie procedat? an ita quæras? Petis fortè Humilitatem, sed non vis humiliationem; Paupertatem, sed non vis ullum rerum defectum; Patientiam, sed non vis doloris sensum, &c. Hoc verò ipsum est idem velle, ac nolle, petere, ac recitare. Agnosce tuam sollicitudinem, deprecare, & statue id observare. Si quæritis, quærite; convertimini, & venite. II. 21.

2 Omnis enim, qui petit, accipit; & qui quaerit, invenit; & pulsanti aperietur. Ibid. Hic effectus orationis est certus, & in'allibilis, quia Deus promittit. Credo, & confide: modo velis ordinata voluntate, hoc est, id, quod vult Deus: quia si aliud velis, vis ut agrotus, quod nocet. Quodcumque petieritis secundum voluntatem ejus, audit nos. I. Joan. 5. At hoc semper obtinebis, seu concedat Deus, quod petis, seu neget: dat enim æquivalens, quod magis prodest. Fortè non sic orasti, sed divinam ad tuam flexerit, non tuam divinæ voluntatem subdere voluisti. Grandis hic error est; non fiducia, sed præsumptio.

3 Si vos cum facti mali, nosi bene data ea et filii vestri, quanto magis Pater vester dabit bona petentibus se. Ibid. Argumentum hoc est, quo nostram firmat fiduciam Divina bonitas, & ejusdem amoris in nos propositio Paterna. Filios per adoptionem nos suos fecit, se Patrem. Ut Deus, & P. ter scit, potest, & vult, quod nobis prodest. Nec aliud velle potest, nisi nos eum cogamus. Non ne id milles in te praesistere? Quantum tam bono Deo debes? Quid possit in eum fiducia concipies.

FERIA III.

Angusta, & spatiosa via.

Lata porta, & spatiosa via est, quae ducit ad perditionem. Matth. 7. Homo dum vivit, in via est, non in termino. Sed in via, quam multi errant! O miser in aeternum! Est via, quae videtur homini iusta, & novissima ejus adducunt ad mortem. Prov. 14. Via lata est, non constringitur lege Dei, & ratione; & abit in effusionem sanguinis. O quidam multi ambulavit per eam! O anima mea, quamvis ambulasti hanc viam! regressere tandem ab errore: arcta concupiscentias tuas intra terminos Legis, ac rationis; Prospice, quia via cupiditatum tuarum, in qua es, ducit ad perditionem.

2 *Quam angusta, & arcta est via, quae ducit ad vitam, & pauci inveniant eam!* Ibid. Via caeli angusta est, quia non admittit id, quod libet, sed quod licet: non potes per eam ire cum jamentis tuarum passionum, cum sarcinis cupiditatum: solum cum solo Deo incedere debes. Non admittit dilatationem pompae, non comitatum honorum. Abrenunciandum omnibus, si hanc ingredi velis. O miser, tandem adverte, quam procul ab ea fueris. *Pauci inveniant eam,* & tu non fuisti inter illos. Fatuus splendens rerum terrenarum perstrinxit tibi oculos animi, passiones excæcarunt, ut non videres.

3 *Contendite intrare per angustam portam.* Luc. 13. Per latam ut eas, non est contendendum, naturali impetu raperis. O misera conditio tua, nisi in adversum labores! Per

angustam ut penetres, magna contentione est opus, vis tibi inferenda, ut serio velis, serio opereris? detruncandae passiones, & affectus ad creaturas; abiiciendae sarcinae honoris, & amoris proprii, &c. Visne haec? ut velis, respice finem, quia haec ducit ad vitam.

FERIA IV.

Cavendum à falsis Prophetis.

1 *Attendite à falsis Prophetis.* Matth. 7. seu Doctores. At, quis sunt hi? In teipso, concupiscentie, pravi affectus, amor proprius, & creaturarum. Quantæ ab his falsitates? bonum esse, estimari; malum, contemni; bonum, solati à creaturis captare; malum, negligere, &c. Extra te sunt, dysscoli amici, quorum exempla sequeris, tanquam faces veritatis, à quibus discis Superioribus resistere, parva non estimare; tibi indulgere, &c. Et nonne horum Doctorem principis es secutus? sed quo tuo domino? voceque etiam in posterum?

2 *Veniatis ad vos in vestimentis ovium, intrinsecus autem sunt lupi etia pueri.* Ibid. Nullum malum aperta facie venit, sed speciem boni inducit. Quam facile ergo illudit, nisi intellectus sit purus, & delectatus, & fidei, ac virtutum principis assentiat: nisi animus contra laxorum verba, & exempla sit obfirmatus! O miser! nonne expertus es lupos, quos credebas esse oves; saltem nunc damno tuo sapiendum est. Non attende in posterum, quid blandiatur externè, sed quid in reipso sit, quod ducat, quid sequatur.

3 *A fructibus eorum cognoscetis eos.* Ib. si-

cut arborem nostri. Expende nonnihil, quos in te tulit fructus amor tui, amor creaturarum, nonne eos, quos Deus nauscat? quos tolerat familiaritates laserum? nonne eos, qui in tua conscientia vermem alunt? Apofcis hoc, & non emendas? Time, ne excidaris: Nam omnis arbor, quæ non facit fructum bonum, excidetur, & in ignem mittetur. Ibid.

FERIA V.

De faciendâ DEI voluntate.

Non Omnis, qui dicit mihi: Domine, Domine: intrabit in regnum Calorum; sed qui fecerit voluntatem Patris mei. Matth. 7. Non probat eos 1. qui opera quædam præstant ex le. bona ex devotione, sed omittunt ea, quæ sunt ex obligatione. 2. Non probat, multa dicere, & pauca facere, multa de Deo cognoscere eximnia, & pro illo pauca velle. Nonne ex horum numero es? scis, & dicis de Deo, de virtute multa: sed quid præstas? in angustiis clamas: Domine, Domine: sed quid adhibes tuæ operæ?

2. Non fecerit voluntatem Patris mei, qui in oculis est, ipse intrabit in regnum calorum. Ibid. Effatum est infallibile: alia via non intrabis, quam faciendo voluntatem Dei. Sed, quæ est voluntas Dei? hanc per Superiores indicat: Qui vos audit, me audit. Luc. 10. Hinc regulæ manifestant, quæ non sunt inventam hominibus, sed Dei. Nisi custodieris, & feceris omnia verba Legis, auferbit Dominus plagas tuas, quoniam non audisti vocem Domini Dei tui. Deut. 28. Vide, num facta tua voluntati Dei consenten-

sentiant. Quomodo te habes ad Superiorum dispositiones? quomodo ad Regulas?

3. Multi dicunt mihi in illa die: Domine, Domine: nonne in nomine tuo prophetavimus, & demonia ejecimus? &c. Ibid. Tunc confitebor illis: quia nunquam novi vos. Docere, peccatores absolvere, motus magnos in populo cedere, sunt gratiæ gratis date. Si hæc tantum ad Deum aliteras, audies: non novi vos. Ergo aliud à te postulat Deus, quod aliquo modo tuum sit, tuam cooperationem, tua merita. Oquam egenus es hæcenus! Itane coram Deo comparebis? Adde quod potes: nam et si feceris, quidquid potes, adhuc servus inutilis eris. Deus tamen non ultra id, quod potes, à te exigit.

FERIA VI.

Mandatur Leprosus.

Ecce Leprosus veniens, adorabat eum, dicens: Domine, si vis, potes me mandare. Matth. 8. Constitetur Dominum, credit omnipotentem, fatetur voluntatem potentæ æqualem; neque ait: munda me; sed desiderium sanitatis ejus voluntati submittit. Agilne ita cum Deo tuo? exerceles actum fidei, cum quid petis? credidisse Dominum; posse tibi pro arbitrio concedere, vel negare? subiacine te, & petita tua ejus dispositioni cum plena resignatione? Ita verò agendum, alias petis, quod non vult.

2. Extendens Jesus manum, tetigit eum, dicens: Volo, mandare. O prompta Jesu mei benignitas! O si dum me in Sancta Eucharis-

ſua tangit, dicat: *Volo, mandare à lepra animæ tuæ. Oſtendit ſe reque velle, quod rogatur, ac poteſt. Ergo in iis, quæ ſpectant ad ſalutem animæ, non dicas, per Deum aſeſſi. Eccl. 15. Non dicas, vellem; ſed Deus non dat mihi gratiam. Non dat? an quia non poteſt? Hoc non credis, Au quia non vult? falſum eſt: Non vult quidem per miraculum, valt tamen cum conditione tuæ cooperationis. Tuum ergo eſt, conditionem implere, ut abſolute obtineas. At hic eſt infirmitas tua.*

3 *Et conſeſſim mundata eſt Lepra: Et ait illi Jeſus: Vide, nemini dixeris. Ibid. S. Amb. l. 5. in Luc. Præcipitur, inquit, nemini dicere, ut doceat, non tulanda noſtra beneficia. S. Chryſoſt. hom. 69. ait Docens, quàm eſſet alienus ab auro gloria, & juliania pompa. Dilce hoc, & tu: noli aucupari inanes ventos: noli teipſum prædicare, ſed Jeſum, à quo habes, ſi quid in te eſt, quod laudem meretur.*

S A B B A T O.

Sanatur ſervus Centurionis.

1 **A** *Ceſſit ad eum Centurio, rogante eum; Dominus, puer meus jacet in domo paralyticus, & male torquetur. Matth. 8. Dominus orans pro ſervo, confundit eos, quibus eſt potior cura canis, quàm ſervi. Hoc tu indignum reputas; ſed æquè indignum eſt, quod poterit ſit tibi cura corporis, quàm animæ. Nonne hæc jacet paralytica? ſcis, quid agendum ſit ut agas, non eſt nervus generoſe volutatis. Huius deſectu quàm parum es progreſſus? Nec plus ſpera, niſi ementes.*

2 *Ait*

2 *Ait illi Jeſus: Ego veniam, & curabo eum. Ibid. O prompta Jeſu mei benignitas! vides infirmitatem meam, Domine: dic etiam mihi: Ego veniam, & curabo eum. Diſcam proximi mei neceſſitatibus, ac morbis promptè advolare. Reſpondens Centurio, ait: Domine, non ſum dignus, ut intres ſub teſtulo meum. Agnoſce viri humilitatem: Concipe vilem de teipſo opinionem, non ægrè ferres contemni. Quod quiſque de ſe ſincerè judicat, ab aliis judicari, & dici non horret. Quid dicis, quando Jeſus ſub teſtulo animæ tuæ venit? ſed quandiu durat ſenſus ille humilitatis? O turpis, in toties repetito propoſito, inconſtantia!*

3 *Jeſus miratur eſt, & ſequentibus ſe dicit; Non inveni tantam fidem in Iſrael. Ibid. Miratur fidem Gentilis hominis: præfert eam Judæis cognitione Dei illuminatis. Addit multos venturos ab Oriente, & Occidente ex gentibus ad regnum Dei, & filios regni eiciendos. Quot ſunt ex iis iſtis, quos tu contemnīs, qui te virtute ſuperant? Amore, & aſſimilatione tui deciperis. Time, qui per vocationem religioſam deſtinatus es filius regni, ne excidas, & alius ſubintret. Vide, & ſicut credidiſti, fiat tibi. Et ſanatus eſt puer in illa hora. Vide, quid poſſit fiducia cum humilitate apud Deum.*

DOMINICA XIII.
POST PENTEC.

Filius Viduæ ſuſcitur.

2 **C** *Um appropinquaret porta civitatis, puer defunctus offerbatur, filius unicus Matri ſuæ; & hæc vidua erat. Luc. 7. Filius unicus,*

Q 2

unicus, ætate, & opibus floridus inopinatò moritur. Quis vitæ fidat? Hoc adolescentibus cogitandum sapè. Plures moriuntur juvenes, quàm senes; sed sæpè imparati; quia spes vitæ, quæ lætatur, decipit. Quid si hæc esset hora migrandi? Hoc age, quod ageres, si certò id scires. Interventit Jesus, non casu sed destinatò. O bonitas! quoties, & tecum id egit? offendit cum in porta civitatis, ubi olim judicia celebrabantur. Mors porta æternitatis est. Hic judicaberis. O Jesu, hinc ad sis!

2 Dominus, misericordia motus, dixit illi (Matri) Noli flere. Ibid. Habes, anima mea, Deum, cui proprium est misereri. In hoc figenda spes: ab hoc solo petendum solatium. Noli flere. Quæ desles perdita, amasti possessa. Quid amas, quæ percunt? flebis olim amasse. Id ama, quod est æternum, quod perdere non potes, nisi sciens reiicias.

3 Et accessit, & tetigit loculum; & ait, Adolescenti, tibi dico, surge. Ibid. Hæc in animam tuam per peccatum mortuam agit Deus, Accedit per gratiam prævenientem. Unde enim alias de tuo resurgeres? Tangit te vel timore, vel spe futurorum. Inclamat per tot inspirationes, surge. Ecce, opus Dei est, quod resurgas. Jam autem, quid tuum, adverte. 1. Hi autem, qui portabant, steterunt. Animam tuam portabant indomitæ passionès: jam stare illas oportet, & reprimi. 2. Resedit, qui erat mortuus: debes te erigere ad æterna. 3. Et capis laquei cum Christo, gratias agere, laudare, &c.

FERIA II.

Joannis Baptistæ ad Christum
Legatio.

1 Joannes mittens duos de discipulis suis, ait illi: Tu es, qui venturus es? an alium expectamus? Matth. 11. Unde mittit? ex carcere. Ergo nec in periculo capitis omittit officium sibi demandatum. Quæ molestia tam levis, quæ cogitationes tuas non avocet à Deo? 2. Non sui causa querit, qui Christum jam digito demonstraverat, sed discipulorum, ut eis anam præbeat, illi adhærendi. En zelus animarum, & dexteritas lucrandi. 3. Querit etiam ex te, an Jesum, an alium expectes, an spem tuam ex integro in eo ponas, an in creaturis? &c.

3 Euntes renunciate Joanni, quæ audistis, & vidistis. Ibid. Quid hoc ad questionem? seipsum esse, non verborum jactantia, sed rerum exhibitione probat. Eo ipso enim tempore, quo aderant Joannis discipuli, curabat cæcos, claudos, leprosos, furios, excitabat mortuos, & pauperibus predicabat. His factis respondet, Proferis te imitari Christum? operibus hoc probandum est, non nudis verbis asserendum. Qui interrogabit opera vestra. Sap. 6. non pascetur verbis. Cura, ut opera vocationi respondeant.

3 Beatus est, qui non fuerit scandalizatus in me. Ibid. Hoc adjecit, ut Joannes anam sumeret præmuniendi discipulos, & de sua eos passione instruedi, ne eo tempore scandalizentur ejus humilitate, opprobriis, morte. Sed etiam tui causa dicitur, ne qui

326 HEBD. XIII. POST PENT.
mitator vis esse Jeshu, pudeat te ejus humili-
tatis, contemptus, patientia, &c. Verè enim
scandalizaris, & offenderis his, qui post tan-
tum exemplum hæc fugis.

FERIA III.

Joannes à Christo laudatur.

Quid existis in desertum videre? arundi-
nem vento agitatam; hominem molli-
bus vestitum? *Mat. 11.* Ex occasio-
ne quæstionis factæ, poterant existimare tur-
bæ Joannem, qui Christum Messiam prædi-
caverat, jam mutasse sententiam, aut saltem
dubitare. Laudat ergo eum à constantia sen-
tentia, quod non sit arundo vento huc illic
agitata; & à dura educatione, quæ multum
conducit ad animi firmitatem. Oppone hęc tuam
inconstantiam: surgis: incipis domare passio-
nes, desistis: proponis rectè agenda, sed cum
agendum, omittis: recedis à creaturis, mox
alterum accedis; Dole, emenda.

3 Esiam dico vobis, plusquam Propheta,
Ipse enim est, de quo scriptum est; Ecce ego mit-
to Angelum meum ante faciem tuam: *Ibid.* Plus
quam Propheta, quia Christum non prædixit,
sed monstravit Angelus; ab eodem officio
Præcursoris ritè administrato. Ita fidelem
servum Christus non laudat nisi ab officio: &
hoc est verè laudari. Non qui officium majus
gerit, ille laudabilior est, sed qui suum exa-
ctius administrat. Quid ad te de aliis? tu tuum,
quod obedientia imponit, adimple. Hocne
curas? vide, quod deficias, & quantum vis
à Deo laudari, tantum fidelis esto.

*Inter natos mulierum non surrexit major
Joanne*

HEBD. XIII. POST PENT. 327

Joanne Baptista. *Ibid.* Eximia Joannis laus!
sed qua dignum se præstitit. Non potest Deus
laudare, nisi quod dignum est laude. At, ut
dignus sis, Deus facit quidem, sed non sine te.
Placeret tibi si laudereris à Christo; obtinere
potes, si Joannem animi constantia, asperitate
vitæ, seu mortificatione tui, zelo Christum
glorificandi, Angelicis moribus imiteris.

FERIA IV.

Magdalene Conversio.

Mulier, quæ erat in Civitate Perra-
nia, ut cognovis, quod Jeshus ac-
cubuit in Domo Pharisei, attulit alabastrum,
Luc. 7. Magdalena ob vitæ licentiam erat ur-
bis scandalum. Deus, qui non vult mortem
peccatoris, movit illam intere. Ita bonitas
illam amat, etiam cum offenditur. Ut co-
gnovit fidem Deum, illustratione seipsam, &
sua peccata; prudentia occasionem oportu-
nam: statim sine dilatione accurrit: sine respec-
tu domus alienæ, hominum præsentium,
convivii. Quanta te docet! Exercere sæpius fi-
dem; cognoscere teipsum, arripere primam
boni occasionem; capere generosas resolutiones;
non respicere homines, cum de salute tua agi-
tur. O si hæc observasses haecenus!

2 Es stans retro secus pedes ejus, lacrymis
capitis rigans pedes ejus, & capillis capitis sui
tergebat. *Ecce. Ibid. Retra.* Ex humili confusione
declinat oculos Christi; at convivarum non
pensit habet. At tu si confunderis, oculos

Q 4 homi-

hominum declinas. Hæc est tua superbia. Quæ ex amore, & dolore lachrymarum copia, ut potuerit Christi pedes lavare? Quam modicus ergo tuus amor, & dolor, qui nec guttam ebullit; at vide, ut eum accendas motivo tantæ bonitatis Dei.

3. *Et osculabatur pedes ejus, & unguento ungebat.* Ibid. Omnia peccatorum instrumenta coepit in obsequium. O si & tu, quod tibi turpiter exhibuisti, jam Deo laudabiliter offeras: & quot in te habuisti oblectamenta, tot de te invenias holocausta. S. Greg. hom. 33. At Christum interim mundabat Magdalene animam; extinguebat amorem creaturarum, &c. In hoc tu mille lachrymas funde, ut tandem tui, & rerum creaturarum amor extingatur.

FERIA V.

Christus descendit Magdalenam.

1. *Pharisæus ait intra se, dicens: Hic esset propheta, sciret utique, quæ, & qualis est mulier, quæ tangit eum; quia peccatrix est.* Luc. 7. Uno judicio quot errores committit?

1. Christum non esse Prophetam. 2. Christum ignorare statum Magdalene. 3. Magdalenam jam contritam, esse adhuc peccatricem. 4. Christum debuisse hanc mulierem repellere. 5. Immundum fieri justum, si tangatur à peccatore. Errat, qui temere alium judicat; & quam graviter? Tu teipsum ad censuram revoca. De alio, si Christum in ejus persona intuearis, meliora senties.

2. *Vides hanc mulierem? Intravi in domum tuam, aquam pedibus meis non dedisti, hæc autem, &c.* Ibid. Sub judicium Pharisei venerat &

& Christus, & Magdalena: hujus patrocini-um suscipit, de se tacet; sed & Magdalena tacet. Sile, si cujuspiam murmure tangeris; Deus pro te loquetur: Quia ipsa veritas est, non ita ut homines. Videt, quod es: non, quod alter judicat. Hujus judicium time, non hominum.

3. *Remittuntur tibi peccata tua.* Ib. Quid senserit ad hæc verba Magdalena. O solatium! sed, quod à dilectione pendet: *Quoniam dilexit multum.* O si id, & ego audire merear! mereretur utique, si diligerem multum. Nota: non parum, sed multum diligendus est Deus, saltem appreciativè, ut creatoris omnibus præferatur. Itane amas? Pondera, quanta tibi tui, quanta Dei cura, quis in res creatas, quis in Deum affectus. Non spera remissionem, nisi dederis dilectionem.

FERIA VI.

Eicitur Dæmonium cæcum, & mutum.

1. *Blatus est ei Dæmonium habens, cæcus, & mutus; & curavit eum, ita ut loqueretur, & videret; & suspensæ omnes turbæ.* Matth. 12. A stultus dæmon eos occupat sensus, quibus est via ad fidem. (*fides ex auditu*) & ad cognitionem Dei (*invisibilia ejus à creatura mundi, per ea, quæ facta sunt, intelligentia conspiciuntur.* Rom. 1.) Ubi ergo via ad cognitionem Dei crepta, quæ boni spes superest? ergo cave, ne hos sensus tibi dæmon occupet. Audi verbum, quo erudiaris; vide in creatis increatum Deum. Benignitatem famantis expende, quod non rogatus præstat: quid faciet tibi,

tibi, si ardentem roges; sicut murmuratorum Phariseos, quid tum? si attendas hominum sermonibus, nunquam seruo Deo seruias.

2 *Quidam autem ex eis dixerunt; In Beze-
bub Principe demoniorum iicit daemonia. Luc.
11. Invidia semper de optimo venenum fugit.
Liberatum à dæmone negare non poterant;
ergo id occulto pacto Christi cum dæmone tri-
buitur. si Christo tam gravia imputantur,
quid miraris leviora tibi assigni. E sine Deo tuo
sanctior. Id potius attende, quid Christus tu-
lerit. Non ulciscitur, cum possit, non com-
mouetur. Confutat eum modestia calumniam:
Non esse dæmonum se iuicem eiecit. Itaque
tu calumnias petitus, non sentis? mansuete
toleras? solius intuitu Dei resutas? an magis,
ne tuis honor periclitetur?*

3 *Si in vigilia Dei eiicit daemonia, presens
provenit in vos re, nam Dei. Ibid. Ex eo, quod
Christus non eiicit daemonia in Bezebub, in-
fert, quod eiicit in virtute Dei: alia enim
virtute non possunt. Vide, quam præcluden-
das emittit diabolo in animam ingressus, cum
nulla vi tua cum possis exturbare. Invigila
ergo portis sensuum: qui per hos plerumque
accessum habet. Nihil concede sensui, quod
recta ratio non dicit concedendum.*

Signum Jonæ Prophetæ.

2 *M* *Agister, volens à te signum videre.
Matth. 12. Quæ impudentia, vide-
runt mortuos excitatos, morbos sanatos, cæ-
cos, & surdos restitutos, & signa quæerunt:*
non

non tu credant, sed ut tentent. Idem tu cum
Deo agis. Petis sola eius virtute feri, quod
in hac providentia facere non potest: intrare
regnum Dei sine violentia: liberari à tenta-
tione sine tua resistentia: virtutem aliquam
sine mediis à te adhibendis. Ita verò Deum
tentas: & quæ tua est impudentia.

1 *Signum non dabitur ei, nisi signum Jonæ
Prophætæ. Ibid. Id est signum suæ mortis: ut
sciat, sicut Christum oportuit pati, & ita per
violentiam intrare in regnum suum; ita tibi non
obventurum, nisi vim inferas. Ergo magna-
nimitate, & generosa resolutione est opus. Et
in hoc miser delicias. Vide, quam tepide sint
tuæ resolutiones: & quid miram, si nullus est
effectus.*

3 *Viri Ninivite surgent in iudicio cum ge-
neratione ista, & condemnabunt eam. Ib. quia
Ninivite, ut Barbari, & Gentiles, prædican-
te Jonæ penitentiam egerunt. Tibi dici exi-
stima: sæculares surgent, & te confundent,
qui gratiam Dei non in vanum acceperunt, sed
sua cooperatione efficacem reddiderunt. Et
quid tu agis, socors religiose? signa petis? Non
est signum gratia vocationis? Non sunt signa
tot inspirationes Dei, tot exempla, tot moni-
tiones? &c.*

DOMINICA XIV.
POST PENT.

Qui sint Mater, & Fratres Jesu.

1 *E* *Cæcæ Mater tua, & fratres tui foris sunt,
quærentes te. Matth. 12. S. Hieron.
hic ait, hoc Christo nunciatum ad insidias*

Q 6 ten.

tendendas, utrum spiritualis operi carnem, & sanguinem praeferat. At Christus, quasi indignans, reponit: *Qua est Mater mea? Et qui sunt fratres mei?* quasi diceret: cum Dei negotium agitur, nihil mihi est cum Matre. Exultis & tu omnem carnis affectum. Nihil sanguini concedis in praedictum Dei. Cave illud audias: *Qui amat Patrem, aut Matrem plusquam me, non est me dignus.*

1. Et extendens manum in discipulos suos, dicit: *Ecce Mater mea, et fratres mei.* Ibid. Greg. hom. 3. in Evang. *Qui Christi frater, et soror est credendo, Mater effectus predicando; si per ejus vocem amor Domini in proximi mente generatur.* Ecce virorum Apostolicorum dignitatem, qui spirituali modo Christi Matres sunt praedicando, convertendo, accedendo ad Dei amorem alios. Accende in te Apostolicum spiritum, ut hac dignitate petiaris.

3. *Quicumque fecerit voluntatem Patris mei qui in caelis est, ipse meus frater, et soror, et Mater est.* Ib. vult Christus dicere spirituales sibi cognitionem intercedere cum iis, qui faciunt voluntatem Patris sui. Una enim, ait Chrysostr. hom. 41. in Matt. sola, *et vera necessitudo cum Christo est, ut voluntatem Dei facias;* ad quam sequitur amor tenerior. Vides precium obedientiae. Superior, Vicarius Dei est, à quo regitur: si quid imponit, ne te subtrahat. Hoc unum te moveat: amaberis à Christo.

FERIA II.

Parabola seminantis, & seminati.

Exist, qui seminat. Luc. 8. Seminatore Deus est, qui exiit bonitate
 &

se communicando creaturis, potentia producendo, providentia gubernando. Mirare, & ama bonitatem, subde te potentiae, committe providentiae. Seminatore Christus est; qui exiit à Patre, & venit in mundum, ex amore nostri incarnatus: Agnosce amorem, & redde. 3. Est quisque vir Apostolicus, qui exit ad proximi curandam salutem. Huic zelo, & solida virtute opus est: ne dum quaerit alienam salutem, perdat suam. Vide, quantopere in tua vocacione solidas virtutes tibi debes comparare: quae desint.

2. *Seminare semen suum.* Ibid. Semen sunt 1. Creaturae, mundus ager. In hoc & tu positus es. Memento Creatoris, & gubernatoris tui. Sanguis, ac merita Christi, & inde profluentes gratiae: Terra est anima, ram sterilis, quam fecunda: quia omnibus dantur. Admiranda Dei bonitas! miseranda tot animarum sterilitas! 3. Est doctrina Evangelica, inspirationes internae, ager est intellectus, aequè etiam sterilis, qui praeter cognitionem, non ulterius dirigit; ac fecundus, qui voluntatem inclinat. Quanta cura excolendus intellectus supernaturalibus principis! Quam admirandae inspirationes vineae.

3. *Dum seminat, aliud credit secus viam.* Ibid. Triplicis generis inotijis est terra. 1. Secus viam, est anima ad creaturas effusa, intra se non collecta, aperta obvius quibusque cogitationibus mundi; tanquam viatoribus, quae conculcant bonas inspirationes. Unde nullus gustus, una orationis hora unus annus videtur, cuius finem vix expectas, ut revertaris ad tua solatia. O misere

ra anima, per quam omnia meant, præter Deum! *sepi ergo tuam horaria*, aut etiam frequentiore recollectione. Urge interdum maxime proposita, &c.

FERIA III.

Continuatio ejusdem Parabolæ.

Aliud cecidit supra petram; & natum aruit, quia non habebat humorem. Luc. 8. Petrola terra est anima jam indurata pravis habitibus, allueta vivere secundum sensum: cui ideo non est, nisi modicus devotionis succus, ac inde mille proposita; & agnitæ veritates non unam agunt radicem; quovis effectu amoris, timoris, humani respectus, &c. exciscentur. Talis semper incipit, & incipiendo desinit. Si talis es, quid taces, cum venerit Paterfamilias, & abrago suo fructum requirit. Conclude, quam studere debeas pravis habitibus edomandis.

2 Aliud cecidit in teris spinas, & simul exorta spina suffocaverunt illud. Ibid. Spinosa terra est anima negotiis immerla, & curis inutilibus obruta; cui cura sui, Dei, & æternitatis est postrema; quæ agnoscit veritates supernaturales, sed ob alias curas, v. g. studiorum, aut officii, suis tempus non assumit eas mandandi. Infelix anima, in qua suffocatur spiritus Dei! cui studia, vel nimis cum proximo citrà necessitatem agendi affectus, tempora Deo danda susurratur! intelligis, quam omnes alias curas moderari debeas.

3 Aliud cecidit in terram bonam, & ortum fecit fructuum. Ibid. Addit Matth. c. 13, aliud

trigesimum, aliud sexagesimum, aliud trigessimum. Hæc est anima boua, & optima, opposita tribus prioribus; quia audit verbum Dei cum gustu: quia *intelligit* illud expendendo, & dirigendo ad proximum: *fructum offert in patientia*, sive constantia superando difficultates. Talis esse debes, terra optima, quam nulla prætereat particula boni, qua totis viribus nitaris ad virtutem; ut Deo placeas; nec contentus sis, fructum dare trigessimum; sed contemere ad centesimum, hoc est ad *majorem*, & semper *majorem* Dei gloriam.

FERIA IV.

Parabola Zizaniorum.

1 *Emeravit venum semen in agro suo; Cum autem dormiret homines, venit inimicus ejus, & supereminavit Zizania.* Matth. 13. Quæ seminat Deus, etiam in terra optima corrumpere nititur diabolus, mundus, & caro, idque tam artificiosè, ut dum sunt in herba, sive in principio, non distinguas facile granum bonum à Zizaniis ob amorem proprium, qui falsis veri colorem inducit. Expende, si quæ habes bona, quantis sunt mixta malis, respectibus humanis, intentione nitens pura, amare proprio? Et hoc fit, dum dormiunt homines: quando non feris sibi ipsis invigilant. Quam ergo in omnem partem vigilandum.

2 *Cum autem crevisset herba, & fructum fecisset, tunc apparuerunt & Zizania. Accedentes autem servi Patrisfamilias, dixerunt ei: Domine, nonne semen venum seminasti in agro tuo?*

tuo; unde ergo habet Zizania; Et ait illis: Inimicus homo hoc fecit. Ibid. Ad te dici existimam: videbaris bonum semen in herba tyrocini, jam apparent in te Zizania, & cadit spes illa, quæ de te habebatur. Quo animo hoc exciperes? Ab inimico homine. 2. à teipso, qui nimis amori proprio indulisti. 2. à focis; adunxisti te eis, in quibus plus levitatis, quam spiritus; hinc eorum mores contraxisti, &c.

3. *Servi autem dicunt ei: Vis imus, & colimus ea: Et ait: Non: ne forte cogitantes zizania, eradiciis simul & triticum.* Ibid. Vide patientiam Dei, & superiorum cum tuis defectibus. Tolerant subinde eos, ne omnino eradiceris cum spe tamen emendationis. Hæc si non sequatur, quam timere debes, ne in tempore molis, seu mortis, dicat Deus: *Colligite primum zizania, & alligate ea in fasciculos ad comburendum, igne purgatorii.* Non blandiaris tibi, esse modicum, quod igni datur: forte tunc videbis immanes fascies lolii, parum tritici. Si hoc sanctè timueris, tunc firmus sperabis.

F E R I A V.

Parabola grani-Sinapis.

1. *Simile est regnum celorum grano sinapis, quod accipiens homo, seminavit in agro suo, quod minimum est omnibus seminibus.* Matth. 13. Granum hoc, sunt Evangelicæ veritates. Quam viles mundo, & abjectæ! Beatos esse pauperes, & qui persecutionem patiantur: Divitias esse spinas: Jugum Christi esse suave, &c. Sed seminandæ sunt in ani-

animam, per vivam earum apprehensionem, & ruminationem. Dic mihi. Jer. 12. *Quæ desolatio desolata est omnis terra animæ? quia non recogitat corde.* Noli eas æstimare secundum carnem, ut hæcenus æstimasti.

2. *Cum autem creverit, majus est omnibus oleis, & fit arbor.* Ibid. Hæc veritates, si eas in bono corde semines, & intelligendis studeas, crescent in arborem feracem fructus dulces gutturi Jesu, fructus honoris, & honestatis; dum è contrario falsa mundi, & carnis principia ferunt fructus turpitudinis. Attende, quam hoc verum sit, & tantò magis penetra verum, & genuinum sensum dogmatum Christi, cum desiderio practicandi.

3. *Ita ut volucres cali veniant, & habitent in ramis ejus.* Ibid. Volucres intellige sanctos affectus unionis cum Deo, qui, cum bene intellecta est Christi doctrina, in animo oriri solent. Hinc enim est studium placendi Deo, omnem ejus voluntatem impendi, non minus in arduis, & adversis, quam in facilibus, & prosperis. Hinc collige, cur tu tam generosis actibus careas.

F E R I A V I.

F E R I A V I.

Parabola thesauri, Margaritæ, & saginæ.®

1. *Simile est regnum celorum thesauro abscondito.* Matth. 13. Hic est religiosa perfectio ob copiam gratiarum: sed absconditus ab oculis mundi, & imperfectorum, qui non æstimant. *Qui invenit, abscondit: non quaeris, ut invenias.* *Præ gaudio illius vadit.* Non habes tuum gaudium in rebus ad per-

fectionem spectantibus; sed adhuc in vanitatibus; in oblectamentis sensuum? *Vendit omnia, quae habes, & emit agrum illum.* Non relinquis omnia? adhuc tibi per amorem proprium, adhuc creaturis adheres? sed quid tandem reperies in manibus tuis?

2 *Simile est regnum calorum homini Negotiatori quarenti bonas Margaritas.* Ibid. Negotiatores; cui dixit Deus: *Negotiamini, dum venis.* Luc. 19. Sed qualis? scuta mundi quæris? an margaritas cæli? Margarita optima, Charitas Dei est, seu unio cum Deo. Hanc ut obtineas, quid agis? Ille: *abiit, & vendidit omnia, quae habuit.* Abire te oportet à te ipso, à rebus creatis abstrahendus affectus: qui obstat perfecto amoris. Quam parùm id habentis fecisti? Ideo friget cor tuum. O si saltem abhuc id præstes!

3 *Simile est regnum calorum sagena missa in mare, & ex omni genere pisium congreganti.* Ibid. *Sagena est.* Christiana quævis, & religiosa congregatio, qua à Deo boni, & mali, seu tepidi religiosi in mari hujus mundi capiuntur. Es in sagena noli tibi blandiri: non enim idem bonus, aut tutus; sed tuo conatu, aut fervore fieri debes. Age id maturè, quia sagena seorsim ad litus æternitatis trahitur. Ibi eliguntur boni in vase, mali autem foras mittentur. Redde te dignum meliøre sorte.

SABBATO.

Christus malè accipitur in sua patria.

1 **E**T veniens in patriam suam, docebat eos in Synagoga eorum, Matth. 13. De Na-

Nazareth sermo est, ubi vixit Christus ultimo ad 30. ætatis annum. Noluît hic auspicari Evangelii prædicationem, quia illicò contemptus fuisset, si à fabelli officina ad cathedram profuississet. Voluit ergo comparata per alias civitates fama, eorum animos ad se desiderandum, & acceptandum disponere. Quid ergo agis? removenda sunt impedimenta, & ponenda merita.

2 *Ita ut mirarentur, & dicerent: Unde huic sapientia hæc, & virtutes? Nonne hic est fabri filius &c.* Et scandalizabantur in eo. Ibid. Gaudere eos decebat de Concive suo tantæ sapientiæ, & potentiæ, tam ab aliis honorato, ut passim eum sequerentur: & ecce indignantur. Quantas gratias Nazaretho contulit? hic incarnatus est, hic habitavit, hanc exemplo suo erudit. Et jam contemnitur, quia humilis conditionis est, quia fabri filius. Ita, mi Jesu, te pejùs tractant, qui plus debent. O ingrati! Recogita gratias, quas accepisti. Sed quomodo Deum tuum tractasti: si non verbis, certè factis sprevisti ejus doctrinam, dum eam legi noluisti!

3 *Et exeerunt eum extra civitatem, & persequuntur illum usque ad supercilium montis, ut precipitarent eum.* Ibid. Quia noluit ibi miracula edere, uti fecerat in Capharnaüm. Et hoc ex amore in patriam, quia sciebat nec miraculis credituros, ne ipsa miracula essent illis majoris poenæ occasio. In te quot signa facit? quot gratias exhibet? Quam curandum est, ne sis tibi causa majoris poenæ! Ingrate: toties eum eiicis extra civitatem, quoties gratiam non acceptas. Toties eum vis precipitare, quoties imaginem ejus, te ipsum, inquam, in malum precipitas.

D O M I N I C A X V.
P O S T P E N T E C O S T .

Mittuntur, & infrauntur Apostoli ad
prædicandum.

Enter autem prædicare, dicentes, quia
appropinquavit regnum celorum. Mat-
th. 10. Hæc est materia, de qua cum proximo
est agendum. Ubique regnum Dei, me-
dia, quæ ad illud conducunt, inspirat. Recide
alias inutiles conversationes, quæ spiritum
dissipant, quibus conscientiam tuam gravas,
tempus inutiliter absumis, proximum non
ædificas. Ut verò hæc cum proximo agas,
assuesce eadem tecum agere, tibi ipsi regnum
Dei, & media inculca, in meditationibus,
in domestica conversatione.

2. Infirmos curate. Ibid. solatio spiritali-
morsuos Deo per peccatum suscitare, vel ad-
hortatione, vel absolutione: Leprosos, qui
alios seu doctrinam, seu exemplo inficiunt,
mundate, inducendo ad penitentiam: *Da-
mones*, pravæ consuetudines, publica vitia
vincite, & curate, ut nemo impune peccet.
Gratis accepistis, gratis date, non querendo
vestra commoda. Expende, an ita cum pro-
ximo egeris? an non hoc vocatio tua Aposto-
lica à te exigat.

3. Nihil tulistis in via, neque virgam. Luc.
17. quæ, serviat ad vos, contra violentiam,
defendendos: *Neque peram*, qua cibaria defen-
ditis: *neque panem*, etiam ad necessitatem:

no-

HEBD. XV. POST PENT. 341
neque pecuniam, neque duas tunicas ad splen-
dorem, & pompam. Ita suos amicissimos De-
us tractat, quos vult sibi intimè conjunctos,
idè omnino à cura, & affectu terrenorum
divulsos. Non eris ergo conjunctus Deo nisi
sis abjunctus à creaturis. O miser! quid iis
adhæres, quæ te dilaniant?

F E R I A I I .

Prædicat Apostolis persecutiones, quas
passuri sunt.

Ecce ego mitto vos, sicut oves, in media
luporum. Matth. 10. Quod ovi in-
ter lupos, hoc vobis eveniet. Magno & in-
trepido animo ad prædicandum Evangelium
est opus. *Tradent enim vos in concilia, &
in synagogis suis flagellabunt vos. Et eritis odii
omnibus hominibus propter nomen meum.* Quis
tibi est animus ad ista? times? erige ani-
mum; cogita illud: *Ego mitto vos, Ego, qui
te victorem coronabo, &c.*

**2. Non est discipulus super Magistrum nec,
servus super Dominum suum.** Ibid. Quod te in
omni persecutione animare potest, est exem-
plum Magistri, & Domini tui Jesu. Quas
non ille innocentissimus passus est persecutio-
nes! Tune melior eris? cogita hoc identidem
ubiquid tolerandum occurrit: Dominus meus
est Jesus, ego servus. Quæ gloria mihi, si
fors mea sit eadem.

**3. Nolite timere eos, qui occidunt corpus,
animam autem non possunt occidere.** Ibid.
Concludit pro gloria Dei, neque mortem
timendam: hæc enim animæ nocere non pot-
est.

teft. Eftne tam generoso animo. O quam felix, fi vitam in ministerio gloriæ Dei ponas! Laudas alios, quibus hoc obtigit: cur ipse non desideras? At non adest Tyrannus. Sis ipse interim tuus, & occide in te, quod perniciosè vivit, nempe concupiscentias tuas:

FERIA III.

Monet Apostolos, ut affectu cognationis non impediantur.

Non est arbitrari, quia veni pacem mittere in terram. Non vni pacem mittere, sed gladium. Matth. 10. Pax quædam bona est, quam ascensus in cælum, reliquit Apostolis: quædam mala est, maximè Apostolicis viris, quæ inmittitur affectui cognationis. Hanc, qui vult, Deo bellum indicit, qui vult eam raptam. Cogita, quantum impediat hic affectus functiones Apostolicas. Quam ægrè discedis à tuis? quam ad eos absens anhelas? quam facillè eorum gratia transgredieris regulam quam assiligeris eorum afflictione? quam leviter exultas eorum prosperitate? &c.

Veni enim separare hominem aduersus Patrem suum. Matth. 10. Gladius, qui separat hominem à Patre; est lex amandi Deum super omnia. Hanc si observas, iam aliud nihil est, cui affectu adhaereas; quia totus amor huic impenditur. Nondum videris amovisse gladium passioni. Caro, & sanguis tibi multum persuadent. Hoc primum præstandum erat, cum Religionem suscepisti, & nec

& nec dum id agis. Ergo ad principia revolveris. Saltem jam sic incipe.

Inimici hominis domestici ejus. Ibid. O quam id verum est? quid tibi magis domesticum, quam sanguine jundi? sed nonne hostes tui, qui inducunt, ut affectum, quem Deo debes, aut ipsis impendas, aut cum ipsis partiaris? sed quo jure eum Deo subripis. Quis tibi magis domesticus, quam tu ipse? sed quis tibi major hostis. Expende, quanta à te ipso vulnera acceperis, quam palmaria. Quod faceres cum hoste, quem semel in tuam potestatem redigeres, hoc tecum age.

FERIA IV.

De his, quos Christus pronunciat non esse dignos te.

Qui amat Patrem, aut Matrem plùs quam me, non est me dignus. Matth. 10. Quod talis sis, non faceris. Faciam, ut deprehendas. Dic, amas? Deum amo, inquis. Super omnia? affirmas. Debes ergo, ut servias Deo, Patrem, aut amicum deserre; debes frequentibus eorum visitationibus abstinere, quæ spiritum dissipant. Non possum, inquis, tam inurbanus esse. Vides, quid magis ames. Et non times horrendum illud fulmen: Non es dignus Deo.

Qui non accipit crucem suam, & sequitur me, non est me dignus. Ibid. Similitudo morum conciliatrix est amorum. Sequatur ergo Christi mores, qui vult dignus esse amari. Uiverfa Christi vita est crux perpetua. Nisi crucem tollis, non sequeris, non assimila-

hæc, non amaris. Vides ergo crucis & mortificationis, non tantum utilitatem, sed absolutam necessitatem. O delicate! quam terribis sola crucis cogitatione! Age nunc, si Christi esse vis, crucifige carnem tuam cum virgibus, & concupiscentiis suis. Galat. 5.

3 Qui invenit animam suam, perdet illam, & qui perdidit animam suam, propter me, inveniet illam. Ib. Unicus ergo animam salvandam, seu vitam obtinendi modus est, vitam perdere propter Deum. Perdis eam 1. Si ita mortificationem Jesu in carne tua circumferas, ut vita Jesu manifestetur in te. Durum est hoc tibi, sed necessarium. 2. Perdis eam, si per amorem totus transcas in Jesum, ut dicas: Vivo ego, jam non ego; vivit verè in me Christus. Sed o quam feliciter eum invenies, quia teipsum invenies in Christo!

F E R I A V.

Jugum Christi suave suscipiendum.

1 Venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos. Tollite jugum meum super vos. Matth. 11. Quam benignus Deus, qui invitat! quam bonus, qui nos exonerat pondere peccatorum, quo usque ad in æternum deprimitur! quam amabilis, qui nos reficit, cum in via deficiamus! Sed quæ tandem est refectio? Tollite jugum meum. Ergo ita, mi Jesu, tuos reficis, jugum imponendo? Omnino ita. Quia nullum potest esse solidum, & verum in vita solatium, nisi in cruce Jesu, in qua sola nos gloriari oportet. Vide, miser, quam er-

res, qui crucein fugis, & solatia aliunde mendicas, sed inania.

2 Discite à me, quia mitis sum, & humilis corde, & invenietis requiem animabus vestris. Ibid. In Magistrum tuum se Christus offert, quem meliorem optas? claudes mundo Pseudomagistro aures, & Jesum audi. Docet te invenire requiem animæ lassatæ in via iniquitatis, per mansuetudinem: & humilitatem, quarum ista te Deo, & homini propter Deum perfectè subiecis; illa injurias ultra sensum non admittis. Hinc collige, cur jugum Christi tibi grave sit, quia illud non portas cum humilitate, & mansuetudine: cur pacem animi aliquando amittas, &c.

3 Jugum enim meum suave est, & onus meum leve. Ibid. Jugum vocat vel legem Evangelicam, vel adversitates, & persecutiones, vel difficultatem, quæ sentitur in luctu spiritus adversus carnem. Vocat suum, quia quantumcumque sit, illud nobiscum subit gratia nos sua adjuvando. Conjurget ergo Deus, & sustinet. Eccl. 2. Ne querere esse grave, cuius potiore partem Deus ipse supportat. Generosa hæc resolutio est opus.

F E R I A V I.

Joannes Baptista in carcere occiditur.

1 Herodes natalis sui carnem fecit Principibus, &c. Cumque introisset filia ipsius Herodiadis, & saltasset. &c. juravit illi: Quidquid petieris, dabo tibi, sicut dimidium regni mei. Mar. 6. Quanti æstimat levem choream insanus, pro qua dimidium regni pollicetur! At major est insania, qui pro una volu-

R

ptatula

346. HEBD. XV. POST PENT.
petula renouanti regno cœlorum, &c.
2 *At illa præmonita à Matre sua: Da mihi, inquit, hic in disco caput Joannis Baptiste.* Matth. 14. Consilium petis ab hoste Joannis: quid mirum, si mors ejus suggeratur? Pejusi agis, si rerum agendarum consilium petas à mundo, à carne, à tuis passionibus. Quoties tibi suggesserunt caput, non Joannis, sed Christianitatis quoties peccas, quantum est in te, Christum occidis, quia ponis eandem causam, ob quam occisus est. Stulte rationem consule in rebus agendis, non appetitum.

3 *Et contristatus est Rex.* Marc. 6. Quia Joannem æstimabat, & suam insaniam aduertit. Noli præceps esse in decernendo. Age omnia præmeditatio, post acta non penitebit te. *Propter iurandum, & propter discumbentes, noluit eum contristare.* Timet violare temerarium, & scelestum juramentum, non timet innocentis eadem. Non vult meretriculam contristare, & non timet Deum offendere. Nonne tu ita agis cum appetitu tuo? *Et decolauit eum, quem sciebat sanctum, & innocentem.* Ad quæ scelera deducit vel una infrenis passio! Et tot tu habes, quas nondum domas?

S A B B A T O .

Quinque panibus, & duobus pisciculis satiantur quinque milia hominum.

2 **A**ccesserunt ad eum discipuli ejus, dicentes: Desertus est locus, & hora jam præteritis dimisit turbas, ut euntes emant sibi escam. Matth. 14. Quam constans, & seruens turba in audiendo Christum! quam tu lan-

HEBD. XV. POST PENT. 347
languidus, & incurius ad ejus inspirationes! Discipulorum cura diffidentiam offendit. Orant dimitti turbas, ut emant cibaria, ajunt ducentorum denariorum panes non sufficere, &c. Tu contra omnem tuam fiduciam in Deum conlice, maxime in iis, quibus humanis viribus mederi non potes, & dic toto affectu: *Tibi derelictus est pauper.* Psal. 10.

2 *Et cum iussisset turbam discumbere super fenum.* Ibid. Quos pascit gratis, vult in humilitati sui cognitione quiescere. *Accepti panes, & distributi discumbentibus, quantum volebant.* Joan. 6. In manibus Christi multiplicatur panes. Utunque parum si dederis sincero animo, cum bonitate recipies. Si nihil accipis, non est illiberalitas Domini, sed tua, qui nihil ei in manus consignas. Priva te amore illius minima voluptate, ille animo tuo incomparabile reddet.

3 *Jesús ergo eum recognouisset, quia venturum esset, ut raperent eum, & facerent eum Regem, fugit in montem.* Joan. 6. Habes in illa turba gratam animum, quæ per miraculum accepto beneficio, & magnum Prophetam proclamauit, & Regem creare voluit. Quam ingratus tu es, qui ipsis Dei gratiis ad ejus offensam abuteris! Habes in Christo honoris fogam. Ad crucem currite, quam desiderio desideravistis; & immolatus est, qui ipse voluit: ab honoribus fugit. At tu contrarium facis. Nonne pudet?

DOMINICA XVI.

POST PENTEC.

Christus super aquas ambulans.

N *Avicula in medio mari jaclabatur fluctibus, &c. Quarta autem vigilia noctis venit ad eos ambulans super mare. Matth. 14. Tota nocte luctati sunt: Erat enim ventus contrarius; Visit Dominus ex monte, & subvenire distulit; Eradens nos, ait Chrysol. hom. 51. in Matth. non cito solutionem querere adventum laborum, ad quos eos disponebat, sed expedire tempus, quod ipse dissolvit, & interim generose tempestati resistere. Idem te in omni tempestate adversitatum & passionum tuarum docet Jesus. Quid agis inter ventos saluti contrarios? quomodo decertas? Non ponis remum? non te das arbitrio ventorum affectionum?*

2. Et viuentes cum super mare ambulantes, perterriti sunt, dicentes: quia per noscimus est. Ibid. Illusionem putant realem Christi praesentiam, qui ambulat super nodas. Quoties tibi videtur phantasma Dei inspiratio, quae fertur super mare tuorum affectionum; quae dicitur mare mundi calcandum generoso despectu? Et ideo, quia illusionem aestimas, patris te potius mundi fluctibus involvi. Vide, quam in molis tibi imaginatio sit corrigenda. Idem enim, quod res tibi difficiles reddit, non tam sunt res ipsa, quam imaginatio.

3. Scitumque JESUS locutus est eis, dicens: habete fiduciam. Ego sum, nolite timere. Ibid. In hoc discrimen adduxerat eos Jesus: quia, ut

ut ait Marc. c. 6. cogit eos ascendere in naviculam: cum in terra tuti essent. Ideo eis etiam subsidio adest. In quidquid difficultatum per obedientiam ducaris, habe fiduciam: Deus est, qui tibi id imposuit per superiorem, quem regit. Noli timere: ipse te non deseret. Tu age, quod tuum est.

FERIA II.

Petrus super aquas ambulans.

P *Petrus dicit: Domine, si tu es, jube me venire ad te super aquas. Mat. 14. Ausor hoc fuit, non terentis moram veniendi Ad Christum. Petit juberi; credent; obedientiam supplicaturam; quod viribus humanis deest. Etiam super aquas, & per pericula confidens se jussu Domini tutum futurum. Et ipse ait, veni. Et descendens Petrus de navicula, ambulabat super aquas, ut veniret ad Jesum; Vide, quam terrens, quam intrepidus ad jussu Domini. Si tanta tibi esset fiducia, quid non ageres per obedientiam?*

2. Videns autem ventum validum, timuit. A magna fiducia ad dissidentiam delabitur. Ita mutatur repente, nisi conceptam mentem firmanus sepius. Et cum cepisset mergi. Non ventus fuit, qui discrimen poneret, sed timor ex dissidentia. Nihil unquam praestabis magnum, nisi singulari fiducia te erigas. Cum enim per te nihil possis, et debes per fiduciam jumpi, qui potest omnia. Clamavit: Domine salvum me fac: ipso statim principio titubationis non differas in tentatione ad Deum recurrere.

3 *Et continet.* Ibid. Nec Iesus differt auxilium. *Extendens manum suam* prior quam Petrus; *apprehendit eum*. Vide benignitatem, & potentiam Iesu, & in ea confide. *Et ait*: *Modica fidei*, quare *dubitasti*? Insinuat ex modica fide fuisse periculum, non ex vento. O quoties, tu arguendus es modicæ fidei, cum ob aliquam difficultatem munus quodpiam detrectas! Ipse tibi, cum timor suboritur ad magna, & ardua te resolvendi, illudingere: Modicæ fidei, noli dubitare.

FERIA III.

Accusantur Discipuli de illotis manibus,
& defenduntur.

2 **Q**uare Discipuli tui transgrediuntur traditionem Seniorum? Matth. 23. Pharisæi exterioris solum munditiæ cultores, interioris incurii, taxant discipulos, quod cibum sumpturi non lavent manus. Et quod nam hoc est delictum? At illud est grande, quod interius factis pleni spurcicie. Noli esse Pharisæus, qui exteriora colas, interiora negligas. Quæ sub oculos hominum cadunt, per te Deus non iudicat, sed quæ in animo latent. Ergo hæc tibi potius cavenda sunt.

3 *Ipsæ respondens, ait illis*: *Quare & vos transgredimini mandatum Dei, propter traditionem vestram?* Ibid. Quæ erat: causa offendendi Deo sacrificii posse negati parentibus alimenta. Corripit ergo eos, quod sub prætextu religionis infringant mandatum. Quid igitur tibi diceret, si quam infringis regulam, ut placeas homini, ut accomodes te genio aliorum?

non

non poteris te excusare; quia nihil excogitare potes, quod Deo præferre valeas.

3 *Hypocrita, bene prophetavit de vobis* *Isaias*: *Populus hic labiis ut honorat*; *cor autem eorum longe est à me*. Ibid. Ostendit, eos magis esse reos, quam discipulos; quia ut ut scrupulosi sint in lege, non ex corde, & affectu Deo servant. Nonne etiam in te hæc correctio procedit? nonne magis ad oculum hominum servis, quam ut Deo placeas? Umbras virtutum colis, & interim non tollis pravos affectus, qui animam inquinant.

FERIA IV.

Mulier Chanaanæ, pro filia deprecatur,
Christum accedit.

1 **E**T ecce Mulier Chanaanæ, Matth. 15. ubi audit Christum advenire, statim à sinibus illis egressa, oblata occasione accipit, docetque te gratie occurrere, ne in vanum prætereas. *Clamat it*: *Miserere mei, Domine fili David*. id, plena fide, & spe, suum dolorem exponit de filie malo: *Filius israelis* malo à *dæmone venatur*. Nilii petit, exposuisse contenta. Credite, ut omnipotentem posse, ut piæm vellet; de cætero se ei resignat. Quantis virtutibus mulier ethiæca te confundit?

2 *Qui non respondit ei verbum*. Ibid. Donec omnis semina fidei, modestia, ac prudentia manifestaretur, ait Eutym. Si differt petita Deus, cogita, quod plures vejit à te virtutes petendo exerceri. Proinde non elanguescet, sed insiliet. *Discipulis miserati sortem mulieris, rogabant eum dicentes*: *Dimittis eam, quia*

R. 4 re?

re? an ut afflicta solamen referat? an ut miraculo glorificetur Deus? Non: sed quia clamat post nos. Ut imperfecti suam molestiam allegent. Nonne hæc quoque est tua imperitio? oras nempe liberari à malo, potius quia est tibi, quam quia Deo gratum.

3 *Iste autem respondens, ait: Non sum misus nisi ad oves, quæ perierunt, domus Israel.* Ibid. Nihil suo clamore, nihil discipulorum intercessione videtur impetrare. Immo durior responsio à mitissimo Domino aperta repulsa cœseri potest. Durat tamen concepta spes, & magis accenditur desiderium. Sed id ipsum est, quod Jesu summè placet. Quare & tu rejectus non abiicere, repulsus accede. Sola perseverantia est, quæ impetrat. Venisti ad oves, Domine, quæ perierunt? O quod solatium mihi, qui erravi tanquam ovis, quæ peristi, Psal. 113.

FERIA V.

Sanatur filia Chananææ.

2 *At illa.* Matth. 15. constantissima, venit, ut desiderio plena, ita fiducia; & adoravit eum cum profunda humilitate; dicens, cum verecunda modestia: Domine, cui obediant omnia, adjuva, quia potes, me in filiz malo afflictam. Quot virtutes orationis comites! Qui respondens, ait: Non est bonum sumere panem filiorum, gratiam miraculorum promissam Judæis, tanquam filiis, & mittere canibus. Gentibus Idolatris. Præter Domini morem acerba responsio! Quid tu agere soles ad falsum verbum?

bum? Quid ad repulsam repetitam. Quid verò hæc mulier.

2 *At illa.* Ibid. sine sensu aculei, quem tu non dissimulares, sine marmore, in quod tu erupisses; dicit: etiam, Domine: prudenter, & humiliter admittit se esse veluti canem, & inde instanter petit tractari ut canis à tam bono Domino: nam & catelli edunt de micis, quæ cadunt de mensa Dominorum. Quanta constantia, patientia, prudentia, humilitas, fides!

3 *Tunc victus constantia, & humilitate Jesus, ait illi.* Ibid. admirantis in morem ad præsentium instructionem, ut dum unam erigit, plures confirmet: O mulier, non jam canis: mutaisti affectum, mutò vocabulum. Tu te cognovisti canem, ego jam te agnosco hominem. 5. Aug. serm. 61. de temp. Magna est fides tua, non sunt nihil etiam cæteræ virtutes, sed fides laudatur; quæ illas imperavit; Fiat tibi, sicut vis; quasi dicit: Ecce hæbes ad tuum velle, meum posse. Magnum bonitatis divini argumentum, in qua speres, & totus innotaris.

FERIA VI.

Sanatur surdus, & mutus.

2 *Approbans eum.* Marc. 7. surdum, & mutum, quem alii adduxerant, de turba secusum. Curans spiritualis surditatis, & mutitatis remedium est, sedere à strepitu mundi, pravotum affectuum, & levitate conversationis; & recedere in seipsum humili suæ vilitatis consideratione. Anima in hac solitudine melius audit verbum Dei. *Beate dixit in auribus ejus, ut*

clauderet eas vanitati, & hoc est secundum remedium, munire sensus digito Dei, seu gratia S. Spiritus, ne pateant mundo. *Et tetigit linguam ejus digito suo saliva imbuto, per quam gratia designatur, quæ posthac linguam reget. Et suspiciens in celum: tertium remedium est incipere considerare ecclesia. Ingentis, quartum remedium est ad ea aspirare.* Examina te, an affectu recedas à sæculo, an munias sensus, an regas linguam, an mediteris ecclesia, et ad ea aspire. Vide, quid emendes.

2. *Et ait illi: Epiphetha, quod est, adaperire. Ibid. Quoties ait & tibi: Aperi mihi, foras mea sponsa. Cant. 5. Et statim aperta sunt aures ejus.* Tu autem dissoluta linguam licentia loqueris vanitatem, & lingua tua est lingua iniquitatis. Et quando hæc? Et nondum finis est turpitudinis tuæ.

3. *Et præcepit eis, ne cui dicerent. Ibid. tanquam à jactantia omnino alienus, cui tu plus forte servis, quam Deo. Quanta autem præcipiebatur, tantò magis plus prædicabant.* Laus est beneficentis velle latere: sed gratitudinis obligatio est, beneficium æstimare, & prædicare. Quanta hoc titulo Deo debes? *Dicentes heret omnia fecit, qui nihil mali velle potest.* O si aliquando & Deus dicat de te: *Heret omnia fecit!* quod tibi solatium? si habere id cures, habebis.

S A B B A T O.

Reficiuntur quatuor millia hominum.
septem panibus.

1. **C**um turba multa esset, nec haberent, quod manducarent, ait discipulis: Mi-

Miseror super turbam. Marc. 8. Quanta vis, & gratia Domini tam multos ad se trahentis! & tamen tu toties ei resistis? *Videte, ne recussis loquentem.* Heb. 12. Quanta in turbas affectus, & miseratio! 1. ob fervorem, & studium, quo eum sequebantur: *quidam enim ex eis de longè venerant, qui si dimittantur, deficient in via.* 2. ob constantiam, *quia jam tri-duo sustinent nos.* 3. ob patientiam: *non habent, quod manducant, & famem sine murmure sustinent.* Habes tam bonum Dominum, & cur te non committis ejus providentiæ? Tu vix ad horam illum sustines. *Va his, qui perdidissent sustinentiam!* Eccl. 7.

2. *Si dimisero eos jejunos in domum suam, deficient in via.* Ibid. Vides pro te sollicitum Deum? Quid ergo times hic, aut ibi vivere ad superiorum dispositionem? quid deerit tibi, si Deus est tecum? Time magis, ne tu desis Deo. Et verè dees, si ejus providentiæ te non committis. Dees tibi ipsi, dum præposita providentiæ, Dei providentiæ à te arces.

3. *Et accipiens septem panes.* Ibid. Hæc erant universa annona pauperis Jesu, & duodecim Discipulorum. *Dabit discipulis, ut apponerent.* Quam non conceperint illi fiduciam in Dei providentiæ, cum viderunt tam paucos panes turbæ tantæ, virtute Dei sufficere! *Et manducaverunt, & saturati sunt.* Ita vera fiducia non confundit unquam confidentem. Quid ergo luctaris, cum mandato officio, cum loco, nimia corporis tui cura. Dic genitrix cum Job, *Esian si occideris me, sperabo in auro.*

DOMINICA XVII.

POST PENT.

Cavendum fermentum Phariseorum.

ET cum venissent discipuli ejus trans fretum, obliti sunt panes accipere. Matt. 16. Quam tuavis illis fuit eum Domino conversatio, quæ etiam necessariorum oblivionem induxit? O si tu saltem superfluum tui corporis curam deponeres! Faceres, si dulcius eum Deo verbareris. Qui dixit illis: cavete à fermento Phariseorum. Christus panem animæ magis curandam ostendit, qui est Verbum Dei, & custandam, ut sit sincerus, non corruptus. Ita sæpè Dominus sermonem de rebus spiritus inducit tibi in exemplum. At illi cogitabant, quia panes non accipiunt. Inherent suæ invidiæ curæ. Ita tu sermones spirituales vel transfers ad invidias, vel si ab alio sancti miscentur, tu tuis levibus inhaeres.

2 Jesus autem dicit: Quid cogitatis in corde, modice fidei, quia panes non habetis? Ibi Dominus eorum miniam de pane curam, ac corporis studium. Non recordamini quinque panum in quinque millia hominum. Et, neque serpeo panum in quatuor millia ad satietatem dispersorum? quasi dicat: mihi cura corpori vestro providendi remittatur, & ego faciam. O si huic te configurares providentiæ, quam esset tibi facilis obedientia, quam dulcis paupertas, quam amabilis patientia!

3 Quare non intelligitis, quia non de pane dixi vobis: Cavete à fermento Phariseorum? Tunc intelletis, ut, quia non dixeris cavendum à fer-

HEBD. XVII. POST PENT. 357
à fermento panum, sed à doctrina Phariseorum. Hoc malum fermentum, axiomata mundi, amoris proprii hominis veteris principia. Ab hoc fermento tibi cave: alias animam tuam putrefaciet, nec faciet panis optimus, qui est facere voluntatem Patris.

FERIA II.

Curatur cæcus Bethsaida.

A Dducenti ei egeum, & rogabant, ut eum tangeres: & apprehensa manu egei eduxit eum extra vicum, Mare. 8. Quare non curat eum in ipso loco? Bethsaida erat pagus, in quo multa fœgo, & virtutes fecerat Dominus, & tamen nondum credebant. Unde arguitur Matt. 11. quod non corresponderint gratiæ: Vae tibi Corozain, vae tibi Bethsaida, &c. Eduxit ergo eum Dominus, significans, si non cooperetur, non sanandum. Ita se res habet in omni animæ morbo. Quot gratias accepisti? quam verò parum corresponderisti? Et visus tati?

2 Et respiciens in oculos ejus. Ibi: salivam primæ gratiæ, quæ incipit videre, & in his tibi manibus suæ potentia, interrogavit eum, si quid videres. Et respondit: Video homines tanquam arbores ambulantes. Jam habet principium videntis; sed humana videntur ei magna, homines videntur ingentes arbores. Patrum luminis non sufficit, ut non decipiari. Cum & confusus est visus, & quæ mundi sunt, apparent magna. Nunquid & tibi videntur magna? Ergo parum luminis est in te. Ora Dominum: illuminato oculo tuo, &c.

3 Deinde iterum imposuit manus suas.

equos ejus: & restitutus est, ita ut clarè videret omnia. Ibid. Cur moras trahit Iesus in hoc curando? quia nondum cœcus ob modicam fidem ritè erat dispositus: voluit, ut hæc crederet, & tunc sanavit. Dispositio tua postulatur, ut Deus in te operetur. Si manus Dei in te parca est, tu facis: quia ad majora te non disponis. Stude autem te disponere ad gratiam, ut omnia clarè videas, quam nihil sit mundus, & creaturæ, quam Deus sit omnia.

FERIA III.

Confessio Petri.

Interrogabas discipulos suos: quem dicunt homines esse filium hominis. Matth. 16. Cyril. Hieros. cat. 11. *Quæsit, nominantis gloria studio, sed ut suis veritatem diceret.* Petro, quid tibi revelatum erat, prodituro. Ita quærit Christus semper magis cognoscat non suo, sed nostro bono. O Domine, noverim te! 2. S. Th. hic: *Instruimur, ut fœni solliciti, quid de nobis dicatur: ut si malum, corrigamur: si bonum, conferemus.* Sed non alio hæc, curam habet de bono nomine, Eccl. 4. *At illi dicebant: alii Joannem Baptistam, alii Eliam, &c.* Bona hic profertur: si non potes vitare, ut de te non dicantur mala, cura salutem non dare occasionem.

2. *Vos autem, quem me esse dicitis?* Ibid. Aliquid majus ab iis expectat, qui cum intimius noverant. Respondens Petrus dixit: *Tu es Christus filius Dei vivi.* At quem tu dicis esse Christum? majus quid sentire debes de

eo, quam sæculatis. Ais, cum esse Deum, ubi est ergo honor, quem illi debes? quare etiam tepidè servis? quem plus amas creaturas, quam illum?

3. Respondens Iesus dixit ei: *Beatus es Simon Bar-Jona, quia caro, & sanguis non revelavit tibi, sed Pater meus.* Ibid. Vides, quia caro, & sanguis, seu mundi scientia non revelat ea, quæ de Deo sunt, quia animalis homo non percipit ea, quæ sunt spiritus. 1. Cor. 2. Averte ergo aures tuas à doctrina mundi, ut audias Deum loquentem.

FERIA IV.

Christus mortem suam prædicit, Petrum obfistentem increpat.

Cœpit ees docere, quoniam oportet filium hominis pati multa, & reprobari à senioribus, & occidi, Marc. 8. Cur illic post confessionem suæ divinitatis prædicit mortem suam? Primum quidem, quia non est satis credere, Christum esse filium Dei; sed oportet etiam credere, pro nobis passum. 2. Ut cum venirit hora, non scandalizentur discipuli, sed cum scirent esse Deum, prehenderent, non ex imbecillitate, sed ex sua voluntate mori. Imprime penitus cordi tuo hoc amoris mysterium. 3. Ut doceret laudibus occurrere aliquo, quod te humiliet.

2. *Es affirmans cum Petro, cœpit increpare illum, dicens: Abs te te Domine: non erit tibi hoc:* Matth. 16. An hæc est audacia Petri, & temeritas? an nimius amor? Christus ait: oportet: Petrus reponit: *non eris hoc tibi:* quia,

quia non considerat, quod Deus decrevit; quis loquitur, quem immediate ante filium Dei professus est: sed in id statim erumpit, quod humanus affectus suggerit. Ponendum huiusmodi pondus est præmeditatione. Si id egisses, non te tot dictorum pariteret.

3 *Quæ conversus dixit Petro: Vade post me; & sequere me, scandalum est tibi.* Ibid. Quam durum Christo retardari a morte, quam tui causa desiderabat! quam statim blandis superinducit aspera: Quam non est personarum acceptor, qui beatum dixit bene loquentem, mox male loquentem, increpat. Quare tibi exemplum præbet, ut etiam amicissimos non audias, qui a recto te avertere nituntur.

FERIA V.

Crux post Christum ferenda.

1 *Si quis vult venire post me.* Matt. 16. Arbitrarium tibi est, id velle: nemo cogitur, nemo excluditur. Bona, & feria ad hoc voluntate opus est, non velleitate. Haec qui habuerit, primo *abneget semetipsum*; non tantum deponendo externa, sed iudicium suum, voluntatem, affectus pravos, & desideria, & quicquid est veteris hominis, ac amoris proprio occidendo. Hoc est primum ad perfectionis Christi iugum, Deus hunc: quam adhuc nihil didici: Quantum recta descendendum! Et quando tandem sanè, si semper fuerit mera velleitas, nunquam.

2 *Tolle crucem tuam.* Ibid. Alterum in hoc perfectionis compendio regula est. Crucis nomine intellige omnes animi, sen-

corporis aduersitates. *Tolle*, secundum omnes intentiones, secundum omnem latitudinem objecti, longitudinem temporis, celsitudinem animi, profunditatem humilitatis: hoc est, quilibet, semper, constantem, humiliter. Si Christo Crucifixo adstitisses, isque hoc a te postulat, negasses illi pro te morienti? Ergo neque nunc ei neque, quia id semper a te petit, temper illi debes, quia semper meretur.

3 *Et sequatur me.* Ibid. Hic demum apex perfectionis; quæ tribus verbis describitur. *Abneget*; *Subneget*; *Age*; Sed multorum annorum factis non obtinetur. Sequere, sed præsentem exemplum suum, teque animantem. Cogita obligationem militis ad Duceum. Servi ad Dominum, filii ad Patrem. Sequere, sed quamdiu? non definitur: ergo usque ad mortem. Quæ via: non describitur. Ergo molli, & aspera, ad hanc non minus, quam ad illam promptus. Quid egisti hæcenus? quid ages?

FERIA VI.

De Transfiguratione Domini.

1 *Assumit IESUS Petrum, & Jacobum, & Joannem fratrem ejus.* Matt. 17. Tres de duodecim ad prælibandam gloriam, qui ad ipsam gloriam paucos admittit. *Ducit illos in montem excelsum*: quia nec sublimis divinorum cognitio, nec cultus internæ consolationis acquiritur, nisi sublimitas, & omnis mundi fastus transcendatur. *Ducit eos sorsum* a strepitu, & docet solitudinem in-

internam, ac etiam externam servire animæ consolationibus. Non percipis illustrationes, & solatia? vide, an conitaris ad montem, an intra teipsum verè sededas.

2 *Et facta, dum oraret, species vultus ejus altera.* Luc. 9. Fervens oratio immutat hominem, præsertim mentalis. Tu nunquam videris lucere, certè non meditaris fructuosè. Cum sine horæ sinem facis fervoris, & propositorum. Specularis illa potius, quam ad proximum dirigitur; sed quæ inde utilitas, fortè majus detrimentum; quia non operaris, ut cognoscis. *Resplenduit facies ejus sicut sol, vestimenta autem ejus facta sunt alba sicut nix.* Matt. 17. Ad solem facile liquantur nives. Noli consistere solatiis internis, momento dissuunt; sed ista in timore, & soliditate virtutis, quæ rationi nititur, non dulcedini.

3 *Et apparuerunt illis Moyses, & Elias.* Matth. 17. viri magnorum desideriorum. Tales admittuntur in terra ad gustanda cœlestia. *Et dicebant excessum amoris, quem per passionem complecturus erat in Hierusalem.* Luc. 9. In medijs gaudijs de doloribus sermo, vel quis illi dolores Christi sunt causæ nostræ beatitudinis meritoria; vel ut doceat etiam in doloribus lætænam vultum, multo magis animum retinendum; & in ipsis tribulationibus gaudendum; quoniam *merces copiosa est in cœlio.*

S A B B A T O.

Votum Petri in Transfiguratione Christi.

1 **P**ETRUS autem dixit ad Jesum: Domine, bonum est nos hic esse. Matth. 17. Ex-pri-

primit animam suam in gustu spiritali fundamentum actiones. Tunc bene omnia habere æstimat, cum illo fruitur; *at in tempore tribulationis recedit, & cum Petro fugit relicto Domino.* Tua sunt ista desideria. Velles virtutem, sed velles esse dulcem, & facilem; non arduam, & confragosam. Expende, quam imprudens hoc desiderium. Si bene nosti virtutis indolem, omnis in arduo posita est.

2 *Faciamus hic tria tabernacula: Tibi unum, Moysi unum, & Elie unum.* Ibid. Ubi, Petre? Hic in delicijs, licetè spiritalibus; quæ tamen, ut nix ad solem, dissuunt, sit sanè bonum ad modicum nos hic esse: at etine bonum hic fingere tabernacula, & permanere. Quid ais? verè non sciebat, quid diceret. Si redarguit Petrus, quod sistere vellet in gustu cœlesti; quid de te fiet, qui in gustu carnalium commodiatum hæres.

3 *Hæc autem eo loquente facta est nubes, & obumbravit eos.* Luc. 9. Dum Petrus immodicè exultat, dum de figenda in illo loco mansionem loquitur, ecce omnis gaudij materia momento eripitur. Intellege hinc, quid solidi sit in sensibili devotione, aut consolatione, quæ momento te deserit, & si in ea fundamentum virtutis ponis, collaberis. Si adeo bonum est his spiritalibus delicijs frui; cur si modica nubes tribulationis veniat, (quam sæpius venire necesse est) obumbratur tibi animus tristitia, tædio, languore, &c. Alibi ergo figendum tabernaculum.

DOMINICA XVIII.
POST PENTEC.

Voce de Cælo audita percussuntur Discipuli:

1 **E**cce vox de cælo: Hic est filius meus dilectus, in quo mihi bene complacuit. *Matth. 17.* Testimonium filiationis Christo redditur à Patre in comonte, in quo, ut existimant aliqui, à dæmone tentatus fuit; eo tempore, quo tractabatur de ejus passione; ut discas eos evadere filios Dei, qui vicunt tentationes; qui multa pro eo tolerant. Si filius Dei esse vis, hæc via eundem est. *Diligite diligentes se: sed majoram dilectionem necin habet, quàm ut animum suum ponat pro eo.*

3 *Ipsam audite.* *Ibid.* Magister orbis constituitur. Verbum Patris loquitur in cordibus nostris. Durus est sermo illius: sed carnalis sapientibus. Noluic illum paulo ante audire Petrus, dum diceret: *Alis hoc à te, Domine; non eris tibi hoc.* Jam audire jubetur, ea ipsa nempe, quæ cum Moyse, & Elia de sua morte loquebatur. Unde discas audiendum tibi esse Jesum, cum tibi suggere mortificationem, contemptum, paupertatem, opprobria, cruce, &c.

3 *Et audientes discipuli ceciderunt in faciem suam.* *Ibid.* Ex reverentia, quæ vocem exceperunt, cum humilitate sese infundentes: ut discas omni voci Dei te humiliter subdere. *Et sinuuntur valde:* quia illa voce confirmabantur, quæ Christus cum Moyse, & Elia de sua passione loquebatur; ad quod tanquam homines espaverunt. Typum

man-

mudanorum, & tui habes, cui nomen ipsum Crucis horrore est; quem mox ad vestitus posterit. Et tamen oportet nos per multas tribulationes transire.

FERIA II.

Eriguntur à Christo, & descendunt de monte.

1 **E**T accessit Jesus, &c. dixitque eis: *Surgite, & nolite timere.* *Matth. 17.* Ubi timent ad confirmatum divinitos de passione discursum, adest consolator Jesus. Quod timeas data, & sensui contraria humanum est; sed ubi accessit Jesus, gratia sua, non est, quod timeas. *Surge* resolute, generoso animo. *Si confisunt ad eorum te castra,* in hoc spera. *In Deo tuo transgredieris murum.* *Psal. 17.*

2 *Levantes autem oculos suos nunquam viderunt nisi solum Jesum.* *Ibid.* Evanuerunt, vox, nubes, Moyse, Elias, splendor vultus, candor vestimentorum; solum Jesus remansit, solum viderunt. Ut discas æone in delictis, ac adversitatibus solum Jesum sperare. Quod quid creatum occurrat, quantumque spirituale, solum Jesum illic intueri; non tua commoda. O quando tam felix ero, Jesu, ut te solum amarem, te solum videam!

3 *Et descendentibus illis de monte præcepit Jesus, dicens: nemo a vestris visum est.* *Ibid.* Noluit eos gloriari de gratia, quam eis contulit. Gratia accepta à Deo humilis silentio optimè custodiuntur. Turpissimum est gloriari de eo, quod non est tuum. Ni-

hil

hil autem est tuum, nisi quod est bonum. *Gratia Dei sum id, quod sum.* 1. Cor. 15. Provide potius in humilitate, ut *gratia ejus in te vacua non sit.* Ibid.

FERIA III.

Adducitur Christo puer Lunaticus.

Domine misere filio meo, quia lunaticus est. *Match. 27. Mar. 9.* In hoc lunatico considera fortem hominis, qui suarum passionum est impotens. Nam sicut cadit in ignem amoris proprii, ita cupiditatis, concupiscentiæ. Et crebro in aquam pravorum desideriorum. Addit fuisse *stordum, & mutum*; ad divina. *Qui allidit illum ad terram*, ut in terrenis jaceat, & non assurgat ad celestia. Et *spumat, & stridet* per verba passioni respondentia. Et *arscit sine sacco* devotionis. Quanto gravius agnoscat hoc malum, tanto impensius tolle ejus causam.

2 Respondens autem Jesus. Ibid. cum gravi increpatione, ait: *Genetario incredula*, quæ tot signis nunquam credit Jesum esse Deum. *Et peruerso*; quia dum ait: *Obtuli enim discipulis tuis, & non potuerunt curare eum*; tacito insinuat, id ob aliquem eorum defectum accidisse. *Quandiu habis eum?* qui ois contra me. Vide; an non justè sic possit tibi Jesus indignari, qui tibi tanta præstitit, & adhuc contra eum. *Afferre eum ad me.* Emollit benignitate rigorem increpationis; ut non dimittas sine solatio, quem justè corripueris.

3 Et assulerunt eum. Ibid. Peccator suis viribus ad Deum non venit, nisi per gratiam
165a

feratur. *Et statim spiritus conturbavit illum, & elusus in terram volutabatur*; quia quò magis mundanus homo appropinquat Christo, dum non est ei unitus, magis exercent violentiam passionibus. *Et interrogabat Patrem ejus quantum temporis est, ex quo ei hoc accidit?* ut rememorando tempus diuturnum, non mitteretur ita torqueri; quia quò diutius indulgetur passionibus, ferociùs sæviunt.

FERIA IV.

Curatur idem puer lunaticus.

Iesus autem ait patri supplicanti: *si potes credere omnia passibilia sunt credenti.* Marc. 9. Magnum fidei elogium. Sed magnum tui vituperium, qui dicis te credere, ais tamen etiam te multa non posse. Verius diceres, te non velle. *Et continuo exclamans pater pueri cum lochrymis, agebat: Credo, Domine, fide adhuc imperfecta, adjuva incredulitatem meam perfecta fide.* Sic qui inchoavit, ad perfectum inicitur. Tu contra multa inchoas, pauca ad perfectam deducis, inchoasse contentus, quem putas coronabit Deus? inchoantem? an perficentem?

2 Et comminatus est JESUS spiritui: *Ego præcipio tibi, exi ab eo, & amplius ne introeat in eum.* Ibid. Hæc mens Dei, cum gratia sua semel à te peccator expellit, ut nunquam redeat. Nec redit in illum puerum. At tu diabolum expulsum iterum spontè in-vitas, non ignarus, quod te torquet, & rursus in ignem, & aquam coniciat. *Et multum discerpens eum exiit ab eo, & factus est puer mortuus.* Ut omnino expellantur tæpe
165a

passiones, necesse est, ut discerparis, & affligaris, & sis per constantem mortificationem velut mortuus, non sentiens aut blandimenta sensuum, aut contemptum, &c.

3 Tunc discipuli ad Jesum severè dixerunt: *Quare nos non potuimus videre illum? Dixit illis, propter incredulitatem vestram. Ibid. Queris te non posse eicere hanc, vel illam passionem. Vis causam scire? Tua incredulitas est. Non credis te cum eo posse in eo, qui te confortat. Non credis te adducendum in iudiciam, & ob hunc, aut illum tuæ passionis actum severè puniendum.*

F E R I A V.

Christus didrachma solvit.

1 **A** Cesserunt, qui didrachma accipiebant, ad Petrum, & dixerunt ei: Magister vester non solvit didrachma? ait: etiam. Matth. 17. Exactores petunt à Christo, quod non debet. Indignum hoc iudicas? Tu peius agis. Debetis tibi gratiam, ut peccata deleantur? si debitum est, gratia non est: & tamen dum precipue venite peccas, ut ut leviter, vis, ut precium solvat, quo dissolvatur peccatum. Et vix peccas, quin hoc tacite involvas. Nam si crederes non condonandum, abstineres, Nonne hoc facis impium est?

2 *Prævenit eum JESUS dicens: Quid tibi videtur, Simon? Regni terra à quibus accipiunt tributum, vel censum, à filiis suis, an ab alienis? Et ille dixit: ab alienis. Dixit illi: Jesu: Ergo liberi sunt filii. Ibid. & familia Regum temporalium. Ergo multo magis*

ego,

ego, qui sum filius Dei, & familia mea. Ostendit se liberum esse, se tamen non eximit. Misere nobiscum ageretur, si Christus nihil eorum episset; quod non tenebatur. O si tu id saltem ageres, quod teneris! Sed quid est boni, modo possis, quod non teneris, si non iustitiae titulo, saltem religionis, gratitudinis, &c.

3 *Ut autem non scandalizemus eos, vade ad mare, & mitte banum, & cum piscem, qui primus ascenderit, tolle, & aperire ore ejus invenies hasceca, illum sume, & da eis pro me, & te. Ibid. Non vult eos scandalizare; etsi dicere posset, ut tu aliquando dicis: non dedi aas am, culpa sua scandalizantur. Noli offendere, dum vitare potes. 1. Pauper Jesus non habet vel unum staterem. 2. Pisces, & animalia, magis ei obediunt, quam tu.*

F E R I A VI.

Commendatur humilitas.

1 **A** Cesserunt discipuli ad Jesum dicens: *Quis putas major est tuus, no colorem? Matth. 18. Unde contenti? Majeres in Petrum favores ambitionem, & invidiam moverunt in aliis. Miseri peccatores jam de regno agunt. Nemo tam est vilis, qui nolit major esse. Paterorum ab Adamo maior in nullum non transit. Nam: & tu eo corruptus es! si non es major altero, vis videri, sed quis es tu? unde te tanti facis? quæ tuæ sunt merita? Nonne: majora sunt dem ritæ? Et quid est, quod præcedis? quo jure tibi datur? quis est, quem vis mia rem, suone, an tuo vitio?*

S

2 Ad.

2. *Advocant. Jhesus partium statuit eum in medio eorum. & dixit: amen dico vobis, nisi efficiamini sicut parvuli, non intrabitis in regnum celorum.* Ibid. Non est arbitraria virtus, humilitas; sed necessaria ad obtinendum caelum. Modus Christi loquendi id satis indicat. Ubi enim ea non est, impossibile est, non esse aliquem depravatum affectum. Credidne hinc patere caelum, in quod nihil coinquinatum intrat? Persuadeat ergo tibi humilitatem necessitas, quam non perit ad et honestas, & exemplum Christi.

3. *Quicumque ergo se humiliaverit sicut parvulus esse, hic major est in regno celorum.* Ibi. Dic, quo iudicio iudicandum de majoritate est ad certitudinem, tuo? an Christi? Iudicium in hinc sapientiae superat tuae stultitiae iudicium. Illud hic expressum habes. Quis habes, quod opponas, nisi iudicium hominum aliter sentientium? Sed quo iudicio salveris, aut damnaveris? hominum, an Dei? Credeis majorem inter natos mulierum esse Joannem, quia Christus dixit: at idem est, qui dixit: *Qui minor est inter vos amnes, hic major est.*

SABBATO.

De correptione Fraterna.

1. *Si peccaveris in te frater tuus, vade, & corrip eum inter te, & ipsum solum.* Matth. 18. Et subdit in, & superiorem hoc tantum: illum, ut corrip amet, alias magis corrip mere tur: hunc ut corripere non negligat. Ita, & tempore. Medicum non odisti, etsi vulnecret, ut sanet. Corripiens idem

idem facit, dummodo zelo bono. Quid indignatis correptus? quid murmurat? quid in faciem resistit? Non scis, quid Deus sanguinem tuum da manu ejus requirit? Ezech. 3. Sed & superior, mendicatus. Crudelis es, si vulneca negligis; peris cum eo, quem lucrari neglexeris; *Erit anima tua pro anima ejus.* 3. Reg. 10.

2. *Corrip eum inter te, & ipsum solum.* Ibi. Modus corripendi describitur; ut secreto fiat. Peccas frater, ac etiam superior; ut i coram pluribus id facias, quod potes evincere cum paucioribus, etsi id motivo charitatis agas; Charitas enim aequè secretum postulat ob famae integritatem, ubi delictum non est publicum. Multo magis peccas, qui vel sacro defectum fraternum indignatione obtudis, vel publice in circuitu obliis. Essetne sic corrip tibi gratum? Ergo alteri ne feceris.

3. *Si te audierit, lucraris ei frater tuum.* Ibid. Et corripentis, & correpti lucrum est. am ee data, humiliter accepta correptio. Qui corripis lucraris fratrem, lucraris alios, à quibus offensam tollis; liberas animam tuam. Qui iudis corripentem, lucraris recipis, lucraris corripentis affectum; lucraris Deum. Omnes lucro ducimur; majus illo curare non potest.

DOMINICA XIX.

POST PENTEC.

Parabola servi, cui Dominus omne debitum dimisit.

A Similatum est regnum Celorum hu-
mini Regi, qui voluit vacare pa-

mere cum servis suis. Matt. 18. Servus es: multa debes ob peccata. Reddenda est ratio Deo nihil ignorant, iustissimi iudici. Quoties stabis ante iudicem? *oblatu est ei unus, qui debebat decem milia talenta.* Tu es ille. Nul- lum est debitum peccato majus. In quantum hoc cumulasti? *Cum autem non haberet, unde redderet.* Quid habes, unde satisfacias? nisi ab eo accipias, cui satisficere debes? Quid hic timere non debebis? quid sperare poteris? *Fussit eum Dominus ejus vendendi.* Amittis enim per peccatum libertatem, & servus es peccati. *Q dura servitus!*

2. Procidens autem servus ille, orabat eum, dicens: patientiam habe in me. O quanta, Domine, etiam cum leviter petente patientiam habeo illi? Infinitæ tuæ patientiæ debeo, quod non ex tremis potior. *Miserordia Domini, quia non jam consumptus.* Thre. 3. Momento, quo peccarunt, prostrati sunt Angeli, quid minus merebar? *Et omnia reddam tibi.* Sed de tuo sanguine, quem mihi dedisti, sed ego indignè proculcavi. O bonitas! o amor! o mea ingrati- tudo!

3. Misertus autem Dominus servus illius, dimisit eum, & debitum dimisit ei. Ibid. Quam facile placabilis Deus! Quam liberalis bonitas, quæ p'us est, quam poterat, aut sperari possit! Quantum par erat cum servum con- iudi- tam prono affectu? Expertus idem es, non se- mel. Non tantum dimisit te à servitute pec- cati, sed & filium fecit adoptivum, & hære- dem regni. Meruisti sine hoc? poterisne unquam mereri? Et tantam clementiam audebis post- hac offendere?

FERIA II.

Ingratitudo, & savitia servi illius.

Egressus autem servus ille invenit parvum de confervis suis, qui debebat ei centum denarios: & tenens suffragabatur eum, dicens: Redde, quod debes. Et procidens confervus, rogabat eum, dicens: patientiam habe in me, & omnia reddam tibi; & noluit, sed misit eum in carcerem. Matth. 18. grandia tibi debita remittit Deus; tu ne verbulum proximo. Quantum illud est, si tuis conferas? *Videntur autem confervi ejus.* Alii tantò magis tuos defectus vident; quanto tu ipse minus. *Narraverunt omnia Domino suo, que facta fuerant.* Benefactum, que videntur; non quæ arguebant; que facta fuerant; non quæ suspicabantur; *narraverunt Dominus, cujus erat corrigere.* Non iis, ad quos nihil uttebebat.

2. Tunc vocavit illum Dominus suus, & ait illi. Serve nequam, omne debitum dimisi tibi, quoniam rogasti me; nonne ergo? & te oportuit misere confervi tui? Ibid. Quid indignus? vis tolerari, & nihil tolerare; in tua commoda vis tibi servire omnes, tu in nullius. *Alia lege tua vis expendi, alia proximorum facta.* Si non imitaris Deum in reddendo aliis Bono. Deus te imitabitur in reddendo tibi malo, quod aliis facis. *Et namqueque iuxta vias suas iudicabo.* Ezech. 18.

3. Et iratus dominus ejus, tradidit eum scribis, quoad usque redderet universum debitum. Ib. Non reviviscunt quidem remissa pec- cata, sed ingratitude superveniens tantò ma-

ius est peccatum, quanto majus fuit remissio-
nis beneficium. Remissa tibi sunt gravia, tum
non remittis minima. Ingratus es, traderis
tortorisibus. Sic & pater meus facies vobis, si
non recivisitis. unusquisque fratri suo de carnis
debito & seors nulla retenta animi amaritudine.
Omnium iniquitatum tharum non recordantur.
Deus amplius, postquam se dimississe asse-
rit. Itaque tu etiam leves offensas oblivioni
tradis? num æque, ac ante offendenti affe-
ceris? &c.

FERTIA III.

Christus invitatur Hierosolymam ad festum
Scenopægiæ, & recusat ire.

Dixerunt autem ad eum fratres ejus
Transi hinc, & vade in Judæam, ut
& discipuli tui videant opera tua, quæ facis. Jo-
7. Speciosa invitantium verba sunt, ut discipu-
li videant opera tua; interim querunt, ut per
miracula inlarescat Christus, & honor aliquis
in ipsos; ne consanguineos, redundet. Latenti
ambitionis prætexebatur titulus gloriæ Chri-
sti. Quid quero ego per opera mea? Gloriam
JESU. Ah utinam! opera videntur tibi. Sed
quoties, quod magis intendo, est meum com-
modum?

Nemo in oculis quid facit. Et querit ipse
se in palam esse. Ibid. Argumento persuadere
nituntur, quasi dicerent; Vis agnosci Mes-
sas. Facis ad hoc miracula, ut agnosca-
ris, ergo fac ea palam; in tenebris, quæ est mundi
compendium. Manifesta tripsum mundo.
Cum essent honoris cupidi, talem & Chri-
stum arbitrabantur, ut sentit Cyrillus. lib. 4.

in Joan. c. 32. Magnus error est, communis ta-
men, suis proximum affectibus metiri. Quid
quid alteri judicando apponis, si bene exami-
nes, in te reperies. Qualem tibi facis proxi-
mum, vide, an non ipse sis talis.

3 Dixit ergo eis Jesus. Ibid. Recusando
ascensum in Hierosalem, & hujus causam
reddendo: *Tempus meum nondum advenit;*
quia nondum erat voluntas Patris, ut subire
mortem, ad quam lo queri sciebat.
Ita omnia voluntate Patris agebat. O si ad
illam regulam respiceres semper! Causa
autem, cur mundus eum oderit; quia ego
testimonium perhibeo de illo, quod opera ejus
mala sunt. Odio est malis, qui eorum oppo-
sitionibus non consentit. Sed melius est tibi
odio malis esse, quam amari. Cum il-
lo bonus es, cum illo esse vix potes.
Non ergo virtutem desere, quia odio habes.

FERTIA IV.

Occultè ascensurus in Hierosalem non admit-
titur à Samaritanis.

**ET ipse faciem suam firmavit, ut iret in
Hierosalem.** Luc. 9. Et addit Joan. c. 7.
non manifestè, sed quasi in occulto. Loquendi
modus resolutionem significat eundem ad eum
locum, in quo sciebat se ad mortem queri. &
post anni medium croci affigendum. Quid
tibi animi est, si fideliter ireris ad eum locum,
in quo scires te eo anno moriturum, ac inno-
tas illud, & certus est non obliturum locum,
aut functionem; & tamen vol de tre-
das, vel luctaris. Aude, & tu in ejusmodi

difficultatibus firmare faciem tuam.

2. *Et misit nuncios ante conspectum suum & euntes intraverunt in civitatem Samaritanarum. Et non receperunt eum, quia facies ejus erat rursus in Hierusalem.* Ibid. Invenaverunt autem Christum ad vocem mulieris, & Messam acciamayerant, nunc excludunt. Sic amant, qui sui causa amant. Dissidebant Samaritani à Judæis; quia Christus offendit se ire in Judæam, non admittitur. Mundi politica est, suspectum habere, qui cum æmulo meo familiaris est. Sic cum mundum sequimur, excludimus Christum. Expro! quam sæpe! Timemus virtutem, quòd affligat corpus, eum profit animæ. Quin & hic firmamus faciem?

3. *Cum viderent autem Discipuli ejus Jacobus, & Joannes, dixerunt: Viri dilectissimi, ut ignis descendat de caelo, & consummat illos? Zelus videbatur, sed erat adjuncto vindictæ passio. Ideo eos increpat: Nescitis, cujus spiritus estis, qui putatis velum honoris mei, & est ire passio. Vide, ne & in te sub passio virtutis irrepat vitia. Filius hominis non venit animas perdere, sed salvare. Hæc causa est ex fine petita, cur injuriam dissimulet. Quoties perissem, o Jesu, si non venisses salvare? sed qui faciem tuam respicis, donec me meum in omni actione respicere, ut salvem animam meam.*

FERIA V.

Mundantur decem Leprosi.

1. **O** *Centurionis ei decem viri Leprosi.* Luc. 17. Cogita lepram tuarum imperfectionum. *Qui steterunt à longe, sicut sibi*

sibi immunditæ consciis, & levaverunt vocem suam ardente affectu, & clamaverunt cum plena (sive resignatione): JESU præcepto, miserere nobis. Ita cum Deo age humiliter, ardentè, resignatè

2. *Quis ut vidit, dixit: Ite, ostendite vos Sacerdotibus.* Ibid. Ad quos ex lege pertinebat de lepra judicare. Sic in miseris charitatem excuset, ut legem non violat; ordinata charitas possit, ut propter charitatis obsequia in proximum, regulas instituti non violes, aut omittas, quæ præstare debes. *Et factum est, dum irent cæca quadam obedientia, non judicantes de præcepto, mandati sunt.* Hic tantæ obedientiæ est fructus. Fac, quod juberis; accipies, quod non speras.

3. *Unus autem ex illis, ut vidit, quia mundatus est; regressus est cum magna voce magnificans Deum, & cecidit in faciem ante pedes ejus, gratias agens. Et hic erat Samaritanus.* Ibid. Omnes recipimus gratias, quam pauci reddimus? Ex quorum tu es numero? non soperant te Samaritani, qui minus Deo obligati sunt? Nonne meritò tibi improperat Deus *Non est inventus, qui redderet, & daret gloriam Deo.* Si vis gratiam gratiarum apertum, non habere ingratus. Gratitude autem summa est bonus usus beneficii.

FERIA VI.

Christus palam docet in templo.

1. **I** *Pse ascendit ad diem festum. Judæi ergo quærebant illum (ut occiderent) & dicebant: Ubi est ille?* Joan. 7. Nec suo
S S cum

eum nomine dignantur; ad eum contemptus pro-
 bat. factus est Jesus. Et murmuratum erat in
 turba de eo. Quis bona præstabat, mala refere-
 bat. Tu eum optima feceris, alii à nullo non
 expecta. Quidam, sed quàm pauci, dicebant,
 quia bonus est. Alii autem, quàm multi, di-
 cebant; sed utis turba? Difforta iudicia terre
 debes; qui ambulas viam rectam. Nemo tamen,
 ex iis, qui bene sentiebant, palam loquebatur
 de illo propter metum Judæorum. Quamtu-
 am apud te valet respectus, & metus hominum?
 O si prevaleat Deus.

1. *In meridiano die festo ascendit Jesus in
 templum, & docebat.* Ibid. Non primis diebus,
 ut cederet favori Judæorum, qui tunc ferve-
 bat. Ascendit tamen, postquam resedit furor.
 Diffice commoto proximo prudenter cedere, ni-
 hil agere temere, sed nosse timide omittere:
 mirabantur Judæi, doctrinam ejus: sed sine
 fructu. De horum genere es. Audis, legisque
 mita; probas illa iudicio, sed non practico. Si-
 gnis exequi, quod intellegi collaudas. Olim
 ad mensuram cognitivis iudicaberis.

2. *Nonne Moyses dedit vobis legem; & nemo
 ex vobis facit legem, quia non quaritis interfi-
 cere; Gravis oburgatio? Time tu illam!* E-
 SU: Nonne ego dedi tibi legem; & tu non fa-
 cis eam? Respondit turba: Datam non habes.
 Cui hoc dicit? Dei filio, non exhorrescis? Et
 silet tamen Dei filio, non exhorrescis? Et silet
 tamen Dei filius: qui vera pro blasphemis re-
 fundere potuisset. Quas tu in urinas injurias
 non redderes? Discat vermis pati, quæ Deus
 tulit.

SABBATO.

Mittuntur, qui Christum comprehen-
 dant.

1. *Abierunt Pharisei ad turbam mururan-
 tem de illo hoc: quod sit Messias: &
 miserunt Ministros, ut apprehenderent eum.*
 Joan. 7. Simples turbæ credunt, & amant
 Jesum; superbi Pharisei, quia suæ auctori-
 tatis securam timent, exacerbantur. Una pal-
 sio fomes est alterius. Dixit ego tui. (Mini-
 stris) Jesus. Adhuc modicum tempus vobis; vin-
 sum. Quæretis me, & non invenietis. Intellex
 ego, non audiam illud: Fado. Non audiam
 non invenietis. Quæram te, Jesu, donec in-
 veniam; & tenebo.

2. *In novissimo autem die magne festivitatis
 stabat Jesus; & clamabat: si quis sitis, ven-
 niat ad me, & bibat.* Ib. Quod dictum populo,
 tibi dici crede. Sitis salutem tuam, quia nemo
 est sine desiderio. Sed sitis aquas turbidas sol-
 tiorum mundi. Quæ hæc beatitudo? Sitis, quod
 sitire debet, salutem tuam, & Deum. Audi
 invitatem: Veni, & bibas; satietatem quam
 in solo Deo reperies, nunquam extra ipsum.
 Quid sitivisti hæc cepus? long satiat? O miser!

3. *Quidam ex iis qui volebant apprehendere
 eum.* Ibid. Non ignorabat, qua intentione ven-
 nirent: prosequitur tamen sermonem interi-
 tus. Unde mutata sunt eorum corda: & nemo
 misit in eum manus. Ita constantia cedunt pe-
 ricula? Quod ex virtute cepisti, non deseret
 ex metu. Periculum adis? constantia franget.

Remittuntur Ministri, & Christum laudant.

1 *Venerunt ergo ministri ad Pontifices, & Phariseos, & dixerunt eis illi: Quare non adduxistis eum? Joan. 7. Quam vigilant in scelerata sua iussa Pharisei! quam investigant causas, propositi sui executioni non mandati! O si cum vigil tu esses in tua proposita sancta! si tam tibi indignaretis, quoties non exqueris! Proponere, & non exequi, est esurire, & non manducare. Non satis est velle, nisi accedat & operari.*

2 *Responderunt ministri: nunquam sic locutus est homo, sicut hic homo. Ib. Theophi. hic ait: Nec curavit ut inam Phariseorum; nec, quia ut servi missi fuerant, quae placita erant Principibus, dixerunt. Profitentur se captos sermonibus ejus, quem comprehendere debissent. Laudant eum apud illos, qui cum oppressum volebant. In causa Dei laudabilis est libertas. Hac utero in te primum; in alios tui licet; maxime tibi debes. Non loquere, quae placita; sed quae salubra.*

3 *Responderunt ergo eis Pharisei: Nunquid & vos sedulistis eum? Ibid. Cum dixissent Ministri: nunquam sic locutus est homo: Interrogare oportuisset, ait Euthym. quid locutus esset; sed ipsi ad increpationes convertuntur. Ita; & invidia eos excecaverat. Ubi dominatur passio, deturbatur solio ratio. Subjungunt argumentum ab auctoritate: Nunquid*

quid ea principibus aliqui credidit in eum? quasi dicant nullus: sed turba haec tantidem. Ita Deus abscondit a sapientibus divina mysteria, & revelat ea parvulis, & humilibus. Eto humilis, si divina vis sapere. Denique maledicti sunt, inquit, nempè qui credant. O utinam à superbis sic maledicatur; non ab humili Jesu!

FERIA II.

Mulier in adulterio deprehensa liberatur.

1 *Adducunt Scribes, & Pharisei mulierem in adulterio deprehensam, & dixerunt ei: In lege Moyses mandavit nobis huiusmodi lapidare. Tu ergo quid dicis? Hoc autem dicebant tentantes eum, ut possent eum accusare. Joa. 8. Selebant mitem: credebant contra legem pronuntiaturum: Jesus autem inclinatus se deorsum. Declinat ferre iudicium, qui omnia novit, & tu, qui ignoras omnia, tam es facilis ad formanda iudicia. Digite scribibus in terra. Ut facilem se ad veniam ostendat. Ut ventris, & aqua literas in pulvere scriptas confundunt; sic lachrymae & suspiria dolent peccata nostra, quae in terra scribuntur.*

2 *Cum ergo pressores eum interrogantes eum, exiit se, & dixit eis: Qui sine peccato est, vestram primus in illum lapidem mittat. Ibid. Pluribus tentatus nec oblituit eam leges observans; nec condemnat misericors; qui venis non perdes, quod inveniat; sed querere, quod perierat. Inicite iudicio & lingue ad iudicandum illos pronos solum, ut cogites*

ipse, et si sine peccato. Vel ergo debes esse sine culpa, ut iudices. Vel non debes iudicare, si non es sine culpa.

3. *Audientes autem hoc unus post unum exi-
bant.* lb. Quia, ut ait Beda, in se certare capere-
runt singuli, quod magis damnandum cognosce-
rent. Si te inspicias, horrobris tuae dissimu-
labis aliena deistida. Et *ecce natus solus Jesus,*
Et *mulier in medio stans confusa,* & contrita
spe ventae plena. *Erigens autem Jesus,* ad
videndum eam oculis misericordiae, *dixit ei:*
Mulier, nemo te condemnavit: quia dixit, ne-
mo. Domini: *Dixit autem Jesus: nec ego te*
condemnabo. Retudit Jesus adversarios ut pa-
tronus; absoluit ut clemens iudex. Quid non
speres a clementia ipsa; modo id observes.
Noli amplius peccare.

FERIA III.

Christus in templo docens.

1. **E**GO sum lux mundi. Joan. 8. Lux est in
mentibus hominum, circa bonum &
malum, verum & falsum, virtutes & vitia;
sine qua palpas in meridie, & non diriges viam
tuam. Deut. 28. *Palpas tenebrae in anima mea,*
*Et facta est nox: in ipso pertransiunt bestia syl-
vae.* Psal. 103. *Osi oritur lux,* qua detegat
meipsum mihi! *Qui sequitur me, non ambulat*
in tenebris. Ergo a contrario, qui te non se-
quitur, ambulat in tenebris. Jam scio, unde
tenebrae mentis meae ad divina; quia te, lux
mea, non sum secutus; quia eo vixi modo,
sperem verbo damnas & exemplo; vixi cum con-
trauidem te Deum, non sicut Deum glorificavi.

2. *Dicit-*

2. *Dicabant ei: Ubi est Pater tuus?* Respon-
dit Jesus: *neque me scitis, neque Patrem me-*
um. Ibid. Nonne Joan. 5. dixerat, *Et me scitis,*
Et unde scitis scitis. Sed sciebant speculativa
scientia; non practica eorum, quae ad mores no-
stros pertinent: quia aliter operabantur, quam
ille operandum verbo, & exemplo docuerit.
Nonne & tibi obiter potest: *Non noscitis,*
neque Patrem meum. Si negas, convincam te.
Christus laxiorem viam damnavit, tu eam se-
queris. Ille fugit honores, tu sequeris, &c.
Estne hoc nosse Deum? *Qui dicit se nosse eum,*
Et mandata ejus, doctrina, & exemplo non tu-
fidit, mendax est. .x. Joan. x.

3. *Dixit ergo iterum eis Jesus: Ego vado, &*
queritis me, Et in peccato vestro maneritis. lb.
Non decretorie quidem dictum, sed sub condi-
tione: *Si non credideritis.* Quia pauci tamen
erant credituri, absolute pronuntiatur. Tale
scilicet erat peccatum, ut vix converterentur.
Et quod illud; *vos de deo sum estis: et si de*
mundo hoc estis, terrena sapientes, & affectan-
tes. Non te percellit tremendum hoc verbum;
ut derelinquas mundi fermitas, & non abeas post
haec inferiora, & mundana, ut assures ad ter-
rena, & divina.

FERIA IV.

Christo docente multi
credunt.

1. **H**AE illa loquente, multi crediderunt
in eum. Dicebat ergo Jesus ad eos,
qui crediderunt ei, iudicos: *Si vos manseritis*
in sermone meo, vere discipuli mei eritis. Joan.
8. Nota boni discipuli est; perfecte possi-
dere.

dere doctrinam Magistrj. Ut scientiam habeas, debes scire te scire. Scilicet te scire, quæ Christus docuit? Quomodo ergo tam turpiter amas? quomodo errores mundi hujus doctrinæ Magistrj plane oppositos sequeris? Nondum scis te scire. Ad proximum veniendum est, ut te verum discipulum probes.

2 Respondunt ei: Semen Abrahæ sumus, & nunciamus servitium usquam. Respondit ei: Jesus; amicus, qui facit peccatum, servus est peccati. Ibid. Faciant, quod non servierint hominibus; quod peccato servierint, non testimant. Hæc est servitus quanto suavior, tanto durior. Nemo non velens, & libens superatur à concupiscentia sua. à qua autem qui superatus est, hujus & servus est. 2. Pet. 2. Suavis est servitus, quia amatur; dura est, quia quod minus mortificat concupiscentiam, hoc magis illa te mortificat. Solve ergo vincula celli tui, & dic concupiscentiæ tuæ animo generoso: Non serviam, Jer. 2.

2 Scilicet Abrahæ filius, opera Abrahæ faciet. Ibid. Monet, ut probeat factis, qua sine origine nati. Apud Deum, quis ejus sit filius, non verbis probatur sed factis. Non enim sunt omnes Christi, qui se dicunt Christianos. Vis ergo te filius Dei probare? fac opera, quæ Deus incarnatus fecit. Tantum ab hoc abes, quantum intervallum est inter dicere, & facere.

FERIA V.

Judæi volunt Christum lapidare.

1 Quid ex vobis arguet me de peccato? Joan. 8. Fidentis hoc conscientie est sed

sed non tunc. Non satis te delensum puta, si redarguenti dicas; non est ita; nemo mihi id probare potest. Est, qui probavit; qui statuet te contra te, si veritatem dico vobis, per Doctrinam meam, quare non creditis mihi, qui sum sine dolo, sine peccato? non decipit te Jesus, & tamen factis doctrinam ejus improbas. Quis ex Deo est, verba Dei audit. Nota hæc est filiorum Dei. Sed à te abest. Propter vos non auditis, quia ex Deo non estis. Expende, quomodo audias doctrinam Christi contrariam mundo, quomodo interioras inspirationes, & an ex Deo sis, agnosces.

2 Respondunt Judæi: nonne bene dicimus tui, quia Samaritanus es tu, & demonium habes? Ibid. Quam immanis calumnia! Filius Dei demoniacus! quam mihi verbo retunditur: Ego demonium non habeo? Quota sensu ferre? quas dias non refunderes? Ego honorifico Patrem meum: quod dæmon non facit. Et vos imbricatis me calumnia, qui tamen Deus sum. Et hoc facit dæmon. Videte, cujus spiritus sitis. Ego non quæro gloriam meam vindicando me, quod gloriæ ducitur coram mundo. Et tu vermis, quantum fludes gloriæ tuæ? Time illud: Ego, qui quærat, & judicet; qui tibi cum confusione gloriæ detrahet, & reponet ei, cui debetur omnis honor, & gloria.

3 Dixerunt Judæi: Quinquaginta annos nondum habes, & Abraham vidisti? Ibid. Quod paulo ante asseveraverat Christus. Dixit Jesus: antequam Abraham fieret, ego sum, quia Deus ab æterno. Tulerunt ergo lapides, ut jacerent in eum. S. Aug. tr. 4. in Joan. Tanta duritia, quod videret, nisi ad similes, scilicet lapides det.

22. Hæc agit cor durum, & in sua passione obstinatum. Verba dura in proximum facta lapides, quibus Deum in illo petis. *Jesum autem abscondit se, & exiit de templo.* Ita Deum lugas, qui in proximum es durus, *Exiit*, ut furori cederet; ut tu dicas, *ignem non ferre.*

F E R I A V I.

Caratur cæcus à nativitate.

Jesus vidit hominem cæcum à nativitate. *Et interrogaverunt discipuli: Rabbi, qui peccavit: hic, aut parentes ejus.* Joan. 9. Rup. 19. in Joan. *Quærent, & interrogatum fuerunt judicium, in quod & 12. facili iudicia pronavit.* Sed, ut isti, periculum erras. *Neque hic peccavit, neque parentes ejus.* Mala enim corporale non immituntur solum ob peccatum: sed ut manifestentur opera Dei: Sed unde cæcitas mea, utinam ut manifestentur opera Dei sic disponentis! *Seu heu! supererudit ignis concupiscentiæ, & non video solem.* Psal. 57.

2. *Expulit in terram, & facis luctum ex spina, & luctum super oculis ejus.* Ibid. Latum in oculis etiam videntem excæcat: quomodo cæcum illuminat. Dens quandoque per opposita media operatur mira: per tentationes confirmat, per ariditatem illuminat, per humilitatem exaltat, &c. Ergo abnegato tuo iudicio, & ius te providentiæ committe. Quod obesse videtur, convertet in bonum.

3. *Et dixit ei: Vade, & lava in natatorio filioe.* Ibid. Respondere poterat: hæc virtus non est aquis, sed tibi: Tu is non egres. Si aqua.

aqua opus, cur non vicina? risus ero populo infelix luto *Nihil tale respicitur*, ait Chryl. hom. 25. in Joan. *Illud dumtaxat curavit, ut pareret in omnibus.* Ecce fructum cæcæ obedientiæ: *abijt, lavit, & venit videns.* Ita nunquam sine solatio est exercitio voluntatis divinæ per superiores intimatæ.

S A B B A T O.

Illuminatus coram Phariseis veritatem miraculi tuctur.

Vicini dicebant: *Nonne hic est, qui sedebat, & mendicabat?* Joan. 6. Alii asserebant, alii negabant. *Ille vero dicebat, quia ego sum.* Querebant: *quomodo operi sunt tibi oculi?* Ait: *Jesus lutum fecit, & unxit oculos meos, & dixit mihi, Vade ad natatorium filioe, & lava.* Et abiit, & venit videns. *Et videt.* Cui tribuit beneficium; non luto, non suæ fidei: sed ei, à quod est omne datum optimum. In hoc solum est omnium bonorum scaturigo. Si per homines accipis, sunt instrumenta. Illi gratias debes.

2. *Adducunt eum ad Phariseos.* Ibid. querunt iterum, *quando vidisset.* Dicunt cæco: *Tu quid dicis de illo?* Vocant parentes, petunt: *Hic est filius noster, quem vos dicebatur, quia cæcus natus est.* &c. Quorsum tam longum examen? Ex Dei consilio, ut patet ad plurimum conversionem miraculum: ex intentione hominum, ut percellatur fama Christi, vel ut calumnietur, quod non esset in Sabbatum. Quam gravis est invidio alterius fama, num & tibi proximi gloria.

3 *Vocaverunt iterum hominem*. Ib. Sub specie religionis urgent: *de gloria Dei*. Auctoritate sua volunt persuadere, ut contra veritatem edicat: *Nos scimus, quia hic homo peccator est*. Attende descendens libertatem: *Scimus, quia peccatori Deus non audit*. Nisi offerat hic à Deo, non poterat facere quidquam. Non dum noceret eum esse Deum, & tanto zelo ejus honorem tuetur. Quid tu agis, qui Deum per fidem nosti? non timet auctoritatem. Quam facile tu ob respectus humanos desistis à bono, pateris injuria Dei? &c.

DOMINICA XXI.

POST PENT.

Illuminatus eicitur à Synagoga, & à Christo recipitur.

1 **E**T egerunt eum foras. Joan. 9. Causa fuit descensus Christus. Sic qui pro virtute, pro Christo stat, non admittitur, vel non gratus est dyabolo; quia non convenit peno, non consentit sermonibus, & levitatibus eorum. Vixne pro doctrina Christi, pro regula, pro virtute stare? debes ergo ad hanc injuriam te resolvere? Dyaboli te fugient. Sed quid tum? Deus te collinet.

2 *Cum invenisset eum Jesus, dixit ei: Tu credis in filium Dei*. Respondit ille. *Qui es Domine, ut credam in eum?* Et dixit ei *Jesus*: *Et vidisti eum, & qui loquitur tecum, ipse est*. *At ille ait: Credo, Domine. Et proximè adoravi eum*. Ib. Cyril. Alex. l. 6. in Joan. c. 10. *Cum primum ignominia nota pro Christo affectus,*

pro.

proximus se illi Christus præseculo ostendit, & illuminat eum interne. Sit hoc tibi solatio, si propter virtutem exolis es.

3 *Et dixit Jesus: In judicium ero in hunc mundum veni; ut qui non vident, simplices, rudes, & despecti; illi videant, per gratiam meam illuminati; & qui vident tumida quadam sapientia; illi non videant caelestia; quæ abscondit à sapientibus, & revelat parvulis*. Matt. 11. Christus ergo discerant, an, & quid videas. Ambis interim videre divina? debes non videre, non estimare terrena.

FERIA II.

Christus est Ostium.

1 **E**go sum ostium ovium. Joan. 10. Corpus ostium grandius non ingreditur per ostium: De truncanda sunt, quæ excedunt, ut immitti possit. Humilis porta superdam verticem non admittit. Ostium, quo ad vitam penetras, est *verbum adverbium*. Rom. 8. Quomodo loquaris, qui ambulat in magnis, & in mirabilibus super te? Pl. 130. Conforta te ergo humili portæ, & non exalta animam tuam.

2 *Por me si quis intraverit, salvabitur*. Ib. Nulla certius ad salutem portæ, quam per humilitatem Christi Jesu. Hic humiliavit semetipsum, propter & exaltavit eum Deus. Philip. 2. Ingressus meditanda divinitatis arcana, quæ Deus non revelat, nisi parvulis. Et egredietur imitando ejus vitam, quæ tota fuit humilis, & contempta: & postea innotuit, cum, ut ait Greg. l. 1. Regist. c. 16. *intus mentem devotissimi impinguat, & foris se ipsi operibus faciat,*

3 E 30

3 *Ego veni, ut vitam habeant, & abundantius habeant.* Ibid. Ad quid factus est homo filius Dei? Ad quid exinanivit semetipsum? ut vitam habeas animæ. Humilitate ergo Christi constat vita tua. Sed non satis est, quod ipse pretium posuerit, ut vivas; ut abundantius vitam habeas. Vult, ut de tua quoque adicias, & ut interpretatur Bonavent. quodlibet magis, ac magis crescas. Non crescis autem, nisi humilitas Christi transeat in tuam. An putas, quod non mereatur brevem humiliationem æternitas?

FERIA III.

Christus Pastor bonus.

1 **E** *Gaude pastor bonus.* Joan. 10. Qui ovīs est Christi, tres habet hostes, *Lupum*, rapacem dæmonem; *Mercenarium*, fallacem mundum; & *Formem*, latentem amorem proprium. Quantis isti te impediunt! sed habes pastorem bonum, qui te protegit; **JESUM**. Patitur hostes tuos; sed ut tu vincendi occasionem habeas, ille te coronandi. Ille in te, & tecum pugnat. Si viaceris non est, victoris virtus, sed tuum vitium. *At pastor bonus bonam quoque ovem postulat.* *Esne tu talis?* mitis, patiens, mansuetus, &c.

2 *Et cognoscite ovem meam: Et animam meam pono pro ovibus meis.* Ibid. Dux sunt hæ notæ boni pastoris. O quantum solatium animæ, in quacumque difficultate, si verè credat, & dicat: novit me Pastor meus. Novit me, qui novit omnia; agit mecum, ut agendum novit; tam sapienter, & providè, quam res

po-

postulat. Hinc ergo me ejus providentia respicere. 2. Quis animam suam pro te posuerit, expende, & nota amorem; & si non es lapis, amorem redde.

3 *Ovis mea vocem meam audians: Et sequuntur me.* Ibid. Ovium Christi duplex est nota. Audis vocem ejus? etiam te ad dura vocantis? Quid si dicat; *Eccc ego mitto vos sicut oves in medio luporum?* Matth. 10. Si times, si relinquis; non es ovis Christi. Sequerisne eum? Quid si dicat ad arida pascua? dicat; *Domini regis me.* & nihil mihi deris; Psal. 12. Quid si dicat te ad macellum; poterisne te tanquam ovem ad occisionem duci? Aliter non eris ovis Christi.

FERIA IV.

In Ecclesiis voluit Judæi Christum lapidare.

1 **C** *Secundederant eum Judæi.* Joan. 10. tanquam vituli mulci, & tauri pinguis. Psal. 21. *Et dicebant, non veritatem inquirentes, sed insidiando.* Beda. *Quosque animam restitum tollis: si tu es Christus, dic nobis palam.* Que perveritas, cum verbis erantur, dicunt: *Quod signum ostendis nobis, quod hæc seris.* Joan. 2. Cum operibus ejus virtus demonstratur, dicunt: *Si tu es Christus, dic nobis palam.* Sic operibus clamantibus ad verba; verbis ad opera confugiunt. Sed nec verbis credunt, nec factis. Quid aliud facio, qui nec doctrinam Christi sequor, nec exempla?

2 *Respondit eis Jesus: opera, quæ ego facio in nomine Patris mei; hæc testimonium perhibent.*

hibent de me. Ibid. Quis quisque sit, efficacius non probat, quam factis. *Testimonium d' rebus*, ait Chrysol. hom. 37. in Matth. *credibilis est testimonio, quod est d' verbis.* Itaque ex factis vult nosse Christus, qui exhibet ea signa, *qua necesse alius facere potest.* Quid de te loquantur opera tua? Quam metuo, ne tibi obicit Deus; non invenio operum plenam. Ap. 3. *Reverentis factis, non verbis sumus.* S. Cyril.

3 *Sustulerunt ergo lapides.* Iudei, ut lapidarent eum. Ibid. Postquam illum audiverant; Ego, Et Pater unus sumus. Causam præterunt zelum vindicandi blasphemiam, quam ipsi blasphemii Deo imputant; reipsa est odium, & invidia, quæ illos obcecebat. Quam dolosæ sunt passionis, quæ ipsas virtutes in suum obsequium trahunt. Sic actus humilitatis depravat superbia, zelum iracundia. Vide, ne tibi imponat. Ideo actiones tuas omni passione depura.

FERIA V.

Missio LXXII. Discipulorum.

Dignavit Dominus alios septuaginta duos, & misit eos ante faciem suam. Luc. 10. Magistri oculus conservat attentum discipulam. In ejus facie nihil sui muneris negligit. Ambulandum tibi est in præsentia Dei. Et dicebat illis: *Messe quidem multa, operarii autem pauci; Ut unus plurimum delectum suppleret; & tu diceretis, damplura potes, omnia illa velle, ac libenter suscipere pro Deo. Rogate ergo Dominum misit, ut mittat operarios.* Non vult otiosos; Otio-

Ociosus autem in parte es, si, cum plura potes, aliqua detreces. *Misri* vult operarios, non sibi deligere locum, procurare, aut extorquere munus. Expecta ergo & tu, ut per obedientiam mittaris, non verò, quò mittaris, delige. Si deligis in te ipso stas; si mittaris, in Deo. Utrum vis?

2 *Ita; ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos.* Ibid. non sicut agnos ad amœna sensui pascua Theophyl. hic: *Prædicat eis persecutiones, ne se repente in talia incidere, magis turbarentur.* Quid tibi animi ad ejusmodi missiones? certus es difficultatum, sed certus etiam es ingentis gloriæ Dei. Utrum apud te præponderat? Interim ut assuescas gravibus, tolera minora.

3 *Qui vos audit, me audit. Et qui vos spernit, me spernit.* Ibid. Qui à Christo mittuntur, ejusdem auctoritate manuntur. Ut Legati personam sui Regis repræsentant. Agnosce hanc auctoritatem in tuis superioribus, & promptius, ac hilarius obedies. Quod enim difficilem tibi reddidit obedientiam, est, quod purè hominem jubentem aspicias. Nam si Deum ipsum es mandantem videres, & audires, nonne facilius obsequeris.

FERIA VI.

Revertuntur à missione septuaginta duo.

Reversus sunt septuaginta duo cum gaudio dicentes: *Dominus, etiam dicitur. Et si non superbiat de ejectione spiritibus, quia hoc nomini, & gratiæ Jesu attribuitur; tamen aliquem vanitatis saporem intervenisse, quòd*

quod ad hæc opera idonei visi fiot, tradit Greg. l. 3. moral. c. 4. Etiam in piis, & sanctis suboriri soles complacentia de munere bene gesto pro Dei gloria. Sed sicut Deo debes, quod gesseris, ita quod te ad gerendum elegerit; ut tibi nulla, Deo omni ex parte cures satisfacere. Nec si daemonia passionum tuorum subiciantur tibi, tuum est; sed totum Dei.

2. *Vias sathanam tanquam fulgur de celo cadentem.* Ibid. Exultantes vanitate discipulos memoria cadentis Luciferi corrigit: non quod delicto sint pares; sed quod eos velit etiam à minima vanitatis umbra abesse. Idipsum cum se erigit superbia, aut de donis tibi concessis complacentia, tibi ingere: *Videham sathanam cadentem.* Adde, unde? *de celo.* Quid tu firmum speres in terra? Quis? Nobilissimus Angelorum. Et in te tolerabitur? Quomodo? *tanquam fulgur.* Vix sumpsit cogitationem; adfuit poena. Nullum peccatum velocius puniit Deus, quam superbiam.

3. *In hoc nolite gaudere, quia spiritus vobis subicitur.* *Gaudete autem, quia nomina vestra scripta sunt in caeli.* Ibid. Gratiae gratis datæ dicendi, docendi, ingenti, agendum proximo, &c. etiam reprobis conceduntur. Quid est, quod de his exultes, quæ te in æternum perdere possunt? Vena veri gaudii de celo est, ubi solum est verum bonum. Si nomen tuum in libro vitæ reperias, tum exulta quia ex cum perenni bono. Quod tu gaudium quaeris? an æternum? vide, quid ames. Gaudium enim amorem consequitur.

S A B B A T O.

Quæstio Legisperiti, & responso Christi.

1. *Quidam Legisperitus surrexit, tentans illum: Magister, quid faciendo, vitam æternam possidebo.* Luc. 10. Et si malo animo proposita, tamen ad praxim optima quaestio. Utinam hæc tibi quotidiana sollicitudo! sed nota: *quid faciendo:* non speculando, nec major sit tibi cura sciendi, quam agendi; non vacuis desideriis suspirando, sed faciendo: operibus enim ad cælum stur. Indignus siquidem cælo est, qui cælum non desiderat, & pro eo comparando non operatur.

2. *At ille dixit: In lege quid scriptum est? Ib. Ad legem remittitur quaestiois solutio. Si tibi eadem vitæ eterne cura est, quid facias in lege Dei, in consiliis, in Regulis Religionis, & status tui reperies. Quantum desiderium est vitæ, tantum debet esse & vias tenendæ, Si aliam viam ambulas, quam præcepta, & regulæ ostendant, quomodo dicam te cælum desiderare? Vide ergo, ut accuratè regulas observes. Verum enim est: Quicumque regulas servaverint, pauc super illas.* Gal. 6.

3. *Ille respondens dixit: Diliges Dominum Deum tuum, ex toto corde tuo, ex tota anima tua; & ex omnibus viribus tuis; & ex omni mente tua, & proximum tuum sicut teipsum. Dixitque illi: rectè respondisti; hoc fac, & vivas.* Ibid. Approbat responsum Christus; ergo id agen-

dum est, quod respondit Legisperitus. Vide ergo titulos amandi; *Dominum Deum tuum*. Vide modum; *ex toto corde, tota anima, &c.* Hoc fac. Facilne? nihil aliud est in corde tuo, quod ames? non vanitas placet? non tu ipse tibi? &c.

DOMINICA XXII.

POST PENT.

Parabola descendens in Jericho.

Homo quidam descendebat ab Hierusalem in Jericho. Luc. 10. In hoc homine miserum peccatoris statum intueri. Descendit ab Hierusalem, seu divinum gustu, in Jericho, seu instabilitatem voluptatem Incidit in latrones, demones, & concupiscentias suas. Dispoliant eum gratia, & donis supernaturalibus. Plagas imponant. Intellectui crederentiam, voluntati horrorem boni. Semivivum relinquunt cum sola, & intirmi fide. Expende hæc vulnera, fortassis aliquando tua; & si sapias ab Hierusalem, & divinum tractatione, non descende in Jericho, ad affectum terrenorum. Hinc enim omnium malorum origo.

2 Accidit autem, ut & Sacerdos descenderet eadem via; Similiter & Levita. Ibid. Vident semimortuum, & prætereunt. Transiit Samaritanus. In hoc Christum tui miserum concipe. Vidit te, & misericordia motus est, etiam dum inimicus esses. Appropians sua gratia; alligavit vulnera intellectus per lumina; voluptatis per desiderium boni. Infudit oleum veniæ, & vinum acre contritionis, & timoris;

ris; & imposuit te in iumentum gratiæ te portantis; & duxit in stabulum suarum ovium; & curam tui egit divina sua providentia. Agnosce tuam miseriam, & Dei misericordiam, cui præsentem debes sanitatem.

3 Altera die protulit duos denarios. Ibid. amoris, & potestatis. Dedit eos stabulario superiori tuo. Commendavit te illi. Curam illius habe, ut in integra, & constanti sanitate conserveris. Quid diceret, si ager ille non lisset admittere hospitis curam? non censeret reprehensione dignum? At tu ita agis, dum vel huic, vel illi superiori subesse fugis, vel momentem non audis. Curam ille sibi demandatam exercet, tu non admittis.

FERIA II.

Christus excipitur à Martha.

Ineravit Jesus in quoddam castellum, & mulier quædam Martha nomine, excipit illum in domum suam. Luc. 10. Sciebat illa Christum Judæis exosum, & ad mortem quæri; non timet tamen eum recipere, & affectum ostendere. Talis debet esse in Christum affectus, qui nullo periculo frangatur. Sed quam facili metu tu recedis! Times ubi non eras, aut esse non debebat timor. Psal. 13. Times perdere gratiam hominis, & cur non Dei, qui patet & corpus, & animam petdere in Gebennam? Matth. 10.

2 Et huic erat soror, nomine Maria, quæ etiam sedens sociis pedes Domini, audiebat verbum illius. Ibid. At, ut ait August. serm. 2.

de verb. D. *Quanto humiliter sedebat, tanto amplius capiebat.* Vñ Doctrinam Domini? *Sede in quiete spirituali; ad pedes Domini per humilitatem.* *Confluit enim aqua, ait idem, ad humilitatis conualtem.* Audiebat; ad obedientiam promptam significandam. S. Ber. *ser. de alim.* *Sedens audiebat ad obedientiam Praeceptoris ad utrumlibet parata.* Ita ergo vacandum divinis, ut non minus promptus sis ad opera vitae activae.

3 *Martha autem satagebat circa frequent ministerium.* Ibid. *Satagere, est satis agere.* Satis agit, qui id agit; quod agendum est. Unum corpus sumus, multa membra. Singula suam agunt. Superior, oculus est: non satis agit, si agat, quod manus debet; si in singulorum officia inolet, quasi nihil agatur bene, nisi ab ipso. Linguae sunt Doctores, Conclonatores: non satis agunt, si agunt, quod capitis est, si superioritatem sibi arrogant. Quodcumque tu sis membrum in quocumque officio: hoc age, quod agendum est, & satis agis.

FERIA III.

Martha queritur de forore, corripitur à Domino.

1 **Q**ua (Martha) stetit, & ait: Domine, non est tibi cura, quid foror mea reliquit me solam ministrare? Luc. 10. Queritur & de forore, quod non serviat; & de Domino, quod non jubeat. Agit eorum personam, qui vitae activae intenti comparant se cum aliis, qui cum proximo minus operantur, vel quia non possunt, vel quia non licet. Hinc mur-

MURRA:

mura: cur non & iste id agat? Cur ego? Ut hoc evites, cogita; Domino sum curae, quocumque occuper; sed & alter est illi curae, et si hoc non occupetur. Solus debes hoc agere? quid tum? Etiam Dominus solus torcular calcavit. Et quo tu es melior?

2 *Et respondens dixit illi Dominus; Martha, Martha, sollicita es, & turbaris erga plurima,* Ibid. *Servit Domino Martha, sed cum sollicitudine, & turbatione ex qua etiam Dominum arguit.* Id verb. Domino placere non potest. Turbatus animus non dat considerationi locum. Unde effundit quaedam praetextu confidentiae, quae non sunt hujus temporis, loci, aut personae, aut non hoc modo dicenda. Sic ergo age, quidquid agis, ut nunquam turberis, Praemeditatio agendorum, aut dicendorum turbationem tollet.

3 *Porro unum est necessarium.* Ibid. Unum edulii genus pro corpore sustentando intelligunt S. Hieron. & Greg. quasi dicat Dominus, supervacaneam esse curam plura parandi. Unum edulii genus pro anima, contemplationem Dei interpretatur Cassianus coll. 1. c. 5. *Cujus tibi pascendi potior cura est? corporis? an animae? Ac certè animae potior esse debet.* Ita enim Dominus probat optimam partem à Maria electam. Videt ergo, quam accuratè spirituality, tanquam pars optima, sint peragenda.

FERIA S I V.

Christus à Pharisæo invitatus hypocritam reprehendit.

1 **R**ogavit eum quidam Pharisaeus, ut pranderet apud se; & ingressus re-

T A cu.

reputavit. Phariseus autem cepit intra se reputans dicere: quare non baptizatus est ante prandium. Luc. 12. Et quod tandem delictum est, quod Christus accubitus manus non laverit? Cur non excusat fama, quæ de Christo erat apud omnes? Superbia, sui ipsius æstimatione finistrum de Christo iudicium ingessit. Qui bonus est, & humilis, omnia alterius acta in bonum interpretatur. Dic, quid tu agis? Nonne facile iudicas? Non ex culice facis elephantem? Nonne ab externis non malis arguis internam malum? sed quis tibi revelavit, quæ soli Deo patent?

2 Et ait Dominus ad illum: Vis Pharisei, quod desoris est calicis, & carinis mundatis, quod autem intus est vestrum, plenum est rapina, & iniquitate. Ibid. Non damnat externam munditiam, dum moderata sit, sed maiorem curam vult internæ haberi. Cujus tibi potior cura est? conscientie, an cubiculi? Animæ, an vestis? Calceum attendis, nè luto intamines, animæ verò quam es incurtus!

3 Stulti, nonne qui fecit, quod desoris est, etiam, quod deius est, fecit? Ibid. Prævenit objectionem, quæ fieri poterat, externam munditiam in lege à Deo mandatam esse. At non minor est Deo cura internorum: Non relicit externos virtutum actus, humilitationem, silentium ad injurias, &c. Sed vult ea ab interno prodire, alias sunt sine anima, & mortua opera. Non sis pictor, qui solam actionibus tuis apparentiam tribuas; sed adde insuper, de corde puro, & conscientia bona, & fide non ficta. 1. Tim. 1.

FERIA V.

Requit Christus esse Iudex inter duos fratres dissidentes.

1 **A** It si quidam de turba: Magister, disce fratri meo, ut dividat mecum hæreditatem. Luc. 12. Satis probat affectum ad terrenam, qui ob hæc legem charitatis infringit, & cum fratre dissidet. De hæreditate æterna cum JESU agendum erat, quom venit nobis parare, & agit de terrenam. Quod quis amat, etiam quando cum Deo agendum est, voluit. Unde tunc in orationibus evagationes? nisi quia, ubi affectus est, illic rapit cogitationem. Tolle affectus praves, tolles evagationes.

2 Homo, quis me constituit Iudicem, aut Divisorem super vos. Ibid. Hier. in c. 13. Luc. Non dignatur Christus Iudex esse litium, & arbiter facultatum. Quare? nonne opus erat bonum, asserere cuique, quod suum est? aut fratres reconciliare? Ad finem suum attendit. Ideo ait idem Ambr. Terrena declinat, qui propter celestia descendit. Disce alienis à tua vocatione negotiis te non implicare. Qui se Deo addixit, illi se probare debet, ideo enim se illi tradidit. Nemo militans Deo implicet se negotiis secularibus. 2. Tim. Non tibi blandire titulo prudentiæ, aut charitatis, nec prudentia, nec charitas est, ut agas, quod non est tuæ vocationis.

3 Videte, & cavete ab omni avaritia; quia non in abundantia cuiusquam vita ejus est. Ib. Quam errat mundus! Beatum dicens populum,

lum, cui hæc sunt: Christus negat in horum abundantia esse vitam, aut felicitatem. Felicitior vita est, ubi animus inordinatis affectibus liber est. Reliquisti semel omnia, ut liber esses? vide, ne, qui magna reliquisti, nagulis affigas animum. Non inde affectum æstimam parvum, quod ampla desideret, aut amet; sed inde, quod te à Deo avertat. Quid inter est sive magno, sive parvo avocetis? immo infans est, parvo.

FERIA VI.

De Divite avaro.

Hominis cujusdam divitis verberes fructus. *Ans. oger attulis.* Luc. 12. Vide in hoc homine miseriam, quas adierunt divitiarum. *Cogitabat intra se,* quia non habebat amicum, cui consideret? *dicens, quid faciam?* ecce quam animo anxius! *quia non habeo.* Vox pauperis ista; quia avarus nunquam habet satis. *Quo congregem fructus inopis.* En sollicitudo congregandi, quod adhuc potest injuriis cœli destrui. *Hec faciam, & æstruam horrea mea, & majora faciam.* Ecce instans labor ædificandi, & destruendi. At, quod pessimum est, nec unam cogitationem bonam fumpit, vel Deo gratias agendi, vel iis ad gloriam Dei utendi. Quam felix tu, quem Deus his malis eripuit! quas non debes Deo tuo grates? Compatere iis, qui pari avaritia torquentur.

2 *Dicam anima mea.* Ibid. Nota hic error. Secum tanquam cum alio loquitur, quasi non sufficeret concupiscentie, quod unus

unus esset. *Multa bona habes.* Bona vocat, quæ nomen non merentur. Vocat anima bona, quæ ejus sunt perditio. *Postea in multis annis:* cum illa aut momento eripi possint, aut ipse illis. *Requiesce,* Quietem suam in illis ponit, in quibus non est nisi labor, & afflictio. *Comede, bibe, epulare,* tanquam pecus easdem escas ponit animæ, quæ sunt corporis. Vide, quibus amoribus terrenorum amor hominem involvat! Ut merito judicio Dei *stultus* vocetur. *Stulto, hæc nocte, &c.* Hinc concludere, quanto magis accedis affectu ad terrena, tanto magis es stultus; tanto sapiens magis, quanto recedis.

3 *Dixit autem illi Deus:* *stulto, hæc nocte repetent animam tuam à te.* Ib. Ecce momentum, quod claudit omnia. *Hæc nocte* ubi sunt anni plurimi, quos designabat? *Quæ autem parasti, cujus erunt?* Non fumes tecum. Quod congregasti, cedit alteri. Nudus ergo tu remanebis, qui eorum, quæ animæ prosunt, nihil congregasti. *Sic est, qui thesaurizat, & non est dives in Deum.* Alio tu igitur mentem converte, ut sis dives in Deum meritis, ac bonis operibus. Vide, ne compareas pauper, & miserabilis. Apocal. cap. 3.

SABBATO.

Quomodo expectandus Dominus in extremam horam.

1 *Sint luminis vestri præcincti.* Luc. 12. & per continentiam castitatis, & per restrictionem appetituum, ne ad terrena desinant.

fluant. Sic enim, ut talaris vestis, pedes animæ impediunt, quo minus viam cæli expeditæ gradiantur. *Et lucerna ardente bonæ doctrinæ, & sanctorum luminum, non tantum in intellectu, ut cognoscatis; sed etiam in manibus testis, ut opere exerceatis. Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quasi iamjato pullantem fotes; Dominus enim propè est.* Vide, quid in te horum desideretur. Pendet anima per inordinatos affectus, quam sæpè luto terrenorum fœdas? Habes lucernam intellectus, sed non lucentem charitate. Habes lumina veritatum prædicatarum, sed non in manibus, non operibus expressarum. Non expectas Dominum tuum, quia in tempore tuo dormis. Miser, quid tacies, si hoc momento compareat Dominus?

2 *Ut cum venerit, & pulsaverit, confestim aperiant ei.* Ibid. Nota vigilantis servi est, qui ut pulsantem Dominum audiat, nullum tumultum patitur; qui aurem portæ intentam habet, & illico Domino aperit, qui omnia parata habet, ut non tum primum debeat aut lucernam accendere, aut necessaria parare. Estne ita anima tua constituta, conscientia ordinata, domus interior meritis, & virtutibus instructa? si ita quidem, beatus es. *Beati enim servi illi, quos, cum venisset Dominus, invenerit vigilantes.* Si verò vixisti futurorum incurius, somno torporis oppressus, nunc tandem evigila. Omne momentum trahit periculum, & à momento pendet æternitas.

3 *Hec autem scitote, quoniam si fuerit Paterfamilias, qua hora fur venires, vigilares utique, & non fueret per se di domum suam.* Ibid. Fur

ob-

observat horam, qua ipse non observatur. Si non omni hora vigilas, nulla satis vigilas; quia illam observat, qua tu non vigilas. *At dies Domini ut fur venies.* 2. Pet. 3. & Jac. 5. *Eccie. Judex ante januam assistit.* Ergo & vos scitote parati, quia qua hora non putatis, filius hominis veniet. Non mirare, quod furis nomen assumat Deus: tui gratia id facit, ut cautum reddat. *Desisti moruentibus te significationem, ut fugiant à facie areus.* Psal. 59.

DOMINICA XXIII.

POST PENT.

Parabola Ficulnæ infructuosæ.

1 **A**rborem ficî habebat quidam plantatam in vinea sua, & venit quærens fructum in illa, & non invenit. Luc. 13. Tu es arbor illa plantata in vinea Religiosi status, aut Ecclesiæ. A te quærit Dominus fructum conformem tuo statui. Ut enim arbor quæ vis fructum reddit *juxta genus suum*, ita Deus non alium à te fructum quærit, quam si sit juxta vocationem tuam. Quos ergo fructus protulisti hætenus? quam paucos? plus soliorum, aut apparentiæ fuit in te, quam operum, Vestis te Religiosum magis probavit, quam vita. Nihil invenit in te Deus. O Miser? Itane impostherum dimittes famelicum Jesum?

2 *Dixit autem ad cultorem vineæ: Ecce anni tres sunt, ex quo venio quærens fructum in ficulnâ hac, & non invenio; succide ergo illam, quia etiam terram occupat?* Ib. Quot annos expectavit Dominus, ut fructum faceres? tot quot vitæ dedit,

fluant. Sic enim, ut talaris vestis, pedes animæ impediunt, quo minus viam cæli expeditæ gradiantur. *Et lucerna ardente bonæ doctrinæ, & sanctorum luminum, non tantum in intellectu, ut cognoscatis; sed etiam in manibus testis, ut opere exerceatis. Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quasi iamjato pullantem fotes; Dominus enim propè est.* Vide, quid in te horum desideretur. Pendet anima per inordinatos affectus, quam sæpè luto terrenorum fædas! Habes lucernam intellectus, sed non lucentem charitate. Habes lumina veritatum prædicatarum, sed non in manibus, non operibus expressarum. Non expectas Dominum tuum, quia in tempore tuo dormis. Miser, quid tacies, si hoc momento compareat Dominus?

2 *Ut cum veneris, & pulsaveris, confestim aperiant ei.* Ibid. Nota vigilantis servi est, qui ut pulsantem Dominum audiat, nullum tumultum patitur; qui aurem portæ intentam habet, & illico Domino aperit, qui omnia parata habet, ut non tum primum debeat aut lucernam accendere, aut necessaria parare. Estne ita anima tua constituta, conscientia ordinata, domus interior meritis, & virtutibus instructa? si ita quidem, beatus es. *Beati enim servi illi, quos, cum venisset Dominus, inveneris vigilantes.* Si verò vixisti futurorum incurius, somno torporis oppressus, nunc tandem evigila. Omne momentum trahit periculum, & à momento pendet æternitas.

3 *Hec autem scitote, quoniam si fuerit Paterfamilias, qua hora fur venires, vigilaret utique, & non fieret per se dæ domum suam.* Ibid. Fur

ob-

observat horam, qua ipse non observatur. Si non omni hora vigilas, nulla facis vigilas; quia illam observat, qua tu non vigilas. *At dies Domini ut fur venies.* 2. Pet. 3. & Jac. 5. *Eccie. Judex ante januam assistit.* Ergo & vos scitote parati, quia qua hora non putatis, filius hominis veniet. Non mirare, quod furis nomen assumat Deus: tui gratia id facit, ut cautum reddat. *Didisti meventibus te significationem, ut fugiant à facie areus.* Psal. 59.

DOMINICA XXIII.

POST PENT.

Parabola Ficulnæ infructuosæ.

1 **A**rborem ficæ habebat quidam plantatam in vinea sua, & venit quærens fructum in illa, & non invenit. Luc. 13. Tu es arbor illa plantata in vinea Religiosi status, aut Ecclesiæ. A te quærit Dominus fructum conformem tuo statui. Ut enim arbor quæ vis fructum reddit *juxta genus suum*, ita Deus non alium à te fructum quærit, quam si sit juxta vocationem tuam. Quos ergo fructus protulisti hætenus? quam paucos? plus soliorum, aut apparentiæ fuit in te, quam operum, Vestis te Religiosum magis probavit, quam vita. Nihil invenit in te Deus. O Miser? Itane impostherum dimittes famelicum Jesum?

2 *Dixit autem ad cultorem vineæ: Ecce anni tres sunt, ex quo venio quærens fructum in ficulnâ hac, & non invenio; succide ergo illam; quid etiam terram occupat?* Ib. Quot annos expectavit Dominus, ut fructum faceres? tot quot vitæ dedit,

dedit, quot Religionis. Quoties venit, per superiores, per inspirationes, & gratias, quærens, & mouens, ut fructum teras? Et utique in hanc diem es idem, qui fultis, nihil teipso melior. Quanta Dei tu in te patientia! Quanta in te sterilitas: Nonne potuit tibi dicere: *Ut quid terram occupas hanc tam sanctam, in qua alius uberrimus fructus terret? Quid si dicat: Mori facite illam; Superior, succide illam ab hac vinea, non est digna, quæ terram occupet?*

3. *At ille respondens dicit; Domine, dimitte illam & hoc anno, usque dum sodiam circa illam, & mittam siccitatem, & si quidem fecerit fructum: sin autem, in futuram succides eam.* Ib. Agit hic cultor boni superioris partes. Amat ficulneam, seu subditam, pro quo deprecatur: vult ut anteriorem habere patientiam. Vult circa illam fodere increpationibus, & admonitionibus, vult mittere siccitatem, mortificando, humiliando, ad suæ turpitudinis cognitionem inducendo in spem reddendi fructus. Sed quot sum cultor, si culturam non admitteres?

FERIA II.

Mulier decem, & octo annis incurvata sanatur.

1. *Ece mulier: quæ habebat spiritum infirmitatis decem, & octo annis, & erat inclinata, nec omnino poterat sursum respicere.* Luc. 13. In hac considera in terram pronas animas, quæ oculos suos statuerunt declinare in terram. Plal. 16. quarum affectus solum terrena sapiunt. Quo fit, ut oculos cogitationum ad æterna, & divina non erigant.

gant: Quid infelicitas hoc homine? sed quot tu annos in hac infirmitate laborasti? quam parum de Deo cogitasti? quam immeritus iussisti in limo profundi, deprimentibus te passionibus, quarum impetu ferebaris! O si nunc saltem erigaris.

2. *Quam cum videret Jesus, vocavit eam ad se, & ait illi: Mulier, dimissa es ab infirmitate tua.* Ib. Hæc est benignitas Jesu, nos sua gratis vocantis, & vota nostra præuenientis. Non dimittimur ab infirmitatibus passionum, nisi vocati accedamus ad Jesum per imitationem. *Et imposuit illi manus, & confestim evanescit.* Semel tantum tactam esse à Jesu sufficit, ut erigeretur. At quoties te tetigit manus Domini, per externas, internas, afflictiones, & nondum te erigis ad divina; quoties te toto suo corpore, & sanguine tetigit in Eucharistia, & adhuc terrenis lapsis?

3. *Respondens autem Archisynagogus, (indignabatur prætexens violationem Sabbati.) Ib. Dominus autem ostendit posse curari citrà violationem Sabbati, siquidem & asinus in Sabbato adequatum ducitur. Prætexit Sabbaticum, re ipsa invidet gloria Christi. Imitaris Archisynagogum, si larva virtutis tua tegis vitia? si estione defendis; si externe virtutem prætesers, interne tuo commo fersis.*

FERIA III.

Pharisæi suadent Christo fugam.

1. *Accesserunt quidam Phariseorum, dicentes: Exi, & vade hinc; quia Hæc.*

Herodes vult te occidere. Luc. 13. Politicum hoc Pharisæorum inventum. Simulant amicitiam in Christum, quem perditam vellent. Gravis illis erat gloria Christi, & plausus, quem à populo ferebat. Ideò sub alio prætextu fugam suadent. Bene agenti ferenda est invidia. Ob hanc jubeberis aliquando inde abesse, ubi bene es operatus; cedere officium, quo gloriam Dei promovisti, quin & magnorum odium præteretur. Quomodo ad hæc es dispositus?

1. *Et ait illi: Ite, dicite vulgi illi: Ecce stitio demonia, & sanitate perficio.* Ibid. Quasi dicat: Quod mei est muneris facio. Hinc Herodem non metuo. Impenetrabile scutum contra omnes persecutiones est, agere, quod muneris est, & vocationis tuæ. Quid facies inter odia, & calumnias? *Ecce demonia passionum tuarum, ut tunc nulla tui dominetur iniquitas.* Quid facies oppressus invidia? *perficis sanitates,* hoc est, à sana mente non discede, ut quid indignum agas, aut loquaris.

2. *Venitamen oportet me hodie, & cras, & sequenti die ambulare.* Ibid. Ecce in ipso metus obiectu constantiam Christi. Perseveraturum se ait, quicquid periculi obviet. Quid tu ais, ubi molestiæ occurrunt? non petis mutare locum, non munus, ut eas declines? Hoc ne verò est ambulare in via virtutis, quæ tentatione perficitur? Et cuius id virtutis est? Si ad fundum inspicias, est amoris proprii, est animi suorum commodorum, amantis.

FERIA IV.

Sanatur Hydropicus.

1. **E**T *fallum est, cùm intrares. JESUS in domum cujusdam Principis Pharisæorum Sabbato manducare panem, & ipsi observabant eum.* Luc. 14. Cur sit eorum convivæ, quorum novit malitiam? Ut eis proficit instruendo. Ite potius consulebat alieno bono, quam suo. Quid tu agis inter eos, qui tibi minus bene afficiuntur? non declines? non evitas? *Observabant eum, & censurabant acta.* Esto paratus observari ab omnibus, & in omnibus; aliàs non observabis omnia: quæ observanda sunt. Non enim observabis charitatem, quæ patienti est, benigna est, & omnia suffert.

2. *Ecce homo quidam hydropicus erat ante illum.* Ibid. Te ipsum cum S. Aug. 2. quaest. Evang. in hoc hydropico considera. *Hydropem habes concupiscentiam.* In hanc quo es indulgentior; eo evadit dirior. Quo enim cedis magis, magis invalescit. Utinam expertus non esses! Vide, quanto studio sit cobibenda. *Si tui non fuerit dominata, tunc immaculatus eris, & emundaberis à delictis maximis.* Psal. 118.

3. **JESUS dixit ad Legis peritos, & Pharisæos: Si licet Sabbato curare?** Ibid. Prudens quaestio, antequam opereris: *Si licet? Ipse vero apprehensus sanavit eum, & dimisit.* Apprehendere, est, suum facere. Sedul. l. 4. Paschal. c. 13. *Festinat hominem curare, quem magis suum esse desiderabat.* Nemo est ani-

410 HEBD. XXIII. POST PENT.
animofanus; nisi eum Christus suum faciat.
Vult & te suum facere; cur reluctaris? cur
maius esse tuus?

FERIA V.

Christus dedocet Phariseos ambitionem.

Cum inuocatus fueris ad nuptias, non
discumbas in primo loco. Luc. 14. Ar-
ceatur hoc aphorismo prioris loci, aut hono-
ris appetentia eo argumento, quod eam se-
quatur confusio ex iusta alterius praelatione.
Cui te praeponis, is tibi iudicio Dei antefor-
tor. Et merito: quia tu tibi Christum post-
ponis. Absit, inquis. Immo facis, si te non
omnibus postponis. Christus se omnibus post-
posuit; *novissimus virorum*. Isai. 53. *abje-
ctio plebis*. Psal. 21. Ergo si vel uni te antepo-
nis, anteponis te Christo, qui se eisdem post-
ponit. Igitur merito is, cui te praeponis.
Iudicio Dei tibi antefertur, qui *novissimus
virorum* omnibus praeponit.

2 *Quem vocatus fueris, recumbi in novissimo
seco*. Ib. Aphorismus hic ad humilitatem spe-
ctat. Eum tibi locum suadet Christus, quem ip-
se elegit: *Elegit autem abjectus esse, & somnol-
sum exinanivit*. Non velles quam vicinissimus
esse Christo? Ergo debes te infra omnes de-
mittere, quia is se post omnes reposuit.

3 *Omnia, qui se exaltat, humiliabitur; &
qui se humiliat, exaltabitur*. Ibid. Alius est
ordo mundi, alius Dei: Quo quis inferior
est in ordine mundi, eo superior est in ordine
Dei, & à conuerso. Christus in ordine
mundi postremus est, in ordine Dei primus.

HEBD. XXIII. POST PENT. 411
Igitur quantum ad Christum in ordine homi-
num te depressisti, tantum in ordine Dei
cum eo exaltaberis. Unde ergo caecitas tua,
qua non vis ex postremis esse? Quid amabi-
lius, quam esse Christo propinquum? Res-
ponde tibi, & erubescere.

FERIA VI.

Parabola de Ove perdita.

Erant appropinquantes ei Publicani, &
peccatores; ut audirent illum. Et mur-
murabant Pharisei dicentes: Quia hic pec-
catores recipit, & manducat cum illis. Luc.
15. Quam oppositus est fastui Phariseorum
Spiritus Christi! Illi superbum despiciunt, &
vitant peccatores, tanquam immundos;
Christus eos allicit, & blandè excipit. Uter
in te Spiritus dominatur? Murmurant quod
peccatores recipiat. Quam essemus miseri, si
hoc non faceret! Si te non recepisset, in qua
abyssu volveretis?

2 *Et ait ad illos parabolam istam*. Ibid.
Qua suum institutum, & finem explicat, &
sic causam reddit, cur peccatores recipiat.
*Homo quidam (ipse Christus) ex centum ovi-
bus, siue ex omnibus creaturis rationalibus
tum in caelo, tum in terra, unam perdidit.*
nempe hominem, & te per peccatum. *Di-
pulsit novaginta novem, nempe Angelos: iuit
ad illam, qua perierat, scilicet ad te; qua si-
vlt te, quot angustis & doloribus per quae
tormenta sua; quam arduas vias iuit, à sta-
bulo usque ad Crucem! Invenit te, sum-
psit te in hamos suos, & deportavit te in*

hoc ovile, in quo vivis. Agnosce, quam turpiter erraveris: quam sequendo unam herbulam voluptatis, in immania precipitia deveneris. Agnosce tui Jesu benignitatem, & amorem, qui te quæsitivè inventam in hoc ovile detulit. Abiit, ut post hac erres.

3 *Et veniens demum convocat amicos, & vicinos dicens: Congratulamini mihi, quia inveni ovem meam qua perierat.* Ibid. O bonitas Jesu mei! Ego convocare deberem omnes creaturas, ad gratulandam mihi, quia inventus sum, & vitam recepi: ille sibi gratulatur, quasi me invento lucrum reciperet. Ah! si tantum gaudium habet Deus te invento, noli te ei iterum subtrahere; immò verò te ipsum denuo illi dona.

S A B B A T O.

Parabola de filio prodigo.

1 **H**omo quidam (DEUS) habuit duos filios: 2 justos, & peccatores; & dixit adolescentior ex illis, peccator. *Pater, da mihi portionem substantiæ quæ tui contigit.* Luc. 15. talenta naturæ, & gratiæ, quæ bonis, & malis Deus distribuit. *Et divisi illi substantiam.* Dat enim unicuique ipse sine optimo ut eis ad vitam æternam utamur. Seu justus, seu peccator sis, quantum cumulum gratiarum, si alteri ea contulisset, quæ non præstitisset? quid tu illi agis?

2 *Et post non multos dies.* Ibid. neque enim peccator diebus multis à peccato abstinet: *Adolescentior filius peregrinatus est, procul à patria cælesti, procul à Patre DEO, in regi-*

nem

nam longinquam, ut quò remotior esset à Patre, eo licentiosius viveret, nec reverentia oculorum patris refrænaretur. Et ibi dissipavit substantiam suam, gratiam, dona supernaturalia; Intellectum quoque, & voluntatem depravit, vivendo luxuriosè, secundum impetum suarum concupiscentiarum. Utinam non sis sis, qui hac parabola depingaris: Recogita annos adolescentiæ tuæ; Delicta juventutis meæ, & ignovantias meas ne memineras, Domine. Psal. 24.

3 *Et postquam omnia consummasset, factus est fames valida in regione illa, & ipse capit egere.* Ibid. Semper enim eget, qui nihil DEI habet: qui vivit secundum concupiscentias; nam concupiscentia ignis est, qui nunquam dicitur sufficit. Prov. 30. *Et abiit, & adhaerit uni civium, seu daemoni, seu pravarum concupiscentiarum.* *Et misit illum in villam suam, ut porci pasceret, suos appetitus, & sensuum voluptates sequeretur. Et cupiebat implere ventrem suum de filiiis peccatorum, quas porci infernales manducabant; & nemo illi dabat ad sufficientiam, quia quò plus peccabat, plus peccare quærebat veluti famens. O misera peccatoris conditio! Quò devenit, qui semel à Deo recedit, & non illico revertitur! O nobilis creatura tot ornata donis, quo sponte tua decidis!*

D O M I N I C A XXIV.

POST PENTECOST.

Filius prodigus in se revertitur, & poenitentia ducitur.

1 **I**n se autem reversus, dixit: *Quantum mercenarii in domo patris mei abundant pan-*

pani-

panibus, & ego hic fame pressus! Luc. 25. Peccantibus forma describitur. Ac primum quidem est agnitio miserandi sui status, si tuus non est tam miserandus; est tamen qui possit esse felicitior: & ad hunc aspira. Non es in regione longinqua situs, qui vivis inter filios Dei; laboras tamen multarum virtutum defectu: & quod pessimum est, carum famem non sentis, In via perfectionis primum debet esse fames virtutis.

1 *Surgam, & ibo ad Patrem meum.* Ibid. Est propositum non detrahendum in errore impiorum. Eccl. 17. cum spe veniæ concepta ex consideratione affectus paterni. Vidisti, in qua iaceas imperfectionum regione: Dic eandem tibi ipsi: *Surgam, Pater meus caelestis non me reiecit, qui non vult mortem peccatoris. Disisti id sapius, surgam: sed nunquam id serio præstitisti. Velleitas fuit, non resoluta voluntas. Dic ergo jam. Surgo ex hac imperfectione, nunquam amplius, et si me mori oportuerit, in eandem lapsurus.*

2 *Et dicam eis: Pater peccavi in calumnia, & coram te.* Ibid. Est ingenua confessio, & humilis contritio, purè quod patrem offenderit. Si filius improvisu casu patrem valneret, res postea cognita, quis erit boni filii sensus? Unicum dolebit se patrem offendisse. Tu patrem offendisti, non ita quidem ignoranter, ut non peccaveris; sed non ita scienter, ut cogitaveris te patrem offendere. *Ergo saltem amodò voca eum: Pater meus es tu.* Jer. 3. *Jam non sum dignus vocari filius tuus,* Satisfactio est privativa, qua se bono, quo gaudere poterat, libenter privat. *Fecimus sicut unum de mercenariis tuis* est positiva, qua vult affligi. Id tu quoque ago. Quoties

de-

HERD. XXIV. POST PENT. 417 delinquis, priva te delectabilibus, & sensibilem poenam impone sine indulgentia. *Et surgens venit ad Patrem suum:* est propositi executio. O si talia sint tua proposita, quæ statim ad executionem deducas! Infelicissimum est semper parturire, & nunquam parere.

F E R I A I I

Filius prodigus cum gaudio à Patre excipitur.

1 *Cum adhuc longè esset, vidit illum Patrem ipsum, & misericordia motus cecidit super collum ejus, & osculatus est eum.* Luc. 15. Benignitatem Dei in te peccatorem hinc cogita. Non exprobrat filio malos mores, qui videt, & amat eor contritum, & humiliatum. Quam debet in te fiduciam, & amorem tanta benignitas, & misericordia excitare? Ut prius velle omnia mundi tormenta, & insamem mortem sustinere, quam ab eo amplius recedere, qui te revertentem tam benigne receperit.

2 *Dixit autem Pater ad servos: cibus proferte stolam primam.* Ibid. gratia justificantis; & date annulum in manus ejus, in signum libertatis filiorum Dei; & calcamenta vestra coram Deo: nobilitatis, in pedes seu affectus ejus, quibus coercentur. *Et adducite vitulum soganatum* Christum in Eucharistia, & epulemur. Vide, quantum gaudium super te peccatore penitentiam agente Deus ostendit. Ah: noli illi hoc gaudium tollere, ut revertaris ad porcos.

1 Erat

2 *Erat autem filius ejus senior in agro: Et cum venisset, audivit symphoniam & intercepit, quid hæc essent.* Ibid. Audivit reverentiam fratrem, celebrari ei convivium; Indignatus noluit introire, donec rogatus, & persuasus est à Patre. Considera hic non invidiam justorum, qua carent, sed magnitudinem amoris, quo Deus revertentem peccatorem recipit, quæ invidiam justis creare posset. & erigere in fiduciam eum semper accedendi, quoties; etiam leviter, delinquis; quis summa ejus voluntas est, peccatores penitentem recipere. Ut pater seniori filio fatistaciati, ait illi: *Tu semper miramini, & omnia mea tua sunt.* Hæc justorum portio est, esse cum Domino, & in bonis consiliis cum eodem communicare. O quale solatium; *tu semper tecum es:* O qualis felicitas! *Omnia mea tua sunt:* & quis velit à tam bono Patre discedere.

FERIA III.

De Villico Iniquitatis.

1 **H**omo quidam habebat villicum, & hic dissipatus est, quasi dissipasset bona ipsius. Et vocavit illum, & ait illi: *Quid hoc tuis de te? Redde rationem villicationis tuæ; jam enim non poteris villicare.* Luc. 16. In hoc villico te considera, cui Deus non tanquam Domino, sed tanquam Oeconomo dedit bona corporis, & animæ, naturalia, & supernaturalia. Nihil tui habes, etsi studio tuo te aliquid comparasse credas. Obligaris ergo ea omnia ad placitum Dei impendere. Erit hora

qua

quæ audies: *Redde rationem*, in quid, quo sine, quo modo ea bona impendisti? Quid quid non cessit ad gloriam Domini, dissipatum est. In mature rationes, quis propè est hora.

2 *Ait autem Villicus intra se: Quid faciam, quia Dominus meus auferet à me villicationem?* Ibid. Unde hæc villici sollicitudo? Ex conscientia peccatorum suæ administrationis, & certitudine tollendæ Villicationis. At te nulla tangit reddendæ rationis sollicitudo. O si serio cogitares, quàm infideliter bona tibi concessita administraveris! quàm salubriter aufereris! Examina, quo impensum corpus è quo corporis sensus? quò intellectus, cogitationes, voluntas, affectus, passiones? &c. Non ignoras tibi hæc omnia ad Dei gloriam impendenda fuisse. Itane à te actum? quantum mundo, quantum carni, quantum amori proprio, ac vanitati datum est? Ut ergo salubris te cura subest, cogita nunc serio, quid facias. Postè serus erit labor, sera auxilii meditatio.

6 *Et laudavit Dominus villicum iniquitatis, quia prudenter fecisset; quia filii hujus sæculi prudentiores sunt filiis lucis in generatione sua.* Ibid. Sibi in futurum proficere, res magne prudentiæ est. Hoc est, in quo filii lucis superantur à filiis sæculi suo genere. Quàm illi ad suos fines dispoant media, quàm nullum intentatum relinquunt! quàm instant impense, & quidem ut *corruptibilem coronam accipiant;* 1. Cor. 9. Et quid agis tu, qui filius es lucis, vocatus ad nobilissimum institutum, gratia majore cum

V

mu

mulatus, maioribus auxiliis ad iustus? Filii siccum mundo placere querunt, tu Deo, Quas illi vigilias impendunt, quos labores, quas difficultates, quomodo die, nocteque de medijs emergendi cogitant! An & tu ista pro Deo, pro aeternitate absorbes?

FERIA IV.

Parabola de divite Epulone,
& Lazaro.

Homo quidam erat dives, qui induebatur purpura, & hyssu, & epulabatur quotidie splendide. Et erat quidam mendicus, nomine Lazarus, qui jacebat ante januam ejus; cupiens saturari micis, quae cadebant de mensa divitis; sed & canes veniebant, & lingeabant alceram ejus. Luc. 16. Quem tu ex duobus felicem, quem infelicem arbitraris? si sensum confulas, civitem dices felicem, Lazarum miserum. At fides contrarium docet. Cui assentiris? nonne sensus errat? Et tamen quantum illi indulgetis quam e converso odissi necessitate premi; aut te quae eumque sensui contraria molestant. Sed, quod superis, ad salutem ducit, quod sequeris, ad perditionem.

Factum est autem, ut moreretur mendicus, & portaretur ab Angelis in sinum Abrahamae. Hic Hic humilis, aerumnosus, & in mundo despectae conditionis est finis. Brevem, & torituram afflictionem immortale gaudium excipit. *Quid momentaneum, & leve est tribulationis nostrae, quod aeternam gloriae pondus operatur in nobis.* 2. Cor. 4. Ap.

4. Appende in bilance, momentaneum, & aeternum; vide an sint condigna passiones hujus temporis ad futuram gloriam. Rom. 8.

Mortuus est & dicitur, & sepultus est in Inferno. Ibid. Hic exitus ejus, qui secundum sensum felix videbatur. *Ducunt in bona dies sui, & in puncto ad inferna descendunt.* Job. 21. Si nondum capis, quam infelix sit vita, quae secundum sensum ducitur, ex fine intellige. Momentaneam, & insanam laetitiam aeternum vae sequitur. Quam merito timere debes omnem sensus indigentiam! quam illum affligere! quam coercere! Ut ei non nimium indulgeas, ultra necessitatem nihil indulge.

FERIA V.

Cruciatu Epulonis.

Ergo autem vidit Abraham a longe, & Lazarum in sinu ejus. Luc. 16. Vidit a longe Lazarum, quem vicinum nec sustinebat. Videt in gloria, quem in infirmitate despiciebat. Sic rerum vertitur ordo. Rogat: *Pater Abraham miserere mei.* Sed sero nimis. Elapsus est miserendi tempus: Adest tempus aeternae justitiae. *Mitte Lazarum, ut intingat extremum digiti in aquam, ut refrigeret linguam suam.* Nullo non cruciatu membro, de sola lingua queritur. Gravius hu jus fuisse tormentum crede, quia lingua inopi Lazaro insultavit; quid si scommata diceris, & aculeos, & detractiones; &c.

Et dixit illi Abraham: Fili, recordare, quia accepisti bona in vita tua. Ibid. Quae? concupiscentiae carnis? et plabatur quotidie concupiscentiae oculorum: erat dives: Superbiae vitae: induchatur purpura. Et tissa. Et Lazarus similiter mala. Quae? illis bonis contraria. Nam mendiculus erat ulcerosus, despectus. Nunc autem hic consolatur, tu vero cruciarius. Haec vicissitudo est; si hic gaudium, ibi tormentum; si hic tormentum, ibi gaudium. Noli tibi persuadere, & hic tibi posse esse secundum seculum bene, & ibi secundum animam. Ergo quantum hic cruciatus stultus inferas, tantum gaudebis ibi; quantum hic illi concedes, tantum ibi gaudio, & gloriae detrahes.

Habent Moyses, & Prophetas: audiant illos. Ibid. Ita Epuloni, ut Lazarus ad fratres vivos penarum crucius mittatur, roganti respondetur. Noli iugere, ut Deus te per iustitiam media ad vitam aeternam dirigat. Ut ipse tibi comparet, ut Angelum mittat, qui voluntatem Dei explicet. Habes Superiores, per quos regaris. His te committe. Ita enim Deus statuit ordinare & mundum regere. Ergo usitate mediis utere, & accurate eis insille, quae statuant leges.

FERIA VI.

Parabola iniqui Iudicis, & Viduae.

O Portes semper orare, & nunquam desicere. Luc. 18. Si nullum sit.

tempus, expece periculi, adversus quod oratio sit praesens remedium, tum semper oportet orare. Sed, quae hora est, qua tibi periculum non facit, mundus, caro, & demon, quae in te non est ludæ spiritus, & carnis? Hoc periculum tanto gravius est, quanto occultius. Noli ab oratione desicere. Ubi desicis, hostis proficit. Verè, & instantè orantibus Deus assistit.

2 Vidua quaedam erat, & veniebat ad Iudicem dicens: Vindica me de adversario meo. Ne nolebat per multum tempus. Ibid. Et si ellet iniquus Iudex, qui nec Deum timebat, nec hominum reverebatur; Vidua tamen quotidie eum interpellabat, & toties repulla orare non desistebat. Videtur tibi à Deo repelli, quod non impetres ab hac, aut illa tentatione liberari? Non vult Deus per multum tempus. Immo, tandem vult, quamdiu non auferat à te spiritum orationis: quia tam diu te hoc clypeo protegit. Si tu illum reicias, Deum non cupis.

3 Post hæc autem dixit Iudex: Molesta est mihi hæc vidua: vindicabo illam. Ibid. Si iniquus Iudex hoc fecit. Deus autem non faciet vindictam electorum suorum clamantium ad se die, ac nocte? En habes promissionem vindictæ de adversariis tuis. Si nondum eam sentis, signum est, quod non ita oras, sicut illa vidua. Dic, quo affectu oras contra illum adversarium, qui blanditur carni, & repugnat spiritui? Estimationem sequuntur affectus. Fortè nec estimas tuum hostem, affectum carnis, amorem tui, &c. Et quomodo credam, te tanto affectu contra eum orare? Agnoscere ergo

422 HEBD. XXIV. POST PENT.
desis te hostem tui, & agere, quæ in hostem
ageris, & non cum hoste tuo conspirare.

SABBATO.

Parabola Pharisei, & Publicani
orantium.

Phariseus stans. Luc. 18. Estne hæc hu-
milis corporis compositio ante Deum?
Orabas: Deus, gratias tibi ago, quia non sum
sicut ceteri hominum. Quæ arrogantia, quæ
nullo excepto, omnes præ se despiciet? Repre-
tes, iniusti, adulteri. Tales alios iudicat, qui
se magnum æstimat. Velut etiam hic Publica-
nus. Qui sibi uni magnus est, tenere de alio
iudicat, cuius interna non novit. *Jejuno hic
in Sabbato, decimas de omnibus, quæ possideo.*
Quæ ista saxum opum est iactantia? Quæ in-
censationis est in tota hac oratione? damnas
iactabundum Phariseum? Vide, ne sis talis a-
liorum contemptor, tui æstimator. *Ne dicas,
iustificatus sum. Eccl. 11.*

2. Et Publicanus à longe stans. Ibid. sed
non erecta cervicè, indignum se reputans, qui
propius aram accederet. *Non audebat nec
oculos ad caelum levare; ex interna sui con-
fusione. Sed percussitque pectus suam dolore
contritum, dicens: Deus, propitius esto mihi
peccatori.* Sibi veniam humiliter rogat. Acci-
pe formam, quam orans sequaris. Sit oratio
& meditatio tua humilis; occupet in tui ip-
sius cognitione, in expurgatione animi à pravis
affectibus.

3 Dico

HEBD. XXV. POST PENT. 423
3 Dico vobis: Descendit hic iustificatus in
domum suam ab illo. Ibid. Habes hic de utra-
que orante sententiam Dei. Iustificatur hu-
milis, damnatur superbus. Ita ut semper mel-
ior ab oratione surges, si ejus tempore versa-
tus fuerit in humili tui cognitione, & abjectione,
iisque affectibus, qui hanc consequuntur.
S. Aug. in Psal 93. *Videte, fratres, magis pla-
cuit Deo humilitas in malis factis, quam super-
bia in bonis factis. Ita Deus odit superbus.*
Hinc nec te laudabis, nec laudari affectabis.
Vives, te, & Deo contentus.

DOMINICA XXV.

POST PENTEC.

Repetascendum pro Regno DEI.

3 **A**fferebant ad illum infantes, ut eos
bangeret. Marc. 10. Multum refert,
quibus quisque imbuatur principis à teneris
annis. Ipse hoc experiris. O si statim allatus
fuisset ad Christum! si instructionem te addu-
cere volentium acceptasset! Hoc non egisti?
expedit ergo, ut jam per virtutem has par-
vulus, & te à Superioribus ad Christum duci
patiaris: Idque tantò magis, quanto in vo-
catione es tenerior. Quia ab hoc principio
omnis reliqua vita dependet. Talis in om-
nem vitam eris, qualis à prima noviciatus di-
scipula abibis.

2 Quod eum viderent Discipuli, incre-
pabant eos. Iesus autem dixit: Sinite pue-
ros venire ad me. Ibid. Ostendit Christus,
quàm

V 4

quam charum sibi sit, animas innocentes ad se venire. Venisti innocens? gratiam inestimabilem es consecutus. Ex quo tanto gratius tibi incumbit debitum innocentiam apud Christum conservandi. Roga ergo Dominum semper, ut in hunc finem in Eucharistia cor tuum tangat. Committuntur tibi iuxta vocationem tuam parvuli? Cura, ut ad Christum adducas potius per virtutem, quam ut per scientias illumines. Non minus enim ad hoc obligaris, quam ad istud. De utroque DEO respondebis.

¶ *Tantum est enim regnum colorum.* Ibid. Adverte non istorum tantum, qui non possunt peccare, sed talium, qui per virtutem non volunt, est regnum colorum. Ergo debes reperascere peccata, & imperfectiones omnino ignorare, ut agas; simplicitate quadam velut naturali, in honore ferri; nisi hoc facias, statutum est: *Qui quis non receperit, regnum Dei velut puer non intrabit in illud.*

FERIA II.

Dives Adolefcens eruditur ad vitam æternam.

¶ **E**cce unus accedens ait illi: Magister hæc, quid faciam, ut habeam vitam æternam. Matth. 19. Quantum in hoc adolefcente est vite æternæ desiderium? sed quantum est tuum? Ex cura, quam ejus consequendæ causa impendis, mensurare potes. Si parum, aut raro sollicitus es, nullum est tuum desiderium. Et tamen est

necessarium. Ergo quotidie quære potius, quid faciam, quam quid docebo? quid dicam? quid loquar? scientiis, & verbis non obtinetur cœlum, sed factis.

¶ *Qui dicit ei: si vis ad vitam ingredi, serva mandata.* Ibid. Quod sæculari de mandatis Dei, hoc religioso de suis regulis dicitur. Non dico: non tibi ad cœlum, si regulas, quæ sub mortali non obligant, non servas: sed dico, non tibi via tuæ vocatiõis, non tibi expeditis. Immo si spernis, ægrè tibi: quia qui spernit medicam, paulatim decidet.

¶ *3 Dicit illi adolefcens: Hæc omnia custodivi à juventute mea.* Ib. Quam felix, si hoc dicere possis de juventute tua in vita sæculari! Quam felix, si ab ingressu religionis dicere possis te regulas observasse! sed in utroque quam procul abes! hoc ipsum tibi motivum esse debet ad accuratam earum observationem; quia Deus vult, te per hanc viam ad salutem dirigere.

FERIA III.

Diviti Adolefcenti suadetur perfectio.

¶ **A**it illi Jesus: Si vis perfectus esse, vende, vende omnia, quæ habes, da pauperibus, & habebis thesaurum in cælo. Matth. 19. Marcus præmittit c. 10. **F**ESUS intravit eum, dilexit eum. Sed quomodo ostendit dilectionem? docendo viam perfectionis, & thesaurum spondendo. Docet enim,

V 5 non

non tantum quomodo saluus fiat, sed quomodo in gloria major evadat. Quæ felicitas tua, si eam bene asseperis, qui sic vocatus es? Quam nihil est, quod dimisisti! quam magnam, quod reponitur! Majorem hunc thesaurum reddere potes, si affectum à terrenis semper magis purifices.

2. *Cum audisset adolescens, abiit tristis: erat enim habens multas possessiones.* Ibid. Vide, quantum noceat affectus ad creaturas. Ille etiam innocens adolescens à Christo avellit. Sed & tu hoc malo laboras. Vis hoc commodo tuo non carere, & simul cælum obtinere. Removendum est cælum; non plura dando; sed minus retinendo. *Isai. 43. Elegi te in camino paupertatis.* Qui affectu purior in hoc camino est, electus est. Quis hic tibi ad hoc medium obtinendi cælum est affectus? quam ab omni creatura avulsus?

3. *Jesus, autem dicit discipulis suis: Amen dico vobis, quia dives difficile intrabit in regnum cælorum.* Ibid. Veritas hæc scripta plana est. Ergo à contrario pauper non difficile intrabit in regnum cælorum. Quam gratulari tibi potes, quod Deus te ad viam cæli reposerit, qua facilius id obtineas. Sed non crede satis esse, quod reliqueris omnia, nisi & te relinquas, & affectu à creaturis recedas. Non enim Christus tibi difficultatem cæli facit, sed tu ipse, seu affectus inordinatus.

FERIA IV.

Præmium eorum, qui relictis omnibus Christum sequuntur.

1. **T**unc respondens Petrus dixit ei: *Ecco nos reliquimus omnia, & secuti sumus te: quid ergo erit nobis?* Matth. 10. Ad questionem de præmio duo præmittit Petrus. 1. *reliquimus omnia.* 2. *secuti sumus te*, quasi tacite dicat: non auderem de præmio quærere, nisi hæc nos præstitisse ostenderem. Relinquimus omnia? etiam te ipsum? curam commodorum, honoris sensualium? O quam tibi mentiris, te reliquisse omnia, si hæc non reliquisti? Etsi Christum secutus? In paupertate? in contemptu? &c.

2. *Jesus autem dicit: Amen dico vobis, quod vos, qui secuti estis me, in regeneratione cum sederitis filii homini, sedebitis & vos super sedes duodecim, judicantes duodecim tribus Israel.* Ibid. Dignum est honorari à Christo eos, qui ejus amore relictis omnibus facti sunt despecti. Quam tunc jucundum erit Christum inopem, & contemptum elegisse? Cur ergo nunc non eligis? An nunc alia veritas, tunc alia? Dies Domini revelabit falsum, quo nunc alteris s verum, quod spernis. Quoniam honor ille præsentem contemptu venialis est.

3. *Et omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut agros propter nomen meum, centuplum accipiet, & vitam æternam possidebit.* Ibid. Relinquenti sua spondetur

Præmium. Quantum? Centuplum. Neque id in alteram vitam reſicitur, ſed ipſa hæc datur. Quid utilius? Adicitur certitudo futuræ vitæ. Quid iucundius? Quare ergo quandoque triftis es, anima mea? Fierine poteſt, ut non vivas contenta tuo centuplo? Non recepiſti, inquit. Mentiris, Marc. 15. *Nemo eſt, qui reliquerit omnia, qui non accipiat centies tantum nunc in tempore hæc cum perſecutionibus.* Si non recepiſſe te dicis, mendacem facis Deum: Non experior, inquit. Ergo verè non reliquiſti omnia, non te omnino expoliaſti. Ergo affectum omnem evatua, ut experiaris.

F E R I A V.

Parabola Operatorum in Vineâ.

Simile eſt regnum cælorum homini paſſiva-
millar, (hæc Deus eſt) qui exiit primo
mane, circa horam tertiam, ſextam, nonam (in
uomi hominum ætate) conduceret operarios in
vineam ſuam. Matt. 20. ſive in ſtatum quandam
eiusque certum vivendi, circa undecimam red
exiit, & invenit alios ſtanſes, & alios illos,
quid hic ſtatis tota die otioſi. Agnoſce te in vi-
neam ad ſocietatem vocatum, & gratias age.
Vide, ne hic ſis otioſus, ſi fortè, antequam
conducereris, fuiſti. Nihil eſt magis tuum,
quàm tempus; cuius uſus à te uno ſolo pendet,
ut omni momento uti poſſis vel in vitam, vel in
mortem. Sed nihil eſt minus tuum, quàm tempus
cuius æquè, ac vitæ tuæ abuſus eſt ve-
titus. *Quod enim vivimus, Deo vivimus.*

Et

Et quantum tu temporis prolici otioſis collo-
quis? *Tantum gloriam omni hora negligis, quan-
ta bona interim facere potuiſſes.* Si Bonav. l. 7.
de prof. Relig. c. 13.

2. Cum ſerò autem factum eſt. Ibid. (primo
poſt mortem momento) dicitur vinea procura-
tori: *voca operarios, & redde illis mercedem.*
Quanto hæc verbum erit ſolatioſed ſolum oper-
ariis, non otioſis. Illum veſperum ſapè cogi-
ta. *Adiſſe feſtinant tempora.* Deut. 32. Reddit
ergo mercedem, æqualem omnibus, etſi alii
longiore, alii brevioro tempore laboraverint.
Deus enim in opere magis fervorem, & puri-
tatem intentionis attendit, quàm tempus im-
pentiam. Veneris autem manè, aut ſerò, ad
menſuram fervoris recipies. Noli tibi de annis
reſſionis blandiri: Deus pondet fructum e-
mendationis.

*3. Venientes autem primi, & accipientes mura-
murabant.* Ibid. Hic leniorum, ſed tepidorum
deteſtus eſt. Putant ſibi plus deberi, quia diu-
tius ſunt in religione, & non cogitant, quo ani-
mo, quo proſectur. *Non poterantur pariter dici,
& aſſus.* Contemnant alios. *Hi miſſiſſi una
hora ſecerunt:* Illi juvenes, heri nati, &c. Et
non conſiderant ſuum teporem cum illorum fer-
vore. Denique invident. *Paras illos nobis fra-
triſti:* ſi quid juveni bene meritò concedatur, ſi
elevatur, &c. Quibus meritò reſponderetur.
Non feciſti tibi injuriam. Abſtat illa à te, ſed
quantum tempore, tantum virtutibus, &
meritis procede.

FERIA VI.

De Lazaro aegrotante.

Miserunt ergo sorores Lazari ad Jesum, dicentes: Ecce, quem amas, infirmatur. Joan. 11. Querunt fratris sanitatem ab optimo medico cum fiducia, & indifferentia. Non allegant sua merita, nec suum, aut fratris in Christum affectum; sed solum amorem Christi in Lazarum. Id enim, quo solo persuadetur, ut nobis beneficiat, est amor, quo in nos fertur. Dixit eis Jesus: Infirmus haec non est ad mortem, sed pro gloria Dei. Sano iudicio credere debes morbum illum fuisse Lazaro beneficium, quod inde emergeret gloria Dei. Non aliud de tuis malis iudica, ut te illis subdas humiliter, ne Deo gloriam fureris.

Diligebat autem Jesus Mariam, & sororem eius Mariam, & Lazarum. Ibid. Quomodo ergo, ut audivit, quia infirmabatur, tunc mansit in eodem loco duobus diebus? Hoc ergo est amor, non succurrere in tempore? pati amici mortem, amicorum afflictionem? Ita Deus amat, non molliter, sed utiliter ad finem, ad quem nos creavit. Patitur, & vult Lazarum mori; quia hoc erat pro gloria Dei. Crederet, Deum velle eas afflictiones quas pateris. Certè si nollet, non affligerent. Ergo crede esse pro gloria Dei; quia quidquid vult, ad hunc finem vult. Hoc si serio cogitaveris, mollius feres.

Lazarus mortuus est; & gaudio properat.

ut, ut credatis, quoniam non eram ibi. Ibid. Ostendit Jesus, ita à sua providentia ordinari ea, quae putamus mala, ut inde emergant bona. Et hunc ex afflictionibus tuis vult fructum Deus, nisi tu impediās. Pateris? Vult, ut credas eum esse Dominum, te servum; cum posse de te ad libitum disporre, te obligatum obsequi. Sed eamus ad eum. Hoc in omni tribulatione solatium cape, quod ait per Psal. 90. Deus. Cum ipse sum in tribulatione.

SABBATO.

Venit Jesus Bethaniam, ut Lazarum resuscitet.

Venit ergo Jesus, & invenit eum quatuor dies in monumentum habentem. Joan. 11. Non illico Deus adest afflictis rebus, sed desperatis: vel ut dum humana iuvare non possunt remedia, ipse adjuvare intelligatur; vel ut nostra quoque, quamdiu possumus, applicetur industria. Sic in Domino spera, ut tu quoque ad te juvandum coopereris: sic cooperare, ut spem totam in solo Deo reponas.

Dominus, si fuisset hic, frater meus non fuisset mortuus. Ibid. Dnorum sororum Marthae, & Mariae, haec est querela, sed modesta, & amica. Errant, si credant, quod absens corpore mortem impedire non poterit. Potuit; sed non voluit: immo ideo adesse distulit, ut non velle intelligeretur. Mirares, quod Dei voluntatem ad nostram trahere velimus, Oppositum faciendum est.

D.

Divina voluntas est nostra regula. Si tuam illi perfectè subternas, nihil unquam eveniet mali quia quam illa est Deus, tam malum vel le non potest.

3 *Maria vocavit sororem suam, silentio dicenti: Magister adest, & vocat te. Ibid. Quam fidelitas Martine? Vult participem solatii Mariam. Quod solatium Mariæ? Magister adest, Quæ dulcedo? Vocat te. Quis affectus, & amor Mariæ? Ut audivis surgis citò, & venis ad eum. Estne tuis tantus, ut statim properes, cum te Deus vel obedientiæ ligio, vel bona inspiratione vocat? Non detinent te aliqua solatiola humana? Maria autem reliquit sudarios, qui erant cum ea in domo, & consolabatur eam.*

DOMINICA XXVI.

POST PENT.

Lazari resuscitatio.

1 *Jesus ergo ut videret eam plorantem, infero-
muis spiritus, & lachrymarum est. Dixerunt ergo Judæi: Ecce quomodo amabat eum.
Joan. 11. Ex paucis lachrymis, quas Christus
pro Lazaro fudit, colligunt Judæi magnum illius in hunc amorem, quem non capiunt, sed admirantur. Majora pro te fecit Christus: sanguinem fudit, vitam posuit; in S. Eucharistia seipsum dedit: & amorem nondum intelligis? si intelligeres, redamares: non verbo, sed opere. Hoc certè non satis offendis. Nam qualia sunt opera tua?*

2 *Ait Jesus; tollite lapidem. Ibid. Quæ*

in suscitacione Lazari aguntur, typus sunt eorum, quæ sunt, ut ab imperfectione tua surgas. Tollendus est lapis, & affectus omnis, qui impedimento esse potest ad resurgendum. Posset JESUS verbo eum tollere, sed mandat tibi, ut tollas; quia tuam vult cooperationem: tu autem velles, ut se solo te sanctum faceret, & tu nullam subires difficultatem. *Dirige te Martine; Dominum jam facies: quadrivianus est enim. Agnosce factorem imperfectionum micarum, in quibus, non quadrivium, sed multis annis jaceo. Sed quam bonus JESUS! non offenditur factore, ut abstineat suscitare. Miserum me, si ejus bonitas non esset tanta.*

3 *Tulerunt ergo lapidem. Ibid. In circumstantiis resuscitantis JESU, & resuscitati Lazari agnosce, quid tecum agitur, ut resurgas. 1. ergo tulerunt lapidem; quia ponenda est cordis durities, & obstinatus affectus. 2. Elevarunt oculos; quia cogitatio à terrenis vertenda est ad cælestia. 3. Vox magna clamat; quia audiri vult, ut inspirationibus ejus obsequaris. 4. Prodit Lazarus ligatus manus, & pedes; quia etiam post mille proposita, quibus tibi videris resurgere, adhuc adherent tibi pravi habitus. Sed de his dicitur, solve te eum, ut sis tollendis serio ad labores.*

FERIA II.

Filli Zebedæi primas sedes ambiunt.

1 *Acessit ad eum Mater Filiorum Zebedæi cum filiis suis, petens ab eo: Dic, ut sedcant hi duo filii mei unus ad dexteram, &*

Et alter ad sinistram in regno tuo. Respondens
 Jesus dicit: *Nescitis, quid petatis.* Matth.
 20. De retro agunt, dum Christus de cruce.
 Etiam in schola Christi reperitur ambitio. Di-
 dicisse in hac debebas humilitatem, & tui con-
 temptum. O pessime discipule, qui terrena sa-
 pis, & punctum honoris quaeris, ubi Deus ab-
 iicitur! *Verè nescis, quid petas.* Regnum Dei non
 acquiritur honore, sed contemptu. Hunc tu
 fugis, & tamen vis regnum Dei. Quae stoli-
 ditas tua?

2 *Aut illi: potes bibere calicem?* Ib. In-
 sinuat viam obtinendi regnum: non sedendo,
 sed per violentiam, per mortificationem. *Quem
 ego bibiturus sum.* Si dicat tibi JESUS: Ego
 Dominus tuus, Deus tuus praecedam te, ama-
 rus est calix, ad cujus solam cognitionem ego
 sanguinem sudabo; sed tamen bibiturus sum;
 quid tu dices? Ah resolve te: dic animose
 possum per gratiam tuam, & volo. Dulcior
 est, postquam JESUS cum bibit. Quid non
 fecisti pro noxia in terris gloria? & vilius tibi
 erit coelum?

3 *Sedere ad dexteram meam, vel sinistram
 meam, non est innum dare vobis.* Ibid. Vobis
 ambiciois, & nondum meritis; sed sola co-
 gnatione praetendentibus: *Non sibi potestatem
 dexterae asserens, sed meritum creaturis.* Ambr. l.
 5. de fid. c. 2. *Regnum caelorum non persona, sed
 vis paratum est.* S. Hieronym. Merita ergo
 Christus exigit. Sed, quae sunt tuae? quam leu-
 tus affectus! quam sterilis manus!

FERIA III.

Cæcus ab Jericho illuminatus.

1 **B**artimaeus cæcus sedebat juxta viam
 mendicans. Marc. 10. In hoc cæco sta-
 tum animæ tuæ considera. 1. Cæcus es ad di-
 vina, quibus intelligendis mentem non appli-
 cas, & dum lucem mundi quaeris, cæci amit-
 tis. 2. *Sedes* in torpore animi, dum in spiritu
 nihil progredieris, etiam post tot annos relli-
 gionis. 3. *Juxta viam* et, non in via regu-
 larum tuarum. 4. Mendicans ad pertranseunti-
 bus creaturis solatiis, non à Deo, quem
 fastidis. Nonne tædet, & pudet te mise-
 riæ tuæ?

2 *Cum audivisset, quid Jesus Nazarenus
 esset, capis clamare.* Ibid. Quod in curam cor-
 poris egit hic cæcus, agendum tibi est in cu-
 ram animæ. 1. Capta prima occasione, tu
 quot praeteristi? quæ hodie dabitur, forte ul-
 tima est. 2. In crepitus à turba, magis clamat
Jesu fili David, miserere mei. Non placebis
 mundo, tumultuabuntur passionis; perseve-
 randum est; quia contra sensum eundem est. 3.
Prostrato vestimento suo exiit. Proicienda
 est larva simulatae vitæ, quæ te tetigit, & in
 candore animi ambulandum.

3 *Jesus dicit illi: Quid tibi vis faciam?*
 Bonitas Dei magna! sed perversa tua cæci-
 tas, si querendum à te sit: quid tibi velis
 fieri, & non potius cum indifferentia, &
 promptitudine quaeras. *Domine, quid me vis
 facere?*

facere? Si videre nolis quāto præstantius sit te Dei voluntati adherere, aut superiorum quam eorum voluntati ad tuam reflectere. Dic cum ego: *Domine ut vidam voluntatem tuam; quam ubi vides, debes illuminatus esse sequi in via.*

FERIA IV.

Zachæus querit Jesum videre.

ET ecce vie, memine Zachæus? hic Princeps erat publicanorum, & ipse dives & quærebat Jesum videre, qui esse. Luc. 19 Mira; quia rata res; Dives, & Princeps publicanorum, desiderat videre Christum, sed motus instinctu Spiritus Sancti: ad quem in sanctum quærebat. Ut videres non curiosum tantum, aut languidum fuisse desiderium, sed operativum. Scio, quod velis videre Jesum, sed non queris; non adhibes constanter ea media, quæ huc faciunt. Misertum te; qui meris desiderii consumeris!

2 Et non poterat præcibus, quia factus pusillus erat. Ibid. Duo hic habes, quæ te impediunt, quo minus Deum perfecte videas, & ei propè iungaris, primum est *superbia*, seu turbulentantes tui affectus, & indomitæ passionēs animi, hæc ubi te vis Deo applicare, te retundunt; secundum est, pusillitas tua; quæ nec super illas emines, nec perumpis. Agnosce ex te ipso, quàm hoc verum sit, ut cognitione hac ad eas opprimendas ducaris.

3 Et præcurrens ascendit in arborem, scilicet.

ut videret eum, quia tunc erat transiens. Ibid. Hic habes; quid agere debeas, ut Jesum videas; 1. Debes *præcurrens* turbam; 2. *fidus præmeditatione, & declinatione occasionum;* quibus soles tuis passionibus obsequi. Laberis; quia quid agas; non latet cogitas. 2. Debes te collocare eo loci, quod *Christus est transiens*, id est, occasionem boni querere; & amplexi. 3. Debes *ascendere* ferociorum, id est, *vanitatem seculi vestigio proterere.* S. Ambr. l. 8. in Luc. Debes id non refugere, quod mundani censent stultitiam. Quid tibi ad hæc animi est?

FERIA V.

Zachæus Christum excipit hospitiō.

Suspicem, *Jesum vidit illum, & dixit: Zachæus festinans descende; quia hodie in domo tua oportet me manere. Et festinans descendit, & excipit illum gaudens.* Luc. 19. Non deerant plura Christo diversoria: Zachæi domum elexit, quia ille maximo ejus videndi tenebatur desiderio. Desiderio ergo nostro trahitur maxime. Noli à desiderio remittere, etiam cum invenieris Christum; quia semper habes, quod queras. Quodquid enim scias, & agas; semper plus est, quod nec scias, nec agas. Fractus desiderii est, quod Christus divertat. Quomodo? oportet, quasi cum quadam necessitate, *me manere*: non trahenter divertere. Vellemus hoo tibi evenire! Ergo accendo in te desiderium Christi.

2 *Stans autem Zacharus*, jam generosus, & ad calcanda bona mundi resolutus: *Dixit ad Dominum: Ecce dimidium honorum meorum do pauperibus; & si quid alligum desideravi, recide quadruplum.* Ibid. Quod fuit desiderium absentis Christi, migravit in amorem presentis. Quasi non posset hic amor stare cum amore temporalium, statim horum contemptus securus est. O quoties divertit ad te Christus, idem omnino qui ad Zachaum! Ex necdum fastidiosa commoda, & sensuam oblectamenta. Unde hoc? quia nec vivum habes Christi desiderium, nec amorem. Age, si erro, quibus operibus probas amorem?

3 *Ait Dominus ad eum: Quia hostile salus domui tue facta est.* Euthymius hic: *Salus facta est illi perditione, quia in te morabatur.* Audis? Quid non antea fiat salus, quam eliciatur perditio. *Ex te perditio tua.* Os. 13. Non ergo antea salus, quam tu à te ipso elicias; nisi extures amorem excellentiae, commoditatum, glorie. Si hæc mentis tunc adhuc inhaerent, longe es à salute: nec Christus in te inhabitat. Recede à te, & Christus, ac cum eo salus accedet ad te.

FERIA VI.

Granum frumenti cadens in terram.

1 **N**isi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum solum manet; si autem mortuum fuerit, multum fru-

ctum offert. Joani. 12. S. August. trad. 54. *Seipsum Jesus dicebat: ipse erat granum mortificandum.* Cecidit hoc granum in terram mortalitatis nostræ, mortificatus est per passionem, & crucem. Fructum attulit salutem omnium prædestinatorum, & gratias reprobatorum. An & tu granum es in spica Ecclesie, aut Religionis, quæ ex illo grano prodit? Debebis ergo fieri panis Christi, ut de se agebat S. Ignatius M. Ergo debes triturari, ergo molli, ergo subigi, ergo in fornace multarum adversitarum excoqui. Non hoc ages, ac patieris, ut Christi panis efficiaris?

2 *Qui amat animam suam, perdet eam; & qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam possidet eam.* Ibid. Sensum de grano frumenti ad nos extendit, ut multum fructum feramus in vitam æternam. In qua tu classe es? amantium animam suam sensuali amore, an eam odio habentium, & sentimentium pravis appetitibus, & sensu nihil indigentium? At stat, ut hoc, aut illud eligas. At obsecro, non consule sensum, sed finem. Hic amantium, est perditio ibi, & in eternum. Veritas dixit. Hic mortificationis, est ibi beatitudo æterna. Huc consilia dirige, quod creatus es.

3 *Si quis mihi ministrat, me sequatur.* Ibid. Ad eos sermo est, qui ministrant Christo in procuranda aliorum salute. Ab his operum sequulam, ac imitationem exigit. S. Chrysol. per viam solidæ mortificationis; quam cum fructare debent omnibus, quos volunt in viam salutis adducere; necessarium est, ut & ipsi per eam ambulent. Quid ergo tu agis?

quis? visum in cruce Christo, sed non vis mortificari. Si rei ipsius honestas, & Christi exemplum tibi hoc non persuadent, persuadeat premissam. *Ubi ego sum, illic & minister meus erit.*

SABBATO.

Christus in Cruce Exaltandus.

EGO, si exaltatus fuero à terra. Jo. 12. Sermo est de exaltatione in Cruce. Suam ergo exaltationem; & gloriam constituit Christus in Crucis humilitate. Et nos gloriari oportet in Cruce Domini nostri Jesu Christi. Gal. 6. Quam verèor, ut tu gloriam tuam queras non in confusione, sed in laude hominum; in plausu, in inchantia talentorum! Hoc verò est, gloriæ Christi adversari. *Omnia se habent ad me ipsum; hoc est, meæ potestati subdiciunt.* Per Crucem enim adeptus est Christus, *ut in nomine Jesu omnes genuflecterent.* Philp. 2. Scis, quare passiones tuas tibi non subdicias? quia non exaltaris à terra, non ascendis in crucem per calcetam superbiam. Posthac ergo *abste tibi gloriari nisi in Cruce Domini nostri Jesu Christi.*

Respondit ei turba: Quomodo tu dicis? Oportet exaltari filium hominis? Quis est iste filius hominis? Ibid. Hæc est ignorantia turbae. Videt, & audit præsentem filium hominis; & non agnoscit. Tu quidem ignorantiam similem non prodis verbis, sed factis. Offere se humilitatis occasio, audis internè momentem Deum. Hæc calca tuam superbiam.
Ref.

Respondet confusions timor: Eric alia occasio. Non est opus hæc publicè fieri, &c. Tamen quam Christus non elset in facie mundi suspensus. Merito ergo reprehendat Christus: *Ab hoc modicum lumen est in vobis.* Merito monent: *Ambulate, dum lucem habetis, licet modicam, qua utendum est, ut ad majorem pertingas.*

3. Cum autem tanta signa fecisset coram eis, turbis, non credebant in eum. Ibid. Vita prava, & corrupta afferebat impedimentum. Multa Christi dogmata intelligis mente, sed quia pravi affectus alio inclinant, facto non exprimitis. Veruntamen ex Principibus multis crederunt in eum; sed quam imperfectè! Nam propter Phariseos non confitebantur, ut à synagoga non exirentur. Quid non possunt humani respectus? Diligerunt enim gloriam hominum magis, quàm gloriam Dei. O pudor, ne displiceas homini, eligis Deo displicere.

DOMINICA XXVII.

POST PENT.

Ex lumine quisque suo judicabitur.

EGO lux in mundum veni, ut omnis, qui credit in me, in tenebris non ambulat. Joan. 12. Sedemus in tenebris intellectus obscurati, & in umbra mortis, quam nostræ faciunt concupiscentiæ. Offere se lux, & invitat nos. *Qui sequitur me, non ambulat in tenebris, Joan. 8. Sed amamus magis tenebras,*

Unde? Quia lux hæc non est otiosa, fides non sufficit mortua, sed operativa esse debet. Piget lucem semper se moventem, Christi virtutes sequi. Et semper ita? Ademptam corporis lucem ut recuperares, quid non ageres? tam parvi est tibi lux animæ?

2. *Qui spernit me, & non accipit verba mea, habet, qui iudicat eum. Sermo, quem locutus sum, illa iudicabit eum in novissimo.* Ibid. Abiit, inquit, ut spernem Christum: immane hoc scelus est: At non accipit verba eius per inspirationes, & lumina, per regulas, per superiores tibi dicta. Atqui ipsum est Christum spernere. Hæc et iudicabunt in novissimo. Dicitur enim: hoc lumen oppressisti, hæc admonitionem spreveristi, hæc regulam proculcavisti. Vide ergo, ne qui spernis, spernaris.

3. *Ego enim in ipso non sum locutus, sed qui misit me Pater, ipse mihi mandatum dedit, quid loquar.* Ibid. Quam felix in illa hora futurus es, si dicere possis: ex me ipso nihil locutus sum, nihil egi: sed omnia ex mandato Dei, vel superiorum. Sed hoc sortè magis voves, quam præles. Nihil agis ad invitationem sensus? Nihil dicis ex passione? Hocne est sperere, & loqui ex mandato Patris? Noli te supremo illo solatio privare, quod nemo tibi alius dare, aut tollere potest, quam tu ipse.

FERTIA II.

De Ficus maledicta.

MAnd revertens in civitatem, esuritis. Et videns fici arborem unam secus viam, venit ad eam, & nihil invenit in ea, nisi folia tantum. Matth. 21. In hæc fici te considera. Esurit Dominus fructus operum tuorum; quos, si ingenuus es, hoc ipso tibi reddere debes, quia ille esurit. Venit ad te per tot gratias, quas ad bene operandum impertit. Veniet per particulare iudicium in morte. Age, quos fructus protulisti? Nihil invenit, quod lapiat; Quia delavisti homines simulatione, & externa virtutis facie, fuerunt folia tantum. Velle sine in illo iudicio ita fructuum vacuum inveniri?

2. *Et ait illi: Nonquam ex te fructus nascitur in sempiternum.* Ibid. Et quare? quia tantum folia habet. Sed tamen nondum erat tempus fructuum, ait Marc. 11. Mystica est significatio. Si ad arbore extra fructuum tempus fructum requirit, quanto certius requireret à te in tempore reddendæ frugis. Et adhuc tempus negligis? Occasiones præteris? gratias dissipas? Et solis contentus foliis simulas fraudulenter virtutem? Non times illud: *Maledictus, qui facit opus Dei fraudulenter.* Jer. 48.

3. *Et arafacta est continuè scilicet succo.* Ibid. subtrahit scilicet succo, quo alteretur. Hæc est eorum pœna, qui gratis non respondent. Succus, quo alantur in fructus bonorum operum, sunt auxilia gratiæ; hæc

344 HEED, XXVII. POST PENT.
merito subtrahuntur illis, qui non utuntur.
Hi exsiccantur deserti à gratia, sine qua cer-
tum est, non posse à nobis ullum opus meri-
torum fieri. Unde qui noluerunt, cum po-
terant, non poterunt, cum volent. Non sa-
ris hoc est, ut ad correspondendum gratis te
moueat?

FERIA III.

Parabola Vineæ elocatur.

Homo erat Paterfamilias, Deus, qui
plantavit vineam. Matth. 21. ani-
mam tuam, & septem circumdedit ei, manda-
torum, ac regularum; Et fodit in ea secular
Sacramentorum, ex quibus gratia fluit: Et
adhibuit terram, sive providentiæ suæ, sive
Angelicæ protectionis, sive superiorum vi-
gilantiæ, & locavit eam agricolis, tibi. Plan-
tauit ergo te, qui creavit te, in spem fructus,
ut Dominum Deum tuum laudes, & reverea-
ris, eique servias. At quem fructum dedisti;
forte labruscas, & uvas sellis. Quoties dissi-
passi septem? quoties feris aper, seu deprava-
tus asellus depassus est vineam? que re-
verentia tua in Sacramenta sanguinis Christi;
Quis respectus; & cura vigilantie diviniæ,
Angelicæ, superiorum? Et tamen non tibi
donata est hæc vinea, sed locata. Exigitur à
te fructus; quid respondebis?

2 Cum tempus fructuum appropinquasset,
misi servos suos ad agricolas, ut acciperent
fructus ejus. Ibid. Quid fecerit Deus tibi,
quid tu illi, exprimitur. Quoties misi ille
ser-

HEBD. XXVII. POST PENT. 445
servos suos, concionatores, superiores, in-
ternas inspirationes, monentes ut fructum
dares. At tu sicut, Agricola apprehensis servis
alium cecidit, alium lapidavit; ita
gratias in vanum accepisti, quibus noluisse
cooperari, inspirationes extinxisti, admoni-
tiones spreveristi. O bonitas Dei! o tua ingrati-
tudo!

3 Iterum misi alios servos, plures prioribus;
& fecerunt illis similiter, Ibid. & quidem
tertia vice. Habes perfectæ obedientiæ ty-
pum S. Greg. Cum compertum haberent alios
servos crudeliter cesos, cum tamen mittuntur,
nec dubitant, nec rationes excusandi querunt,
sed imperata sine disjunctioe perficiunt. Nonne
parem à te obedientiam status tuus exigit?
Lege reg. 31. summarii. Estne talis tua obe-
dientia?

FERIA IV.

Unici filii trucidatio.

Novissimè autem misi ad eos filium
suum, dicens: Verebuntur filium
meum. Matth. 21. Post tot contemptas gratias
poterat te Deus placere. Sed usus misericor-
dia, misi adhuc filium suum in viscerata
sub speciebus Eucharisticis, ut ejus te cha-
ritas accenderet, humiliatio deprimeret,
erux, & passio ad mortificationis fructum
dandum induceret. Debebas vereri filium
Dei; ejus Doctrinam, & exempla am-
pliciter. Sed quam longè tu ab ejus vita ab-
isti?

2. *Agricultura autem videns filium, dixerunt intra se: Hic est haeres; venite, occidamus eum. Ibid. Quam parum reveriti sunt filium! Neque tu magis, qui non es veritus peccare. Ejecisti eum extra vineam, ubi locum dedisti peccato. Occidisti eum in temetipso, & sanguinem ejus indigne proculcasti. Tu non es reveritus filium Dei: reverebitur cum Pater, cum ad judicandum venerit, & filii vulnera contra te perorabunt.*

3. *Cum ergo venerit Dominus vinea, quid faciet agricultor illis? Ajunt illi: malos male perdet. Ibid. Quid aliud expectare poteris ex tam indigno filii Dei translatione? Sed miseratus est tui Deus: Ne male te perderet, eo te loci constituit, ubi te bene perdas per assiduam mortificationem. Hoc verò quam necessarium est tibi frænum, ne relabaris; sed quam facile illud excutis, & declinas?*

FERIA V.

Nuptiæ filii Regis.

Rex fecit nuptias filio suo, & misit servos suos vocare invitatos, & noluerunt venire. Matth. 22. Pater aeternus deponavit filium humanæ naturæ. Instruit convivium Evangelicæ doctrinæ, & perfectionis. Ad hoc cum multis etiam te invitavit. Addixisti te venturam per susceptionem religiosi status. *Misisti ergo servos suos inspirationes sanctas, quæ dicerent tibi: Prandium meum paravi: occasio, qua perfectioni studeas, in promptu est. Sed tu neglexisti; abisti in villam pravorum affectuum, ivisti ad ne-*

gotationem solationum à creaturis; sprevisisti invitantes inspirationes. Advertis indignitatem?

2. *Rex autem iratus perdidit homicidas illos. Ibid. Cur non misit alios, atque alios servos, ut Superior Paterfamilias ad vineam? Cur statim iratus est, & perdidit illos? quia illic servi debitum exigebant, hic gratiam convivi offerbant. Apud Deum autem, ut insignis majestatis est, conferre gratias, ita crimen est læsæ majestatis contemptus gratiæ. Et quot tu gratias ejus contempsisti? Idem enim est contemnere, ac nolle cooperari. Ergo perdidit meruisti. Misericordiam Dei debes, quòd ad te adhuc alios servos mittat, alias atque alias inspirationes, ac lumina. Vide, ut humanius excipias.*

3. *Nuptiæ quidem paratæ sunt; sed qui invitati erant, non fuerunt digni. Ite ergo ad exitum viarum, & quosunque inveneritis, vocati ad nuptias. Ibid. Detrectasti hactenus convivium Evangelicæ perfectionis; seu tædio veniendi, seu difficultate te à terrenis abstrahendi. Indigne te egisse agnoscis. Pone ergo te ad exitum viarum tuarum, dico ad exitum vitæ. Consule mortem, quid suadeat? an eundem ad hoc convivium perfectionis? an negligendum? Accipe consilium. Quod tunc egisse desiderabis, nunc age. Serum tunc est desiderium.*

F E R I A V I.

De homine non vestito veste
nuptiali.

I Ntrauit autem Rex, ut videret discipulantes, & vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali. Matth. 22. Per vestem nuptialem intellige vitam, & mores statui conformes. Expende, an tui fiat tales. Et ait illi, cum indignatione: Amice, per ironiam, quomodo huc intrasti, non habens vestem nuptialem? Non satis est apparere te religiosum; esse oportet moribus, & vita. Si Deus hoc momento ad examinandum te particulari iudicio evocaret, qualem putas inveniret? At ille admittit. Apud Deum nullam poteris excusationem prætexere: confusus obmutesces. At nunc, dum tempus habes, loquere deprecando, & vestem, quæ Domino placet, para.

Tunc dixit Rex ministris: Ligatis manibus & pedibus ejus mittite eum in tenebras exteriores. Ibid. Expellitur, ait Amb. ser. 3. de Nativ. quia eum peccator esset, sanctissimis sibi meritum vindicabat. Non facile tolerat Deus in Religione eum, qui mores, & vitam Religionis non conformat. Certè quod timeas, habes; si tua vita est alia. Etsi te latere in multitudine posse credas, Deus manifestabit abscondita. Etsi non eiciaris à Religione, eiciaris à facie Dei, qui est lux vera, in tenebras, & cœcitatem mentis. Ligabuntur tibi manus, & pedes, ne opereris bene, laqueis tuarum afflictionum. His enim

HEBD. XXVII. POST PENT. 449
enim plerumque stringitur, qui nimis luxus est.

3 Multi sunt vocati, pauci vero electi. Ibid. Hoc est, quod te in timorem tenere debet, & curam vocationis ingenerare, ut sis studeas satisfacere. Non idcirco electus es, quia vocatus; vocari non est tuum, sed Dei gratia, etiam sine prævia tua dispositione. At ut eligaris ad gloriam, de tuo conferre debes. Sequere consilium Apostoli: *Satagite, ut per bona opera certam vos habeatis vocationem, & electionem faciatis*, 2. Pct. 12.

S A B B A T O.

Quæstio de tributo Cæsari
pendendo.

M Agister, scimus, quia verax es, & cum Dei in veritate doces, & non est tibi cura de aliquo: non enim respicis personam hominum. Matth. 22. Verissima hæc Christi laus est. Utinam & tu citrà adulacionem hanc mereris, qui te Christum sequi præteris: Esne verax tibi ipsi? non mentiris tibi bonum malum, & malum bonum? Teneas ne vitam Dei? viam mandatorum, & regularum? an vadis post vestigia secularium, & passionum tuarum? Non est tibi cura de aliquo extra Deum? non de te ipso? Non respicis personam hominum? non huic adularis? illi te affricas? illum particulari amore amplecteris? Quam procul abes à laude Magistri cui malus discipulus!

2 Quid tibi videtur licitè censum dare Cæsa-

ri, an non? Ibid. Quæstio in verbis non mala: sed latec in animis nequitia. Erat enim proponentium consilium; ut eum caperent in sermone. Ideo eos increpat: *Quid me tentatis, hypocritæ?* ostendens, quam sibi displicet ad dolus. Petit videre numisma: Exhibetur. At illis: *Cujus est imago hæc, & superscriptio?* Cujus es tu imago? Dei. Sed quam desormis! Tu eam fecisti imaginem terteni hominis. Tempus est, ut sicut portasti imaginem terteni hominis, ita portes & imaginem celestis 1. Cor. 15. Reforma te ipsum, donec formetur Christus in te. Gal. 4. & dicere possis. *Vivis ego; jam non ego; vivis verbum me Christus.* Gal. 2.

1 *Reddite ergo, quæ sunt Cæsaris, Cæsari, & quæ sunt Dei, Deo.* Ibid. Cuique suum reddendum. Dei es, quantos quantos es: corpus, anima, sensus, potentia omnes. Reddisse Deo corpus, & sensus tuos? uteris eo ad suam gloriam, an ad tua commoda? Reddis animam cogitando, amando, ac timendo eum? an affectibus tuis serpis circa creaturas? Vide, quot tituliste Deo debes: Creavit e, redemierte, servavit te, vocavit te, tot beneficiis te cumulavit. Redde & proximo, quod debes, Charitatem. Est imago ejus, cujus tu ab eodem creatus, eodem sanguine redemptus.

DOMINICA XXVIII.

POST PENTEC.

De magno Charitatis mandato.

1 *Interrogavit eum unus Legis Doctor: Magister, quod est mandatum magnum: quod Deus præ omnibus requirit?* At illi JESUS: *Dilige Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, &c. Hoc est maximum, & primum mandatum.* Matth. 22. Intelligis? primum ergo hinc incipiendum est; maximum: ergo hic terminandum est. Amor rex affectuum est, & primus motor, ergo huc omnes movere debet, & ipse rapi, tanquam in suum sinem, extra quem nihil est amabile. Habuistine hoc præceptum tanquam primum, & maximum? Nihil unquam Deo prætullisti? O utinam; Sic saltem possis primum, & maximum amare Deum. Quod probabis, si omnia ad ipsam dirigas; si nullam cordis partem tribuas amor creaturarum; si audebis cum Apostolo difficultatibus insultare: *Quis nos separabit à charitate?* Rom. 8.

2 *Secundum autem simile est huic: Dilige proximum tuum sicut te ipsum.* Ibid. Regula amandi proximum est quisque sibi. Nemo se fide, nemo non sincerè amat. Nemo sibi vult malum ne minimum quidem; nemo non sibi vult bonum, & inter bona optimum. Debe, ergo, (& hoc mandatum magnum est) amare non fide proximum; amari, qua potes, ab illo malum, curare bonum. At proximus tuus non est unus, sed omnes.

X. 6. Non.

Non debes ergo affectum ita uni affigere, ut aliis subtrahas.

3 In his duobus mandatis uniuersa lex, gentes & Prophetæ. Ibid. Motiuium hic habes diligendi Deum, & proximum. Observatio Legis absolute tibi est necessaria. Nullam vis transgredi? Ita quidem sperem a cordato homine. Ergo dilige: *Qui diligit, legem impletis* Rom. 13. Huc ergo cogitationes, huc verba, & opera dirige, ut tota vita sit exercitium dilectionis.

FERIA II.

Arguuntur Pharisei.

1 **S**eruate cathedram Moysi sicut scribitur & Pharisei omnia, quæ dixerunt vobis, seruate, & facite, Matth. 23. Etsi non bonus superior, at bonum imperium; parendum est. Etsi malus Doctor, at sana doctrina, seruanda est. Sed non insistendum exemplo: *Secundum opera vero illorum nolite facere*. Nulla ergo est illatui excusatio: superior ipse, quod fieri iubet, non facit. Ille de se, tu de te rationem reddes. *Dixerunt enim, & non faciunt*. Abiit hoc a te: Beneficere non est clavis ad cælum, sed benefacere. Non quid dixeris, quaeris; sed quid egeris. Quam turpe est docere virtutem verbo, & facta doctrinam suam improbare.

3 Omnia vero opera sua faciunt, ut videantur ab hominibus. Ibid. Alterum, quod in Pharisæis carpit, vitium est, quod estimari, & ludari querant ab hominibus: his si placeant, sibi satisfaciunt: *Amant primos*

recubitus, & primas cathedras, & salutationes in foro, ac publicam honoris defolationem. Hæc si assequantur, in cælo sunt. Non ita tu, qui vis seruus Dei esse. Certum est illud Apostoli: *Si hominibus placerem, seruus Christi non essem*. Gal. 1. Non potest Deo non displicere, qui nimium studet hominibus placere. Fac, te impetrasse, ut placeas: *mercedem accepisti*. Ergo in hunc sumum laborasti.

3 *Va vobis, scriba, & Pharisei, quia similes estis sepulchris dealbatis, quæ à foris parent hominibus speciosa, intus vero plena sunt ossibus mortuorum, & omni spurcitia*. Ibid. Tertium hoc est vitium, quod arguitur, simulatio sanctitatis. Ubi ficta est virtus, ibi sunt certo vera vitia. Nihil prodest, immò plurimum obest apparere, si non subit esse. Deus non aspiciet, quis appareas, sed quis sis. Talis apud Deum es, qualis in animo, & conscientia. Ab illo pro aternitate iudicaberis, non ab hominibus.

FERIA III.

Prædicatio desolationis:

1 **C**um videritis abominationem desolationis, cuius mentionem in loco sancto exciit templi Hierosolymitani: qui legit, intelligat. Matth. 24. Intellige, quod tu sis templum Dei, quod imminet tibi desolatio per mortem. Dissolvetur enim templum hoc. Intellige, quid agendum antea, ne pericliteris. Frustra enim tunc voles, cum non poteris. *Qui in Iudæa sunt, fugiant ad Momet*, Esia. populo electo: ut tunc securus sis, nunc fa-

ge ad montem, qui Christus est, ut eum imiteris. Qui in *tello* es excelsa virtutis, non descende ad humilia secularium. S. Hilar. Qui in agro Christo plantatus es, non teverte, unquam tollere tunicam veteris conversationis. Quam tutus tunc eris, si nunc ista agas!

2. *Vae autem praegnantibus in illis diebus.*

Ibid. Supremus ille dies semper instat: forte iste est. Vae tibi, si usque in illum praegnans es. Plenus bonis desideris, & non antea es parus in actum. Quidquid nunc boni concipis, statim pariendum est: quia tunc non erit tempus. *Orate autem, ut non fiat fuga vestra in hyeme.* Provide, ut non superveniat tibi mors, dum friges in obsequio Dei. *Vel in Sabbato, dum teras agis, & in focordia vivis.* Haec omni tibi hora curanda sunt, quia nulla hora vacat periculo.

3. *Erunt enim tunc tribulatio magna, qualis non fuit ab initio mundi.* Ibid. Intellige improvidis, & tepidis, qui distulerunt in illud tempus agere, quo amplius non licet. Tombebitur iusta supra corpus, sed malo magis conscientia. Vivacius tunc intelliges bonum, & malum. Sarcinam tuam majorem reperies, quam unquam existimaveris, &c. Ergo ut tribulationem effugias, nunc age, quod tunc actum voles: nunc cave quod tunc cavisse desiderabis. Mortem de agendis consule, sed & consilium audi.

FERIA IV.

Vigilandum ad Adventum Domini.

1. **V**igilate, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit. Matth.

24. Prudenter semper metues, quod certo veniet, nescis quando. Quid si ante paucos annos venisset Dominus, qualem te reperisset? Quid si hoc momento veniret? quid velles fecisse? Quid si scires post horam venturum, quid ageres? Quod agendum statueres, illud age, quia forte veniet. Ideo occulta est tibi illa hora, ut omnem habeas suspectam.

2. *Beatus ille servus, quem, cum venerit Dominus ejus, invenierit sic facientem.* Ibid. Tanti est vigilare, ut à sola vigilantia Dominus pronunciet servum beatum. Vigilanti non irrepit sur, qui parca tollat. Non praeterit boni occasio, quam non arripit. Dic ipse: Ubi Deo attendisti, admisisti ne vel levissimam culpam? an uni pravo appetitui cessisti? nonne omni occasione in bonum usus es? At nonne hoc ipsum est esse beatum, ita vivere, ut macula careas? *Beatus vir, qui inventus est sine macula.* Eccl. 31.

3. *Si autem dixerit malus servus ille. Ib. Bono, ac vigilanti servo malum oppone; qui dicit in corde suo: Mortem facis Dominus meus venire! qui in tempore suo cogitat, adhuc superesse tempus, quo ferventer agat. O miser! Veniet Dominus illius in die, quae.*

46 HEBD. XXVIII. POST PENT.
qua non sperat. Quis tunc ejus timor? quæ
trepidatio? Quid si preueniat conseruos suos
indulgento appetitu irascibilis? Quid si man-
ducat, & dicat laxando frenum concupiscibi-
li? Credo, non velles talis deprehendi. Ergo
estis paratus. At nunquam exis satis paratus,
nisi sis semper paratus.

PERIA V.

Parabola decem Virginum.

Simile est regnum eulorum decem Virgi-
nibus, quæ accipientes lampades suas,
eulorum ebruiam sponsi, & sponsa. Matth.
25. Et hæc parabola ad vigilantiam monet.
Omnes fuerunt virgines, omnes acceperunt
lampades, omnes exterunt ebruiam, omnes
ueram faciente sponsa dormitauerunt. Et ta-
men quinque erant fatue, quinque prudentes.
Sed non amos fatuissimas oleum secum. Ideo
illæ prudentes, quæ sumserunt oleum in vasis
suis. Fides, lampas est, sed non sufficit. Im-
prudens est, si non etiam oleum charitatis accipit,
& ex media, quæ te coram sponsa Deo
secutum reddant; ne lampas extinguatur;
nam fides sine operibus mortua est Jacob.
22.

2. **M**olla autem nocte elanor fallus est.
Ecce sponsus venit. Ibid. Venit, cum mini-
mè cogitamus, Dominus. Tunc surrexe-
runt omnes Virgines, & uenerunt lam-
pades suas. Quæ omnium sollicitudo? quæ
coram sponsulo comparandum erat. Tunc fa-
tue errorem suum viderunt, quod oleum
defeceret bonorum operum. Sed serum ni-
mis

HBD. XXVIII. POST PENT. 457
mis est tunc velle incipere, cum deficiendum
est. *Fatua autem sapientibus dixerunt: date
nobis de oleo vestro; sed frustra aliena opera ti-
bi non proderunt: ubi retribuitur unicuique
secundum opera sua.* Putas, non doluisse fa-
tuas; solatio plenas fuisse prudentes? In qua-
rum sorte desideras esse, earum sollicitudinem
assume.

3. **E**t quæ parata erant, intraverunt cum
eo ad nuptias; Ibid. non, quæ primum ibant
ad vendentes, seu quæ differunt se parere.
Periculum salutis subit, qui differt media.
Præcificis oportet antea, quæ sunt salutis,
non tunc velle. *Novissimè veniunt reliquæ Vir-
gines dicentes: Domine, Domine, aperi nobis.*
Sed pulchra verba nihil iuvant, ubi pensantur
opera. Non prodeit tunc verbis proferri Do-
minum, quem in vita factis negaveris. Ergo
nunc, dum sunt dies salutis, dum tempus ac-
ceptabile, insilendum est bono. Adhuc enim
porta patet. *At ille respondens ait: Amen di-
ce nobis, nescio vos.* Hoc fulmen olim time,
si nunc Deum non nolcas, & secundum quod
cogoveris, ei servias.

PERIA VI.

Parabola de talentis.

Homo peregrinè proficiscens vocavit ser-
vos suos, & tradidit illis bona sua.
Matth. 25. Etiam hæc parabola præparatio-
nem suadet. Dedit uni quinque, alteri duo,
tertio unum talentum: *Unicuique secundum
proprium virtutum.* Cogita, quæ accepisti à
Deo

Deo talenta corporis, animæ, naturæ, gratiæ. Non tua res sunt, sed Dei. Parum tibi videris accepisse? Deus ad tuam virtutem mensuravit. De pauco rationem reddes. Plus accepisse tibi damno fuisset. Quid sine tibi data sunt? ut negotieris? *Negotiamini, domine venis.* Luc. 19. Perit Domino lucrum, quod tibi non facis. Non potes ergo aliter uti, quam Deus velit, & tamen fecisti. Quid faceres seruo, qui pecunia tua ad sua commoda, & voluptates uteretur? vide, an non tu sis talis.

2. *Post multum vero temporis venit Dominus servorum illarum, & posuit eum eis rationem.* Ibid. Eam & tecum inibit; forte non post multum temporis. Et accedens, qui quinque talenta accepit, ostulit alia quinque: similiter, qui duo, alia duo. Lucrum fecerunt ad proportionem talenti. Uterque vocatur seruo bonus, & fidelis. Uterque invitatur in gaudium Domini sui. Non prævalet ergo apud Deum, qui plus accepit. Deus enim usum talentorum, & gratiarum spectat, non cumulum. Non fuisset vocatus bonus, & fidelis, qui quinque accepit, si tantum duo lucratus fuisset. Ita Deus nullam gratiam vult esse vacuam. Ergo assidue tibi curandum est, ut nullam gratiam in vacuum recipias. Hic vero esto vigilans.

3. *Qui unum talentum accepit, ait: Domine, scio, quia homo durus es: & timeo abii, & abscondi talentum tuum in terra: Ecce habes, quod tuum est.* Ibid. Non perdidit talentum, sed servavit. Cur ergo reprehenditur, *Serve male, & piger.* Quia non aut negotiatus, non fecit lucrum, quod Dominus

minus requirebat. Unicum ergo talentum neglectum ita castigat Deus; Quid respondebis, qui tot millia defodisti in terram, gratiis tibi ad lucrum celestium concessis ad terrena ad sensus commoda abutendo? Ergo tunc tandem ita rebus tuis iovigila, ut audire merearis: *Euge, serve bone, & fidelis intra in gaudium Domini tui.*

S A B B A T O.

De extremo Iudicio.

1. *Cum venerit filius hominis in Majestate sua, & omnes Angeli cum eo: tunc sedebit super sedem Majestatis sue.* Matth. 25. En iudicem, illum, quem habuisti hætenus advocatum apud Patrem; illum, in quem confixerunt peccatores: illum, quem contempserunt. Et congregabuntur ante eum omnes gentes. En iudicandorum multitudinem, in qua & tu eris. Et statuet eos à dextris suis: *Ados autem à sinistris.* En diversum iudicandorum conditionem. Quis in his pavor, & trepidatio? Quod in illis animi solatium, & gaudium? Et qui erunt à dextris? *Oves:* que ductum, & vocem passeris sunt secutæ. Et qui à sinistris? *Hædæ:* qui concupiscentiis suis servierunt. O Deus! quantumcuque vis pone me hæc à sinistris, ut ibi collocer ad dexteram.

2. *Tunc dicit his, qui à dextris erunt: Venite, benedicti Patris mei, possidete paratum vobis regnum.* Ibid. Prius bonos ad præmium.

mum vocat, quam reprobos damnet: quia paratio est semper ad beneficiendum: S. Chrysof. in Imperf. Hoc enim secundum naturam agit: poenas inuitus infligit. Quam suavis accidit hęc iustis sententia! Desideras & eu illam audire? Operibus impetrabis. Hęc allegat Iudex: *Esurias, & dedisti mihi manducare, &c. sine his in vanum speras. Ergo, quod potest manus tua, in hañter operare. Nec parua negliges, quia nihil est tam paruum, quod vestitum charitate in Deum, ibi non evadat regno aeterno dignum.*

3. *Tunc dicit illi, qui a suis fratribus erunt: Discedite.* Ibid. O quale tonitru in auribus eorum! *Aur.* Quale fulmen! Deo in aeternum carere. *Maledicti.* Qualis dolor, Deo in aeternum exotos esse! *In ignem aeternum.* Qualis desperatio, in aeternum poena sensus torqueri! *Qui paratus est diabolo à me, à te autem tibi.* Qualis cruciatus, aeternum cum demonibus habitare: Et quæ tam horrenda sententia causa? *Esurias, & non dedisti mihi manducare, &c.* Opera non praesististis, quæ exigebam; egistis, quæ vetabam. O Deus! *hic ure, hęc seca, modo in aeternum parvas.* O aeternitas! aeternitas! *quam amara est memoria tua!*

NOI REFFORMATORI

Dello Studio di Padoa.

HAvendo veduto per la Fede di revisione, & approbatione del P.F.V. Mars. Mazzoleni Inquisitore nel Libro intitolato: *Vita, & Dottrina Jesu Christi in quatuor Evangelistis Colleta, per Nicolaum Avancinnum Societate Jesu, &c.* non v'esser eos alcuna contro la Santa Fede Cattolica, & parimente per Attestato del Segretario Nostro, niente contro Principi, & buoni costumi, concedemo Licenza a Nicolò Pezzana Stampatore, che possi esser stampato, osservando l'ordini in materia di Stampe, & presentando le solite copie alle Publiche Librarie di Venezia, & di Padoa.

Dat. 14. Novembre 1707.

Favio Marcello Proc. Refor.
Girolamo Venier R. Proc. Refor.

DIRECCIONIS GENERAL DE BIBLIOTECAS

AD MAJOREM DEI
GLORIAM.Agostino Gadaldini
Segret.

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN
CABILDA A
NIGROPLUMADA R-68

UANL

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN

DIRECCIÓN GENERAL DE BIBLIOTECAS

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN
DIRECCIÓN GENERAL DE BIBLIOTECAS

LIBRARY
UNIVERSITY OF
NEW
CASTLE
LIOTE